

Α.Τ.Ε.Ι: ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ: ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ: ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

πτυχιακή εργασία

με θέμα:

"Η τελευταία
νομοθετική
ρύθμιση
για τα
πανωτόκια"

Οι σπουδάστριες:

Παππά Όλγα & Συμεωνίδη Μυρτώ

Εισηγητής:

Ν. Παπαματθαίου

ΑΡΙΘΜΟΣ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ 6949

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σημαντική βοήθεια στην ολοκλήρωση της πτυχιακής εργασίας μας στάθηκε ο Καθηγητής μας Κυρ. Νικόλαος Παπαματθαίου τον οποίο ευχαριστούμε για την πολύτιμη συνεργασία του, καθώς επίσης και τον Κυρ. Ανδρέα Κάνιστρα πρώην Διευθυντή της ΑΤΕ στο κατάστημα Πάτρας, και την κυρία Χαμουζά Νικολέτα, υπάλληλο στο ίδιο κατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας στην Πάτρα, για τις χρήσιμες πληροφορίες και το υλικό που μας παρείχαν.

Ο λόγος που μας ώθησε να ασχοληθούμε με την τελευταία νομοθετική ρύθμιση για τα πανωτόκια, είναι οι πολλές συζητήσεις γύρω μας από δικούς μας ανθρώπους ή και όχι, για το πρόβλημα που έχει προκαλέσει η επιβολή του ανατοκισμού στα δάνεια και η αδυναμία του κόσμου να ανταπεξέλθει στην εμπρόθεσμη καταβολή των δόσεων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- **ΟΡΙΣΜΟΣ – ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ – ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ**
- **ΣΕ ΠΟΙΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΙΣΧΥΕΙ Η ΕΠΒΟΛΗ ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ**
- **ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ**
- **ΑΓΟΡΕΣ ΚΑΙ ΕΠΤΟΚΙΑ**
- **ΕΠΤΟΚΙΑ (ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ) ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΜΕΧΡΙ 9/1996**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

- **ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ**
- **ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟ 1980 Η ΡΥΘΜΙΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ**
- **ΤΑ ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ**
- **ΤΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΕΙΧΕ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ (ΝΟΜΟΙ ΠΕΡΙ ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ)**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

- **ΔΑΝΕΙΑ – ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ**
- **ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΔΑΝΕΙΩΝ**
- **ΧΟΡΗΓΗΣΗ – ΔΙΑΡΚΕΙΑ – ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΕΠΤΟΚΙΟΥ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

- **ΑΝΑΤΟΚΙΣΜΟΣ – ΕΝΝΟΙΑ**
- **ΤΡΟΠΟΣ ΕΚΤΟΚΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ**
- **ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΚΩΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

- **1. Η ΝΕΑ ΡΥΘΜΙΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ
ΠΟΤΕ ΨΗΦΙΣΤΗΚΕ**
- **2. ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Η ΝΕΑ ΡΥΘΜΙΣΗ
ΤΑ ΚΡΙΣΙΜΑ ΣΗΜΕΙΑ**
- **3. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 39 Ν. 3259/2004**
 - **3.1 ΠΟΙΟΥΣ ΑΦΟΡΑ – ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ**
 - **3.2 ΟΦΕΙΛΕΣ ΠΟΥ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ**
 - **3.3 ΟΦΕΙΛΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ**
 - **3.4 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΨΟΥΣ ΤΗΣ ΟΦΕΙΛΗΣ**
 - **3.5 ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΟΦΕΙΛΗΣ**
 - **3.6 ΟΦΕΙΛΕΣ ΑΠΟ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ**
 - **3.7 ΓΕΝΟΜΕΝΕΣ ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ**
 - **3.8 ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΗΣ ΤΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΑΣ (ΕΞΕΛΙΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ)**
 - **3.9 ΤΡΟΠΟΣ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ ΟΦΕΙΛΗΣ**
 - **3.10 ΟΡΟΙ – ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΡΥΘΜΙΣΗΣ**
- **5. ΡΥΘΜΙΣΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΑΓΡΟΤΩΝ**
 - **5.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ ΚΥΡΙΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ**
- **6. ΠΑΡΑΘΕΣΗ (2) ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΩΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

- **ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΠΙΣΤΟΥΧΩΝ**
- **ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ**
- **ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ**
- **ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΤΥΠΟΥ**
- **ΑΠΟΨΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ**
- **ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΓΙΑ ΤΑ
ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ**

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

- **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΚΡΙΤΙΚΗ**
- **ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΥΓΗΣ ΕΠΒΟΛΗΣ ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- **ΝΟΜΟΣ 3259/2004**
- **2 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ**
 - Α) ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΜΕ ΑΝΟΙΚΤΟ (ΑΛΛΗΛΟΧΡΕΟ) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ.**
 - Β) ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΚΟΧΡΕΩΛΥΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ**
- **3 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ**
- **ΠΙΝΑΚΙΑ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ**

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΟΡΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΟΡΙΣΜΟΣ-ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ-ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Ξεκινώντας την έρευνά μας οφείλουμε να δώσουμε μία ερμηνεία στον όρο «πανωτόκια». Αφού απευθυνθήκαμε και αναζητήσαμε την προέλευση του όρου σε αρκετές πηγές, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι τα «πανωτόκια» δεν εξηγούνται ετυμολογικά αλλά είναι ένας όρος ο οποίος δημιουργήθηκε από την καθημερινή συναλλαγή των δανειοληπτών με τις τράπεζες.

Πλησιάζοντας την σημασία της λέξης μπορούμε να αναφέρουμε ότι με τον όρο: «Πανωτόκια» ονομάζεται ο τόκος που επιβάλλεται από τα πιστωτικά ιδρύματα και λογίζεται πάνω στο αρχικό κεφάλαιο που έχει ληφθεί πλέον του τόκου όταν η καταβολή της δόσης βρίσκεται σε καθυστέρηση. Είναι δηλαδή η κεφαλαιοποίηση τόκων οι οποίοι με τη σειρά τους εκτοκίζονται δεδομένου ότι θεωρούνται πέραν του κεφαλαίου.

Τα πανωτόκια βασίζονται:

- α) σε εφαρμογές διατάξεων νόμων για την κίνηση κεφαλαίων,
- β) στην κωδικοποίηση της Τράπεζας της Ελλάδος περί δανείων και πιστώσεων και ειδικότερα στην εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας περί πιστωτικών ιδρυμάτων και τραπεζών.

Τα «πανωτόκια», όπως στο εξής θα αναφέρουμε προκύπτουν από την καθυστέρηση καταβολής των δόσεων του ληφθέντος κεφαλαίου, στον χρόνο που το πιστωτικό ίδρυμα και ο δανειολήπτης έχουν συμφωνήσει εγγράφως, και την κεφαλαιοποίηση αυτών.

Συγκεκριμένα, η διαδικασία καθυστέρησης αρχίζει να λειτουργεί όταν δεν πληρωθούν εμπρόθεσμα οι τόκοι ή οι δόσεις του κεφαλαίου, με τη μορφή προσωρινής καθυστέρησης και μετά την πάροδο δύο τριμήνων μη καταβολής τόκων, μεταφέρεται σε οριστική καθυστέρηση και δημιουργείται άμεση απαίτηση όλης της οφειλής ως ληξιπρόθεσμης.

Με το πέρασμα του χρόνου διαπιστώνουμε ότι ο αριθμός των δανειοληπτών αυξάνεται και τα υψηλά επιτόκια που ίσχυαν επί σειρά ετών καθιστούν τη θέση των δανειοληπτών ακόμη πιο δυσμενή. Η αδυναμία πολλών να φανούν συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, τους οδήγησε ακόμα και σε απώλεια των περιουσιακών τους στοιχείων. Έτσι τα πανωτόκια αποτελούν τεράστιο κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα της χώρας,

που αγγίζει τουλάχιστον 2 εκατομμύρια Έλληνες: 1 εκατ. Αγρότες, 500.000 επαγγελματίες και μικρομεσαίους και 500.000 απλούς δανειολήπτες.

Το χρονίζον πρόβλημα με τα πανωτόκια δε συμβάλλει στη δημιουργία σταθερού και ήρεμου επιχειρηματικού κλίματος.

Σημαντική, λοιπόν, αιτία της ανεργίας, της πτώχευσης και του κλεισίματος επιχειρήσεων αποτελούν τα πανωτόκια.

ΣΕ ΠΟΙΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΙΣΧΥΕΙ Η ΕΠΙΒΟΛΗ ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ

Προϋποθέσεις ύπαρξης πανωτοκίων:

- α) χορήγηση δανείου
- β) καθυστέρηση στην πληρωμή του (ληξιπρόθεσμη οφειλή).

Στις περιπτώσεις αυτές το συμβατικό επιτόκιο του δανεισμού που έχει καθοριστεί από τη δανειακή σύμβαση που υπογράφεται κατά τη σύναψη του, επιβαρύνεται με επιπλέον τόκους (πανωτόκια).

Η επιβολή των πανωτοκίων ισχύει σε όλες τις μορφές δανείων χρεωλυτικών ή τοκοχρεωλυτικών όπως και στους ανοιχτούς αλληλόχρεους λογαριασμούς όπου η διαφοροποίηση βρίσκεται στο ότι δεν υπάρχουν τακτές λήξεις επιστροφής κεφαλαίου, αλλά η ανακύκλωση κάθε ποσού χορήγησης γίνεται ανά τρίμηνο, τετράμηνο, πεντάμηνο ή εξάμηνο, σύμφωνα πάντα με την υπογραφείσα σύμβαση μεταξύ δανειολήπτη και πιστωτικού ιδρύματος.

NΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ

Στην ερώτηση αν υπάρχει νομική βάση για τα πανωτόκια και αν νομίμως οι τράπεζες επιβάλλουν πανωτόκια, η απάντηση μας είναι η παρακάτω:

με την καταβολή των τόκων οι τράπεζες πλέον των τόκων χρεώνουν διάφορα έξοδα κίνησης, εισφορές που αποδίδονται στο Δημόσιο και κεφαλαιοποιούν με τους τόκους τα έξοδα, καλυπτόμενες από τις συμβάσεις δανείων ή συμβάσεις ανοιχτών αλληλόχρεων λογαριασμών που υπογράφουν οι δανειολήπτες.

Οι τράπεζες βασιζόμενες στην **σύμβαση παροχής πιστώσεως με ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό**, (όπως αυτή παρατίθεται αυτούσια στο παράρτημα της εργασίας μας) και συγκεκριμένα στο άρθρο 4 «Συμφωνία περί περιοδικού κλεισίματος του λογαριασμού, οφειλής τόκου, προσδιορισμού επιτοκίου» §3. Ο λογαριασμός θα

κλείνεται περιοδικώς, κατά το άρθρο 112 του Εισ. Νόμου του Αστικού Κώδικα, ανά εξάμηνο, ήτοι την 30η Ιουνίου και 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους, οπότε θα λογίζονται και πρέπει να πληρώνονται από τον Πιστούχο ο τόκος και η προμήθεια. Η Τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα μεταβολής των παραπάνω ημερομηνιών, με ενημέρωση του πιστούχου. Σε περίπτωση που δεν καταβληθούν οι οφειλόμενοι τόκοι ή οι προμήθειες, φέρονται σε χρέωση του λογαριασμού της πιστώσεως χωρίς ειδοποίηση του Πιστούχου.

Οι οφειλόμενοι σε καθυστέρηση τόκοι συμφωνείται ότι ανατοκίζονται από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης, είτε αφορούν το χρονικό διάστημα πριν από το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού της πιστώσεως, είτε το διάστημα μετά το οριστικό κλείσιμο αυτού. Οι τόκοι δε που προκύπτουν προστίθενται στο κεφάλαιο ανά εξάμηνο, είτε πρόκειται για το προσωρινό, είτε για το οριστικό κατάλοιπο του λογαριασμού της πιστώσεως, επερχομένου ούτω ανατοκισμού.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 112 Εισ. Ν.Α.κ. και μόνο που είναι σύμφωνη με την κείμενη νομοθεσία, αντικρούουν τις δικαστικές αποφάσεις.

Το παράδειγμα που ακολουθεί, είναι δημοσιευμένο άρθρο του έτους 2005 και αφορά την τελευταία νομοθετική ρύθμιση για τα πανωτόκια όπως αυτή ψηφίστηκε και δημοσιεύτηκε στις 04/08/2004, το οποίο σε συνάρτηση με ολόκληρη την έρευνά μας, θα μας βοηθήσει να οδηγηθούμε στα συμπεράσματά μας.

«_Αντισυνταγματική ή και αντιβαίνουσα στη Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου έκρινε την διάταξη του νόμου για τα πανωτόκια που ευνοεί τα πιστωτικά ιδρύματα και είναι σε βάρος των οφειλετών, το Εφετείο Λάρισας, ανοίγοντας νέους δρόμους στην αντιμετώπιση του μείζονος αυτού κοινωνικού ζητήματος.

Συγκεκριμένα το Εφετείο δικαίωσε πρόσφατα εταιρία της Λάρισας και εξέδωσε απόφαση σύμφωνα με την οποία υποχρεώνει την τράπεζα να επιστρέψει στην επιχείρηση το ποσό των 33.663 Ευρώ μαζί με τόκο, ως αχρεωστήτως εισπραχθέντα.

Είναι από τις λίγες ανάλογες περιπτώσεις που έχουν τελεσιδικήσει στην περιοχή και εκκρεμούν αρκετές σε πρώτο βαθμό που είναι εις βάρος των πιστωτικών ιδρυμάτων και υπέρ των πελατών.

Σύμφωνα με αυτές για τις οποίες εκδόθηκε διαταγή πληρωμής εξαιρούνται από τις ευνοϊκές ρυθμίσεις, άρα δεν υποχρεούνται τα πιστωτικά ιδρύματα να επιστρέψουν τα επιπλέον καταβληθέντα χρήματα.

Η συγκεκριμένη διάταξη κρίθηκε αντισυνταγματική και αντιευρωπαϊκή από το Εφετείο και δικαιώνει την εταιρία. Την έφεση, σημειωτέον, είχε υποβάλει η τράπεζα διότι και πρωτοδικώς είχε δικαιωθεί και πάλι ο οφειλέτης_».

ΑΓΟΡΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΚΙΑ

Επιτόκιο είναι το ποσό του τόκου για κάθε μία νομισματική μονάδα που κατατίθενται για ένα ημερολογιακό έτος. Τα υψηλότερα επιτόκια έχουν οι καταθέσεις προθεσμίας και τα χαμηλότερα οι όψεως.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '80 μέχρι και τις αρχές της δεκαετίας του '90 παρατηρείται ότι τα τραπεζικά επιτόκια κυμάνθηκαν σε υψηλά επίπεδα με αποτέλεσμα να παρατηρηθεί το φαινόμενο του ανατοκισμού και κατά συνέπεια να διαπιστωθεί η ύπαρξη του φαινομένου επιβολής πανωτοκίων, όπως αποδεικνύεται και από τους πίνακες που επισυνάπτουμε στο παράρτημα της εργασίας μας.

ΕΠΙΤΟΚΙΑ (ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ) ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΜΕΧΡΙ 9/1996

Με την 120/3.10.90 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου (ΦΕΚ Α' 143/30.10.1990), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 15 παρ. 5 ν. 876/1979 "Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης διατάξεων αναφερομένων εις την ανάπτυξιν της κεφαλαιαγοράς" ορίστηκαν τα εξωτραπεζικά επιτόκια, δηλαδή τα επιτόκια που δεν αφορούν τραπεζικό δανεισμό.

Σύμφωνα με την πράξη αυτή του Υπουργικού Συμβουλίου:

α. Το ποσοστό του εκ δικαιοπραξίας τόκου ως ανώτατο όριο, κατά 2% το έτος υψηλότερο από το επιτόκιο που κάθε φορά εφαρμόζει η Τράπεζα της Ελλάδος στο ανώτατο κλιμάκιο των χρεωστικών υπολοίπων των τρεχούμενων λογαριασμών που τηρούν οι Τράπεζες στην Τράπεζα της Ελλάδος.

β. Το ποσοστό του νομίμου εξ υπερημερίας τόκου κατά 2% το έτος υψηλότερου του ως άνω καθοριζομένου ανώτατου ορίου του εκ δικαιοπραξίας τόκου.

Ήδη όμως με την 136/4.4.95 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, τροποποιήθηκε η προαναφερόμενη πράξη (120/3.10.90) του ίδιου Συμβουλίου και αποφασίστηκε νέος τρόπος καθορισμού των εξωτραπεζικών επιτοκίων, που ισχύουν από 20.4.1995

Σύμφωνα, λοιπόν, με την Πράξη αυτή καθορίστηκε ο ακόλουθος τρόπος υπολογισμού των επιτοκίων αυτών:

α. Το ποσοστό του εκ δικαιοπραξίας τόκου ως ανώτατο όριο εξισώνεται με το επιτόκιο που κάθε φορά εφαρμόζει η τράπεζα της Ελλάδος στο ανώτατο κλιμάκιο των χρεωστικών υπολοίπων των τρεχούμενων λογαριασμών, που τηρούν οι Τράπεζες σε αυτή.

(9/1996): 23% το χρόνο.

β. Το ποσοστό του νομίμου εξ υπερημερίας τόκου εξισώνεται με το πιο πάνω αναφερόμενο ανώτατο όριο του εκ δικαιοπραξίας τόκου προσαυξημένο κατά δύο (2) ποσοστιαίες μονάδες.

(9/1996): 25% το χρόνο (23+2).

Έτσι, με πράξεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και του Υπουργικού Συμβουλίου (τελευταία 261/20.8.96) καθορίζονται κάθε φορά τα επιτόκια των χρεωστικών υπολοίπων των τρεχούμενων λογαριασμών στην Τράπεζα της Ελλάδος που αποτελούν τη βάση για να προσδιοριστεί το επιτόκιο του δικαιοπρακτικού τόκου και του νομίμου ή εξ υπερημερίας τόκου.

Τα ποσοστά του τόκου από δικαιοπραξία και του νομίμου ή εξ υπερημερίας τόκου έχουν μέχρι 9/1996 ως εξής (διαχρονική εξέλιξη):

Χρονική περίοδος	Ποσοστά ετήσιου τόκου	
	δικαιοπρακτικός	νόμιμος ή υπερημερίας
α/ 21.08.1946 μέχρι 10.09.1979	10%	12%
α/ 11.09.1979 μέχρι 20.10.1979	19%	21%
α/ 21.10.1979 μέχρι 08.11.1990	23%	25%
α/ 09.11.1990 μέχρι 17.09.1992	32%	34%
α/ 18.09.1992 μέχρι 20.10.1992	42%	44%
α/ 21.10.1992 μέχρι 15.06.1993	37%	39%
α/ 16.06.1993 μέχρι 30.09.1993	31%	33%
α/ 01.10.1993 μέχρι 25.10.1993	34%	36%
α/ 26.10.1993 μέχρι 15.05.1994	32%	34%
α/ 16.05.1994 μέχρι 27.09.1994	35%	37%
α/ 28.09.1994 μέχρι 30.03.1995	32%	34%
α/ 31.03.1995 μέχρι 19.04.1995	30%	32%
α/ 20.04.1995 μέχρι 30.07.1995	28%	30%
α/ 31.07.1995 μέχρι 21.04.1996	27%	29%
α/ 22.04.1996 μέχρι 22.08.1996	26%	28%
α/ 23.08.1996 μέχρι 01.09.1996	23%	25%

* ΠΗΓΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ

(Αναδρομικά από το 1980 η ρύθμιση για τα πανωτόκια)

Το θέμα αρχίζει να προβάλλεται έντονα και να παίρνει διαστάσεις κοινωνικού προβλήματος το 1980. Τότε εκδόθηκε μια απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν.1083/80, που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και είχε έκτοτε ισχύ νόμου, σύμφωνα με την οποία **οι Τράπεζες είχαν την ευχέρεια από την έναρξη της ισχύος της να λογίζουν λογιστικώς τόκους επί των καθυστερούμενων τόκων χωρίς κανένα χρονικό ή άλλο περιορισμό, ανεξάρτητα μάλιστα αν συμφωνήθηκε από τα μέρη της δανειακής σύμβασης τέτοιος ανατοκισμός ή ζητήθηκαν τόκοι με αγωγή (ΑΠ ΟΛΟΜ. 27/88 Ε.Εμπ.Δικ. Δ.Μ. 1989, 560).**

Η απόφαση αυτή της Νομισματικής Επιτροπής εισήγαγε διάταξη ενδοτικού δικαίου η οποία επέτρεπε μεν την συμφωνία των μερών για ανατοκισμό και πέραν των ορισμών του άρθρου 296 ΑΚ, αρνούνταν όμως το δικαίωμα στις Τράπεζες να τροποποιούν μονομερώς τη συμβατική σχέση της πίστωσης, γιατί αλλιώς θα ανατρεπόταν η συμφωνημένη αναλογία παροχής και αντιπαροχής.

Τι προέβλεπε αυτή η απόφαση;

Έδινε για πρώτη φορά στις τράπεζες αλλά και στους πιστωτικούς οργανισμούς τη δυνατότητα (δεν τις υποχρέωνε και αυτό έχει τη σημασία του) να επιβάλλουν τόκους επί των τόκων από την πρώτη ημέρα της καθυστέρησης μιας οφειλής, άνευ οιασδήποτε χρονικού ή άλλου περιορισμού. Αυτό σήμαινε ότι για κάθε μέρα καθυστέρησης του κεφαλαίου και των τόκων, ο οφειλέτης χρεώνεται και για τόκους των τόκων. Έτσι, οι οφειλέτες των τραπεζών βρέθηκαν σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να οφείλουν τα πεντηκονταπλάσια και εκατονταπλάσια του ποσού που είχαν δανειστεί.

Μάλιστα τα πανωτόκια επιβάλλονται έκτοτε χωρίς προηγούμενη συμφωνία με τον οφειλέτη, δηλαδή χωρίς να ξέρει εκείνος που παίρνει ένα δάνειο πόσο στο τέλος θα πληρώσει.

Η εφαρμογή στην πράξη μιας τέτοιας ρύθμισης όπως ήταν φυσικό προκάλεσε αντιδράσεις. Ένα δάνειο που κάποιος καθυστέρησε να πληρώσει αυξανόταν με γεωμετρική πρόοδο. Στους τόκους από την πρώτη ημέρα κίόλας της καθυστέρησης

υπολογίζονταν τόκοι και επί των τόκων νέοι τόκοι και έτσι η οφειλή πολλαπλασιαζόταν. Οι τράπεζες, προσπαθώντας να εισπράξουν ό,τι μπορούσαν, έβγαζαν στον πλειστηριασμό ακίνητα και επιχειρήσεις, καταστήματα και προσωπικές περιουσίες αλλά σπάνια άγγιζαν ολόκληρο το ποσό. Εκατοντάδες πολίτες καταστράφηκαν οικονομικά, επιχειρήσεις έκλεισαν για ένα χρέος που με τα χρόνια «γιγαντώθηκε» και τα πιστωτικά ιδρύματα εις μάτην ενέγραφαν ως απαιτήσεις τους δισεκατομμύρια που δεν επρόκειτο ποτέ να εισπραχθούν.

Πολλοί ήταν εκείνοι που προσέφυγαν στη δικαιοσύνη ζητώντας έννομη προστασία αλλά οι δικαστικές αποφάσεις (οι περισσότερες τουλάχιστον) δικαίωναν τον νόμο και τις τράπεζες. Μάλιστα το 1988 η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου είχε δώσει τη «χαριστική βολή» σε κάθε αμφισβήτηση της συνταγματικότητας για τη «νόμιμη τοκογλυφία» των τραπεζών. Με απόφασή της (αριθμός 27/88) είχε αποφανθεί ότι τα πανωτόκια δεν ήταν αντισυνταγματική πρακτική. Γι' αυτό η πρόσφατη απόφαση του Α' Τμήματος, που τόλμησε να αμφισβητήσει τη νομιμότητα μιας ουσιαστικά παράνομης πρακτικής των τραπεζών, κρίθηκε «ιστορική» από τον νομικό κόσμο και τους χιλιάδες ενδιαφερομένους.

Με την άποψη των δικαστών που πλειοψήφησαν στο Α' Τμήμα του Αρείου Πάγου ταυτίστηκε και ο εισαγγελέας του ανώτατου δικαστηρίου που εισηγείται κατά του ανατοκισμού χωρίς όρια: *«Δεν προκύπτει από τις διατάξεις (της απόφασης της Νομισματικής Επιτροπής) ότι οι καθυστερούμενοι τόκοι γίνονται αυτοδικαίως τοκοφόροι από της πρώτης ημέρας της καθυστέρησής τους, χωρίς να έχει τούτο συμφωνηθεί από τα μέρη, αλλά με μόνη τη μονομερή δήλωση βουλήσεως της Τραπέζης»*. Και παρακάτω προσθέτει: *«Άλλωστε η άποψη της αυτοδικαίως και μονομερούς, με δήλωση της Τραπέζης, χωρίς η δήλωσή της αυτή να γίνει αποδεκτή και από τον οφειλέτη, έναρξης τόκου τόκων δεν συμβιβάζεται προς τη γενική ρύθμιση της διατάξεως του άρθρου 361 του Αστικού Κώδικα, αφού επιφέρει αλλοίωση της πιστωτικής συμβάσεως, για την οποία όμως δεν αρκεί μονομερής δήλωση της Τραπέζης αλλά απαιτείται σύμβαση μεταξύ αυτής και του οφειλέτη της»*.

ΤΑ ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Η νομοθεσία που ισχύει τα τελευταία πενήντα χρόνια έχει αφετηρία το άρθρο 296 του Αστικού Κώδικα.

Σύμφωνα με αυτό, σε περίπτωση που οφείλονται τόκοι, οφείλονται επιπροσθέτως και τόκοι επί των τόκων. Αλλά μόνον αν συντρέχουν σωρευτικώς οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις:

- αν έχει συμφωνηθεί ανάμεσα στο δανειστή και στον οφειλέτη ότι θα οφείλεται τέτοιος τόκος επί των τόκων,
- αν η συμφωνία τούτη αφορά τους τόκους που οφείλονται τουλάχιστον για ένα ολόκληρο έτος και
- αν (εγγράφως) αποδεικνύεται ότι αυτή η συμφωνία καταρτίστηκε μετά τη συμπλήρωση του έτους, του οποίου τους ήδη οφειλόμενους τόκους αφορά.

Κατ' εξαίρεση, δεν απαιτείται να έχει καταρτιστεί τέτοια συμφωνία, αν μετά τη συμπλήρωση ετήσιας καθυστέρησης του βασικού χρέους (για το κεφάλαιο) ασκήθηκε αγωγή από το δανειστή κατά του οφειλέτη, οπότε βασίμως μπορούν να ζητηθούν -πέραν των τόκων της ετήσιας καθυστέρησης- και τόκοι επί αυτών των οφειλόμενων τόκων.

Από αυτή την κεντρική ρύθμιση του άρθρου 296 του Αστικού Κώδικα εισάγει απόκλιση το άρθρο 112 του εισαγωγικού του νόμου, όταν πρόκειται για χρέος από το κλείσιμο αλληλόχρεου λογαριασμού, αν ο δανειστής ή ο οφειλέτης είναι έμπορος. Σε μια τέτοια περίπτωση, το χρέος που προκύπτει από το κλείσιμο του αλληλόχρεου λογαριασμού είναι αυτοδικαίως τοκοφόρο, ακόμη και αν ο λογαριασμός περιέχει κονδύλια από τόκο. Εδώ ο δανειστής (η τράπεζα) δικαιούται τόκους επί των τόκων, ακόμη και αν δεν υπάρχει σχετική συμφωνία με τον οφειλέτη ή δεν του έχει ασκήσει αγωγή. Η οφειλή τόκων επί των τόκων, μετά το κλείσιμο του αλληλόχρεου λογαριασμού, γεννιέται αυτοδικαίως με μόνο το κλείσιμο.

Επιπροσθέτως, σ' αυτή την περίπτωση δικαιούται η τράπεζα να υπολογίσει τόκους επί των τόκων, ακόμη και αν αυτοί αφορούν διάστημα μικρότερο του έτους, αρκεί ο αλληλόχρεος λογαριασμός να κλείνει περιοδικώς κάθε εξάμηνο.

Επεκτείνοντας αυτή την ευνοϊκή μεταχείριση για το δανειστή από αλληλόχρεο λογαριασμό, το άρθρο 112 του εισαγωγικού νόμου του Αστικού Κώδικα ορίζει ότι ο δανειστής (η τράπεζα) μπορεί να συμφωνήσει με τον οφειλέτη ότι ο λογαριασμός θα κλείνει περιοδικώς και σε μικρότερα διαστήματα, όχι όμως λιγότερο του τριμήνου. Κάτι που σημαίνει ότι αν υπάρχει συμφωνία για κλείσιμο του λογαριασμού ανά τρίμηνο, αντιστοίχως ανά τρίμηνο οφείλονται και τόκοι επί των τόκων (πανωτόκια).

Φυσικά διεξήχθησαν δίκες επί δικών εναντίον των τραπεζών γι' αυτή την υπερχρέωση των οφειλετών τους.

Το ζήτημα είχε φτάσει στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, ο οποίος το 1988 με την απόφαση 27 είχε αποφανθεί κατά πλειοψηφία ότι αυτές οι οφειλές για τόκους επί των τόκων ήδη από την πρώτη μέρα καθυστέρησης είναι νόμιμες. Η τότε μειοψηφία 8 μελών του ανώτατου δικαστηρίου για ιδιωτικές διαφορές είχε κρίνει ότι για να ήταν νόμιμη αυτή η οφειλή, θα έπρεπε να υπάρχει προηγούμενη συμφωνία μεταξύ της τράπεζας και του οφειλέτη της ή η τράπεζα να έχει ήδη ασκήσει αγωγή εναντίον του.

Ήδη -ύστερα από περίπου δέκα χρόνια- οι συσχετισμοί πλειοψηφίας και μειοψηφίας στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου ανατράπηκαν και κρίθηκε ότι δίχως την προαναφερόμενη συμφωνία ή άσκηση αγωγής, δεν επιτρεπόταν να εφαρμοστεί η απόφαση 289/1980 της Νομισματικής Επιτροπής, και συνακόλουθα δεν επιτρεπόταν να υπολογιστούν τόκοι επί τόκων ήδη από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης.

Δίχως συμφωνία ή αγωγή τα πανωτόκια επιτρέπονταν μόνο για ετήσια καθυστέρηση εξόφλησης των τόκων.

Αν και η απόφαση εκείνη της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, όπως κάθε απόφασή της, είχε περιορισμένη δεσμευτικότητα, μόνο για τη διαφορά που έκρινε και μόνο για τους συγκεκριμένους διαδίκους αυτής της διαφοράς, είχε τέτοια πειστικότητα, ώστε να θεωρείται απίθανο το ενδεχόμενο να μην ακολουθηθεί από τα ουσιαστικά δικαστήρια, κατά την εκδίκαση άλλων παρόμοιων διαφορών.

Μολοντούτο, η δραστικότητα εκείνης της απόφασης είχε ορισμένα ανυπέβλητα όρια:

1. Πρώτον, ότι αν είχε ήδη κριθεί με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις πως ο εναγόμενος οφειλέτης της ενάγουσας τράπεζας όφειλε πανωτόκια ήδη από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης, το δεδικασμένο αυτών των αποφάσεων δεν άφηνε περιθώρια αποδέσμευσης και δεν μπορούσαν αυτά τα χρέη να αφεθούν ούτε με ειδικό νόμο, ο οποίος θα ήταν ανεφάρμοστος ως αντίθετος στο πρώτο πρόσθετο πρωτόκολλο της ευρωπαϊκής σύμβασης για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Οποσδήποτε όμως τέτοιες περιπτώσεις, που να είχε κριθεί με αμετάκλητες αποφάσεις η οφειλή για πανωτόκια ήδη από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης, δίχως ειδική προς τούτη συμφωνία, έπρεπε να αφορούν μάλλον μικρό κύκλο υποθέσεων.
2. Δεύτερον, ότι αν είχε ήδη διεξαχθεί αναγκαστικός πλειστηριασμός, προκειμένου η δανειστρια τράπεζα να πετύχει αναγκαστική ικανοποίηση των αξιώσεών της για πανωτόκια, μολονότι δεν είχε συμφωνηθεί με τον οφειλέτη υπολογισμός τους ήδη

από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης, η αναγκαστική τούτη είσπραξη χρεών για πανωτόκια, που ήδη κρίνονται ως παράνομα, δεν ήταν νομικώς βάσιμος λόγος για να ακυρωθεί ο σχετικός πλειστηριασμός. Ούτε με νόμο μπορούσε να οριστεί το αντίθετο, και πάλι κατά το πρώτο πρόσθετο πρωτόκολλο της ευρωπαϊκής σύμβασης για τα δικαιώματα του ανθρώπου.

3. Τρίτον, αν επισπεύδονταν πλειστηριασμός για να πληρωθούν από κοινού οφειλές από κεφάλαιο, τόκους και πανωτόκια, η ήδη μη οφειλή των τελευταίων δεν μπορούσε να στηρίξει ούτε ανακοπή για ακύρωση της κατάσχεσης ούτε αίτηση αναστολής του πλειστηριασμού. Απλώς και μόνο θα στήριζε βάσιμες αντιρρήσεις εναντίον της ενδεχόμενης κατάταξης της τράπεζας στον πίνακα διανομής του πλειστηριάσματος και για πανωτόκια που ήδη δεν οφείλονταν.

Με αυτές τις ανελαστικές και μη δεκτικές διαφορετικής νομοθετικής ρύθμισης επισημάνσεις συμπεραίνουμε ότι οι επιπτώσεις της απόφασης της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου είχαν κάποια όρια, που δεν δικαιολογούσαν γενική ευφορία.

ΤΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΕΙΧΕ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Τα δικαστήρια κατακλύστηκαν από αγωγές (2.000 είχε ετοιμάσει ο Σύλλογος Προστασίας Δανειοληπτών) οφειλετών, οι οποίοι ζητούσαν να τους επιστραφούν τα χρήματα που είχαν καταβάλει στις τράπεζες και αφορούσαν τα πανωτόκια, επικαλούμενοι τη διάταξη περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. Τα ποσά υπολογίζονταν σε δεκάδες δισεκατομμύρια.

Κινδύνευε η νομιμότητα μόνο των πράξεων πλειστηριασμού ακινήτων οι οποίες είχαν προσβληθεί και εκκρεμούσε ανακοπή. Όσοι πλειστηριασμοί είχαν γίνει δεν μπορούσαν να ακυρωθούν.

Δεν καλύφθηκαν από την απόφαση του Αρείου Πάγου όσοι είχαν προσφύγει στα δικαστήρια και οι υποθέσεις τους είχαν καταστεί αμετάκλητες. Σε περίπτωση που δεν δικαιώθηκαν και εκδόθηκαν σε βάρος τους διαταγές πληρωμής, υποχρεούνταν να τις εξοφλήσουν, ανεξάρτητα από το ότι ο ανατοκισμός κρίθηκε παράνομος. Όλοι οι άλλοι θεμελιώναν δικαίωμα προσφυγής στα δικαστήρια.

Ο όρος «περιορισμός» που περιέχονταν στην απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής αναφέρονταν αποκλειστικά στον τρόπο, στο χρόνο και γενικά στα όρια που

τίθονταν για τον ανατοκισμό και όχι στη συμφωνία των δύο μερών, η οποία δεν αποτελούσε περιορισμό αλλά προϋπόθεση. Χωρίς αυτή δεν μπορούσε να γίνει ανατοκισμός.

- Εάν ο νομοθέτης ήθελε τον αυτοδίκαιο ή με μονομερή ενέργεια της τράπεζας ανατοκισμό των τόκων, θα είχε χρησιμοποιήσει διαφορετική διατύπωση στο νόμο και θα είχε ορίσει και τη χρονική συχνότητα του ανατοκισμού. Σε αυτό συνηγορεί και το γεγονός ότι στη μοναδική περίπτωση όπου ο νομοθέτης επέτρεψε την αυτοδίκαιη έναρξη του ανατοκισμού προέβλεψε τη χρονική συχνότητα.
- Η αναγνώριση στις τράπεζες του δικαιώματος να καθιστούν με μονομερή τους δήλωση τοκοφόρους τους καθυστερούμενους τόκους θα σήμαινε την παραχώρηση σε αυτές διαπλαστικού δικαιώματος και για άμετρη ή υπέρμετρη επαύξηση της χρέωσης του οφειλέτη, εκδοχή που δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 361 του Αστικού Κώδικα, σύμφωνα με το οποίο για την ποσοτική αλλοίωση της οφειλόμενης παροχής απαιτείται σύμβαση.

Η διατύπωση της απόφασης της Νομισματικής Επιτροπής κατά την οποία ο εκτοκισμός μπορούσε να γίνει από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης, χωρίς οποιονδήποτε χρονικό ή άλλο περιορισμό, δεν μπορούσε να έχει την έννοια ότι δίνεται η δυνατότητα στην τράπεζα, με μόνη τη βούλησή της, να επιβαρύνει τον οφειλέτη. Αντίθετα, είχε την έννοια ότι η εξαίρεση από τους περιορισμούς του ανατοκισμού επιτρεπόταν μόνον εφόσον υπήρχε η προϋπόθεση ότι ο οφειλέτης είχε αποδεχθεί, με σχετικό όρο στην πιστωτική σύμβαση, τη δυσμενή γι' αυτόν μεταβολή της, με τον ανατοκισμό των καθυστερούμενων τόκων.

Η πλειοψηφία των αρεοπαγιτών απέρριψε το επιχείρημα των τραπεζών ότι ήταν αναγκαίος ο ανατοκισμός για την κάλυψη του αντίστοιχου εκτοκισμού του τόκου που όφειλαν οι τράπεζες στους καταθέτες τους, διότι:

- ο ανατοκισμός στις καταθέσεις, σύμφωνα με το άρθρο 296, παρ. 2 ΑΚ, δεν βάρυνε υποχρεωτικά τις τράπεζες, ώστε για την ανακούφισή τους από το σχετικό οικονομικό βάρος να καθιερωθεί ο αυτοδίκαιος ανατοκισμός,
- οι τράπεζες κεφαλαιοποιούσαν τους τόκους των καταθέσεων των πελατών τους και υπολόγιζαν τόκους επί τόκων ανά εξάμηνο, ενώ σύμφωνα με την κοινή πείρα τα επιτόκια που κατέβαλλαν σε αυτούς ήταν κατά πολλές μονάδες χαμηλότερα από

τα επιτόκια υπερημερίας που υπολόγιζαν για τους καθυστερούμενους τόκους των οφειλετών τους.

Μειοψήφησαν 5 μέλη, σύμφωνα με την άποψή τους, «η μεταβολή του παγιωμένου από τη νομολογία καθεστώτος σε θέματα μεγάλης σημασίας για τις συναλλαγές, όπως ο ανατοκισμός, τραυμάτιζε την ασφάλεια του δικαίου, αφού επιδρούσε σε πολλές παλιές, ρυθμισμένες πλέον, σχέσεις και μπορούσε να οδηγήσει σε ανεπιεική και άνισα αποτελέσματα».

Αν και δέχονταν ότι ο ανατοκισμός μπορούσε να επιδεινώσει την ήδη δυσχερή θέση του οφειλέτη, όταν τα επιτόκια ήταν πολύ υψηλά, αποφαίνονταν ότι ήταν έργο των νομοθετικών οργάνων να κρίνουν αν η ισχύουσα ρύθμιση ήταν ή όχι οικονομικώς ορθή.

Η αντιμετώπιση του κοινωνικού πλέον προβλήματος που δημιουργήθηκε στη χώρα μας από την επιβολή ανατοκισμού τόκων και τόκων υπερημερίας (πανωτόκια) στα χορηγηθέντα δάνεια και πιστώσεις από τα Πιστωτικά Ιδρύματα, οδήγησε στην **επιτακτική ανάγκη νομοθετικής πλέον ρύθμισης των υφισταμένων οφειλών**, ώστε να τεθεί ένας φραγμός στις ολοένα αυξανόμενες απαιτήσεις των Τραπεζών.

Έτσι μετά τις αποφάσεις της Νομισματικής Επιτροπής (αριθμός 289/30.10.1980) και της απόφασης 27 το 1988 της Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, ψηφίστηκαν οι Νόμοι 2789/2000 και 2912/2001 των οποίων τις τροποποιήσεις των σχετικών με τα πανωτόκια άρθρων τους σας παραθέτουμε παρακάτω:

Αρχικά ψηφίστηκε ο **Νόμος 2789/2000 με το άρθρο 30 παρ.1** του οποίου ρυθμιζόταν η συνολική οφειλή από τόκους σε καθυστέρηση που παρήχθησαν από κάθε είδους συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων που είχαν συννομολογηθεί με πιστωτικά ιδρύματα.

Εν συνεχεία εκδόθηκε ο **Ν.2912/2001 (ΦΕΚ 94 Α) με το άρθρο 42 παρ. 1**, του οποίου αντικαταστάθηκε η παρ. 1 άρθρο 30 του Ν.2789/00 και ρυθμιζόταν η συνολική οφειλή από τις συμβάσεις δανείων και πιστώσεων.

Αυτό που ουσιαστικά προβλεπόταν στο ν. 2789/2000 ήταν η απαγόρευση οποιασδήποτε πράξης εκτέλεσης - και της πρώτης πράξης που ήταν η κοινοποίηση της επιταγής -, αν ο λογαριασμός της πίστωσης έκλεινε μέχρι 31-12-2000 ή αν η απαίτηση που πήγαζε από το δάνειο είχε καταστεί ληξιπρόθεσμη μέχρι την 31-12-2000^{1 [15]}, προκειμένου να επαναπροσδιοριστεί η οφειλή από τα πιστωτικά ιδρύματα σύμφωνα με τα νέα δεδομένα. Επιτρεπόταν όμως, όπως ήταν αυτονόητο, κοινοποίηση προς γνώση, που δεν αποτελούσε πράξη εκτέλεσης. Κάτι τέτοιο δεν έχει πάντα ιδιαίτερο νόημα, αφού πριν προέβαινε κανείς στην έκδοση δικαστικής απόφασης, θα έπρεπε πρώτα να λάβει χώρα ο επαναπροσδιορισμός της οφειλής από τα πιστωτικά ιδρύματα.

Η βασικότερη διαφοροποίηση που επέφερε το άρθρο 42 του ν. 2912/2001 στο άρθρο 30 του ν. 2789/2000 ήταν ότι πλέον και οι αποφάσεις που τελεσιδικούσαν μέχρι 31-12-2000 αλλά και όσες περιπτώσεις ρυθμίστηκαν με συμβιβασμό, αναγνώριση χρέους ή άλλη συμφωνία, δεν εξαιρούνταν του πεδίου εφαρμογής του ν. 2789/2000, δηλαδή και γι' αυτές ίσχυε η αναστολή της εκτέλεσης, γιατί χρειαζόταν επαναπροσδιορισμός. Αυτό προέκυπτε από το άρθρο 30 παρ. 8 εδ. α' και β' (το τελευταίο προστέθηκε με το άρθρο 42), στο οποίο ουσιαστικά οριζόταν ότι από το πεδίο εφαρμογής του νόμου εξαιρούνταν πια μόνο όσες οφειλές είχαν καταστεί ληξιπρόθεσμες μέχρι 31-12-2000 και είχαν ρυθμιστεί με διάταξη νόμου.

Υπολογισμός

Η ρύθμιση που είχε προωθήσει η προηγούμενη κυβέρνηση το 2001 προέβλεπε ότι η αρχική βάση υπολογισμού της οφειλής των δανειοληπτών θα ήταν το αρχικό κεφάλαιο που έλαβαν, προσαυξημένο με τόκους που όμως δεν ξεπερνούσαν κατά ανώτατο όριο το 50% του αρχικού κεφαλαίου. Αυτή η αρχική βάση υπολογισμού πολλαπλασιαζόταν επί 2, επί 3 ή επί 4 ανάλογα με τον χρόνο λήψης του δανείου. Η προσαύξηση έπρεπε να αφορά μόνο συμβατικούς τόκους επί του δανείου μέχρι τη στιγμή καταγγελίας της σύμβασης. Για δάνεια (ή και αλληλόχρεους λογαριασμούς) που ελήφθησαν πριν από την 31η Δεκεμβρίου 1985, η βάση υπολογισμού τετραπλασιαζόταν, μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1990 τριπλασιαζόταν και μέχρι την 15η Απριλίου 1998 διπλασιαζόταν.

Η προηγούμενη ρύθμιση για πανωτόκια (Απρίλιος 2001)

Βάση υπολογισμού: Αρχικό κεφάλαιο + 50%

X 4 για δάνεια πριν τις 31/12/1985

X 3 για δάνεια από 1/1/1986 έως 31/12/1990.

X 2 για δάνεια από 1/1/1991 και μετά

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΔΑΝΕΙΑ

2.1 Γενικές έννοιες

Δάνειο λέγεται κάθε χρηματικό ποσό, το οποίο χορηγείται συνήθως εντόκως σε ιδιώτη, επιχείρηση, οργανισμό ή και στο Κράτος, με σκοπό την επιστροφή στο δανειστή σε ορισμένο χρόνο.

Τα δάνεια γίνονται, για να βρεθούν κεφάλαια για την αντιμετώπιση **τακτικών** ή **έκτακτων** δαπανών.

Από οικονομικής απόψεως, δάνειο είναι μια σύμβαση σύμφωνα με την οποία ένας ιδιώτης, μια επιχείρηση, ένας οικονομικός οργανισμός επιτυγχάνουν τη διάθεση ορισμένου χρηματικού ποσού και δεσμεύονται να καταβάλουν τον τόκο στο δανειστή σαν αμοιβή για την παραχώρηση ενός κεφαλαίου και να εξοφλήσουν το δάνειο στην προθεσμία που έχει συμφωνηθεί.

Από νομικής απόψεως, σύμφωνα με το άρθρο 806 του Αστικού Κώδικα, δάνειο καλείται η σύμβαση με την οποία ο ένας από τους συμβαλλόμενους (δανειστής) μεταβιβάζει κατά κυριότητα στον άλλο (οφειλέτη) χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, που προσδιορίζονται στις συναλλαγές κατά αριθμό, μέτρο ή σταθμά και αυτός (οφειλέτης) έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας.

Είναι άκυρη η σύμβαση κατά ρητή διάταξη του Α.Κ (άρθρο 372), όταν ο προσδιορισμός της παροχής ανατίθεται στην απόλυτη κρίση ενός από τους συμβαλλόμενους, γιατί αν ο προσδιορισμός ανήκει στον οφειλέτη δεν υπάρχει στην ουσία δέσμευση του, ενώ αν ανήκει στο δανειστή υπάρχει κίνδυνος υπέρμετρου προσδιορισμού της ελευθερίας του οφειλέτη, που είναι αντίθετη με τα συναλλακτικά ήθη και την καλή πίστη.

Με τη σύμβαση, λοιπόν του δανείου δημιουργείται μια καθαρή προσωπική ενοχική σχέση μεταξύ δανειστή και οφειλέτη και από αυτή γεννάται δικαίωμα για το δανειστή να στραφεί μόνο κατά του οφειλέτη.

Ενοχή είναι η έννομη σχέση με την οποία ένα πρόσωπο (οφειλέτης) έχει υποχρέωση προς ένα άλλο πρόσωπο (δανειστή) σε παροχή που μπορεί να συνίσταται σε ενέργεια ή σε παράλειψη (άρθρο 287 Α.Κ.).

2.2 Κατηγορίες Δανείων

Ο χρόνος που μεσολαβεί από την ημέρα που συνάπτεται το δάνειο μέχρι την ημέρα που εξοφλείται, λέγεται **διάρκεια του δανείου**.

Τα δάνεια ανάλογα με τη διάρκεια διακρίνονται σε **βραχυπρόθεσμα** και **μακροπρόθεσμα**.

- Τα **βραχυπρόθεσμα δάνεια** είναι διάρκειας μέχρι τριών μηνών και σπάνια μέχρι ενός έτους.

Τα **ιδιωτικά βραχυπρόθεσμα δάνεια** γίνονται κυρίως με συναλλαγματικές και συνάπτονται μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ ιδιωτών και επιχειρήσεων και αφορούν κυρίως την με πίστωση αγορά εμπορευμάτων.

Τα **κρατικά βραχυπρόθεσμα δάνεια** γίνονται με έντοκα γραμμάτια. Τα έσοδα και τα έξοδα των κρατών γίνονται με βάση τον κρατικό προϋπολογισμό.

Επειδή όμως τα έξοδα καταβάλλονται σε κανονικά χρονικά διαστήματα (μισθοί, συντάξεις, τοκοχρεωλύσια κτλ.), και τα έσοδα δε γίνονται κανονικά και αντίστοιχα με τα έξοδα, τα κράτη πολλές φορές έχουν προσωρινή ανάγκη χρημάτων. Για το λόγο αυτό δανείζονται με τα έντοκα γραμμάτια.

Τα έντοκα αυτά γραμμάτια είναι έγγραφα με τα οποία το κράτος δηλώνει ότι οφείλει να πληρώσει στον κάτοχό τους το ποσό που αναγράφεται στα έντοκα γραμμάτια την ημερομηνία λήξεώς τους. Τα έντοκα γραμμάτια λήγουν συνήθως μεταξύ τριών μηνών και ενός έτους.

Το αναγραφόμενο ποσό στα έντοκα γραμμάτια περιέχει το κεφάλαιο και τον τόκο μέχρι την ημερομηνία λήξεως. Ο δανειστής, δηλαδή αυτός που αγοράζει το έντοκο γραμμάτιο, πληρώνει μόνο την παρούσα αξία του αναγραφόμενου ποσού, δηλαδή πληρώνει λιγότερο απ' ό τι γράφει το γραμμάτιο. Το ποσό που πληρώνει ο δανειστής υπολογίζεται με εσωτερική προεξόφληση.

Το επιτόκιο βάση του οποίου υπολογίζεται το προεξόφλημα (έκπτωση), είναι αυτό που επικρατεί στην αγορά κατά την έκδοσή του ή λίγο μικρότερο.

Τα έντοκα γραμμάτια όταν λήγουν, εξοφλούνται στην ονομαστική τους αξία.

- Τα **μακροπρόθεσμα δάνεια**, διαρκούν πολλά χρόνια (από 1 μέχρι 50) και συνάπτονται για να αντιμετωπισθούν έκτακτες δαπάνες π.χ. προμήθειες πολεμικού υλικού, έξοδα πολέμου κ.λ.π. Ανάλογα με το πλήθος των δανειστών τα μακροπρόθεσμα δάνεια διακρίνονται σε δύο κατηγορίες: **Δάνεια ενιαία** και **ομολογιακά δάνεια**.

Ενιαία δάνεια έχουμε όταν ο δανειστής είναι ένα και μόνο πρόσωπο (νομικό ή φυσικό).

Ομολογιακά δάνεια έχουμε όταν οι δανειστές είναι πολλά πρόσωπα. Τα κράτη, οι μεγάλες εταιρίες, οι δήμοι κλπ., για την πραγματοποίηση μεγάλων έργων έχουν ανάγκη από μεγάλα χρηματικά ποσά, τα οποία δεν μπορούν να τα δανειστούν από ένα μόνο πρόσωπο. Προς εξεύρεση του χρηματικού ποσού διαιρούν το ποσό του δανείου σε μικρά ίσα μέρη, εκδίδοντας ίσο αριθμό τίτλων, οι οποίοι καλούνται **ομολογίες**, το δε δάνειο καλείται **ομολογιακό**.

Στις ομολογίες αναγράφονται το ποσό του δανείου, το επιτόκιο, ο τρόπος και ο τόπος πληρωμής του δανείου και των τόκων. Το ποσό που αναγράφεται στην ομολογία καλείται **ονομαστική αξία** και η τιμή στην οποία διατέθηκαν οι ομολογίες ονομάζεται **τιμή έκδοσης**. Όταν η τιμή έκδοσης της ομολογίας είναι ίση με την ονομαστική αξία, τότε λέμε ότι το δάνειο εκδόθηκε στο **άρτιο**.

Όταν είναι μεγαλύτερη ή μικρότερη της ονομαστικής αξίας, τότε το δάνειο εκδόθηκε **κάτω από το άρτιο** ή **πάνω από το άρτιο**.

Τιμή εξόφλησης της ομολογίας καλείται η τιμή στην οποία θα εξοφληθεί η ομολογία κατά το χρόνο λήξης.

Τα μακροπρόθεσμα δάνεια από μαθηματικής άποψης διακρίνονται σε **πάγια** ή **διηνεκή** και σε **εξοφλητέα**.

Στα πάγια δάνεια ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα να εξοφλήσει το δάνειο οποτεδήποτε. Έχει όμως και την υποχρέωση να πληρώνει τον τόκο που έχει συμφωνηθεί στο τέλος κάθε περιόδου.

Στα **εξοφλητέα δάνεια** ο οφειλέτης είναι υποχρεωμένος να εξοφλήσει τους τόκους και το κεφάλαιο μέσα σε συμφωνημένο χρόνο και με το συμφωνημένο τρόπο.

Τα εξοφλητέα δάνεια ανάλογα με τον τρόπο εξόφλησης, διακρίνονται σε **εξοφλητέα εφάπαξ** και **εξοφλητέα τοκοχρεωλυτικά**.

Εξοφλητέα εφάπαξ καλούνται τα δάνεια που εξοφλούνται στο τέλος της χρονικής περιόδου με μια δόση.

Στα εξοφλητέα εφάπαξ δάνεια διακρίνουμε τις παρακάτω περιπτώσεις:

1. Ο δανειζόμενος (οφειλέτης) μπορεί να καταβάλει κάθε έτος τους τόκους και στο τέλος της χρονικής περιόδου του δανείου να καταβάλει το ποσό του δανείου, εδώ έχουμε την περίπτωση του απλού τόκου.
2. Ο δανειζόμενος στο τέλος της χρονικής περιόδου να καταβάλει τόκους και κεφάλαιο μαζί, εδώ έχουμε την περίπτωση του ανατοκισμού.
3. Εάν ο δανειζόμενος δεν μπορεί να συγκεντρώσει το ποσό του δανείου κατά τη λήξη του, τότε καταθέτει σε μια τράπεζα κατά διάφορα χρονικά διαστήματα με ανατοκισμό ένα χρηματικό ποσό, ώστε τα ποσά αυτά μαζί με τους τόκους τους να καταστούν ίσα με το ποσό του δανείου κατά τη λήξη αυτού. Στην περίπτωση αυτή λέμε ότι ο δανειζόμενος σχηματίζει **εξοφλητικό απόθεμα**.

2.3 Είδη δανείων

Προς επιχειρήσεις : σκοπεύουν στην ενίσχυση της παραγωγικής δυναμικότητας των επιχειρήσεων και στη διευκόλυνση της επιχειρηματικής δράσης τους με τη διάθεση στις επιχειρήσεις χρηματικών πόρων που δεν ανήκουν στην επιχείρηση.

Προς καταναλωτές : στεγαστικά και καταναλωτικά. Τα καταναλωτικά δάνεια και εκείνα για την αντιμετώπιση βραχυχρόνιων υποχρεώσεων των επιχειρήσεων, έχουν μικρή διάρκεια (1 με 2 χρόνια) και υψηλό επιτόκιο.

2.4 Είδη εντόκων δανείων

Σήμερα οι πιο συνηθισμένες παραλλαγές είναι:

- α) το τοκοχρεωλυτικό δάνειο
- β) το ομολογιακό δάνειο
- γ) το ναυτικό δάνειο
- δ) το ενυπόθηκο δάνειο
- ε) το δάνειο με ενέγγυο πίστωση
- στ) το δάνειο με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό

Υπάρχουν και άλλα ιδιαίτερα είδη δανείων που ρυθμίζονται με ειδικές διατάξεις, όπως το δάνειο με ενέχυρο καπνό, τα γεωργικά δάνεια με γεωργικό ενέχυρο κτλ.

2.5 Χορήγηση - Διάρκεια Δανείου

Συμφωνείτε η χορήγηση από την Τράπεζα στο Δανειζόμενο δανείου τοκοχρεωλυτικού, ποσού Ευρώ (.....) που θα αποδοθεί στην Τράπεζα κατά το σύστημα της σύνθετης χρεωλυσίας (Γαλλικό σύστημα), εντός προθεσμίας (.....) μηνών, η οποία συμπεριλαμβάνει περίοδο χάριτος (.....) μηνών, κεφαλαιοποίηση των τόκων, και άρχεται από την ημερομηνία της πρώτης εκταμίευσης του δανείου.

2.6 Επιτόκιο Δανείου

Το επιτόκιο του δανείου, συνομολογείτε σε (.....), και αποτελείται από το άθροισμα των κατωτέρω:

α) του Βασικού Επιτοκίου για Πράξεις Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Ε.Κ.Τ.), σήμερα (%)

β) του περιθωρίου επιτοκίου το οποίο συνομολογείται σε (+ %) σταθερό για όλη τη διάρκεια του δανείου

γ) των τυχόν επιβαλλομένων εκάστοτε εκ του νόμου ισχυουσών εισφορών (σήμερα εισφορά Ν.128175 εκ).

Το παραπάνω επιτόκιο θα μεταβάλλεται με βάση το ως άνω Βασικό Επιτόκιο για Πράξεις Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Εάν το ως άνω επιτόκιο αναφοράς μεταβληθεί, μεταβάλλεται ισόποσα από την ημερομηνία αλλαγής και το επιτόκιο του παρόντος δανείου.

Στο παράρτημα της εργασίας μας, παραθέτουμε αυτούσια (2) υποδείγματα Δανειακών Συμβάσεων τα οποία αποδεικνύουν τα όσα προαναφέραμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΑΝΑΤΟΚΙΣΜΟΣ

I. Έννοια

Ανατοκισμός είναι ο τόκος των τόκων, η κεφαλαιοποίηση δηλαδή των καθυστερούμενων τόκων. Στην πραγματικότητα το πρόβλημα του ανατοκισμού ανακύπτει όταν οι τόκοι, τους οποίους αποφέρει το κεφάλαιο, αποφέρουν με τη σειρά τους και αυτοί τόκο, όταν δηλαδή ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει τόκο και για τους οφειλόμενους τόκους που δεν έχουν ακόμα καταβληθεί στο δανειστή.

Ο τραπεζικός ανατοκισμός αφορά σε τόκους που οφείλονται σε τράπεζες ή από τράπεζες στα πλαίσια διεξαγωγής των τραπεζικών εργασιών.

Το ζήτημα του ανατοκισμού έχει ρυθμιστεί από ποικίλες διατάξεις κατά καιρούς. Αρχικά ρυθμιζόταν κατά αποκλειστικότητα από τον Αστικό Κώδικα τόσο ο τραπεζικός όσο και ο εξωτραπεζικός ανατοκισμός. Στη συνέχεια το θέμα αντιμετωπίστηκε με απόφαση της Νομισματικής Επιτροπής κατ' εξουσιοδότηση νόμου, η οποία όμως δημιούργησε σωρεία προβλημάτων. Τελικά ο ν. 2601/98 «Ενισχύσεις ιδιωτικών επενδύσεων για την οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας και άλλες διατάξεις» με τις μεταγενέστερες μεταρρυθμίσεις του (ν. 2789/2000 αρ. 30, ν. 2912/2001 αρ. 42) είναι αυτός που ρύθμιζε μέχρι πρότινος το θέμα του ανατοκισμού.

II. Πώς συμβαίνει ο ανατοκισμός

Με στόχο την ανατροπή του ανατοκισμού (που συνέπεια αυτού είναι η δημιουργία πανωτοκιών, δηλ. τόκοι πάνω στους τόκους) που είχε επιβληθεί από το 1980 και διατηρήθηκε σταθερά μέχρι το 1996, οπότε με πράξη του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος τέθηκαν κάποιοι περιορισμοί, η κυβέρνηση προχώρησε στα ακόλουθα μέτρα για τις δανειακές συμβάσεις:

- Το επιτόκιο υπερημερίας δεν μπορεί να υπερβαίνει το 2,5% του συμβατικού επιτοκίου, το οποίο ισχύει για τα ενήμερα δάνεια. Το επιτόκιο υπερημερίας - δηλαδή το «πρόστιμο» της τράπεζας που αρχίζει να «τρέχει» από την επόμενη της μη καταβολής της δόσης- φτάνει σήμερα μέχρι και 4%.
- Ο ανατοκισμός, εφόσον η εξυπηρέτηση του δανείου καθίσταται ληξιπρόθεσμη, δεν μπορεί να γίνεται σε διάστημα μικρότερο των 6 μηνών. Σε περίπτωση δηλ. που ο οφειλέτης καθυστερήσει τη δόση του δανείου, ο τόκος υπερημερίας θα λογίζεται στο τέλος του εξαμήνου, πάνω στο κεφάλαιο. Αν και πάλι δεν πληρωθεί η δόση, τότε ο τόκος υπερημερίας θα λογίζεται στο τέλος του δεύτερου εξαμήνου, πάνω στο κεφάλαιο και το προηγούμενο πρόστιμο του 2,5%.
- Σήμερα οι τράπεζες λογίζουν τους τόκους υπερημερίας στο τέλος κάθε μήνα, με αποτέλεσμα οι τόκοι επί των τόκων να πολλαπλασιάζουν το αρχικό κεφάλαιο, μαζί με τους νομίμως συμφωνηθέντες τόκους.
- Ο ανατοκισμός, στο εξής, θα γίνεται με τη σύμφωνη γνώμη του πελάτη. Οι δανειολήπτες θα πρέπει να ενημερώνονται για τους πρόσθετους τόκους που καταλογίζει η τράπεζα, πέραν αυτών που προβλέπονται στη δανειακή σύμβαση.

III. Έναρξη και διάρκεια ανατοκισμού

Απαραίτητη προϋπόθεση για τον ανατοκισμό των τόκων είναι να έχουν αυτοί καταστεί ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί. Κι αν υπάρχει συμφωνία ανατοκισμού σε μικρότερα του έτους χρονικά διαστήματα είτε θα εναρμονιστεί υποχρεωτικά με τις συμφωνίες για τα χρονικά διαστήματα που οι τόκοι θα καθίστανται απαιτητοί, είτε θα προσδιοριστούν μεγαλύτερα διαστήματα, ποτέ όμως μικρότερα.

Αλλά και αντιστρόφως, αν δεν έχει προσδιοριστεί ο χρόνος κατά τον οποίο οι τόκοι είναι απαιτητοί, ο προσδιορισμός μπορεί να γίνει και μόνο από τη συμφωνία για τη χρονική συχνότητα του ανατοκισμού. Εξάλλου καθίσταται φανερό ότι ο ανατοκισμός «από την πρώτη ημέρα της καθυστέρησης» επιτρέπεται.

Ο ανατοκισμός τέλος υπολογίζεται καθ' όλο το διάστημα καθυστέρησης πληρωμής των εν καθυστέρησης τόκων μέχρι και την εξόφλησή τους, δηλαδή και μετά την έκδοση διαταγής πληρωμής ή δικαστικής απόφασης.

IV. Επιτόκιο ανατοκισμού

Το επιτόκιο στον ανατοκισμό προσδιορίζεται από τα μέρη της δανειακής σύμβασης (δηλαδή από το πιστωτικό ίδρυμα και τον δανειολήπτη).

Όταν η κεφαλαιοποίηση των τόκων υλοποιείται με το συνυπολογισμό τους στο αρχικό κεφάλαιο, τότε ταυτίζεται με το επιτόκιο με το οποίο υπολογίζονται οι οφειλόμενοι τόκοι επί του συγκεκριμένου κεφαλαίου. Όταν όμως τηρείται ξεχωριστός λογαριασμός τόκων, τότε είναι δυνατόν να συμφωνηθεί διαφορετικό ύψος επιτοκίου ανατοκισμού.

Αν τα μέρη της δανειακής σύμβασης παρέλειψαν να προσδιορίσουν το επιτόκιο του ανατοκισμού και δεν έχει ανατεθεί η άρση της αοριστίας της παροχής στην τράπεζα, το επιτόκιο είναι το ίδιο με το επιτόκιο που υπολογίστηκαν οι ανατοκιζόμενοι τόκοι.

Εξαιτίας του εμφανούς κινδύνου που ενέχει ο ελεύθερος προσδιορισμός του επιτοκίου από τα μέρη της δανειακής σύμβασης, το άρθρο 30 του ν. 2789/2000 και το νεότερο άρθρο 42 παρ.1 του ν. 2912/2001 εισήγαγαν όρια τα οποία αναφέραμε και αναλύσαμε σε προηγούμενο κεφάλαιο (κεφ. 1^ο σελ. 18) σχετικά με τη συνολική οφειλή η οποία δεν επιτρεπόταν να υπερβαίνει, μετά τον υπολογισμό του ανατοκισμού, συνυπολογιζόμενων και των συμβατικών τόκων το 50% του ληφθέντος κεφαλαίου.

Ως βάση υπολογισμού δηλαδή εκλαμβάνονταν το αρχικώς ληφθέν κεφάλαιο ή το άθροισμα των κεφαλαίων των περισσότερων δανείων ή προκειμένου περί αλληλόχρεου λογαριασμού το ποσό της οφειλής όπως διαμορφωνόταν ένα έτος μετά τη λήψη του ποσού της τελευταίας πιστώσεως δανείου προσαυξημένων των ποσών αυτών με τους συμβατικούς τόκους μέχρι 50% του ληφθέντος κεφαλαίου κατ' ανώτατο όριο.

Αν οι τόκοι υπερέβαιναν το 50% του ληφθέντος κεφαλαίου, το υπερβάλλον ποσό δεν υπολογιζόταν προκειμένου για τον καθορισμό της βάσης.

ΤΡΟΠΟΣ ΕΚΤΟΚΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Η τράπεζα στους αλληλόχρεους λογαριασμούς λαμβάνει το εκάστοτε υπόλοιπο ως κεφάλαιο και υπολογίζει τον τόκο των ημερών με τον τύπο:

$$\text{Τόκος} = K * n * e / 36000$$

Όπου: K = τελευταίο υπόλοιπο,

n = ημέρες που μεσολαμβάν μετά τον τελευταίο τόκο,

e = ετήσιο επιτόκιο εκφρασμένο σε ακέραιο

π .χ. Επιτόκιο 12%

16-03-2001 υπόλοιπο 100.000 €

18-03-2001 υπόλοιπο 120.000 €

25-03-2001 υπόλοιπο 90.000 €

Μέχρι 28-03-2001 το ποσό των 100.000 € τοκίζεται 2 ημέρες,
 $100.000 \times 2 \times 12 / 36000$

το ποσό των 120.000 € τοκίζεται 7 ημέρες, $120.000 \times 7 \times 12 / 36000$

το ποσό των 90.000 € τοκίζεται 3 ημέρες, $90.000 \times 3 \times 12 / 36000$

Τα ποσά που προκύπτουν αθροίζονται και προστίθενται (κεφαλαιοποιούνται) στο υπόλοιπο, στην καθορισμένη ημέρα εκτοκισμού.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΟΥ

Ο τύπος $T = κ * n * e / 36.000$ προήλθε από τον τύπο: $K = K_0 (1 + E) V$

Όπου: E = επιτόκιο

K_0 = αρχικό κεφάλαιο

K = προκύπτον κεφάλαιο

V = τα έτη τοκισμού ή καλύτερα οι περίοδοι τοκισμού.

Λαμβάνοντας ως βάση ημερολογιακό έτος 360 ημερών.

παραδοχή 1^η

ο αρχικός τύπος για διαστήματα μικρότερα της τοκοφόρου περιόδου μετατρέπεται σε:

$$K = K_0 (1 + E) n / 360 \text{ (όπου } n = \text{τοκοφόρες ημέρες)}$$

Επειδή η εφαρμογή του τύπου αυτού χωρίς την χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών είναι δύσκολη. Στην περίπτωση μη ολοκλήρωσεως της περιόδου εκτοκισμού εφαρμόζεται ο τύπος:

$$K = K_0 + K_0 * E * n / 360$$

ο ανωτέρω τύπος είναι προσεγγιστικός.

παραδοχή 2^η

Τα δικαστήρια τον κάνουν αποδεκτό και δεν αποφέρει μεγάλες διαφορές στο κλείσιμο ενός μακροχρόνιου εκτοκισμού (μόνο κατά την λήξη του). Η συνεχής του όμως επανάληψη επιφέρει σημαντικές αλλοιώσεις στο αποτέλεσμα στον ανωτέρω (με δύο παραδοχές) τύπο.

Εάν αγνοήσουμε το αρχικό κεφάλαιο K_0 (δηλ. αφαιρέσουμε το K_0). Προκύπτει ο τύπος $K_0 * E * n / 360$ που είναι (κατά την τράπεζα) ο επιβαλλόμενος τόκος για κάθε (n) ημέρες, επειδή το E πρέπει να εφαρμόζεται με δεκαδική μορφή (0,12) αλλά χρησιμοποιείται ως ακέραια 12%, έτσι αντί να διαιρεί με 360 διαιρεί με 36.000. Οι τράπεζες λοιπόν για εύρεση τόκων με βάση την ημέρα ακολουθούν τον τύπο:

$$\text{Υπόλοιπο} * \text{επιτόκιο} * \text{ημέρες τοκοφόρες} / 36.000$$

$$\longrightarrow \text{Δηλαδή: } \text{τόκος} = K_0 * E * n / 36.000 \quad (\text{ΛΑΘΟΣ 1})$$

$$\longrightarrow \text{αντί του: } \text{τόκος} = [K_0 (1 + E) * n / 360] - K_0. \quad (\text{ΣΩΣΤΟ})$$

Στον άνω τύπο οι τράπεζες ως (n) εφαρμόζουν τις τοκοφόρες ημέρες έτους 365 ημερών, ενώ χρησιμοποιούν ημερολογιακό έτος 360 ημερών. (ΛΑΘΟΣ 2)

Σημείωση : οι (n) τοκοφόρες μέρες είναι διαφορετικές στα δύο ημερολογιακά έτη (για την ίδια περίοδο).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η ΝΕΑ ΡΥΘΜΙΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ

Η νέα ρύθμιση των πανωτοκίων συμπεριλαμβάνεται στην πρόσφατη Νομοθετική ρύθμιση που ψηφίστηκε από τη Βουλή (άρθρο 39 Νόμου 3259/2004, ΦΕΚ Α' 149/4.8.2004) με την οποία δίνεται η δυνατότητα στους οφειλέτες να υποβάλλουν νέες αιτήσεις για υπαγωγή τους στην εν λόγω νομοθετική ρύθμιση των πανωτοκίων.

Το Επιμελητήριο τονίζει, ότι η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων στις Τράπεζες για υπαγωγή στη ρύθμιση λήγει την 31η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2004, και καλεί τα ενδιαφερόμενα μέλη του, (οφειλέτες ή εγγυητές) να ενεργήσουν εμπρόθεσμα προς αυτή την κατεύθυνση.

Με το νέο Νόμο, ο οποίος είναι ευεργετικός για τους πιστούχους – οφειλέτες, επιδιώκεται ακριβώς η ρύθμιση των οφειλόμενων και ανείσπρακτων ακόμα από τις Τράπεζες ποσών που προέκυψαν από ανατοκισμό τόκων (πανωτόκια) και τα οποία αποτελούν και τον κύριο όγκο των υφισταμένων οφειλών.

ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Η ΝΕΑ ΡΥΘΜΙΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ

Η νέα ρύθμιση, που θα ισχύει για όλα τα δάνεια (νέα και παλιά), προβλέπει ότι το ποσό της τελικής οφειλής δεν θα ξεπερνά το τριπλάσιο του αρχικού ποσού που δανείστηκε ο οφειλέτης, δηλαδή αντιπροσωπεύει όχι το 3πλάσιο του αρχικού κεφαλαίου, αλλά το 3πλάσιο συμπεριλαμβανομένων των ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Στην περίπτωση των αγροτικών δανείων, τα οποία έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμα και έχουν επιβαρυνθεί με πανωτόκια η τελική οφειλή δεν θα υπερβαίνει το διπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου.

Για τα αγροτικά δάνεια πριν από το 1990, για τα οποία δεν μπορεί να προσδιοριστεί το αρχικό κεφάλαιο, θα ισχύει η ρύθμιση του 1990, σύμφωνα με την οποία η τελική οφειλή θα αντιστοιχεί έως και το 1,5 του αρχικού κεφαλαίου.

Η αποπληρωμή θα γίνεται σε πέντε ή επτά χρόνια ανάλογα με την περίπτωση του δανείου. Δηλαδή τρία χρόνια συν δύο χρόνια περίοδο χάριτος ή πέντε χρόνια συν δύο χρόνια περίοδο χάριτος.

Οι πλειστηριασμοί θα ανασταλούν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004. Για τα δάνεια τα οποία είναι υψηλότερα των 2,2 εκατ. ευρώ, δεν θα ισχύσει η ρύθμιση. Το μόνο ευνοϊκό σε αυτή την περίπτωση είναι το ότι θα ανασταλούν οι πλειστηριασμοί, επίσης έως τις 31/12/2004, ώστε ο οφειλέτης να προβεί σε διακανονισμό με την τράπεζα έως τότε.

⊕ **Η ρύθμιση για τα πανωτόκια ισχύει και για τις κάρτες**

Η ρύθμιση θα ισχύσει για όλα τα δάνεια και για τις πιστωτικές κάρτες που θα αντιμετωπίζονται ως αλληλόχρεοι λογαριασμοί.

Δηλαδή η τελική οφειλή δεν θα πρέπει να ξεπερνάει το τριπλάσιο του ποσού που είχε διαμορφωθεί κατά την τελευταία εκταμίευση, πριν καταστεί ληξιπρόθεσμος ο λογαριασμός.

⇒ **ΤΑ ΚΡΙΣΙΜΑ ΣΗΜΕΙΑ**

- Μέχρι τη ρύθμιση αναστέλλονται όλοι οι πλειστηριασμοί ακινήτων.
- Για τα νέα δάνεια, η συνολική οφειλή (αν δεν εξυπηρετούνται) δεν θα μπορεί να ξεπερνά το τριπλάσιο του αρχικού δανείου.
- Στη ρύθμιση περιλαμβάνονται και τα χρέη των αγροτών.
- Η αποπληρωμή θα γίνει σε πέντε χρόνια.
- Δικαίωμα για 2 χρόνια περίοδος χάριτος.
- Οι τράπεζες ζητούν η διετής περίοδος χάριτος να είναι στη διακριτική τους ευχέρεια:

► **ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 39 Ν. 3259/2004** ◀

Με την προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση αντιμετωπίζεται κατά τρόπο οριστικό και αμετάκλητο το πρόβλημα του ανατοκισμού των τόκων δανείων (πανωτόκια).

Με το νέο νόμο για τα πανωτόκια, που τυγχάνει μάλιστα κοινής αποδοχής από όλα τα Κόμματα, αντιμετωπίζεται ριζικά, αλλά και με εξαιρετικά ευνοϊκούς όρους η τακτοποίηση παλαιών οφειλών προς τις Τράπεζες.

Το πρόβλημα των πανωτοκίων δημιουργήθηκε κυρίως στις δεκαετίες του 1980 και του 1990 και σε μεγάλο βαθμό ήταν αποτέλεσμα συνδυασμού υψηλών επιτοκίων και συχνότητας του ανατοκισμού των ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Βελτιώνονται οι ισχύουσες ρυθμίσεις των διατάξεων των άρθρων 30 του ν.2789/2000 και 42 του ν.2912/2001 για τα πανωτόκια και γίνεται πρόβλεψη που αφορά οποιαδήποτε οφειλή από σύμβαση ή πίστωση ανεξάρτητα αν αυτή συνομολογήθηκε στο παρελθόν ή θα συνομολογηθεί στο μέλλον.

Αποσαφηνίζεται πλήρως ότι καμία οφειλή προς τις Τράπεζες δεν μπορεί να υπερβαίνει το τριπλάσιο του ληφθέντος κεφαλαίου στην περίπτωση δανειακών συμβάσεων και στην περίπτωση αλληλόχρεου λογαριασμού του ποσού της οφειλής κατά το χρόνο της τελευταίας εκταμίευσης του λογαριασμού.

Περαιτέρω παρέχεται στους οφειλέτες δυνατότητα εξόφλησης των ρυθμιζόμενων οφειλών τους στις τράπεζες εντός χρονικής περιόδου 5 έως 7 ετών, μάλιστα με διετή περίοδο χάριτος και με επιτόκιο ενήμερης οφειλής.

Ειδικότερα:

Στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι για όλα τα δάνεια (προγενέστερα ή μεταγενέστερα της δημοσίευσης του νέου νόμου) το ποσό της συνολικής οφειλής δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το τριπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου (κεφάλαιο + τόκοι).

Στην παράγραφο 2 καθιερώνεται συγκεκριμένη διαδικασία για την οριστική διευθέτηση των εκκρεμών υποθέσεων, ώστε να μην υπάρξει προσδοκία για περαιτέρω νομοθετική ρύθμιση και επιβάλλεται η αναστολή της έναρξης διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης και της συνέχισης που έχουν αρχίσει μέχρι την 31-12-2004. Δηλαδή για οφειλές πάνω από το 3πλάσιο του αρχικού κεφαλαίου οι οφειλέτες τους οφείλουν να τις αναπροσαρμόσουν στα πλαίσια που ορίζει ο νέος νόμος και οι τράπεζες υποχρεούνται να μην προχωρήσουν σε κατασχέσεις. Αν ο οφειλέτης δεν μπορέσει να πληρώσει το ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο του, τότε η τράπεζα μπορεί να χρησιμοποιήσει τα μέσα εκείνα που έχει θέσει ο οφειλέτης ως εγγύηση.

Η εγγύηση μπορεί να είναι: μετρητά, προσημειώσεις, υποθήκη, ενέχυρα, δέσμευση καταθέσεων, δέσμευση μετοχών και άλλα, αν είναι μετρητά τα εισπράττει ενώ αν η εγγύηση είναι σε είδος τότε υποχρεωτικά βγάζει το είδος αυτό σε πλειστηριασμό ώστε να πουληθεί στην μεγαλύτερη τιμή και αν η ίδια καλυφθεί το υπόλοιπο ποσό το επιστρέφει στον οφειλέτη.

Μέχρι την 31 Οκτωβρίου 2004 οι οφειλέτες ή οι εγγυητές πρέπει να υποβάλλουν στα πιστωτικά ιδρύματα αίτηση για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση. Για όποιον η αίτηση

γίνει δεκτή θα εξοφλήσει το χρέος του σε 5 έως 7 έτη εκ των οποίων τα 2 πρώτα θα αποτελούν περίοδο χάριτος που θα είναι ευνοϊκή για τον οφειλέτη γιατί γι' αυτή την περίοδο αναστέλλεται η καταβολή έναντι κεφαλαίου. Ο οφειλέτης υποχρεούται τα 2 πρώτα χρόνια ή να μην πληρώνει κανένα ποσό, ή να πληρώνει μόνο τόκους και όχι κεφάλαιο, ή να πληρώνει μόνο έξοδα για ασφάλειες, ή ανάλογα τι θα συμφωνήσουν τα μέρη.

Η οφειλή θα είναι έντοκη και θα ισχύει το επιτόκιο της ενήμερης οφειλής για όμοιες χρηματοδοτήσεις.

Στην παράγραφο 3 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη μη εκπρόθεσμη εκπλήρωση των υποχρεώσεων των δανειοληπτών.

Αν περάσει η προθεσμία που έδωσε το παραπάνω εδάφιο και ο οφειλέτης καθυστερήσει να εξοφλήσει τη δόση του πέραν των 90 ημερών που έχει συμφωνηθεί, τότε η τράπεζα προχωρά τις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη της ανεξόφλητης οφειλής.

«**Αναγκαστική εκτέλεση**» είναι η νόμιμη πράξη βάση της οποίας νομιμοποιείται ο δανειστής να κατασχέσει ένα περιουσιακό στοιχείο του οφειλέτη και γίνεται είτε ο οφειλέτης δεν ρυθμίσει την οφειλή του, είτε τη ρύθμισε αλλά ήταν ληξιπρόθεσμος κατά 90 ημέρες για την εξόφληση της.

Στην περίπτωση της καθυστέρησης της εξόφλησης πέραν των 90 ημερών από τον οφειλέτη και μέχρι να γίνει η αναγκαστική εκτέλεση και εξοφληθεί το χρέος του, στο διάστημα αυτό ο οφειλέτης καθίσταται υπερήμερος και η οφειλή του τοκίζεται με τόκο υπερημερίας.

Όταν κάποια στιγμή ένα δάνειο καταστεί ληξιπρόθεσμο, παύει να εκτοκίζεται με τον τόκο που έχει συμφωνηθεί, τον τόκο χορηγήσεων, ο οποίος συμφωνείται μεταξύ οφειλέτη και δανειστή και το επιτόκιο χορήγησης διαμορφώνεται ανάλογα με τις συνθήκες που έχει ληφθεί το δάνειο, αλλά τοκίζεται με τον τόκο υπερημερίας που ισχύει εκείνη τη στιγμή, είναι συνάρτηση του πληθωρισμού και καθορίζεται από το Υπουργείο Οικονομίας.

Στην παράγραφο 4 καθιερώνεται ειδική διαδικασία για τη ρύθμιση των χρεών που υπερβαίνουν τα 2.201.000,00 ευρώ όπως αυτά είχαν διαμορφωθεί την 31-12-1999 με το κεφάλαιο, τους συμβατικούς τόκους χωρίς ανατοκισμό και λοιπά έξοδα ή αν το αρχικό κεφάλαιο υπερβαίνει τις 400.000,00 ευρώ, τα οποία εξαιρούνται ήδη του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 30 του Ν. 2789/2000.

Η μη εκπρόθεσμη υποβολή της αίτησης από τους ενδιαφερόμενους παρέχει το δικαίωμα στο πιστωτικό ίδρυμα να αρχίσει ή να συνεχίσει τις διαδικασίες αναγκαστικής

εκτέλεσης για την εισπραξη της ανεξόφλητης οφειλής, που θα εκτοκίζεται με το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης.

Στην παράγραφο 5 ρυθμίζονται οφειλές κατά κύριο επάγγελμα αγροτών.

Για δάνεια που χορηγήθηκαν είτε εφάπαξ, είτε για αλληλόχρεους λογ/σμούς (ανοικτό δάνειο) μετά την 1-1-1990, ισχύει ό,τι προβλέπει η παράγραφος 2, ότι δηλαδή η συνολική οφειλή δεν δύναται να υπερβαίνει το διπλάσιο του κεφαλαίου, ενώ για τα χορηγηθέντα προ της ημερομηνίας αυτής προβλέπεται ότι εάν δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία των οφειλών αυτών για την ανεύρεση του αρχικού κεφαλαίου, λαμβάνεται ως βάση υπολογισμού το κεφάλαιο όπως διαμορφώθηκε στην τελευταία προ του έτους 1990 ρύθμιση. Στην περίπτωση αυτή η συνολική οφειλή δεν δύναται να υπερβαίνει ποσοστό 150% του παραπάνω κεφαλαίου.

Στην παράγραφο 6 τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει, εντός της προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την εκπρόθεσμη υποβολή της αίτησης, να απαντήσουν στην αίτηση του ενδιαφερόμενου και να συμφωνήσουν μαζί του μια καινούργια σύμβαση η οποία θα περιλαμβάνει όρους ευνοϊκούς για τον οφειλέτη.

Με την ευρεία έννοια του όρου «πιστωτικά ιδρύματα» περιλαμβάνεται τόσο το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο το οποίο αποτελεί αυτοτελή Δημόσια Υπηρεσία υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του υπουργείου Συγκοινωνιών, όσο και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το οποίο αποτελεί Ν.Π.Δ.Δ. υπό την εποπτεία του Υπουργείου Οικονομικών. Η απεικόνιση των συναλλαγών τους εμφανίζεται μέσω του Δημοσίου Λογιστικού και του Κλαδικού Σχεδίου για τα Ν.Π.Δ.Δ. (Π.Δ. 205/1998).

Στην παράγραφο 7 ρυθμίζονται κάποια εσωτερικά λογιστικά θέματα και καθιερώνονται διατάξεις για την κάλυψη των ζημιών από διαγραφές, που θα έχουν τα πιστωτικά ιδρύματα, με την εφαρμογή των διατάξεων του νέου νόμου.

Παράδειγμα:

Ένας οφειλέτης χρωστάει στην τράπεζα Χ 100,00 ευρώ κεφάλαιο και 1000,00 ευρώ τόκους .

Σύμφωνα με το νέο νόμο το μεγαλύτερο ποσό που μπορεί να εισπράξει η τράπεζα Χ από τον οφειλέτη είναι το τριπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου δηλαδή: $3 \cdot 100,00 = 300,00$ ευρώ, από τα οποία 100,00 ευρώ αποτελούν το κεφάλαιο και άλλα 200,00 ευρώ είναι τόκοι. Το υπόλοιπο ποσό των τόκων: $1000,00 - 200,00 = 800,00$ ευρώ υποχρεωτικά η

τράπεζα πρέπει να τα διαγράψει με το πλεονέκτημα ότι δεν θα έχει επιβολή προστίμων και τελών.

Η εφαρμογή του νόμου παρέχει τη δυνατότητα στις τράπεζες να χρησιμοποιήσουν όλες τις φορολογικές και λογιστικές μεθόδους ώστε να διαγράψουν τα ποσά αυτά από τους Ισολογισμούς τους χωρίς να κινδυνεύουν από τις φορολογικές αρχές. Δεν μπορεί μια τράπεζα να προβεί αυθαίρετα σε διαγραφεί χρεών, γιατί μια τέτοια κίνηση της αντικρούει στις φορολογικές αρχές, αλλά επειδή κάνει αναγκαστικά διαγραφή εσόδων νομιμοποιείται αυτή η διαγραφή, με αποτέλεσμα η τράπεζα να μην εμφανίζει πλασματικές απαιτήσεις αλλά τις πραγματικές.

Στην παράγραφο 8 ορίζεται ότι οι καταβολές που έγιναν οποτεδήποτε από τον οφειλέτη, τον εγγυητή ή τρίτο και αφορούν σε οφειλές ρυθμιζόμενες με τις ανωτέρω παραγράφους, εκπίπτονται και αφαιρούνται από το ποσό της συνολικής οφειλής.

Με την παράγραφο 9 εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος και στις οφειλές επιχειρήσεων που ετέθησαν σε εκκαθάριση ή ειδική εκκαθάριση χωρίς όμως να έχει εγκατασταθεί και να αρχίσει τις εργασίες του ο εκκαθαριστής ή ο ειδικός εκκαθαριστής, από τη στιγμή που θα αρχίσει τις εργασίες του τα χρέη της επιχείρησης, οι οφειλές της και οι απαιτήσεις της, οριστικοποιούνται και δεν μπορεί να επέλθει καμία αλλαγή.

Με την παράγραφο 10 υπάγονται στη ρύθμιση του άρθρου και τα δάνεια που έχουν ρυθμισθεί με το Ν. 128/1975.

Με την παράγραφο 11 επεκτείνεται το δικαίωμα για υπαγωγή στη ρύθμιση στους καθολικούς διαδόχους του πρωτοφειλέτη ή του εγγυητή, δηλαδή σε όποιον έρχεται νόμιμα (είτε από κληρονομιά, είτε από εξαγορά) μετά τον πρωτοφειλέτη ή τον εγγυητή.

Η παράγραφος 12 ορίζει ότι κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 30 του Ν.2789/2000, όπως ισχύει.

I. ΓΕΝΙΚΑ

Οι διατάξεις του άρθρου 39 Ν. 3259/04 αφορούν τη ρύθμιση των οφειλών από τόκους σε καθυστέρηση όλων των οφειλετών προς όλα τα Πιστωτικά Ιδρύματα που προέρχονται από κάθε είδους συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων, οι οποίες συνομολογούνται μετά την ισχύ του νόμου ή έχουν συνομολογηθεί πριν από την έναρξη ισχύος αυτού, με πιστωτικά ιδρύματα, για όλους τους οφειλέτες τους.

Επίσης, κατ' εξαίρεση, με ειδική διάταξη, επανακαθορίζεται το ύψος των οφειλών φυσικών προσώπων κατά κύριο επάγγελμα αγροτών προς τις Τράπεζες, για τα δάνεια τους που έχουν σχέση μόνο με την επαγγελματική αυτή δραστηριότητα τους και είχαν καταστεί εν όλω ή εν μέρει ληξιπρόθεσμα πριν την 31-12-2000.

Ο νέος Νόμος έρχεται να αντιμετωπίσει κατά τρόπο οριστικό το θέμα της ρύθμισης των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τα Πιστωτικά Ιδρύματα.

II. ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ

A) Δικαιούχοι της γενικής ρύθμισης του Νόμου είναι όλοι οι πελάτες της Τράπεζας (ανεξάρτητα από το επάγγελμα τους), οι εγγυητές, οι συνοφειλέτες και οι κληρονόμοι αυτών.

B) Δικαιούχοι της ειδικής ρύθμισης για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, είναι τα φυσικά πρόσωπα

- των οποίων τουλάχιστον το 50% του εισοδήματος προέρχεται από τον πρωτογενή (αγροτικό) τομέα και απασχολούνται σ' αυτόν πάνω από το 50% του χρόνου απασχόλησης τους
- οι αγρότες για τους οποίους συντρέχουν οι παραπάνω προϋποθέσεις, έστω και αν δεν είναι ιδιοκτήτες αγροτικής εκμετάλλευσης (καλλιεργούν νοικιασμένα κτήματα ή εκμισθώνουν κτηνοτροφικές μονάδες)
- οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ
- οι εγγυητές και οι κληρονόμοι αποβιωσάντων κατά κύριο επάγγελμα αγροτών, αποκλειστικά και μόνο για τις οφειλές αυτών

Για να διαπιστωθεί αν ένας οφειλέτης είναι δικαιούχος των ειδικών διατάξεων του Νόμου για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, θα λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία που ήδη υπάρχουν στα αρχεία της Τράπεζας (σύστημα Profits, φάκελος οφειλέτη κ.τ.λ.).

Μόνο στις περιπτώσεις που δημιουργούνται αμφιβολίες στο κατάστημα, θα ζητείται (και θα φυλάσσεται φωτοτυπία στο φάκελο του πελάτη) το εκκαθαριστικό της εφορίας, καθώς και το βιβλιάριο ασφάλισης στον ΟΓΑ.

Για τη διαπίστωση της ιδιότητας του κατά κύριο επάγγελμα αγρότη θα λαμβάνεται υπόψη το ατομικό (όχι το οικογενειακό) εισόδημα. Επομένως, αν για παράδειγμα κάποιος κατά κύριο επάγγελμα αγρότης έχει σύζυγο ή συνοφειλέτη μη αγρότη, αυτό δεν επηρεάζει την ιδιότητα του ως κατά κύριο επάγγελμα αγρότη και οι οφειλές του θα αντιμετωπισθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες (ειδική ρύθμιση).

Αγροτική δραστηριότητα θεωρείται και η οικοτεχνία, ο αγροτουρισμός και η παράκτια αλιεία.

Όσοι ασχολούνται με τη μέση ή υπερπόντια αλιεία δεν θεωρούνται κατά κύριο επάγγελμα αγρότες.

Οι δικαιούχοι Αποζημίωσης λόγω παύσης της γεωργικής δραστηριότητας (πρόωρη συνταξιοδότηση) θεωρούνται κατά κύριο επάγγελμα αγρότες.

Επίσης δικαιούχοι της ειδικής ρύθμισης είναι και όσοι έλαβαν δάνεια για αγροτική δραστηριότητα και είναι σήμερα κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, έστω κι αν όταν πήραν τα δάνεια δεν ήταν κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, ενώ δεν είναι δικαιούχοι της ειδικής ρύθμισης όσοι έλαβαν κατά καιρούς αγροτικά δάνεια αλλά σήμερα ασκούν άλλο επάγγελμα.

III. ΟΦΕΙΛΕΣ ΠΟΥ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

Στη γενική ρύθμιση του παραπάνω Νόμου υπάγονται οφειλές από κάθε είδους συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων που έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες πριν την ισχύ του παρόντος Νόμου ή θα καταστούν ληξιπρόθεσμες στο μέλλον, ανεξάρτητα από την ημερομηνία χορήγησής τους και ανεξαρτήτως προηγούμενων ρυθμίσεων (Ν.2912/01)

Ληξιπρόθεσμες οφειλές θεωρούνται εκείνες για τις οποίες:

- καταγγέλθηκε η σχετική σύμβαση ή

- έγινε οριστικό κλείσιμο του ανοιχτού αλληλόχρεου λογ/σμού ή
- αν δεν συντρέχει μία από τις παραπάνω περιπτώσεις, η απαίτηση έχει γίνει στο σύνολό της ληξιπρόθεσμη & απαιτητή σύμφωνα με την οικία σύμβαση ή τον Νόμο.

Συνεπώς Μ/Μ δάνεια* (δεν περιλαμβάνονται τα δάνεια των ρυθμίσεων) που δεν έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμα στο σύνολο τους όπως προσδιορίστηκε παραπάνω (έχουν και άληκτες δόσεις) δεν επηρεάζονται από το Νόμο.

Διευκρινίζεται ότι στη ρύθμιση του Νόμου περιλαμβάνονται και οφειλές

- επιχειρήσεων που τέθηκαν σε εκκαθάριση ή ειδική εκκαθάριση, χωρίς όμως να έχει εγκατασταθεί και αρχίσει τις εργασίες του ο εκκαθαριστής ή ο ειδικός εκκαθαριστής
- που έχουν ρυθμισθεί με επιδότηση σε βάρος του Ν. 128/75

Σημειώνεται ότι και οφειλές που ρυθμίστηκαν με βάση τα άρθρα 30 του Ν.2789/2000 και 42 του Ν.2912/2001 επαναπροσδιορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου Νόμου.

Στην ειδική ρύθμιση του Νόμου για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες υπάγονται οι συνολικές οφειλές τους από δάνεια ή πιστώσεις που έχουν καταστεί εν όλω ή εν μέρει ληξιπρόθεσμες πριν την 31-12-2000, ανεξάρτητα αν ρυθμίστηκαν ή όχι.

Τα Μ/Μ αγροτικά δάνεια (όχι οι ρυθμίσεις) κατά κύριο επάγγελμα αγροτών που έχουν ληξιπρόθεσμες και άληκτες δόσεις, εάν είχαν ληξιπρόθεσμο μέρος την 31/12/2000, αντιμετωπίζονται σύμφωνα με την ειδική διάταξη του Νόμου (το αρχικό κεφάλαιο επί 2 μείον τις καταβολές συγκρίνεται με το συνολικό ληξ/σμο και άληκτο μέρος του δανείου την 4/8/04).

Αντίθετα, όσα κατέστησαν μερικώς ληξιπρόθεσμα μετά την 31/12/2000 αντιμετωπίζονται σύμφωνα με τη γενική διάταξη και επομένως δεν επηρεάζονται από το Νόμο.

Επίσης, τα στεγαστικά των αγροτών (όπως και τα καταναλωτικά και τυχόν άλλα εξωγεωργικά δάνεια) αντιμετωπίζονται σε κάθε περίπτωση όπως και των λοιπών πιστούχων. Δηλαδή αν υπάρχουν άληκτες δόσεις, τα δάνεια αυτά δεν επηρεάζονται από το Νόμο.

Τέλος στο νέο Νόμο υπάγονται και οι οφειλές από επενδυτικά Μ/Μ δάνεια που χορηγήθηκαν στα πλαίσια των Νόμων 1892/90 και 1262/82.

IV. ΟΦΕΙΛΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ

Στο άρθρο 39 του Ν. 3259/2004 ορίζεται ότι κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 2789/2000 (Ε.Ο. 140/01) όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Επομένως, όπου δεν προβλέπεται κάτι διαφορετικό (όπως για τις ρυθμίσεις με επιδότηση σε βάρος του Ν. 128/75) ισχύουν οι εξαιρέσεις του προηγούμενου Νόμου. Συγκεκριμένα στις διατάξεις του Νόμου **δεν υπάγονται:**

- Οφειλές επιχειρήσεων ή φυσικών προσώπων για τις οποίες έχουν εκδοθεί ατομικές ή γενικές Υπουργικές Αποφάσεις για τη ρύθμιση τους με ειδικούς όρους και εφόσον έχουν υπογραφεί οι σχετικές συμβάσεις, όπου αυτές απαιτούνται.
- Οφειλές που ρυθμίστηκαν ή ρυθμίζονται με διάταξη νόμου (π.χ. οφειλές Αγροτικών Συν/σμών και επιχειρήσεων που ρυθμίστηκαν με τους Νόμους 2237/94 και 2538/97).
- Οφειλές από δάνεια ή πιστώσεις που έχουν κριθεί ή κρίνονται τελεσίδικα, εκτός αν εκκρεμούν στον Άρειο Πάγο.
- Οφειλές από πρωτοφειλή ή από εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, ή των ΝΠΔΔ, με εξαίρεση τις οφειλές που έχουν ρυθμισθεί σε βάρος του Ν. 128/75
- Οφειλές που έχουν υπαχθεί στα άρθρα 42 έως και 46α του Ν.1892/90 (εκκαθάριση, ειδική εκκαθάριση, συμφωνία πιστωτών και επιχειρήσεων του άρθρου 44 κ.τ.λ.).
- Οφειλές από δάνεια που έχουν εξοφληθεί ολοσχερώς από τους οφειλέτες, τους εγγυητές ή τρίτους (περιλαμβανομένου και του Δημοσίου λόγω κατάπτωσης της εγγύησης του).
- Οφειλές από εργασίες ή συμβάσεις **leasing*** ή **factoring***.
- Απαιτήσεις της Τράπεζας όχι από δάνεια ή πιστώσεις, αλλά από άλλες αιτίες, π.χ. μίσθωση θυρίδων θησαυροφυλακίου, αντίτιμο από πώληση ακινήτων, αμοιβή για αναδοχή κ.τ.λ.
- Οφειλές από συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων, που είχαν συνολοκληρωθεί μέχρι 11-2-2000, (ημέρα δημοσίευσης του Ν. 2789/2000 και έναρξης της ισχύος του) το ύψος των οποίων υπερβαίνει το ποσό των 2.201.000,00 ευρώ όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί στις 31-12-1999 κατά κεφάλαιο, τόκους χωρίς ανατοκισμό και λοιπά

έξοδα, ή το αρχικό κεφάλαιό τους υπερβαίνει τις 400.000,00 ευρώ. Επισημαίνεται ότι για τον υπολογισμό του ύψους της οφειλής, προκειμένου να εξετασθεί αν υπάγεται ή όχι στη ρύθμιση αυτή, θα συνυπολογίζονται οι οφειλές από κάθε είδους συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων του οφειλέτη.

Διευκρινίζεται ότι οι οφειλές αυτές δεν υπάγονται στις διατάξεις του Νόμου που αφορούν τον τρόπο υπολογισμού του ανώτατου ύψους της οφειλής (το τριπλάσιο ή το διπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου), υπάγονται όμως στις λοιπές διατάξεις του Νόμου (αναστολή αναγκαστικών μέτρων – ρύθμιση μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων).

Αντίθετα, για οφειλές που υπερβαίνουν το παραπάνω ύψος, αλλά έχουν συνομολογηθεί ή θα συνομολογηθούν μετά τις 11-2-2000, ισχύουν όλες οι διατάξεις του Νόμου.

Υπογραμμίζεται ότι, σε περίπτωση μη υποβολής δήλωσης φόρου εισοδήματος ή εκκαθαριστικής δήλωσης Φ.Π.Α. σε ενδιάμεση χρήση, της ρύθμισης εξαιρείται η συγκεκριμένη χρήση και οι επόμενες αυτής. Οι προηγούμενες της χρήσης αυτής διαχειριστικές περιόδους (εφόσον υπάρχουν σε εκκρεμότητα) μπορούν να υπαχθούν στη ρύθμιση και να περαιωθούν.

Δεν εξαιρείται από την περαιώση υπόθεση για την οποία σε μία ή περισσότερες χρήσεις δεν έχουν υποβληθεί εκκαθαριστικές δηλώσεις Φ.Π.Α., αλλά έχουν υποβληθεί μέχρι και 31/12/2003 όλες οι περιοδικές δηλώσεις Φ.Π.Α. των χρήσεων αυτών. Στις περιπτώσεις αυτές τα αθροιστικά δεδομένα των ετήσιων περιοδικών δηλώσεων Φ.Π.Α. υποκαθιστούν τα δεδομένα της αντίστοιχης εκκαθαριστικής δήλωσης.

Σημειώνεται επίσης ότι εξαιρούνται και δεν υπάγονται στη ρύθμιση οι υποθέσεις για τις οποίες έχει υποβληθεί συμπληρωματική δήλωση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθ. 6 του Ν.2753/1999 (δήλωση συνάφειας) μέχρι και 31/12/2003 με εξαίρεση τις ανέλεγκτες χρήσεις που προηγούνται ή έπονται των χρήσεων αυτών, καθώς και τις χρήσεις εκείνες που έχουν ελεγχθεί ή υπάρχουν δελτία πληροφοριών ή παραβάσεις Κ.Β.Σ. όπως ορίζονται στα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 4 του άρθ. 6 του Ν.3259/2004 (οι οποίες υπάγονται στη ρύθμιση).

Τέλος, στην παρούσα ρύθμιση δεν εμπίπτουν οι ανέλεγκτες υποθέσεις επιτηδευματιών των παραγράφων 5 , 6 , 7 και 8 του άρθ. 33 του Ν.2238/1994 (επιβατικά αυτοκίνητα Δ.Χ., φορτηγά αυτοκίνητα Δ.Χ., επιχειρήσεις εκμετάλλευσης ενοικιαζόμενων δωματίων, επιχειρήσεις εκμετάλλευσης κάμπινγκ, επιχειρήσεις αποκλειστικά πλανόδιων λιανοπωλητών και επιχειρήσεις αποκλειστικά λιανοπωλητών σε κινητές λαϊκές αγορές). Αντίθετα υπάγονται στη ρύθμιση οι υποθέσεις των επιτηδευματιών των παραγράφων 5 , 6, 7 και 8 του άρθ. 33 του Ν.2238/1994 για τις οποίες είχε εκδοθεί φύλλο ελέγχου ή πράξη

Αποτελεσμάτων, αλλά δεν είχε οριστικοποιηθεί και εκκρεμούν στα Διοικητικά Δικαστήρια Α΄ και Β΄ βαθμού δικαιοδοσίας και δεν έχουν συζητηθεί στο ακροατήριο του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου ή υπάρχουν δελτία πληροφοριών ή παραβάσεις Κ.Β.Σ.

V. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΨΟΥΣ ΤΗΣ ΟΦΕΙΛΗΣ

Για να προσδιορισθεί το ύψος των απαιτήσεων της Τράπεζας σε εφαρμογή του Νέου Νόμου πρέπει :

- να καθορισθεί το ανώτατο όριο οφειλής βάσει του Νόμου
- να αφαιρεθούν οι καταβολές που έχουν γίνει
- το ποσό που θα προκύψει να συγκριθεί με το ύψος της οφειλής σύμφωνα με όσα ισχύουν στην Τράπεζα, ώστε να προσδιορισθεί ποιο από τα δύο είναι το μικρότερο, το οποίο αποτελεί τη νόμιμη απαίτηση της Τράπεζας.

A. ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΟΦΕΙΛΗΣ

1. Οφειλέτες μη κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και λοιποί πιστούχοι.

Σύμφωνα με τη γενική διάταξη του Νόμου, η συνολική ληξιπρόθεσμη οφειλή από δάνεια ή πιστώσεις δεν μπορεί να υπερβεί το τριπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου του δανείου ή της πίστωσης ή του αθροίσματος των αρχικών κεφαλαίων των δανείων ή πιστώσεων που εκταμιεύθηκαν, ή, προκειμένου περί αλληλόχρεων λογαριασμών, το τριπλάσιο του ποσού της οφειλής όπως αυτή διαμορφώθηκε κατά την τελευταία εκταμίευση του λογαριασμού.

2. Οφειλέτες κατά κύριο επάγγελμα αγρότες.

2α. Οφειλές που είχαν καταστεί ληξιπρόθεσμες εν όλω ή εν μέρει μέχρι 31-12-2000.

Σύμφωνα με την ειδική διάταξη του Νόμου, η συνολική (ληξιπρόθεσμη και άληκτη) οφειλή δεν μπορεί να υπερβαίνει το διπλάσιο του ληφθέντος κεφαλαίου ή σε αλληλόχρεους λογαριασμούς το διπλάσιο του ποσού της οφειλής όπως αυτή διαμορφώθηκε κατά την τελευταία εκταμίευση του λογαριασμού.

Για δάνεια που χορηγήθηκαν πριν το έτος 1990, εφόσον δεν υπάρχουν στην Τράπεζα επαρκή στοιχεία για την ανεύρεση του αρχικού κεφαλαίου, η συνολική οφειλή

δεν μπορεί να υπερβεί το 150% του ρυθμισθέντος ποσού της οφειλής όπως αυτή διαμορφώθηκε κατά την τελευταία προ του έτους 1990 ρύθμιση.

Διευκρινίζεται ότι η παραπάνω ρύθμιση αφορά μόνο οφειλές των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών, που είναι σχετικές με την επαγγελματική τους αυτή δραστηριότητα. Επομένως, τυχόν οφειλές, κατά κύριο επάγγελμα αγροτών, που προέρχονται από στεγαστικά, καταναλωτικά ή εξωγεωργικά δάνεια θα αντιμετωπίζονται όπως οι οφειλές των μη αγροτών (το τριπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου).

2β. Οφειλές που κατέστησαν στο σύνολό τους ληξ/σμες μετά την 31-12-2000 ή θα καταστούν ληξιπρόθεσμες στο μέλλον.

Οι οφειλές των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών, που κατέστησαν ή θα καταστούν ληξιπρόθεσμες μετά την 31-12-2000, υπάγονται στη γενική διάταξη του Νόμου και θα αντιμετωπίζονται όπως οι οφειλές όλων των υπολοίπων πελατών, δηλαδή το ανώτατο όριο της ληξιπρόθεσμης οφειλής είναι το τριπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου.

Διευκρινίζεται ότι:

1. Ως ανοιχτοί αλληλόχρεοι λογαριασμοί θεωρούνται όλοι οι λογαριασμοί βραχυπρόθεσμων δανείων και κεφαλαίων κίνησης του Profits, καθώς και οι λογαριασμοί για τα κεφάλαια που χορηγήθηκαν με τη μορφή πιστοδοτικού ορίου* σε αγροτικές εκμεταλλεύσεις επιχειρηματικής μορφής (Ε.Δ.* 110/98). Για τους λογαριασμούς αυτούς ο υπολογισμός θα ανατρέχει στο ποσό της οφειλής όπως διαμορφώθηκε κατά την ημερομηνία της τελευταίας εκταμίευσης του λογαριασμού.
2. Για τους υπολοίπους λογαριασμούς Profits ο υπολογισμός θα ανατρέχει στα αρχικά κεφάλαια που εκταμιεύθηκαν.
3. Τα πάσης φύσεως έξοδα ή προμήθειες και επιβαρύνσεις υπολογίζονται στο ανώτατο όριο οφειλής του Νόμου και δεν προστίθενται στο διπλάσιο ή τριπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου (ή στο 150% του ρυθμισθέντος ποσού).
4. Τα ασφάλιστρα, για τα οποία η Τράπεζα εκταμίευσε ποσά για την πληρωμή τους σε Ασφαλιστικές Εταιρίες, συμβατικά ή ελεύθερα, είναι ξεχωριστά δάνεια, για τα οποία επίσης η οφειλή δεν μπορεί να υπερβεί το τριπλάσιο ή το διπλάσιο του εκταμιευθέντος ποσού. Τυχόν πλεονάζοντα ποσά καταβολών από τα κύρια δάνεια στα οποία αφορούν τα συμβατικά ασφάλιστρα, θα μεταφέρονται στα αντίστοιχα ασφάλιστρα. Εφόσον το κύριο δάνειο ευνοείται και ρυθμίζεται στα

νέα προϊόντα του Νόμου, μπορούν να ρυθμιστούν και τα ασφάλιστρα, ως παρεπόμενη οφειλή, ακόμα κι αν δεν ευνοούνται.

5. Οι οφειλές από ΤΟΕΒ*, ΓΟΕΒ* ή άλλους Οργανισμούς Εγγείων Βελτιώσεων θα αντιμετωπίζονται όπως τα ασφάλιστρα.
6. Τα υπόλοιπα τόκων λόγω εκπρόθεσμης βεβαίωσης σε εγγυημένα από το Δημόσιο δάνεια για τα οποία έχουν εισπραχθεί τα σχετικά ποσά από το Δημόσιο, θα αντιμετωπίζονται όπως τα έξοδα.
7. Τα καταναλωτικά δάνεια αντιμετωπίζονται όπως τα Μ/Μ δάνεια, ανεξάρτητα αν για τον υπολογισμό του Νόμου θα πολλαπλασιάζεται το αρχικό κεφάλαιο επί 3 και στη συνέχεια θα αφαιρούνται οι καταβολές.
8. Στις περιπτώσεις κατά κύριο επάγγελμα αγροτών που έχουν περισσότερες της μίας ρυθμίσεις πριν το έτος 1990, για τον υπολογισμό θα λαμβάνεται το 150% του ρυθμισθέντος ποσού της παλαιότερης από αυτές, πριν την οποία δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία στο Κατάστημα. (Δηλαδή ο υπολογισμός του Νόμου θα ανατρέχει όσο το δυνατόν πιο κοντά στα αρχικά δάνεια.)
9. Στις περιπτώσεις οφειλετών μη κατά κύριο επάγγελμα αγροτών, ο Νόμος δεν προβλέπει δυνατότητα να ληφθεί ως βάση υπολογισμού το ρυθμισθέν ποσό σε περίπτωση μη ύπαρξης στοιχείων. Για διευκόλυνσή μας θα ανατρέχουμε στις συμβάσεις, τα παραστατικά, τους φακέλους των δανείων του πελάτη, τις εξαμηνιαίες συμφωνίες των λογαριασμών τοποθετήσεων κ.τ.λ.
10. Στην περίπτωση που υπάρχει δάνειο ρύθμισης η οποία επηρεάζεται από το Νόμο και η ανατροπή της οδηγεί σε δάνειο μη υπαγόμενο στο Νόμο για οποιαδήποτε αιτία (π.χ. μη υπαγόμενη κατηγορία, άληκτο Μ/Μ δάνειο την 4/8/04 σε αυτοτελή λογαριασμό στο Profits κ.λ.π.), θα ενεργούμε ως εξής:

Το υφιστάμενο υπόλοιπο της ρύθμισης επιμερίζεται ανάλογα στα δάνεια από τα οποία προήλθε το ποσό που ρυθμίστηκε.

Το τμήμα του υπολοίπου του δανείου ρύθμισης την 4/8/04 το οποίο αντιστοιχεί σε δάνειο που δεν υπάγεται στο Νόμο, και επομένως δεν μπορεί να ακολουθήσει τη διαδικασία επαναπροσδιορισμού της οφειλής στο πλαίσιο του Νόμου, θα παραμείνει ως έχει. Το τμήμα του υπολοίπου του δανείου ρύθμισης την 4/8/04 το οποίο αντιστοιχεί σε οφειλές που υπάγονται στο Νόμο, θα

επαναπροσδιορισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου. (Οι τυχόν καταβολές έναντι του δανείου της ρύθμισης επιμερίζονται και αυτές ανάλογα, και μόνο το τμήμα που αντιστοιχεί στις επαναπροσδιοριζόμενες οφειλές λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό βάσει του Νόμου.)

Το ποσό που θα προκύψει από τον επαναπροσδιορισμό των υπαγομένων οφειλών αθροιζόμενο με το τμήμα του υπολοίπου της ρύθμισης για το οποίο δεν γίνεται υπολογισμός βάσει του Νόμου συγκρίνεται με το υπόλοιπο του δανείου της ρύθμισης την 4/8/04.

Το τυχόν δάνειο που δεν υπάγεται στο Νόμο και εμφανίζεται σε αυτοτελή λογαριασμό στο Profits αντιμετωπίζεται σύμφωνα με όσα ισχύουν στην Τράπεζα (επιδίωξη είσπραξης από τον οφειλέτη, βεβαίωση στη Δ.Ο.Υ. κ.λ.π.)

11. Ειδικά στην περίπτωση που υπάρχει δάνειο ρύθμισης η οποία επηρεάζεται από το Νόμο και η ανατροπή της οδηγεί σε M/M δάνειο που είχε υπαχθεί στο σύνολό του (ληξ/σμες δόσεις + άληκτο κεφάλαιο) στη ρύθμιση, ή σε M/M δάνειο του οποίου είχαν υπαχθεί μόνο ληξ/σμες δόσεις στη ρύθμιση και οι άληκτες δόσεις του εν τω μεταξύ εξοφλήθηκαν (σήμερα δεν έχουν αυτοτελή λογαριασμό στο Profits) δεν χρειάζεται να γίνει επιμερισμός του υπολοίπου του δανείου της ρύθμισης: τα M/M δάνεια αυτά θεωρούνται ότι υπάγονται στο Νόμο και θα γίνεται επαναπροσδιορισμός τους (αρχικό κεφάλαιο επί πολλαπλασιαστή, μείον καταβολές).
12. Υπενθυμίζεται ότι σε πολλές περιπτώσεις που έχουν γίνει καταβολές από τους οφειλέτες, οι οποίες έχουν μειώσει το προς ρύθμιση ποσό. Οι οφειλές αυτές δεν εμφανίζονται στις χειρόγραφες καρτέλες των δανείων που ρυθμίστηκαν. Για να εντοπιστούν, συνήθως χρειάζεται να ανατρέξουμε στο φάκελο της ρύθμισης.
13. Οι καταβολές του Δημοσίου που αφορούν επιδότηση επιτοκίου δεν θεωρούνται καταβολές του πιστούχου.
14. Οι τόκοι προϊόντος των παλαιών M/M δανείων δεν είναι καταβολές.
15. Στις περιπτώσεις ρυθμίσεων που το ύψος τους επαναπροσδιορίζεται με αναγωγή στα αρχικά δάνεια που ρυθμίστηκαν, οι καταβολές που έχουν γίνει στο δάνειο της ρύθμισης υπολογίζονται ως καταβολές πρώτα στα M/M δάνεια (δεν έχει σημασία με ποιο τρόπο θα πιστωθούν – αναλογικά, κατά σειρά ή

αθροιστικά) που είχαν ρυθμισθεί και εάν πλεονάζει κάποιο ποσό στα Β/Π δάνεια.

16. Ο υπολογισμός των οφειλών κάθε πιστούχου βάσει του νέου Νόμου θα γίνεται κατά δάνειο και, εφόσον έχουν χορηγηθεί περισσότερα του ενός δάνεια με την ίδια σύμβαση, και κατά σύμβαση με εξαίρεση τον ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό όπου ο υπολογισμός ανατρέχει στο υπόλοιπο της ημέρας τελευταίας εκταμίευσης.

Β. ΟΦΕΙΛΕΣ ΑΠΟ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Όπως ήδη αναφέρθηκε, όπου δεν ορίζεται διαφορετικά στο νέο Νόμο, οι εξαιρέσεις του προηγούμενου Νόμου εξακολουθούν να ισχύουν. Συγκεκριμένα, για τον υπολογισμό του ανώτατου ορίου της οφειλής όπου υπάρχουν ρυθμίσεις, θα ληφθούν υπόψη τα εξής.

B1. Οφειλές από ρυθμίσεις που εξαιρούνται και δεν υπάγονται στις διατάξεις του Νόμου.

Δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του Νόμου οι παρακάτω οφειλές από ρυθμίσεις, οι οποίες θα υπολογίζονται σύμφωνα με τους όρους της οικείας σύμβασης (δεν θα γίνεται υπολογισμός βάσει του Νόμου):

α) **Ρυθμίσεις που έγιναν με Υπουργικές Αποφάσεις**, δηλαδή ειδικές ρυθμίσεις στα πλαίσια ΚΥΑ*, που δεν έχουν επιδότηση σε βάρος του λογαριασμού του Ν. 128/75.

β) **Ρυθμίσεις με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου** που δεν έχουν επιδότηση σε βάρος του λογαριασμού του Ν. 128/75.

B2. Οφειλές από ρυθμίσεις που επηρεάζονται από το Νόμο

α) Για όλες τις υπόλοιπες ρυθμίσεις (π.χ. Ε.Δ.140/01, εξώδικοι διακανονισμοί κ.λ.π.), εφόσον υφίσταται ανεξόφλητο υπόλοιπο (ληξιπρόθεσμο ή άληκτο), εάν δεν έχουν την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου ή για το τμήμα τους που δεν έχει την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, οι οφειλές θα πρέπει να επαναπροσδιορισθούν με βάση το Νόμο, δηλαδή θα γίνεται υπολογισμός με βάση την προ της ρύθμισης κατάσταση.

β) Επισημαίνεται ότι στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται και οι ρυθμίσεις που έχουν γίνει σε **βάρος του λογαριασμού του Νόμου 128/75** (με κάλυψη από το Δημόσιο μέρους ή του συνόλου των τόκων υπερημερίας ή με επιδοτούμενο επιτόκιο), ανεξάρτητα

αν έχουν ή όχι την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου εφόσον υφίσταται ανεξόφλητο υπόλοιπο (ληξιπρόθεσμο ή άληκτο). Και στις περιπτώσεις αυτές οι οφειλές πρέπει να επαναπροσδιορισθούν με βάση το νόμο.

Για όσες από αυτές έχει παρασχεθεί η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, η εγγύηση αυτή θα περιορισθεί στο ύψος που διαμορφώνεται με βάση το νέο Νόμο.

Επισημαίνεται ότι:

1. Στις περιπτώσεις που υπάρχουν διαδοχικές ρυθμίσεις, αυτές θα θεωρούνται για τις ανάγκες του υπολογισμού ως μη γενόμενες, μέχρι να επανέλθουν οι οφειλές σε ρύθμιση που δεν υπάγεται στο νόμο (π.χ. εγγύηση Δημοσίου χωρίς επιδότηση Ν. 128/75) ή σε ρύθμιση πριν το έτος 1990 εφόσον δεν υπάρχουν στο αρχείο του Καταστήματος στοιχεία για τις αρχικές χορηγήσεις ή στα αρχικά κεφάλαια.
2. Στα ΑΔΑ* & ΕΜΑΔΑ* το τμήμα μόνο που αφορά αναχρηματοδότηση προηγούμενων οφειλών θα αναπροσαρμόζεται στο ύψος της οφειλής που θα προσδιορισθεί με βάση το Νόμο.
3. Τα στεγαστικά, τα καταναλωτικά και τυχόν άλλα δάνεια κατά κύριο επάγγελμα αγροτών που δεν έχουν σχέση με την επαγγελματική τους αυτή δραστηριότητα, εφόσον γίνεται Ρύθμιση στα πλαίσια του Νόμου, θα εμφανίζονται στο προϊόν των λοιπών πιστούχων, με διάρκεια μέχρι 7 χρόνια, επιτόκιο των ρυθμίσεων για τους λοιπούς πιστούχους (σήμερα 8% πλέον εισφοράς 0,6 Ν.128/75) με 6μηνες δόσεις.
4. Στη Ρύθμιση του Νόμου (στα νέα προϊόντα) μπορούν να ενταχθούν μόνο οφειλές του πελάτη που υπάγονται και ευνοούνται (το ύψος τους μειώνεται) από το Νόμο.
5. Στις περιπτώσεις οφειλετών που έχουν ενήμερο δάνειο ρύθμισης, η οφειλή θα επαναπροσδιορίζεται σύμφωνα με το Νόμο και εφόσον προκύπτει μείωση, το οφειλόμενο ποσό θα αναπροσαρμόζεται χωρίς να ανατρέπεται η υπάρχουσα ρύθμιση, η οποία εξακολουθεί να ισχύει.

Στις περιπτώσεις οφειλετών που έχουν ρύθμιση με ληξιπρόθεσμες δόσεις και μετά τον επαναπροσδιορισμό προκύπτει μείωση, θα ενεργούμε ως εξής:

Εάν με τη μείωση που πρέπει να γίνει εξοφλείται το ληξιπρόθεσμο μέρος (ή και η τρέχουσα δόση / ή και μέρος του άληκτου κεφαλαίου της ρύθμισης), η υφιστάμενη ρύθμιση θα συνεχίσει να λειτουργεί. Εάν με τη μείωση του Νόμου παραμένει ληξιπρόθεσμο ποσό, το υπόλοιπο (ληξ/σμο + άληκτο) του δανείου ρύθμισης θα

μπορεί να ρυθμισθεί εκ νέου με ένα από τα νέα προϊόντα ρύθμισης του Νόμου, με εξαίρεση τα δάνεια ρυθμίσεων που έχουν την εγγύηση του Δημοσίου, τα οποία σε κάθε περίπτωση παραμένουν στους εγγυημένους λογαριασμούς – προϊόντα.

6. Για τις κτηνοτροφικές οφειλές που ρυθμίστηκαν με βάση την ΕΟ 100/01, θα γίνεται επαναπροσδιορισμός της οφειλής με βάση τις διατάξεις του νέου Νόμου, χωρίς όμως να υπολογίζονται στις γενόμενες καταβολές τα ποσά που κατέβαλε το Δημόσιο στην Τράπεζα για κάλυψη των τόκων που διαγράφηκαν. (Αντίθετα θα υπολογίζονται στις καταβολές τα ποσά που τυχόν κατέβαλε το Δημόσιο για εξόφληση δόσεων της ρύθμισης λόγω κατάπτωσης της εγγύησής του). Εφόσον η οφειλή μειώνεται βάσει του Νόμου, θα γίνεται αναπροσαρμογή της οφειλής στον ήδη υπάρχοντα λογαριασμό της ρύθμισης.

Γ. ΓΕΝΟΜΕΝΕΣ ΚΑΤΑΒΟΛΕΣ

Από το ανώτατο όριο οφειλής που καθορίζεται με βάση τα παραπάνω (τριπλάσιο, διπλάσιο του ληφθέντος κεφαλαίου, ή το 150% του ρυθμισθέντος κεφαλαίου) αφαιρούνται οι καταβολές που έχουν γίνει οποτεδήποτε έναντι του δανείου, από τον οφειλέτη, τον εγγυητή ή οποιονδήποτε τρίτο, ανεξάρτητα από το αν έχουν αχθεί σε πίστωση κεφαλαίου, τόκων, ή εξόδων.

Στις καταβολές περιλαμβάνονται μεταξύ των άλλων και:

α) Τα ποσά που εισπράχθηκαν από την Τράπεζα με διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης (εκπλειστηριάσματα). Το εκπλειστηρίασμα θα λαμβάνεται υπόψη ως καταβολή ακόμη και αν υπερθεματιστής* είναι η ίδια η Τράπεζα, εφόσον πληρούνται όλες οι παρακάτω προϋποθέσεις:

- έχει τελεσιδικήσει ο πίνακας κατάταξης
- έχει τελεσιδικήσει τυχόν ανακοπή κατά της κατασχετήριας επιταγής
- έχει παρέλθει χρονικό διάστημα 90 ημερών από την ημερομηνία διεξαγωγής του πλειστηριασμού και δεν έχουν ασκηθεί ένδικα μέσα κατά του κύρους του πλειστηριασμού.
- Έχουν τελεσιδικήσει τυχόν ασκηθέντα ένδικα μέσα κατά του κύρους του πλειστηριασμού.

β) Οι εισπράξεις από το Δημόσιο λόγω κατάπτωσης της εγγύησής του, εφόσον τα σχετικά δάνεια με εγγύηση του Δημοσίου υπάγονται στο Νόμο (δάνεια σε βάρος του Ν. 128/75) και δεν έχουν εξοφληθεί ολοσχερώς.

γ) Σε περιπτώσεις Μ/Μ δανείων που αφορούν επενδύσεις οι οποίες έχουν ενταχθεί σε αναπτυξιακούς νόμους, οι επιδοτήσεις (πλην της επιδότησης επιτοκίου) και οι επιχορηγήσεις θα θεωρούνται καταβολές έναντι του αρχικού χορηγηθέντος κεφαλαίου του δανείου, ανεξάρτητα αν έχουν γίνει αναπροσαρμογές των δανείων. Καταβολή θα θεωρείται και το πριμ έγκαιρης ολοκλήρωσης, όπως και η επιστροφή ΦΠΑ στα Μ/Μ δάνεια έναντι ΦΠΑ.

δ) Τα ποσά των επί μέρους δόσεων Μ/Μ δανείων που ρυθμίστηκαν και οι σχετικές ρυθμίσεις δεν επηρεάζονται.

Το ίδιο ισχύει και με τις δόσεις Μ/Μ δανείων που έχουν ρυθμιστεί με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, έγινε κατάπτωση της εγγύησης και εισπράχθηκαν από την Τράπεζα τα βεβαιωθέντα ποσά.

ε) Το μέρος των βραχ/σμων οφειλών (ανοικτός λογ/σμός) που έχουν χορηγηθεί με την ίδια δανειστική σύμβαση, ρυθμίστηκαν και η ρύθμιση αυτή δεν ανατρέπεται ή ρυθμίστηκε με την εγγύηση του Δημοσίου.

στ) Σε περιπτώσεις Μ/Μ δανείων όπου έχει γίνει μερική ακύρωση προϊόντος, ως αρχικό κεφάλαιο θα λαμβάνεται το πραγματικά εκταμιευθέν κεφάλαιο.

Αντίθετα, δεν περιλαμβάνονται στις αφαιρούμενες καταβολές:

α) Καταβολές που έχουν γίνει πριν την ημερομηνία της τελευταίας εκταμίευσης, στις περιπτώσεις ανοικτών (αλληλόχρεων) λογαριασμών.

β) Τα ποσά που εισπράχθηκαν για λογαριασμό τρίτων (εισπράξεις υπέρ ΟΓΑ – ΕΛΓΑ*).

γ) Οι επιδοτήσεις επιτοκίου για Μ/Μ δάνεια, που αφορούν επενδύσεις οι οποίες έχουν ενταχθεί σε αναπτυξιακούς νόμους.

Κατά τον επαναπροσδιορισμό του ύψους της οφειλής δανείων ρύθμισης, οι καταβολές που έχουν γίνει έναντι του δανείου της ρύθμισης και υπολογίζονται ως καταβολές στα ρυθμισθέντα δάνεια αντιμετωπίζονται ως εξής:

- Επιμερίζονται αναλογικά μεταξύ τοκοχρεωλυτικών δανείων αλληλόχρεου λογαριασμού που συμμετέχουν στη ρύθμιση.
- Τα ποσά που αναλογούν στα Μ/Μ δάνεια αφαιρούνται είτε αθροιστικά είτε αναλογικά είτε κατά σειρά (το αποτέλεσμα είναι το ίδιο) από τα πολλαπλάσια (διπλάσιο ή τριπλάσιο) των αρχικών κεφαλαίων.
- Τα ποσά που αναλογούν σε αλληλόχρεο λογαριασμό θα αφαιρούνται α) με την τοκοφόρο ημερομηνία (valeur) που εισπράχθηκαν, αν αυτή είναι προγενέστερη της ημερομηνίας τελευταίας εκταμίευσης ή β) από το πολλαπλάσιο (διπλάσιο ή τριπλάσιο) του υπολοίπου της ημερομηνίας τελευταίας εκταμίευσης, αν εισπράχθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή.
- Εφόσον πλεονάζουν ποσά καταβολών από αυτά που αναλογούν στα Μ/Μ δάνεια, αυτά θα μεταφέρονται στον αλληλόχρεο λογαριασμό, και αντίστροφα.

Δ. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

(ΕΞΕΛΙΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ)

- Από 20/09/2004 έως 31/10/2005 ισχύει το δικαίωμα των πελατών να υποβάλλουν αίτηση υπαγωγής των οφειλών τους στις διατάξεις του Νόμου.
- Οι αιτήσεις που υποβάλλονται από τους ενδιαφερομένους θα παίρνουν αριθμό πρωτοκόλλου από το γενικό πρωτόκολλο εισερχομένων του Καταστήματος, ανεξάρτητα από την πελατειακή διεύθυνση στην οποία ανήκει ο πιστούχος.
- Οι οφειλέτες, μετά την υπογραφή σύμβασης ρύθμισης των οφειλών τους βάσει του Νόμου, παραμένουν στην πελατειακή διεύθυνση στην οποία ανήκουν.
- Δικαίωμα ρύθμισης έχουν μόνο οι αιτούντες.
- Σε όλους τους υπολοίπους (εφόσον η οφειλή τους υπάγεται στις διατάξεις του Νόμου) μπορεί να γίνει μόνο αναπροσαρμογή της οφειλής.
- Προτεραιότητα δίνεται στην εξέταση των αιτήσεων σύμφωνα με πηγές όπως: αρχειακό υλικό, τραπεζικά συστήματα, συμβάσεις, κάρτες και άλλα. Προκειμένου να διαπιστωθεί η ιδιότητα του πελάτη ζητούνται φορολογικά στοιχεία και βιβλιάριο ασφάλισης.

- Η οφειλή προσδιορίζεται ανάλογα σε ποιο μέρος της ρύθμισης εμπίπτει ο πελάτης (Γενική ή Ειδική).

Μετά την αφαίρεση των καταβολών, το άθροισμα των ποσών που προκύπτει βάσει του Νόμου από τα Μ/Μ δάνεια και τον αλληλόχρεο λογ/σμό συγκρίνεται με το ύψος της οφειλής από το δάνειο της ρύθμισης κατά την 4/8/04 (με valeur 5/8/04).

- Αν η προσδιοριζόμενη οφειλή βάσει του Ν.3259/04 είναι μικρότερη (<) της οφειλής που εμφανίζεται κατά την ημερομηνία εξέτασης τότε η οφειλή εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου και ο πελάτης δικαιούται να ρυθμίσει την οφειλή του (αν έχει υποβάλει αίτηση) ή να εξοφληθεί εφάπαξ, ή απλά να γίνει αναπροσαρμογή.
- Αν η προσδιοριζόμενη οφειλή βάσει του Ν.3259/04 είναι μεγαλύτερη (>) της οφειλής που εμφανίζεται κατά την ημέρα εξέτασης τότε η οφειλή δεν υπάγεται στις διατάξεις του Νόμου και δεν γίνεται καμία απολύτως ενέργεια.

Σημειώνεται ότι: Οι εισπράξεις υπό εκκαθάριση που έγιναν πριν την 4/8/04 (δηλαδή το σύνολο των γενόμενων καταβολών εάν υπερβαίνει το τριπλάσιο ή διπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου), γι' αυτές ο οφειλέτης δεν δικαιούται να αναζητήσει το επιπλέον ποσό που καταβλήθηκε από τον ίδιο ή από τρίτους, σε καμία περίπτωση και για καμία αιτία, ούτε θα επιστραφούν σπίτια που είχαν βγει σε πλειστηριασμό μετά από τελεσίδικη δικαστική απόφαση, όμως εφόσον οι εισπράξεις έγιναν μετά την 4/8/04 και με τον επαναπροσδιορισμό υπάρχει πλεονάζον ποσό, αυτό μπορεί να επιστραφεί στον πελάτη.

VI. ΤΡΟΠΟΣ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ ΟΦΕΙΛΗΣ

Σύμφωνα με το Νόμο, η οφειλή όπως θα προκύψει μετά την εφαρμογή του είναι έντοκη:

- με συμβατικό επιτόκιο από 5-8-2004 (επόμενη της ημέρας δημοσίευσης του Νόμου) μέχρι 31-10-2004 (λήξη προθεσμίας υποβολής αιτήσεων για ρύθμιση)
- με επιτόκιο υπερημερίας μετά την 31-10-2004 εφόσον δεν υποβληθεί αίτηση για ρύθμιση
- εάν γίνει ρύθμιση, με συμβατικό επιτόκιο μέχρι τη λήξη της κάθε δόσης.

Επομένως η οφειλή όπως προκύπτει με βάση το νόμο μπορεί:

❖ Να εξοφληθεί εφάπαξ.

Η εξόφληση θα γίνεται χωρίς τόκους ποινής, εφόσον πραγματοποιηθεί μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία ειδοποίησης.

❖ Να ρυθμισθεί ώστε να αποπληρωθεί σε δόσεις.

VII.ΟΡΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

Η ρύθμιση της οφειλής θα έχει διάρκεια:

- μέχρι 10 χρόνια (δικαίωμα 2 χρόνια περίοδο χάριτος) με ετήσιες δόσεις για τις οφειλές των κατά κύριο επάγγελμα αγροτών, κυμαινόμενο επιτόκιο 6%, στο οποίο περιλαμβάνεται και τυχόν επιδότηση επιτοκίου (πλέον εισφοράς 0,12% Ν. 128/75).

- μέχρι 7 χρόνια (δικαίωμα 2 χρόνια περίοδο χάριτος) με τριμηνιαίες ή εξαμηνιαίες δόσεις για τις οφειλές των λοιπών πελατών, κυμαινόμενο επιτόκιο 8% (πλέον εισφοράς 0,6% Ν. 128/75).

Και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις στη διάρκεια της ρύθμισης θα περιληφθεί, εφόσον το επιθυμεί ο πελάτης, διετής περίοδος χάριτος κατά την οποία θα καταβάλλονται απλοί τόκοι.

Valeur του δανείου ρύθμισης θα τίθεται η 05-08-2004, επόμενη της ημερομηνίας δημοσίευσης του Ν.3259/04

VIII.ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

- 1) Φορολογικά στοιχεία
- 2) Πιστοποιητικό θανάτου και εγγύτερων συγγενών αν ο πρωτοφειλέτης έχει αποβιώσει
- 3) Ταυτότητα, και σε περίπτωση που κριθεί σκόπιμο ζητείται και βιβλιάριο ασφάλισης ή απόδειξη είσπραξης επιδοτήσεων προκειμένου για αγρότες.

Δεδομένου ότι η ρύθμιση αυτή είναι υποχρεωτική για την Τράπεζα, τα Καταστήματα θα προχωρούν στην υλοποίησή της χωρίς προκαταβολή, χωρίς μελέτη βιωσιμότητας και χωρίς έξοδα σύναψης δανείου, ανεξάρτητα από το ύψος της ρυθμιζόμενης οφειλής.

Επίσης για τη ρύθμιση αυτή δεν θα ισχύουν τα εγκριτικά όρια των Καταστημάτων. Όλα τα αιτήματα, ανεξαρτήτως ύψους οφειλής, θα αντιμετωπίζονται από το Κατάστημα, με εξαίρεση τους πελάτες των Διευθύνσεων Μεγάλων Πελατών και Δημοσίου Τομέα.

ΙΧ.ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

Η ρύθμιση γίνεται με την υπογραφή της αντίστοιχης κατά περίπτωση Πρόσθετης Πράξης (για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες ή για τους λοιπούς πελάτες) από τις συνημμένες στην παρούσα Πρόσθετες Πράξεις Ρύθμισης οφειλών Άρθρου 39 Ν. 3259/04, οι οποίες θα βρίσκονται στα σχέδια συμβάσεων στο Intranet της Τράπεζας. Η πρόσθετη πράξη θα θεωρείται από το Νομικό Σύμβουλο του καταστήματος για το «καλώς έχειν».

Σημειώνεται ότι με την υπογραφή της πρόσθετης πράξης παραμένουν ισχυρές, μέχρι ολοσχερούς εξοφλήσεως, οι παλαιότερες δανειστικές συμβάσεις, καθώς και οι υποθήκες με τη σειρά που έχουν γραφεί για τη διασφάλιση των συμβάσεων αυτών.

Σε κάθε περίπτωση που η οφειλή του πελάτη μειώνεται βάσει του Νόμου, η αναπροσαρμογή των απαιτήσεων της Τράπεζας είναι υποχρεωτική, ανεξάρτητα από την υποβολή αίτησης εκ μέρους του οφειλέτη. Στις περιπτώσεις που δεν θα γίνεται ρύθμιση (π.χ. σε περιπτώσεις άρνησης του οφειλέτη) η αναπροσαρμογή θα γίνεται με πίστωση απαιτήσεων στους υπάρχοντες δανειακούς λογαριασμούς στο Profits.

ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΑΓΡΟΤΕΣ

Η παρέμβαση αυτή της Κυβέρνησης, δίνει οριστική λύση στο πρόβλημα, που ταλανίζει περισσότερο από μια δεκαετία χιλιάδες αγροτικές οικογένειες. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε σύνολο 230.000 αγροτικών δανείων στην Αγροτική Τράπεζα μόνο 87.000 είναι ενεργά, ενώ για τα υπόλοιπα υπάρχει δυσκολία των αγροτών να καταβάλουν

τις οφειλές τους. Με τον ευνοϊκό τρόπο τακτοποίησης των οφειλών που εισάγει ο νέος Νόμος προσφέρεται μια μοναδική ευκαιρία σε κάθε αγρότη για να προστατέψει την περιουσία του, να οικοδομήσει μια νέα υγιή σχέση με την τράπεζα από μηδενική βάση και να εξασφαλίσει την ανάπτυξη της παραγωγικής του δραστηριότητας. Υπολογίζεται ότι πάνω από 100.000 αγρότες θα επωφεληθούν από τα πέντε σημαντικά **πλεονεκτήματα** που τους προσφέρει ο νέος Νόμος και οι όροι εφαρμογής του, που θα ισχύουν στην Αγροτική Τράπεζα:

Πρώτο: Έχουν ανασταλεί μέχρι το τέλος του χρόνου οι πλειστηριασμοί, ώστε να μην κινδυνεύει κανείς να χάσει την περιουσία του και να μπορέσουν όλοι να επωφεληθούν από την τακτοποίηση της οφειλής τους.

Δεύτερο: Με το νέο νόμο μειώνεται δραστικά η οφειλή του αγρότη. Ενώ για τους ιδιώτες προβλέπεται μείωση της οφειλής μέχρι το τριπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου, για τους αγρότες το όφελος είναι ακόμα μεγαλύτερο αφού **η οφειλή μειώνεται μέχρι το διπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου**. Μάλιστα, για δάνεια που έχουν ρυθμιστεί πριν το 1990, μπορεί να μειωθεί η οφειλή ακόμα περισσότερο, μέχρι και μιάμιση φορά του αρχικού δανείου.

Τρίτο: Η διάρκεια για την εξόφληση της οφειλής για τα δάνεια των αγροτών στην Αγροτική Τράπεζα **φτάνει μέχρι και δέκα χρόνια**, με δύο χρόνια περίοδος χάριτος, ενώ για τους ιδιώτες η διάρκεια είναι μέχρι επτά χρόνια.

Τέταρτο: Το επιτόκιο της Αγροτικής Τράπεζας για τους αγρότες που θα υπαχθούν στη ρύθμιση μειώνεται από 8% σε 6%. Εάν δε, συνεκτιμηθεί και η επιδότηση του Δημοσίου, το επιτόκιο που θα πληρώνει ο αγρότης θα είναι μόλις 5%.

Πέμπτο: Μετά την τακτοποίηση της η οφειλή θεωρείται ως ενεργό δάνειο και κατά συνέπεια ο αγρότης θα έχει ακόμα μικρότερη επιβάρυνση αφού θα κερδίζει και από την επιδότηση επιτοκίου, που του προσφέρει η πολιτεία.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ

- ο Για το σύνολο των δανείων που συνάπτονται ή έχουν συναφθεί σε εμπορικές τράπεζες, το ποσό της οφειλής που θα προκύπτει από τη ρύθμιση δεν μπορεί να υπερβαίνει το τριπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου. Αυτό υλοποιεί τη βασική προεκλογική δέσμευση του Πρωθυπουργού.

- Για τα δάνεια των αγροτών, το ποσό της οφειλής που θα προκύπτει από τη ρύθμιση δεν μπορεί να υπερβαίνει το διπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου. Ειδικά για τις οφειλές αγροτών που είχαν ρυθμιστεί πριν το 1990 το όριο καθορίζεται στο 150% του κεφαλαίου, το οποίο προσδιορίστηκε με τη ρύθμιση του 1990.
- Ο δανειολήπτης αποκτά το δικαίωμα της αποπληρώμης της τελικής οφειλής εντός χρονικής περιόδου 5 έως 7 ετών, με διετή μάλιστα περίοδο χάριτος.
- Αναστέλλονται οι πλειστηριασμοί ακινήτων έως τις 31/12/2004
- Προβλέπεται ότι τα τραπεζικά ιδρύματα που δεν θα προχωρούν στη ρύθμιση δεν θα έχουν το δικαίωμα να προβαίνουν σε πλειστηριασμούς.
- Εξαιρούνται της ρύθμισης οι οφειλές (κεφάλαιο + συμβατικοί τόκοι + έξοδα) που υπερβαίνουν τα 2,2 εκατομ. € (750 εκατομ. δρχ.). Πάντως, και για τη συγκεκριμένη κατηγορία των δανείων θα ισχύσει η αναστολή πλειστηριασμών ως 31/12/2004, προκειμένου ο δανειολήπτης να προβεί, αν το επιθυμεί, σε ατομικό διακανονισμό, χωρίς το άγχος του πλειστηριασμού της ακίνητης περιουσίας του.
- Καταβολές που έγιναν οποτεδήποτε από τον οφειλέτη και αφορούν σε οφειλές ρυθμιζόμενες με βάση τα ανωτέρω, αφαιρούνται από το συνολικό ποσό της οφειλής όπως αυτή διαμορφώνεται

ΟΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ ΣΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

«Όπως ήδη ανακοινώθηκε με το άρθρο 39 Ν. 3259/04 ρυθμίζονται οι οφειλές από τα πανωτόκια».

Επειδή η ρύθμιση αυτή διαφέρει σημαντικά από τις άλλες δυο προηγούμενες αγροτικές ρυθμίσεις, κάνουμε γνωστά τα *κύρια σημεία* της, προκειμένου να ενημερωθούν οι αγρότες.

1.ΓΕΝΙΚΑ – ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ

Η ρύθμιση έχει δυο μορφές.

α. Γενική ρύθμιση: Αφορά τις επιχειρήσεις, Α.Σ.Ο. ιδιώτες (φυσικά πρόσωπα) κατ' επάγγελμα αγρότες (για δάνεια στεγαστικά, καταναλωτικά Α.Δ.Α. και Ε.Μ.Α.Δ.Α.). Η οφειλή δεν μπορεί να υπερβεί το τριπλάσιο του αρχικού κεφαλαίου.

β. Για κατ' επάγγελμα αγρότες, όπως ορίζεται από το νόμο ο κατ' επάγγελμα αγρότης, (συνταξιούχος Ο.Γ.Α., εγγυητές ή κληρονόμους των παραπάνω). Το αρχικό κεφάλαιο μπορεί να φτάσει μέχρι το διπλάσιο. Αφορά δάνεια που χορηγήθηκαν για το επάγγελμα του Αγρότη (καλλιεργητικά, επενδύσεις, Μ/Μ).

2. ΟΦΕΙΛΕΣ ΠΟΥ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ

Όλες οι οφειλές που έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες μέχρι 31 - 12 - 2000. (Οποιοδήποτε δάνειο ή ρύθμιση δεν πληρωθεί, έστω μια δόση, γίνεται ληξιπρόθεσμο). Για τις ρυθμίσεις ανευρίσκεται το αρχικό κεφάλαιο και πάνω σ' αυτό υπολογίζεται το διπλάσιο. Δεν περιλαμβάνονται μερικές (ελάχιστες) ρυθμίσεις.

3. ΤΡΟΠΟΣ ΕΞΟΦΛΗΣΗΣ

Από το ποσό που θα διαμορφωθεί μέχρι (διπλάσιο ή τριπλάσιο) αφαιρείται ό,τι πλήρωσε μέχρι τότε ο αγρότης (είτε από πλειστηριασμό, είτε μετρητά, είτε κρατήσεις επιδοτήσεων) και το υπόλοιπο ρυθμίζεται για δέκα χρόνια με 5,12%. Μπορεί να ζητήσει ο αγρότης δύο χρόνια περίοδο χάριτος όμως θα πληρώνει τους απλούς τόκους που αντιστοιχούν στη διετία.

4. ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ

Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να υποβάλλουν αίτηση μέχρι 31 - 10 - 2004. Συνιστάται να υποβληθούν αιτήσεις γιατί η τράπεζα είναι υποχρεωμένη μέσα σε 90 ημέρες να δώσει αναλυτικά στοιχεία για τα δάνεια και πως διαμορφώνεται το ποσό ρύθμισης, προκειμένου να αποφασίσει ο αγρότης αν θα υπογράψει τη ρύθμιση.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Παράδειγμα 1^ο

Πελάτης κατά κύριο επάγγελμα Αγρότης, είχε δανειοδοτηθεί το 1991 με στεγαστικό δάνειο για επισκευή - επέκταση κατοικίας με το ποσό των 750.000δρχ (2.201€) 20ετούς χρονικής διάρκειας (είχε ενταχθεί στο πρόγραμμα νέων αγροτών).

Η συνολική οφειλή σήμερα 04/08/04 (ληξιπρόθεσμη και άληκτη) ανέρχεται στο ποσό των **2.180€** (ληξιπρόθεσμη 916€, άληκτη 1264€ - κεφάλαια 1900, τόκοι 280€).

Η συνολική οφειλή του με βάση το άρθρο 39 του Ν.2359/2004 διαμορφώνεται ως ακολούθως:

Αρχικό κεφάλαιο	2.201€ X 3 =	6.603€
Μείον καταβολές	(238.384 δρχ & 899.913 δρχ) 3.340€	<u>3.340€</u>
ΥΠΟΛΟΙΠΟ		3.263€

Η συνολική οφειλή όπως διαμορφώνεται με βάση το Νόμο (3.263€) είναι μεγαλύτερη από την απαίτηση της τράπεζας (2.180€).

Επομένως η οφειλή του πελάτη στο παράδειγμα, δεν επηρεάζεται από το άρθρο 39 του Ν.2359/2004.

Παράδειγμα 2ο

Πελάτης μη Αγρότης

Ο πελάτης Β.Β., έμπορος είχε δανειοδοτηθεί το έτος 1994 με κεφάλαιο κίνησης και με διασφάλιση μεταχρονολογημένες επιταγές πελατείας του.

Σημερινό (04.08.2004) ύψος της οφειλής του : **88.190 €**

Το υπόλοιπο της οφειλής όπως αυτό είχε διαμορφωθεί κατά την τελευταία εκταμίευση ανήρχετο στο ποσό των 46.289 €.

Έναντι του χρέους του ο οφειλέτης κατέβαλε:

1995 → 3.800 €

1996 → 7.600 €

2000 → 15.103 €.

Η συνολική οφειλή του με βάση το άρθρο 39 του Ν.3259/04 διαμορφώνεται ως ακολούθως:

Ποσό οφειλής όπως διαμορφώθηκε κατά την τελευταία εκταμίευση (€)	46.289 x 3 =	138.867
Μείον καταβολές	3.800+7.600+15.103 =	26.503
ΣΥΝΟΛΟ:		112.364

Η συνολική οφειλή όπως διαμορφώνεται με βάση το Νόμο (112.364 €), είναι μεγαλύτερη από την απαίτηση της Τράπεζας (88.190 €) .

Επομένως η οφειλή του προαναφερόμενου πελάτη δεν επηρεάζεται από το άρθρο 39 του Ν.3259/04

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

Στην **Αγροτική Τράπεζα**, ενώ υπάρχουν περίπου 150.000 περιπτώσεις ληξιπρόθεσμων οφειλών από αγροτικά δάνεια, τελικά έχουν κατατεθεί μόλις 50.000 αιτήσεις. Από αυτές όμως μόνο 36.000 περιπτώσεις υπήχθησαν στη ρύθμιση – περίπου μία στις πέντε. Στην πραγματικότητα και επειδή υπάρχουν περιπτώσεις όπου ένας αγρότης κατέχει περισσότερα από ένα δάνεια, ο αριθμός των ωφελημένων αγροτών είναι κάτω από 30.000.

Στην **Εμπορική Τράπεζα**, σε σύνολο 38.000 δανειοληπτών που θα μπορούσαν να ενταχθούν στη ρύθμιση, έχουν υποβληθεί 2.500 αιτήσεις, ενώ υπάγονται τελικά μόλις 1.650 περιπτώσεις ή ποσοστό 4%.

Αντίστοιχα είναι τα δεδομένα στην **Εθνική Τράπεζα**, όπου έχουν υποβληθεί συνολικά μόλις 24.000 αιτήσεις, από τις οποίες αυτή τη στιγμή έχουν εξεταστεί οι 8.000 περιπτώσεις και ρυθμίζονται μόνο 5.000.

Στις υπόλοιπες ιδιωτικές τράπεζες, μόλις 2 στις 10 περιπτώσεις αιτήσεων (το 20%) ρυθμίζονται σύμφωνα με το νόμο, με αποτέλεσμα το υπόλοιπο 80% να μένει εκτός ρύθμισης.

Από την πλευρά τους πολίτες που έχουν υποστεί τις συνέπειες από την επιβολή τόκων επί των τόκων έχουν συστήσει σύλλογο.

Σύλλογο που δραστηριοποιείται μάλιστα σε πανελλαδική κλίμακα και φέρει την επωνυμία **Πανελλήνιος Σύλλογος Προστασίας Δανειοληπτών**.

Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Η Ένωση Ελληνικών Τραπεζών συμφωνεί με τη ρύθμιση για το τριπλάσιο της αρχικής οφειλής, ως το ανώτατο όριο που μπορεί να φθάσει η υποχρέωση των δανειοληπτών, αλλά μόνο για τα νέα δάνεια, χωρίς αναδρομική ισχύ. Σύμφωνα με

πληροφορίες, η ΕΕΤ εκτιμά ότι πρόβλημα υφίσταται για τα δάνεια που λήφθηκαν στην εποχή υψηλών επιτοκίων, δηλαδή στη δεκαετία του '80 και μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '90.

Γι' αυτές τις λεγόμενες παλαιές οφειλές αναζητείται η «χρυσή τομή», αφού το ενδεχόμενο ρύθμισης που θα συνεπαγόταν διαγραφή χρεών μεγάλου ύψους θα αλλοίωνε τα μεγέθη των εμπλεκόμενων τραπεζών.

Σε κάθε περίπτωση, οι τράπεζες ζητούν την εξαίρεση από τη νέα ρύθμιση για τα παλαιά δάνεια, όλων των συμβάσεων που έχουν ρυθμιστεί στο παρελθόν καθώς και των δανειακών συμβάσεων που βρίσκονται ακόμη σε ισχύ.

Από την πλευρά τους, τραπεζικοί κύκλοι δηλώνουν ότι επιθυμία των τραπεζών είναι η διετής περίοδος χάριτος να ανήκει στη διακριτική ευχέρεια της κάθε τράπεζας.

Σύμφωνα με τραπεζικές πηγές, μέχρι πρότινος έχουν διαγραφεί χρέη ύψους 1,95 δισ. ευρώ και έχουν απομείνει προς ρύθμιση οφειλές 1,4 δισ. ευρώ εκ των οποίων το 85% αφορά σε οφειλές προς την Εθνική Τράπεζα (Κτηματική) και την Τράπεζα Πειραιώς (ΕΤΒΑ).

Επίσης, με την εφαρμογή του νέου νόμου δίνεται η δυνατότητα εξυγίανσης του χαρτοφυλακίου τους και απεμπλοκής από καταστάσεις δύσκολων δανειοληπτικών περιπτώσεων.

Από τα στοιχεία που αναφέρουν φαίνεται ότι πολλοί οφειλέτες συμφωνούν με την εφαρμογή της ρύθμισης στις ατομικές τους οφειλές, τις οποίες δέχονται να πληρώσουν και ιδιαίτερα στις περιπτώσεις της εφάπαξ καταβολής (κατά την οποία προβλέπεται ότι ο οφειλέτης μπορεί να πληρώσει το χρέος του χωρίς να κάνει ρύθμιση).

Γενικά η θέση των τραπεζών είναι θετική κάτι που συμπεραίνουμε με την ιδιαίτερη κινητοποίηση τους για έγκαιρη υποβολή αιτήσεων και την ενημέρωση των πιστούχων για τις ευνοϊκές διατάξεις του Νόμου.

Αντίδραση της Ένωσης Προστασίας Καταναλωτή (ΕΚΠΟΙΖΩ)

για τα ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ

Την αντίδρασή της σε ορισμένα σημεία της ρύθμισης για τα πανωτόκια εξέφρασε με ανακοίνωσή της η ΕΚΠΟΙΖΩ. Στην ανακοίνωση της Ένωσης Προστασίας Καταναλωτή αναφέρονται τα εξής:

Οι οφειλές για τα παλαιά δάνεια προτείνεται να επιβαρύνονται είτε με το επιτόκιο χορηγήσεων της ΕΚΤ είτε με το διατραπεζικό επιτόκιο.

Η οφειλή για αλληλόχρεους λογαριασμούς εκτιμάται ότι θα πρέπει να έχει μικρότερο συντελεστή, όπως, για παράδειγμα, 2,5 αντί 3.

Η τράπεζα δεν θα πρέπει να αξιώνει ποσά, εφόσον δεν μπορεί να υπολογίσει το ποσό της αρχικής οφειλής, όπως, για παράδειγμα, στα δάνεια των αγροτών που χορηγήθηκαν προ του 1990.

Η εξαίρεση από την υπαγωγή στη νέα ρύθμιση δανείων που υπερβαίνουν ένα ορισμένο ποσό, λόγω της «επιταγής» για ίση μεταχείριση, ελέγχεται ως αντισυνταγματική. Η παράγραφος που προβλέπει ότι η Τράπεζα της Ελλάδος θα ορίζει τα πάσης φύσεως έξοδα που θα συνυπολογίζονται στην αρχική οφειλή ενέχει κίνδυνο αυθαιρεσίας. Η διάταξη αυτή θα πρέπει να απαλειφθεί, διότι υπό το ισχύον καθεστώς δεν επιτρέπεται η προσαύξηση της συνολικής οφειλής με έξοδα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΠΙΣΤΟΥΧΩΝ

Η Εφαρμογή του νέου Νόμου για τα πανωτόκια (3259/2004) στα αγροτικά χρέη δεν εξελίσσεται καθόλου ικανοποιητικά αν ληφθεί υπόψη η περιορισμένη ανταπόκριση του αγροτικού κόσμου παρά την κινητοποίηση όλου του μηχανισμού της Τράπεζας για τη συγκέντρωση αιτήσεων.

Η περιορισμένη ανταπόκριση του αγροτικού κόσμου στο κάλεσμα της τράπεζας προκύπτει από:

1. Υποβλήθηκε σημαντικά μικρότερος αριθμός αιτημάτων απ' ότι η Διοίκηση της Τράπεζας ανέμενε. Συγκεκριμένα υποβλήθηκαν 61.500 αιτήσεις (εκ των οποίων 49.000 αιτήσεις αγροτών) έναντι 130.000 που είχε θέσει ως στόχο η Διοίκηση της Α.Τ.Ε.
2. Από τους 32.000 αγρότες των οποίων οι αιτήσεις διεκπεραιώθηκαν και ειδοποιήθηκαν μέχρι τις αρχές Ιανουαρίου μόνο 16.000 (ποσοστό 50%), ανταποκρίθηκαν και ρύθμισαν τα χρέη τους.

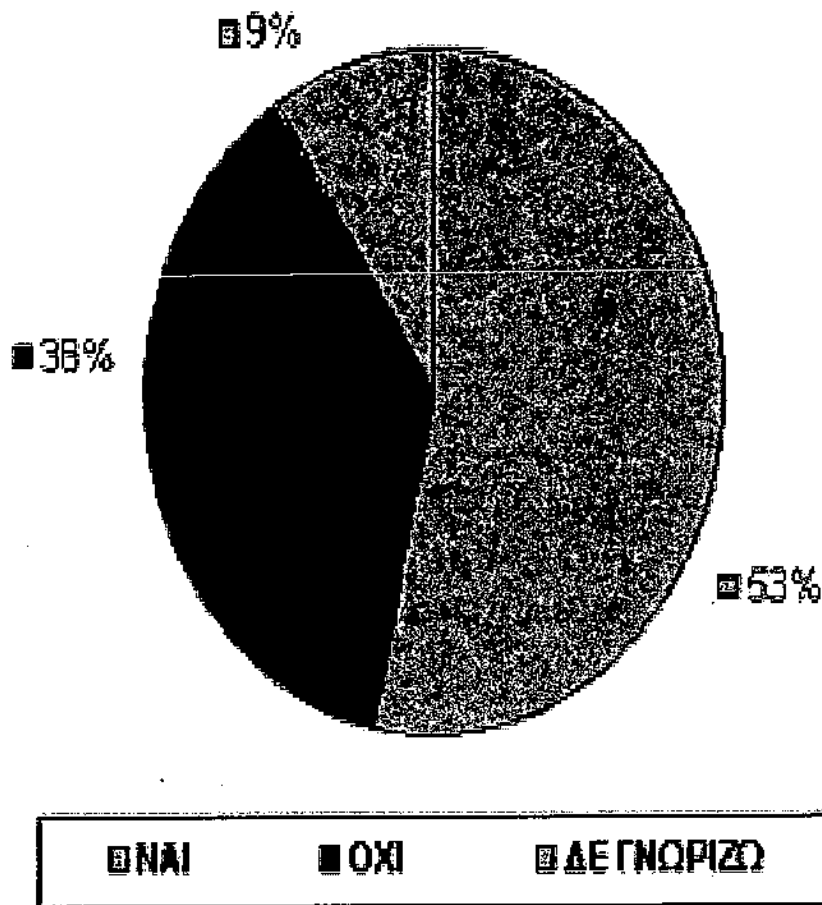
Συμπερασματικά διαπιστώνουμε ότι το μέτρο της ρύθμισης των αγροτικών χρεών με το νέο νόμο για τα πανωτόκια απέτυχε για τους παρακάτω κυρίως λόγους:

1. Με τις εξαγγελίες της η Κυβέρνηση είχε δημιουργήσει στους αγρότες μεγαλύτερες προσδοκίες όσον αφορά τη ρύθμιση των χρεών τους, οπότε πολλοί από αυτούς δεν ικανοποιούνται με τα μέτρα που προβλέπει ο νέος νόμος για τα πανωτόκια.
2. Στα καλλιεργητικά, κτηνοτροφικά και άλλα δάνεια (αλληλόχρεοι λογαριασμοί), ως ποσό βάσης για τον υπολογισμό της τελικής οφειλής λαμβάνεται όχι μόνο το κεφάλαιο που πραγματικά είχε εκταμιευθεί, αλλά και οι τόκοι που είχαν καταλογισθεί, μέχρι την τελευταία εκταμίευση του λογαριασμού. Επομένως προκύπτει τελική οφειλή μεγαλύτερη από αυτή που αναμένουν με βάση το Νόμο οι δανειολήπτες.
3. Σημαντικός αριθμός εγγυημένων από το ελληνικό δημόσιο δανείων (π.χ. ρυθμίσεις με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου που η επιδότηση τους δεν προέρχεται από το Ν.128/75 κτηνοτροφικά χρέη που ρυθμίσθηκαν το 1994) δεν εντάσσονται στο Νόμο των πανωτοκιών.
4. Τα ασφάλιστρα αποτελούν ξεχωριστό δάνειο άρα υπολογίζεται και γι αυτά (όπως και για το κεφάλαιο του δανείου που εκταμιεύθηκε) το διπλάσιο του αρχικού δανείου, οπότε η τελική οφειλή προσαυξάνεται ανάλογα.
5. Τέλος, τα στεγαστικά δάνεια των αγροτών δεν εντάσσονται στις ειδικές διατάξεις του Νόμου για τους αγρότες. Παραδείγματος χάριν, αν υπάρχουν άληκτες δόσεις δεν επωφελούνται οι δανειολήπτες καθόλου από το Νόμο, η διάρκεια ρύθμισης είναι για 7 και όχι για 10 χρόνια, το επιτόκιο ρύθμισης είναι 8% και όχι 5%

Ενδιαφέρουσα στην έρευνά μας θα ήταν και μια γενική άποψη της κοινής γνώμης.

Σύμφωνα με δημοσκόπηση στο διαδίκτυο, στην ερώτηση: «**Η ρύθμιση για τα πανωτόκια είναι άνιση μεταχείριση έναντι των οφειλετών που εξοφλούν κανονικά τις υποχρεώσεις τους;**» το 53% των ερωτηθέντων απάντησαν θετικά, το 36% αρνητικά, ενώ το 9% απάντησε ότι δεν γνωρίζει.

Ακολουθεί γράφημα με τα ποσοστά του αποτελέσματος της δημοσκόπησης

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Παραθέτουμε σχετικά δημοσιεύματα τύπου, τα οποία μας βοηθούν να κατανοήσουμε τη διάσταση του προβλήματος των πανωτοκίων και τα αποτελέσματα της τελευταίας ρύθμισης για τα πανωτόκια.

“1,350 δισ. ευρώ στοίγισαν τα πανωτόκια”

« Η ΑΤΕbank εφαρμόζοντας με συνέπεια τον νόμο που ψηφίστηκε στη Βουλή για τα πανωτόκια εξέτασε και υπήγαγε σε αυτόν συνολικά 75.000 περιπτώσεις αγροτών, για τους οποίους προέκυψε ωφέλεια, αφού μειώθηκαν οι οφειλές τους κατά μέσο όρο 70%, δηλαδή διεγράφησαν για τους αγρότες αυτούς οφειλές ύψους 1,350 δισ. ευρώ.

Εξίσου σημαντική είναι η ωφέλεια, μετά το χάρισμα, και για το εναπομείναν υπόλοιπο των οφειλών τους, αφού μπορεί να ρυθμιστεί ώστε να αποπληρώνεται σε 10 χρόνια, αντί των 7 που προβλέπει ο νόμος, με διετή περίοδο χάριτος και επιτόκιο 5%, αντί

10,5% (8 + 2,5% τόκοι υπερημερίας), μείωση που ισοδυναμεί με το ήμισυ του μέχρι τότε ισχύοντος επιτοκίου.

Με τα στοιχεία αυτά η διοίκηση της τράπεζας απαντά σε όσα διαφορετικά γράφονται κατά καιρούς τα οποία αποτελούν παραπληροφόρηση για τους αγρότες που σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να χάσουν την ευκαιρία ρύθμισης των οφειλών τους_».

“Οι φορολογούμενοι πληρώνουν τη ρύθμιση για τα πανωτόκια.”

«_Σκληρές διαπραγματεύσεις προηγήθηκαν, αλλά και ακολούθησαν τη ρύθμιση της κυβέρνησης για τα πανωτόκια. Οι τραπεζίτες προκειμένου να αποδεχθούν το κόστος των πανωτοκίων έθεσαν μία σειρά αιτημάτων στον κ. Γ. Αλογοσκούφη. Το βασικότερο, που όλα δείχνουν πως ικανοποιείται, ήταν να μετακυλιούνται οι ζημιές μεταξύ των θυγατρικών εταιρειών ενός επιχειρηματικού ομίλου.

Φορολογικές αλλαγές ζητούν από τον υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών Γιώργο Αλογοσκούφη οι τραπεζίτες. Αιχμή της... απαίτησής τους, που λειτούργησε ως μοχλός πίεσης στο παζάρι μεταξύ των δύο πλευρών κατά τη διάρκεια της συζήτησης της ρύθμισης για τα πανωτόκια, είναι η αλλαγή του τρόπου φορολόγησης των εταιρειών του ομίλου είτε αυτός είναι τραπεζικός είτε είναι επιχειρηματικός.

Αλλαγή που, όπως υποστηρίζουν υψηλόβαθμα στελέχη του τραπεζικού κλάδου, θα έχει θετική επίδραση στους μετόχους της μητρικής εταιρείας.

Ουσιαστικά οι τραπεζίτες αλλά και σύσσωμη η αγορά ζητεί από τον κ. Αλογοσκούφη να περάσει διάταξη στην επικείμενη φορολογική μεταρρύθμιση βάσει της οποίας οι ζημιές μιας θυγατρικής εταιρείας θα συμψηφίζονται αφαιρετικά με τα κέρδη μίας άλλης εταιρείας του ομίλου_».

“Πανηγυρίζουν οι μικρομεσαίοι, αλλά ζητούν και αναδρομικότητα”

«_Αναδρομική ισχύ να έχει η απόφαση του Αρείου Πάγου για την κατάργηση των πανωτοκίων, ζητεί η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος και επιστροφή χρημάτων που έχουν πληρώσει επιχειρήσεις και ιδιώτες.

Αυτό δήλωσε ο πρόεδρος της Γ. Κανελλόπουλος, ο οποίος χαρακτήρισε θετική τη δικαστική απόφαση. Θα πρέπει όμως να δοθεί ηθική και οικονομική αποζημίωση σε όσους έχουν πληρώσει χρήματα για πανωτόκια.

Η ΓΣΕΒΕΕ ζητεί ακόμα να υπάρξει ρύθμιση, που θα επιτρέπει να γίνεται ο υπολογισμός του ανατοκισμού σε ετήσια βάση. Το θέμα θα συζητήσουν με την Ένωση Τραπεζών.

Ο κ. Κανελλόπουλος είπε ότι θα ζητηθεί, επίσης, από τα ασφαλιστικά ταμεία να κάνουν νέες ρυθμίσεις των οφειλών επιχειρήσεων προς αυτά.

Ομοσπονδία Εμπορικών Συλλόγων Αττικής Ομόρων Νομών και Νήσων Αιγαίου χαιρετίζει την απόφαση και υποστηρίζει ότι είναι καιρός να αντιληφθούν οι τράπεζες ότι στις σχέσεις τους με τους πελάτες τους, πρέπει να ισχύσουν τα συμφωνηθέντα και να μην επιβαρύνουν υπέρμετρα τις επιχειρήσεις μέσω ανατοκισμών.

Η ίδια γραμμή, προστίθεται, πρέπει να ακολουθηθεί και από την πολιτεία, στην περίπτωση που αυτή θα θελήσει να τροποποιήσει την υφιστάμενη νομοθεσία περί ανατοκισμού.

Είναι αναγκαίο, καταλήγει η ομοσπονδία, να γίνει πλέον αντιληπτό από όλους ότι όσο λιγότερα εμπόδια τίθενται στην επιχειρηματική δραστηριότητα τόσο μεγαλύτερη θα είναι η ανάπτυξη της χώρας σε όφελος τόσο της εθνικής οικονομίας όσο και των στόχων σύγκλισης με τις λοιπές ευρωπαϊκές χώρες, που έχει θέσει η χώρα μας.

Πάνω από 2.000 αγωγές υπερχρεωμένων οφειλετών έχουν ήδη συνταχθεί και αναμένεται να κατατεθούν στα δικαστήρια μετά τη δημοσίευση της απόφασης της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου που κηρύσσει παράνομα τα «πανωτόκια».

Με συντριπτική πλειοψηφία 16 έναντι 5 μελών, το ανώτατο δικαστήριο ανέτρεψε την πάγια νομολογία του, κρίνοντας ότι είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τον ανατοκισμό η ύπαρξη προηγούμενης συμφωνίας των τραπεζών με τους δανειολήπτες. Η τακτική, δηλαδή, που ακολουθείτο από τις τράπεζες επί 18 ολόκληρα χρόνια, να προχωρούν σε ανατοκισμό χωρίς να υπάρχει συγκατάθεση του οφειλέτη, αποτελεί πλέον παρελθόν_».

“Καταχρηστικός ο ανατοκισμός με απόφαση Πρωτοδικείου”

«_Καταχρηστικό θεωρεί το Πρωτοδικείο τον όρο που υπάρχει στις συμβάσεις δανείων κι επιτρέπει στις τράπεζες να προχωρούν σε ανατοκισμό από την πρώτη ημέρα που καθυστερεί ο δανειολήπτης να καταβάλει μια δόση της οφειλής του.

Η πρωτόδικη απόφαση, με την οποία «πάγωσε» τραπεζικός ανατοκισμός, μπορεί να οδηγήσει σε σημαντικές ανατροπές, δεδομένου ότι τέτοιοι όροι υπάρχουν σε όλες τις σχετικές συμβάσεις δανείων, ενώ το περιεχόμενό της είναι πολύ ευρύτερο του ζητήματος που είχε κριθεί από τον Άρειο Πάγο το 1998 για τα πανωτόκια.

Στο παρελθόν ο Άρειος Πάγος είχε κρίνει παράνομο τον ανατοκισμό, εφ' όσον δεν είχε δώσει τη συγκατάθεσή του ο δανειολήπτης για τον υπολογισμό πανωτοκίων από την καθυστέρηση της πληρωμής.

Τώρα, το Πρωτοδικείο Αθήνας δέχεται ότι είναι αντίθετος στην καλή πίστη και καταχρηστικός ο όρος που προβλέπει τον υπολογισμό πανωτοκίων, ακόμα και αν έχει συμφωνήσει σ' αυτόν ο πελάτης, υπογράφοντας τη σύμβαση δανείου.

Στην απόφαση 5417/2000 (πρόεδρος Πρωτοδικών Κ. Φώσκολος) υπογραμμίζεται ότι «στη σύμβαση πίστωσης με αλληλόχρεο λογαριασμό περιλήφθηκε και όρος που επέτρεπε τον ανατοκισμό των τόκων από την ημέρα της καθυστέρησης, όρος που κρίνεται ότι συνολογήθηκε καθ' υπέρβαση των ορίων της καλής πίστης και του οικονομικού και κοινωνικού σκοπού του δικαιώματος της τράπεζας.

Ο δικηγόρος της υπόθεσης και πρώην βουλευτής Σ. Αναστασάκος, επισημαίνει ότι η απόφαση «βάζει φραγμό στην καταχρηστική επιβολή των πανωτοκίων, υπογραμμίζοντας ότι ο δανειολήπτης δεν μπορεί να διαμορφώσει τους όρους του δανείου, αλλά τους επιβάλλει μονομερώς η τράπεζα, η οποία λίγο πριν από τον πλειστηριασμό υποχρεώνει τον δανειολήπτη να αναγνωρίσει το χρέος, ενσωματώνοντας στην οφειλή υπέρογκα πανωτόκια».

“Αντισυνταγματικοί” οι νόμοι για τα πανωτόκια”

« Αντισυνταγματικό το δικαίωμα των τραπεζών να μην επιστρέφουν στους οφειλέτες τα ποσά που είχαν πληρώσει πέρα από τα πραγματικά οφειλόμενα.

Ανοίγει ο δρόμος για τη δικαστική διεκδίκηση και την επιστροφή τεραστίων κονδυλίων σε δανειολήπτες που είχαν καταβάλει αχρεωστήτως επιπλέον ποσά για πανωτόκια σε τράπεζες.

Δύο τελεσίδικες εφετειακές αποφάσεις - σοκ παρέχουν ανακούφιση σε χιλιάδες δανειολήπτες, καθώς κρίνεται αντισυνταγματικό αλλά και αντίθετο στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του ανθρώπου το δικαίωμα των τραπεζών (που είχε επιβληθεί με τους νόμους 2789/00 και 2912/01) για τη ρύθμιση χρεών από ανατοκισμό να μην επιστρέφουν στους οφειλέτες τα ποσά που είχαν πληρώσει μέχρι το 2001 για πανωτόκια, πέρα από τα πραγματικά οφειλόμενα.

Βέβαιο όμως θεωρείται ότι εξίσου αντισυνταγματική θα κριθεί και η παρόμοια ρύθμιση του πρόσφατου νόμου της Ν.Δ. που μείωσε λίγο το τελικό κεφάλαιο, αλλά έδωσε συγχωροχάρτι για όσα ήδη εισέπραξαν οι τράπεζες.

Έτσι, δίνεται η ευκαιρία στα θύματα των πανωτοκίων να ζητήσουν δικαστικά την ανατροπή και παλαιότερων χρεών που είχαν υποχρεωθεί να καταβάλουν, εφόσον οι υποθέσεις για τις οφειλές αυτές δεν έχουν κλείσει με αμετάκλητες αποφάσεις της Δικαιοσύνης.

Με τις εφετειακές αποφάσεις χιλιάδες οφειλέτες, με μπαράζ αγωγών θα μπορέσουν να διεκδικήσουν την επιστροφή υπέρογκων ποσών που καταβλήθηκαν από επανειλημμένες επιβαρύνσεις με ανατοκισμό τόκων, παρά τη σχετική νομοθετική απαγόρευση.

Παράλληλα θα δοθεί η δυνατότητα σε όσους είχαν ήδη προσφύγει στη Δικαιοσύνη, να συνεχίσουν μέχρι τέλους τη δικαστική αμφισβήτηση των χρεών τους, ώστε να πάρουν πίσω τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, αλλά και να ανατρέψουν δικαστικά τις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης που κίνησαν εναντίον τους οι τράπεζες και να αποζημιωθούν για τα περιουσιακά στοιχεία τους που βγήκαν στο σφυρί για να καλυφθούν παράνομα χρέη από πανωτόκια. Πέρα από τη δυνατότητα επιστροφής των επιπλέον από τα οφειλόμενα καταβληθέντων πανωτοκίων οι εφετειακές αποφάσεις θέτουν επιπλέον φραγμούς στις παράνομες χρεώσεις, αφού δέχονται ότι:

Είναι παράνομη η αξίωση των τραπεζών να συνεχίσουν να ανατοκίζονται οι τόκοι υπερημερίας και μετά το κλείσιμο ενός αλληλόχρεου λογαριασμού, εκτός εάν υπάρχει μια ρητή σχετική συμφωνία μεταξύ τράπεζας και οφειλέτη για τη συνέχιση του ανατοκισμού.

Δεν μπορεί να επιβαρύνονται με επιπλέον φόρους (π.χ. ΕΦΤΕ) που μετακυλίνουν στους δανειολήπτες τα ποσά ανατοκισμού των τόκων υπερημερίας, παρά μόνο οι τόκοι υπερημερίας.

Μπαίνει φρένο και στις παράνομες υπερβολικές χρεώσεις των τραπεζών για δικαστικά έξοδα κ.λπ., που σχετίζονται με διεκδικήσεις για πανωτόκια, αφού περιορίζονται δικαστικά στις πραγματικά αναγκαίες δαπάνες. Έτσι, ενώ κρίνονται νόμιμα τα έξοδα που χρεώνονται για την έκδοση διαταγής πληρωμής και τη σχετική παράσταση στο δικαστήριο, καθώς επίσης για τη διόρθωση προγραμμάτων πλειστηριασμού κ.λπ. εντούτοις κρίνονται παράνομες διάφορες άλλες χρεώσεις, οι οποίες έγιναν για το αποκλειστικό συμφέρον της δανειστρίας τράπεζας.

Ως τέτοιες δαπάνες που δεν μπορούν να μετακληθούν στον δανειολήπτη, εντοπίστηκαν ποσά αμοιβής του δικαστικού επιμελητή, έξοδα δημοσίευσης προγραμμάτων, προσημειώσεων και ασφάλισης του υπό κατάσχεση ακινήτου του δανειολήπτη, καθώς και διάφορες προμήθειες, τέλη χαρτοσήμου και άλλα έξοδα, αφού δεν αποτελούν δαπάνες για την εκτέλεση, κατά την έννοια του νόμου, αλλά δαπάνες για τη διασφάλιση των τραπεζικών συμφερόντων_».

“Ο ανταγωνισμός έφερε μείωση στα επιτόκια των στεγαστικών”

« Μάχη τραπεζών στα σταθερά επιτόκια. Μειώνουν το κόστος δανεισμού, αυξάνουν τη διάρκεια δανείων. Φουντώνει η μάχη του ανταγωνισμού στα σταθερά επιτόκια των στεγαστικών δανείων, καθώς η μία μετά την άλλη οι τράπεζες μειώνουν το κόστος δανεισμού και αυξάνουν τη μέγιστη διάρκεια των δανείων.

Μετά την πρόσφατη απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας να αυξήσει το βασικό επιτόκιο του ευρώ κατά 0,25 της μονάδας, οι τράπεζες σπεύδουν να στρέψουν τους δανειολήπτες προς τα σταθερά επιτόκια ώστε να εκμεταλλευθούν τη συγκυρία.

Για τον σκοπό αυτό, μειώνουν το κόστος δανεισμού έως και 1,5 μονάδα, ενώ έχουν αυξήσει τη μέγιστη διάρκεια στα 25 χρόνια έναντι 20 μέχρι πρότινος. Πλέον, η «ψαλίδα» ανάμεσα στο κυμαινόμενο και το σταθερό επιτόκιο έχει μειωθεί σημαντικά, αν και τα πρώτα παραμένουν πιο «φθηνά» από τα δεύτερα. Αν όμως η ΕΚΤ προχωρήσει και σε νέα αύξηση των επιτοκίων του ευρώ, ενδεχόμενο που θεωρείται πιθανό ακόμα και μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2006, το κόστος για το «κλείδωμα» των οφειλών μέσω σταθερών επιτοκίων θα γίνει ακόμα χαμηλότερο.

Σημαντική μείωση των επιτοκίων, ιδιαίτερα των σταθερών, αλλά και των χρεώσεων, στα στεγαστικά δάνεια επέφερε ο ανταγωνισμός των τραπεζών το τελευταίο διάστημα. Προκειμένου να εκμεταλλευτούν την αυξημένη ζήτηση για στεγαστικά δάνεια ενόψει των αλλαγών στη φορολογία των ακινήτων και να διευρύνουν τα μερίδια αγοράς, οι τράπεζες προώθησαν δάνεια με χαμηλό σταθερό, που είναι ασφαλέστερο προϊόν σε περίοδο ανόδου των ευρωπαϊκών επιτοκίων.

Έτσι, σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, η Citibank προσφέρει στεγαστικό δάνειο με επιτόκιο 4,5% σταθερό για δέκα έτη, χωρίς άλλα έξοδα, όπως προέγκρισης αιτήματος, τεχνικού και νομικού ελέγχου. Αλλά και άλλες τράπεζες έχουν μειώσει σημαντικά τα επιτόκια στεγαστικής πίστης και έχουν μηδενικές χρεώσεις και επιβαρύνσεις για δάνεια που θα χορηγηθούν είτε έως το τέλος του έτους, είτε και για κάποιο χρονικό διάστημα εντός του 2006. Τα σταθερά επιτόκια για ένα έτος που προσφέρουν τα πιστωτικά ιδρύματα κυμαίνονται από 2,85% έως 4,25%.

Τα σταθερά επιτόκια για 3 έτη κλιμακώνονται από 3,9% έως 5%, για 5 έτη από 4,2% έως 6%, για 7 έτη από 5,35% έως 5,9% και για 10 έτη από 4,5% έως 6,5%.

Το κόστος προέγκρισης αιτήματος κυμαίνεται από μηδέν έως 1.000 ευρώ, ενώ από μηδενικό έως 1.000 ευρώ χρεώνουν οι τράπεζες την τελική εξέταση-έγκριση του δανείου. Η τιμολογιακή πολιτική των πιστωτικών ιδρυμάτων στη χρέωση του ελέγχου του ακινήτου από πολιτικό μηχανικό διαφέρει σημαντικά. Σε κάποια η επιβάρυνση είναι μηδενική και σε άλλες μπορεί να φτάσει και τα 2.000 ευρώ, ανάλογα με την αξία του ακινήτου. Κάποιες τράπεζες

δεν έχουν προσδιορίσει χρέωση, αλλά ο δανειολήπτης επιβαρύνεται με την πραγματική αμοιβή του μηχανικού. Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τα έξοδα δικηγόρου, που σε αρκετές τράπεζες είναι αυτή την περίοδο μηδενικά, αλλά σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να φτάσει μέχρι και τα 1.000 ευρώ, ανάλογα με το ύψος του δανείου_».

“Τα πανωτόκια ψαλιδίζουν τα μερίσματα”

«_Αρνητική επίπτωση στη μερισματική απόδοση των τραπεζικών μετοχών εκτιμάται ότι θα έχει η ρύθμιση των πανωτοκίων καθώς όσο μεγαλύτερα είναι τα ποσά που θα διαγραφούν από τα αποτελέσματα των ομίλων τόσο θα επιβαρυνθεί το μέρισμα που θα διανείμει στους μετόχους της -για την οικονομική χρήση του 2004- η εκάστοτε τράπεζα. Το «πρόβλημα» φαίνεται ότι αγγίζει περισσότερο τις παλαιότερες τράπεζες όπως η Εθνική, η Εμπορική, η Αγροτική και η Πειραιώς εξαιτίας της απορρόφησης της ΕΤΒΑ.

Αν και στην περίπτωση του ομίλου Πειραιώς την οικονομική επιβάρυνση από τη διαγραφή των πανωτοκίων αναλαμβάνει το ελληνικό δημόσιο βάσει της σχετικής σύμβασης που υπέγραψαν οι δύο πλευρές κατά την πώληση της ΕΤΒΑ. Όπως μας εξήγησαν στελέχη της τραπεζικής αγοράς το 2004 τουλάχιστον το πρώτο εξάμηνο αποδεικνύει ότι η κερδοφορία των πιστωτικών ιδρυμάτων θα είναι ανοδική, τάση που αν συνεχισθεί μέχρι το τέλος του έτους αναμένεται να αμβλύνει τις αρνητικές επιπτώσεις στα έσοδα που θα διανεμηθούν στους μετόχους.

Ωστόσο, οι συνέπειες θα υπάρξουν και το μέρισμα των τραπεζών που πλήττονται από τη ρύθμιση των πανωτοκίων δεν θα διαφέρει ιδιαίτερα από το αντίστοιχο της χρήσης του 2003.

Την ίδια στιγμή τα πανωτόκια αφενός σώζουν το φιλολαϊκό προφίλ της κυβέρνησης αφετέρου «κόβουν» έσοδα κάνοντας το δημόσιο ταμείο πτωχότερο.

Για παράδειγμα το ελληνικό δημόσιο είναι μέτοχος στην Εθνική με ποσοστό 7,5% και στην περίπτωση που το μέρισμα της ΕΤΕ είναι μικρότερο ή στα ίδια επίπεδα με το περσινό τότε το συνολικό μέρισμα που θα λάβει το δημόσιο θα είναι μικρότερο. Κάτι αντίστοιχο θα συμβεί και με την Εμπορική και την Αγροτική εφόσον η διοίκησή της αποφασίσει να διανείμει μέρισμα για τη χρήση του 2004. Αρνητικές για το δημόσιο αναμένονται να είναι και οι συνέπειες στο φορολογικό μέτωπο. Ήδη το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών ανακοίνωσε ότι θα χάσει φορολογικά έσοδα ύψους 35 εκατ. ευρώ από τη ρύθμιση των πανωτοκίων. Ποσό που αμφισβητείται από την τραπεζική αγορά καθώς εκτιμάται ότι θα είναι πολύ μεγαλύτερο.

Όταν οι τραπεζίτες κάθισαν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τον υπουργό Οικονομίας με αντικείμενο τη ρύθμιση των πανωτοκίων προσπάθησαν να εισπράξουν μελλοντικά οφέλη. Ένα από αυτά που αναμένεται σύντομα να απασχολήσει τις δύο πλευρές είναι η αλλαγή του τρόπου φορολόγησης των επιχειρήσεων συνολικά. Σύμφωνα με πληροφορίες οι τράπεζες ζήτησαν από τον αρμόδιο υπουργό γενναίες αποφάσεις στο φορολογικό καθεστώς όπως η προώθηση ρύθμισης βάσει της οποίας θα φορολογούνται απευθείας τα ενοποιημένα αποτελέσματα και όχι ξεχωριστά για κάθε εταιρεία του ομίλου. Τούτο θα δώσει ανάσα σε τράπεζες αλλά περισσότερο σε επιχειρηματικούς ομίλους, καθώς έτσι θα μπορέσουν στη φεινή οικονομική χρήση να συμμαζέψουν τα οικονομικά τους περνώντας τυχόν ζημιές από θυγατρικές στα ενοποιημένα, με αποτέλεσμα αφενός η φορολόγηση να γίνει επί μικρής ύλης και αφετέρου οι επιχειρήσεις και τα πιστωτικά να κλείσουν πολλά ζημιογόνα προβλήματα από το παρελθόν. Από την πλευρά του το υπουργείο Εθνικής Οικονομίας φέρεται να μην απορρίπτει αρχικά την πρόταση αυτή, η οποία αξίζει να σημειωθεί ότι εφόσον υλοποιηθεί θα δώσει λύσεις επί της ουσίας στο σύνολο των επιχειρήσεων_».

“Ποιοι ωφελούνται”

« Η ρύθμιση θα προβλέπει ευνοϊκότερη μεταχείριση για τις επιχειρήσεις που έχουν ενταχθεί στη ρύθμιση για τη συνάφεια των τριετιών 1999-2001 και 2000-2002.

Οι χρήσεις των επιχειρήσεων θα θεωρούνται αυτόματα περαιωμένες, εφόσον με τη συνάφεια έχουν καταβάλει ποσό έως και 1.000 ευρώ χαμηλότερο από αυτό που θα προκύψει με τη νέα ρύθμιση για την περαίωση.

Καθιερώνεται ελάχιστος φόρος 250 ευρώ για τα βιβλία Α' κατηγορίας, 500 ευρώ για τα βιβλία Β' κατηγορίας και 0,2% του τζίρου για τα βιβλία Γ' κατηγορίας. Επίσης θα υπάρχει πλαφόν ανώτατου φόρου ίσο με το 1% του τζίρου των επιχειρήσεων.

Οι πρόσθετοι φόροι θα καταβληθούν σε 12 δόσεις αν η οφειλή είναι μέχρι 50.000 ευρώ και σε 18 δόσεις αν υπερβαίνει αυτό το όριο. Σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής ολόκληρης της οφειλής μέσα στην προθεσμία πληρωμής της πρώτης δόσης, θα παρέχεται έκπτωση 5%_».

“Φρένο στις επιστροφές χρημάτων από πανωτόκια από 3/1/2006”

«_Φραγμό θέτει ο Άρειος Πάγος στις διεκδικήσεις χιλιάδων δανειοληπτών που ύστερα από πολλές ευνοϊκές εφετειακές αποφάσεις είχαν τη βάσιμη ελπίδα ότι οι τράπεζες θα

υποχρεώνονταν να τους επιστρέψουν αναδρομικά τα τεράστια χρηματικά ποσά που εξαναγκάστηκαν αχρεωστήτως και παράνομα να καταβάλουν ως «πανωτόκια».

Ο Άρειος Πάγος ανέτρεψε τις εφετειακές αποφάσεις που είχαν ανοίξει τον δρόμο για την επιστροφή των ποσών, καθώς είχε κρίνει ότι ήταν αντισυνταγματικές και αντίθετες προς την ΕΣΔΑ (Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου) οι διατάξεις των νόμων που έγιναν για τους ανατοκισμούς το 2000, το 2001 (αλλά και πρόσφατα), και οι οποίες δεν επέτρεπαν στους δανειολήπτες να αναζητήσουν δικαστικά ό,τι είχαν υποχρεωθεί να πληρώσουν σε πανωτόκια, έστω και παράνομα, χωρίς συμφωνία κ.λπ. με τη λογική ότι τα κατέβαλαν εκουσίως_».

“Τράπεζες: Μεγάλες αυξήσεις κεφαλαίου”

«_Η ευφορία που επικρατεί στη χρηματιστηριακή αγορά, σε συνδυασμό με την ανάγκη περαιτέρω ενίσχυσης της ρευστότητάς τους, οδηγούν τις ελληνικές τράπεζες να προχωρήσουν εντός του 2006 σε αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου.

«Με δεδομένο ότι το τρέχον έτος θα αυξηθεί σημαντικά ο ανταγωνισμός των τραπεζών, εξαιτίας του περιορισμού του επιτοκιακού περιθωρίου, θα υπάρξει ανάγκη κεφαλαίων, τα οποία θα αξιοποιηθούν για τη χρηματοδότηση προϊόντων και υπηρεσιών, αλλά και επέκταση των εργασιών σε άλλες αγορές», τονίζει σε συνέντευξή του υψηλόβαθμο στέλεχος ιδιωτικής τράπεζας δίνοντας το στίγμα της επόμενης ημέρας. Συμπληρώνει, μάλιστα, ότι τα τελευταία έτη η παραπαίουσα χρηματιστηριακή αγορά δρούσε ανασταλτικά σε αποφάσεις για αύξηση μετοχικού κεφαλαίο. Οι αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου στις μικρές τράπεζες υπαγορεύονται από διαφορετικούς λόγους. Οι περισσότερες εξ αυτών αντιμετωπίζουν προβλήματα κεφαλαιακής επάρκειας και έχουν ανάγκη άντλησης φθηνού χρήματος, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις η αύξηση μετοχικού κεφαλαίου επιβάλλεται από την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία παρακολουθεί τους δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας. Στην αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου ύψους περίπου 50 εκατ. ευρώ αναμένεται να προχωρήσει άμεσα η Aspis Bank εξαιτίας την σχετικής υπόδειξης από την ΤτΕ.

Αντίστοιχη κίνηση άντλησης 50 εκατ. ευρώ εξετάζει η FBBank, καθώς και η Τράπεζα Αττικής, που στοχεύει σε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου περίπου 100 εκατ. ευρώ, ενώ δεν αποκλείεται σε ανάλογη κίνηση να προχωρήσει και η Εγνατία_».

Δηλώσεις Διοικητή της Αγροτικής Τράπεζας για τα ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ

Ο Διοικητής της Αγροτικής Τράπεζας κ. Δημήτρης Μηλιάκος, σε δήλωσή του για το θέμα των πανωτοκίων, ανέφερε τα εξής:

«Ποσό 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή περισσότερα από 600 δισεκατομμύρια δραχμές, χαρίζονται σε 68.000 δανειολήπτες της ΑΤΕ, σε εφαρμογή του Νόμου για τα Πανωτόκια που ψήφισε η Κυβέρνηση.

Ορισμένοι έσπευσαν να κάνουν δηλώσεις εις βάρος της ΑΤΕ κάνοντας λόγο για ποσοστά διαγραφής που έφταναν το 10%.

Η αλήθεια όμως τους διαψεύδει. Το 70% των δανειοληπτών ωφελήθηκαν από τη ρύθμιση για τα πανωτόκια.

Συγκεκριμένα:

Σε 58.000 αγρότες και αγροτικές επιχειρήσεις χαρίζεται 1,35 δισεκατομμύρια ευρώ. Το επιτόκιο της ρύθμισης θα είναι 5%, αντί του 8%, που μαζί με τους τόκους υπερημερίας θα έφτανε το 10,5%. Άρα, το επιτόκιο ρύθμισης μειώνεται κατά το ήμισυ. Το 1% πληρώνεται από το Δημόσιο μετά από προσωπική δέσμευση του Πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή.

Δεκαετής περίοδος αποπληρωμής του δανείου, με διετή περίοδο χάριτος.

Επίσης οι αγρότες να προσέλθουν για την ρύθμιση των οφειλών καθώς άτυπη παράταση στη ρύθμιση των πανωτοκίων δίνει η Αγροτική Τράπεζα, καθώς κάλεσε όσους οφειλέτες δεν έχουν ήδη προσέλθει, να πάνε το συντομότερο δυνατόν στα κατά τόπους καταστήματα για την υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Η ανακοίνωση της Αγροτικής Τράπεζας τονίζει ότι σε εφαρμογή του άρθρου 39 Ν. 3259/04 για τα πανωτόκια έχει ενημερώσει όλους όσοι υπέβαλαν αίτηση ρύθμισης ληξιπρόθεσμων δανείων για το συνολικό ύψος των οφειλών τους, όπως αυτές διαμορφώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου.

Όσοι ενημερώθηκαν ότι η οφειλή τους ρυθμίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, καλούνται, εφόσον δεν το έχουν ήδη κάνει, να προσέλθουν το συντομότερο δυνατόν στα κατά τόπους καταστήματα για την υπογραφή της σχετικής σύμβασης, που είναι απαραίτητη για τη ρύθμιση της οφειλής τους.

Χαρακτηριστικό της ανάπτυξης των δραστηριοτήτων και των επιδόσεων του ομίλου της ΑΤΕ αποτελεί η αύξηση των χορηγήσεων κατά 39,1%, αφού ληφθούν υπόψη οι διαγραφές στο πλαίσιο του Ν. 3259/2004 περί πανωτοκίων, με ενδεικτική την αντίστοιχη αύξηση της δανειοδότησης της λιανικής τραπεζικής την ίδια περίοδο κατά 21% και ειδικότερα των στεγαστικών δανείων, των οποίων οι εκταμιεύσεις του τελευταίου τριμήνου παρουσιάζουν αύξηση που υπερβαίνει το 85% έναντι της προηγούμενης χρήσης 2004.

Στα θετικά αποτελέσματα του ομίλου της Αγροτικής Τράπεζας συντέλεσαν, επίσης, η αύξηση των καταθέσεων κατά 3,78% και η διατήρηση των δεικτών απόδοσης κεφαλαίων, περιθωρίου επιτοκίου και αποτελεσματικότητας διαχειριστικής πολιτικής σε ικανοποιητικά επίπεδα.

Οφειλέτες 65.000 δανείων έσπευσαν στα γκισέ της Αγροτικής Τράπεζας, με στόχο να ενταχθούν στην ρύθμιση για τα πανωτόκια. Το 90% των αιτήσεων αφορούν αγροτικά δάνεια και η προσέλευση των δανειοληπτών είναι αθρόα κυρίως μετά τη διαφημιστική καμπάνια της Αγροτικής με θέμα το κλείσιμο των υποθέσεων που αφορούν δάνεια με επιβάρυνση πανωτοκίων. Σύμφωνα με την ανακοίνωση του ομίλου της Αγροτικής τα καταστήματα της τράπεζας θα συνεχίσουν να δέχονται αιτήσεις κυρίως αγροτών, καθώς η ρύθμιση αποτελεί την τελευταία ευκαιρία για τη διευθέτηση των χρεών.

Τέλος ολοκληρώθηκε με επιτυχία η διαδικασία υποβολής αιτήσεων για την υπαγωγή στον νόμο για τα «Πανωτόκια». Στα καταστήματα της ΑΤΕ σε όλη τη χώρα υποβλήθηκαν 58.000 αιτήσεις που αφορούσαν σε 140.000 δάνεια. Η Αγροτική Τράπεζα, σε ανακοίνωση που εξέδωσε, αναφέρει ότι με τη νέα πορεία που έχει χαράξει, επανασυνδέει και ενδυναμώνει τις σχέσεις της με τους αγρότες διασφαλίζοντας τη θέση και το σεβασμό που τους αξίζει. Με ανταγωνιστικά προϊόντα και υπηρεσίες διεκδικεί με αξιώσεις και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην τραπεζική αγορά.

Η ΑΤΕ ήταν, είναι και θα είναι στο πλευρό των αγροτών».

Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφέρουμε την άποψη του δικηγόρου κ. Σέφη Αναστασάκου για τη νέα ρύθμιση σε σχέση με τα πανωτόκια:

“Ο Νέος Νόμος δεν καταργεί τα «ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ» απλώς τα ΑΝΑΚΥΚΛΩΝΕΙ”

«Ο ψηφισθείς νόμος κινείται και πάλι στη λογική διατήρησης του θεσμού των ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ ενώ θα έπρεπε να τον καταργήσει οριστικά όπως ισχύει στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διατήρηση του παραβιάζει το Ευρωπαϊκό Τραπεζικό Δίκαιο που καθορίζει την υποχρέωση του δανειολήπτη να καταβάλει το ληφθέν δάνειο, τους συμβατικούς τόκους και τον τόκο υπερημερίας.

Ενώ στην Ελλάδα ο τόκος υπερημερίας και τα πάσης φύσεως έξοδα ανατοκίζονται και δημιουργούν τα ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ.

Άρα ο Νόμος ανακυκλώνει το πρόβλημα και δεν το λύνει οριστικά. Μετά από λίγα χρόνια θα έχουμε νέα γενιά ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ και το πρόβλημα θα διαιωνίζεται και θα

αποτελεί τροχοπέδη στην ανάπτυξη της χώρας αφού αυτά στραγγαλίζουν ολόκληρο τον παραγωγικό ιστό της χώρας.

Στα αρνητικά του Νόμου περιλαμβάνονται:

1) Η ασάφεια των διατάξεων. Ποιες από τις παλιές εξακολουθούν να ισχύουν και ποιες καταργούνται. Η ασάφεια επιτείνεται και από τη διάταξη που λέει αορίστως: «Κατά τα λοιπά ισχύει αναλόγως το άρθρο 30 του Ν.2789/2000». Τι όμως καταργείται ουδείς γνωρίζει. Προβλέπω σύγχυση και μακροχρόνιους δικαστικούς αγώνες για να ερμηνεύσουμε τα αυτονόητα. Αυτό δείχνει ή την προχειρότητα των συντακτών ή την βούλησή τους να υπάρχει η σύγχυση να μπορούν οι τράπεζες να τον ερμηνεύουν κατά το δοκούν.

2) Σημαντική όμως ασάφεια είναι αν διατηρείται ή όχι η παρ. του παλιού νόμου που έλεγε: «Σε κάθε περίπτωση στο ποσό που λαμβάνεται ως βάση σύμφωνα με τα παραπάνω δεν υπολογίζονται τόκοι εξ ανατόκισμού». Ο όρος αυτός του παλιού νόμου είχε τεθεί για να εξισορροπήσει το πλεονέκτημα που δινόταν στις τράπεζες για να πολλαπλασιάζουν τη βάση της οφειλής διπλάσια τριπλάσια ή τετραπλάσια. Αν δεν διατηρηθεί ο όρος αυτός τότε η θέση του δανειολήπτη καθίσταται δυσμενέστερη.

3) Ο νέος Νόμος δεν καταργεί την 289/1980 απόφαση της ΝΕ ούτε στον σχετικό νόμο 1083/1980 που θέσπισε τα ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ επί Υπουργού Έβερτ. Χωρίς την κατάργηση αυτή ο πρόβλημα παραμένει αντιμετωπίζεται επιφανειακά και προσωρινά και δεν το λύνει.

4) Στη διαμόρφωση του νέου Νόμου η Κυβέρνηση αγνόησε την μια πλευρά των ενδιαφερομένων τους δανειολήπτες, και συζητούσε ΜΟΝΟ με τις τράπεζες που όπως αποδεικνύεται επέβαλαν τη θέλησή τους. Το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΩΝ (ΕΛ.Ι.ΔΑ) ο μαζικός φορέας των δανειοληπτών, ουδέποτε κλήθηκε να εκφράσει τη γνώμη των μελών καίτοι έκανε προτάσεις για την ουσιαστική λύση του προβλήματος.

5) Ο Νόμος εσφαλμένα δεν αναγράφει ποιες διατάξεις καταργούνται, ποιες διατηρούνται από την μέχρι τώρα κείμενη νομοθεσία και δημιουργείται τεράστια σύγχυση από την οποία μόνο οι τράπεζες ωφελούνται οι οποίες διαθέτουν ειδικά νομοθετικά προνόμια για την ταχεία διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του δανειολήπτη ο οποίος και με το νέο σχέδιο νόμου δεν προστατεύεται.

Έτσι οι τράπεζες έχουν τη δυνατότητα να επικαλούνται και πάλι τις εξαιρέσεις υπαγωγής στο νέο νόμο της διάταξης της παρ. 8 άρθρο 30 Ν.2789/2000. Και αν βεβαίως οι εξαιρέσεις αυτές διατηρηθούν ως λέει η 13η παρ. του νέου νόμου τότε από την ρύθμιση αυτή εξαιρούνται αυτόματα πάνω από το 90% των δανειοληπτών διότι η επίμαχη αυτή

παράγραφος ορίζει «από τη ρύθμιση εξαιρούνται υποθέσεις οι οποίες είτε ρυθμίστηκαν με διάταξη νόμου ή με συμβιβασμό ή αναγνώριση χρέους ή άλλη συμφωνία μεταξύ των πιστωτικών ιδρυμάτων και οι οποίες κρίθηκαν οποτεδήποτε τελεσίδικα» δηλαδή σχεδόν το σύνολο των δανειοληπτών.

6) Ο Νόμος αδικεί κατάφορος τα νέα δάνεια. Αν κάποιος πήρε δάνειο το 1999 10.000.000 δρχ. (30.000 ευρώ) με το νέο Σ/Ν θα πληρώσει το τριπλάσιο ήτοι 30.000.000 δρχ. (90.000 ευρώ), ενώ η πραγματική του οφειλή δεν ξεπερνάει σήμερα τα 16.000.000 δρχ., (50.000 ευρώ).

Σ' αυτά πρέπει να προστεθεί ο τόκος μέχρι την εξόφλησή του όχι του ποσού του ληφθέντος δανείου αλλά του τριπλάσιου αυτού. Δηλαδή με το νόμο αυτό ουσιαστικά τριπλασιάζεται η οφειλή του δανειολήπτη χωρίς να συντρέχει κανένας λόγος.

Στα θετικά του όμως περιλαμβάνει:

α) Η συνολική ληξιπρόθεσμη οφειλή από κάθε είδους συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων, οι οποίες συνομολογούνται ή έχουν συνομολογηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω Νόμου με πιστωτικά ιδρύματα, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων δεν δύναται να υπερβαίνει το τριπλάσιο του κατά περίπτωση ληφθέντος κεφαλαίου εκάστου δανείου.

β) Τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να μην προχωρήσουν σε έναρξη διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξή τους ούτε σε συνέχιση διαδικασιών που έχουν ήδη αρχίσει, μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2004.

γ) Από τη βάση υπολογισμού της οφειλής αφαιρείται η προσαύξηση του 50% των συμβατικών τόκων που αύξανε υπερβολικά το χρέος. Έτσι για τα παλιά δάνεια με το νέο καθεστώς ένας σημαντικός αριθμός δανειοληπτών ή δεν θα οφείλουν καθόλου ή θα οφείλουν λιγότερα. Ανοίγει δε ο δρόμος γι' αυτούς να προσφύγουν στα δικαστήρια με αγωγές αδικαιολογήτου πλουτισμού να αναζητήσουν ποσά αχρεωστήτως καταβληθέντα ως παράνομα ΠΑΝΩΤΟΚΙΑ».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΚΡΙΤΙΚΗ

Συνοψίζοντας λοιπόν και τοποθετώντας σε μία λογική αλληλουχία τα όσα σχετικά με το θέμα των ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ προαναφέραμε είναι δύσκολο θα λέγαμε να ταχθεί κανείς απολύτως θετικά ή αρνητικά σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της τελευταίας Νομοθετικής Ρύθμισης.

Για ακόμα μία φορά μπορεί κανείς να διαπιστώσει ότι αιωρούνται δύο όψεις και δύο διαφορετικές προσεγγίσεις του θέματος.

Από τη μία δεν μπορούμε να παραβλέψουμε την αρνητική πλευρά που έγκειται στο γεγονός ότι: οι νόμοι που ρυθμίζουν σήμερα το ζήτημα του ανατοκισμού είναι πραγματικά περίπλοκοι και αντιμετωπίζουν το θέμα αποσπασματικά. Δεν επιλύουν τα προβλήματα που ανακύπτουν από το ζήτημα αποτελεσματικά και γι' αυτό απαιτείται διαφορετική και συνολική προσέγγιση του ζητήματος εξ αρχής. Το θέμα χρήζει πραγματικά ιδιαίτερης προσοχής, αν λάβει κανείς υπόψη του την λεπτεπίλεπτη και πραγματικά επικίνδυνη θέση του οφειλέτη του πιστωτικού ιδρύματος να υπερφορτωθεί με τόκους τόκων.

Τα αίτια αυτής της εξέλιξης είναι καταρχήν τα υψηλά επιτόκια αλλά κυρίως ο ανατοκισμός ο οποίος στην πράξη διαμορφώνει πολλαπλάσια επιτόκια από τα κάθε φορά, ισχύοντα. Είναι βέβαιο ότι υπάρχουν πολλοί τρόποι, πέραν της επιβολής των τόκων ποινής με τους οποίους οι Τράπεζες θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν τα χρήματα που δάνεισαν αν ιδιαίτερα οι δανειζόμενες επιχειρήσεις έχουν την δυνατότητα να είναι ανθηρές.

Κατά καιρούς διάφοροι επεδίωξαν να δώσουν λύση διαμέσου της δικαστικής οδού ενώ γνώριζαν ότι ο ανατοκισμός επιτρεπόταν ανά εξάμηνο και τα δικαστήρια δεν μπορούσαν να το αγνοήσουν.

Επίσης με τη νέα διάταξη προβλέπει να λαμβάνεται στους αλληλόχρεους λογαριασμούς ως βάση οφειλής το υπόλοιπο τους όπως έχει δημιουργηθεί κατόπιν της τελευταίας εκταμίευσης, παρόλο που είναι πολύ επιβαρυνμένο με τόκους λόγω των υψηλών επιτοκίων που ίσχυαν σε παλαιότερες δεκαετίες.

Σε ό,τι αφορά τους Αγρότες:

Μετά από προσεκτική μελέτη της διάταξης βλέπουμε ότι και εδώ η θέση του αγρότη δεν βελτιώνεται. Το γεγονός ότι για τα δάνεια που έχουν συναφθεί πριν από το 1990 ο προσδιορισμός της οφειλής θα γίνεται με βάση τη ρύθμιση που έκανε η κάθε

τράπεζα στους αγρότες την εποχή εκείνη και επί του ποσού αυτού θα προσδιορίζει τη συνολική οφειλή με ποσοστό 150% του ποσού της οφειλής καθιστά τη θέση του αγρότη ακόμα πιο δυσμενή.

Από την άλλη και πλέον αισιόδοξη σκοπιά του θέματος, διαπιστώνουμε ότι: σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση δεν μπορεί να γίνει πλειστηριασμός αυθαίρετα όπως γινόταν μέχρι σήμερα. Για να μπορεί η τράπεζα να επιδικάσει υπέρ τα χρηματικά ποσά, θα πρέπει πρώτα να έχει επικυρωθεί το ποσό που χρωστάει ο δανειολήπτης με δικαστική απόφαση. Επίσης θα πρέπει οι δανειολήπτες να είναι γνώστες του ποσού που τους ζητάνε οι τράπεζες, οι οποίες είναι αναγκασμένες να τους πληροφορήσουν σχετικά.

Συγκεκριμένη δικαστική απόφαση θέτει σε αμφισβήτηση τις απαιτήσεις των τραπεζών για τα πανωτόκια. Σε όσες περιπτώσεις ίσχυαν μέχρι σήμερα τα πανωτόκια, αλλάζουν οι υπολογισμοί και πρέπει να επαναπροσδιοριστούν όλες οι οφειλές. Οι μέχρι τώρα διαδικασίες πλειστηριασμών που ίσχυαν καταργούνται και θα απαιτείται δικαστική απόφαση για την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων.

Επίσης δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το γεγονός ότι όλα αυτά τα χρόνια υπήρχαν πιστούχοι οι οποίοι επέστρεφαν κανονικά στις τράπεζες κεφάλαια που είχαν δανειστεί επωμιζόμενοι τους αναλογούντες τόκους οι οποίοι δεν ήταν καθόλου ευκαταφρόνητοι.

Ακόμα και το ποσοστό των δανειοληπτών που δέχτηκαν να κάνουν τη ρύθμιση, δικαιώνει την κίνηση αυτή της νέας ρύθμισης και βρίσκει λύση ένα μεγάλο ποσοστό προβληματικών δανειοδοτήσεων.

Βέβαια στη χώρα μας ο νόμος του ισχυρότερου βρίσκει ακόμη γόνιμο έδαφος γιατί δυστυχώς σε πολλούς τομείς δράσης λειτουργεί ο ατομικισμός και δεν αναπτύσσονται ισχυρά και οργανωμένα κινήματα με αποτέλεσμα να μην διαμορφώνονται συνθήκες για διαπραγματεύσεις αν και ο πράγματι ισχυρός είναι ο κάθε μορφής καταναλωτής.

ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΥΓΗΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ

ΠΑΝΩΤΟΚΙΩΝ

Αυτό που κρίνεται αναγκαίο είναι να τεθούν δικλίδες ασφαλείας, όπως αυτή περί εξάμηνου «κατ' ελάχιστο όριο» ανατοκισμού αλλά και να καταργηθούν κάποιες διατάξεις, όπως αυτή που προβλέπει αυτοδίκαιο ανατοκισμό για συμβάσεις που έχουν καταρτισθεί

πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 2601/1998 και δεν υπάρχει σ' αυτές συμφωνία περί ανατοκισμού.

Από την πλευρά του ο καθένας πρέπει να κινείται με γνώμονα τα παρακάτω, έτσι ώστε να αποφεύγεται στο μέλλον η ύπαρξη προβληματικής ρευστοποίησης και ανάλογες δυσάρεστες καταστάσεις που σχετίζονται με την επιβολή πανωτοκίων.

Από την πλευρά της πολιτείας:

Είναι πάρα πολύ θετικό αλλά και ενθαρρυντικό το ότι η κυβέρνηση αντιλήφθηκε αυτό το μείζον πρόβλημα και επιδίωξε την Νομοθετική ρύθμιση για να ανακόψει τη φόρα στους κερδοσκόπους του Τραπεζικού συστήματος. Πρέπει όμως να αντιληφθούν και οι τραπεζίτες την αναγκαιότητα αυτή ώστε από κοινού με την κυβέρνηση και το κίνημα των καταναλωτών να διαμορφώσουν το θεσμικό πλαίσιο που θα είναι ικανό να συμβάλλει στη θετική προοπτική του τραπεζικού συστήματος αλλά κυρίως στη μείωση του κόστους του χρήματος.

Είναι αναμφισβήτητο ότι στις ανεπτυγμένες οικονομίες οι περισσότερες δραστηριότητες είναι εντάξεως κεφαλαίου και γι' αυτό τα χρηματιστήρια ανθούν γιατί είναι ανάγκη οι επιχειρήσεις να αιμοδοτούνται με φθηνό χρήμα.

Από την πλευρά των Τραπεζών:

Ο υπολογισμός τόκου επί τόκου, ο ανατοκισμός, ο ραγδαίος πολλαπλασιασμός του χρέους λόγω του ανατοκισμού είναι ζημιογόνος και για τον δανειστή διότι:

- A) Δυσχεραίνει την είσπραξη του χρέους και πολλές φορές την κάνει αδύνατη,
- B) Καταστρέφει οικονομικά τον οφειλέτη και έτσι ο δανειστής τον χάνει από πελάτη,
- Γ) Καταστρέφει τις παραγωγικές τάξεις της κοινωνίας και ταυτόχρονα καταστρέφονται και οι Τράπεζες, οι οποίες κατά κανόνα ευημερούν σε μια κοινωνία η οποία και αυτή ευημερεί οικονομικά.

Έτσι οι Τράπεζες σε όλο τον κόσμο αποφεύγουν οι ίδιες να επιβαρύνουν υπερβολικά τους πελάτες τους, γιατί από αυτούς ζουν και πλουτίζουν.

Αυτοί που δανείζονται από τις Τράπεζες είναι οι παραγωγικές μονάδες της χώρας οι οποίες ήδη επιβαρύνονται με υψηλά επιτόκια και για το λόγο αυτό αντιμετωπίζουν προβλήματα ανταγωνισμού από τις αντίστοιχες μονάδες που λειτουργούν στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αλλά και οι ίδιες οι Τράπεζες δεν ωφελούνται από το «προνόμιο» του ανατοκισμού των τόκων γιατί τα ποσά τα οποία διαμορφώθηκαν μετά τον υπολογισμό του ανατοκισμού ήταν και είναι εκ των πραγμάτων αδύνατο να εισπραχθούν, εκτός ελάχιστων περιπτώσεων, και οδήγησαν απλώς τις παραγωγικές επιχειρήσεις στην χρεοκοπία.

Η υπερβολική δηλαδή διόγκωση των οφειλών από τον εφαρμοσθέντα ανατοκισμό των τόκων “βλάπτει” και τις ίδιες τις Τράπεζες αφού εκ των πραγμάτων είναι αδύνατο να εξοφληθούν οι οφειλές αυτές.

Οι Ελληνικές τράπεζες θα πρέπει να επιδιώξουν να συμβάλλουν στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας περιορίζοντας τα κέρδη τους σε θεμιτά πλαίσια κυρίως με την αύξηση της παραγωγικότητας και όχι με την αύξηση του κόστους του χρήματος.

Τέλος, θα πρέπει οι Τράπεζες να βλέπουν τον κάθε πελάτη τους μακροπρόθεσμα και όχι με γνώμονα το βραχυπρόθεσμο κέρδος, να ισχύει μία πελατειακή σχέση με την ανάλογη συμπεριφορά, θα πρέπει επίσης να κατανοήσουν οι τράπεζες ότι βασικός πυρήνας της ύπαρξης τους αποτελεί η ύπαρξη του πελάτη.

Από την πλευρά του πολίτη – δανειολήπτη:

Από την πλευρά του πολίτη υπάρχουν ορισμένοι τρόποι-κινήσεις (τους οποίους παραθέτουμε παρακάτω) που μπορεί να επωφεληθεί αν τους λάβει υπόψη του.

1. Συγκέντρωση οφειλών και μεταφορά

Η συγκέντρωση των οφειλών και η μεταφορά τους σε μία τράπεζα όχι μόνο μειώνει τη μηνιαία δόση, αλλά και «ανταμείβει» τους δανειολήπτες με χαμηλότερα επιτόκια. Τα προγράμματα μεταφοράς υπολοίπου που προσφέρουν οι τράπεζες προκειμένου να «κλέψουν» πελάτες από τους ανταγωνιστές τους, «πριμοδοτούν» όσους τα επιλέξουν με περίοδο χάριτος - άρα και με μηδενική δόση - έως δύο χρόνια και επιτόκια που αρχίζουν από 1%, ενώ προσφέρουν επιπλέον «δώρα» όπως πιστωτικές κάρτες χωρίς συνδρομή. Ειδικά μάλιστα την περίοδο των εορτών, τα «εορτοδάνεια» που διαθέτουν οι τράπεζες προσφέρουν επιπλέον οφέλη όπως άτοκη περίοδο χάριτος και ελκυστικά επιτόκια.

Για παράδειγμα, αν ένας δανειολήπτης χρωστά συνολικά 15.000 ευρώ σε δάνεια και κάρτες με μέσο επιτόκιο 11% για πέντε χρόνια, πληρώνει μηνιαία δόση 326,15 ευρώ. Μεταφέροντας τα σε πρόγραμμα με επιτόκιο 6% κρατώντας τη διάρκεια σταθερή, αυτόματα κερδίζει 36,15 ευρώ κάθε μήνα ή άνω των 400 ευρώ κάθε χρόνο, καθώς η δόση πέφτει στα 290 ευρώ.

2. Αποπληρωμή χρεών με σειρά προτεραιότητας

Η επιλεκτική αποπληρωμή των χρεών μειώνει τους τόκους, κατά συνέπεια και τη δόση. Κατά σειρά προτεραιότητας, ο δανειολήπτης πρέπει να εξοφλήσει την πιστωτική του κάρτα - που επιβαρύνεται με επιτόκιο 15% κατά μέσο όρο -, στη συνέχεια τα καταναλωτικά και προσωπικά δάνεια- που επιβαρύνονται με επιτόκιο 10% - και στο τέλος τα στεγαστικά. Δηλαδή είναι λάθος να πληρώνει κάποιος μόνο την ελάχιστη δόση της πιστωτικής κάρτας και ταυτόχρονα να προβαίνει σε πρόωρη αποπληρωμή του στεγαστικού δανείου, που επιβαρύνεται με πολύ χαμηλότερο επιτόκιο.

3. «Πάγωμα» χρεών για ένα διάστημα

Αν ο δανειολήπτης αντιμετωπίζει πρόβλημα εξυπηρέτησης των οφειλών του για συγκεκριμένο διάστημα, η καλύτερη λύση είναι να ζητήσει από την τράπεζα «πάγωμα» των χρεών για τον χρόνο αυτό. Οι περισσότερες τράπεζες είναι διατεθειμένες να προχωρήσουν σε ευνοϊκές ρυθμίσεις.

4. Οι εγγυήσεις μειώνουν τα επιτόκια

Η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων ως εξασφάλιση για τη λήψη νέων δανείων μειώνει σημαντικά το επιτόκιο, κατά συνέπεια και τη μηνιαία δόση. Ένα καταναλωτικό δάνειο χωρίς εγγυήσεις επιβαρύνεται με μέσο επιτόκιο 10%. Αν όμως ο δανειολήπτης υποθηκεύσει κάποιο περιουσιακό του στοιχείο (π.χ. ακίνητο, μετοχές, καταθέσεις κ.λπ.), μπορεί να μειώσει το επιτόκιο έως και κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες.

5. Μεγάλη διάρκεια - μικρή δόση

Όσο μεγαλύτερη είναι η διάρκεια του στεγαστικού δανείου τόσο μειώνεται η μηνιαία δόση για την εξυπηρέτησή του. Ένα δάνειο 100.000 ευρώ με διάρκεια 40 ετών - είναι η μέγιστη που προσφέρουν οι τράπεζες - επιβαρύνει τον δανειολήπτη με λιγότερα από 300 ευρώ τον μήνα. Μάλιστα, οι τόκοι εκπίπτουν από το φορολογητέο εισόδημα. Εν τούτοις, μεγαλύτερη διάρκεια σημαίνει και περισσότερους τόκους. Έτσι, ακόμα και με ετήσιο επιτόκιο 4%, στο τέλος της 40ετίας θα έχει πληρώσει το δάνειο κυριολεκτικά διπλό.

6. Επιλογή σταθερού ή κυμαινόμενου

Σωστή επιλογή επιτοκίου (σταθερό ή κυμαινόμενο) «μεταφράζεται» σε χαμηλότερο κόστος εξυπηρέτησης. Σήμερα, τα κυμαινόμενα επιτόκια είναι φθηνότερα από τα σταθερά κατά τουλάχιστον δύο ποσοστιαίες μονάδες, ανάλογα και με τη διάρκεια. Αν όμως επαληθευθούν οι προβλέψεις που «θέλουν» την ΕΚΤ να προβαίνει σε παράξ αυξήσεων για το κόστος δανεισμού τα επόμενα χρόνια, όσοι «κλειδώσουν» σήμερα τα δάνεια με σταθερό επιτόκιο θα βρεθούν

μακροπρόθεσμα κερδισμένοι. Τραπεζικά στελέχη εξηγούν πως για δάνεια διάρκειας μικρότερης των πέντε ετών συμφέρει το κυμαινόμενο επιτόκιο.

7. Όχι μετρητά από τις κάρτες

Οι πιστωτικές κάρτες δεν συμφέρει να χρησιμοποιούνται για την ανάληψη μετρητών, καθώς επιβαρύνονται με το υψηλότερο επιτόκιο της αγοράς, άνω του 17%. Αντίθετα, όσοι τις χρησιμοποιούν για αγορές με άτοκες δόσεις και αποπληρώνουν το σύνολο της μηνιαίας οφειλής, κερδίζουν έως και 40 ημέρες «δωρεάν δανεισμού».

Συμπερασματικά βασιζόμενοι στην έρευνά μας μπορούσαμε εύκολα και βεβαιωμένα να εναντιωθούμε κατά των τραπεζών και να αντιπαρατεθούμε στον τρόπο λειτουργίας και αντιμετώπισης των πελατών της όσο αναφορά στον δανεισμό. Η τράπεζα όμως, όπως και ωρολογιακά αναφέρουμε ως πιστωτικό ίδρυμα, είναι ένα είδος επιχείρησης που ως σκοπό έχει την μεγιστοποίηση του κέρδους της, γεγονός που επιτυγχάνεται με την επιβολή τόκων.

Ζούμε στις μέρες μας, μια εποχή καταναλωτισμού και αφθονίας υλικών αγαθών. Οι άνθρωποι συνεπώς αποζητούν την, για άλλες εποχές, πολυτέλεια. Όταν οι συνθήκες δεν την επιτρέπουν αλλά ο κοινωνικός περίγυρος και οι ανάγκες που δημιουργούνται την επιβάλουν, ψάχνουν διεξόδους. Μία εύκολη λύση είναι πια, ο τραπεζικός δανεισμός ο οποίος στις περισσότερες των περιπτώσεων γίνεται χωρίς τον συνυπολογισμό όλων των παραμέτρων από τον δανειολήπτη.

Παρατηρούμε ότι είναι μία λεπτή κλωστή που από την μία δικαιώνει την τράπεζα η όποια με κάθε μέσο (διαφήμιση, απόκρυψη της πλήρους υποχρέωσης και των όρων μιας σύμβασης δανείου, προβολή απλουστευμένων διαδικασιών) προσπαθεί να προωθήσει το “εμπόρευμα” της και από την άλλη δικαιώνει τον απλό πολίτη που προσπαθώντας να βελτιώσει το επίπεδο και την ποιότητα της ζωής του καταφεύγει σε λύσεις στις οποίες κάποιες φορές δεν καταφέρνει να αντεπεξέλθει.

NΟΜΟΣ 3259/2004

Άρθρο 21 ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' - ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ Κατάργηση διατάξεων του ν. 3220/2004 ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ - ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ Σύσταση Διαπεριφερειακού Ελεγκτικού Κέντρου (Δ.Ε.Κ.) Θεσσαλονίκης στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών Σύσταση και αναδιοργάνωση Δ.Ο.Υ. του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών Φορολογική μεταχείριση των κερδών αλλοδαπών πλοιοκτητριών επιχειρήσεων από τη ναύλωση πλοίων τους... Αμοιβές πτυχιούχων Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι, και λοιπών προσώπων που καταβάλλονται από την Ο.Ε.Ο.Α. ΑΘΗΝΑ 2004 Α.Ε. Στο κοινωφελές ίδρυμα με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ», του οποίου η σύσταση... Παράταση προθεσμίας Τελικές διατάξεις Ρυθμίσεις για το Άλσος της Σχολής Ευελπίδων Για τις ανάγκες που θα προκύψουν από την προετοιμασία της υποψηφιότητας της Ελλάδας ως μη μόνιμου... Απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης ασθενοφόρων αυτοκινήτων Επιστροφή παρακρατηθέντος φόρου επί τόκων ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου σε κατοίκους εξωτερικού Η παράγραφος 1 (Δ) του Άρθρου 4 του π.δ. 274/2000, η οποία είχε προστεθεί... Αργία της 13ης Αυγούστου 2004, ημερομηνία έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων Μέχρι και την 31η Οκτωβρίου 2004 απαγορεύονται οι διαδικασίες και η λήψη μέτρων... Στο τέλος του άρθρου 78 «Διαχειριστικές υποχρεώσεις Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α.» του ν. 2725/1999, όπως... Φορολόγηση επαναπατριζόμενων κεφαλαίων Οφειλές προς πιστωτικά ιδρύματα Αρχεία δεδομένων οικονομικής συμπεριφοράς Έναρξη ισχύος

NΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3259 (ΦΕΚ Α' 149/4.8.2004)

**Περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων, ρύθμιση
ληξιπρόθεσμων χρεών και άλλες διατάξεις.**

Αθήνα, 4 Αυγούστου 2004

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**
Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΠΕΡΑΙΩΣΗ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ**

**Άρθρο 1
Εισαγωγή**

Με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου καθορίζεται προαιρετικός, ειδικός τρόπος επίλυσης των φορολογικών διαφορών που προκύπτουν από τις ανέλεγκτες φορολογικές υποθέσεις, με σκοπό την περαίωση τους.

**Άρθρο 2
Βασικές έννοιες**

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου οι παρακάτω όροι νοούνται ως εξής :

1. Μοναδικός Συντελεστής Καθαρών Κερδών (Μ.Σ.Κ.Κ.):

θεωρείται ο συντελεστής καθαρού κέρδους που προβλέπεται από τους οικείους πίνακες ή ο μέσος όρος των συντελεστών της κατηγορίας του Πίνακα στην οποία εντάσσεται ο επιτηδευματίας εφόσον δεν προβλέπεται γι' αυτόν μοναδικός συντελεστής. Προκειμένου για επιχειρήσεις που εφαρμόζουν περισσότερους του ενός Μ.Σ.Κ.Κ., ως μοναδικός συντελεστής θα λαμβάνεται ο μέσος σταθμικός συντελεστής που προκύπτει από τη διαίρεση των συνολικών καθαρών κερδών που προκύπτουν με την εφαρμογή των Μ.Σ.Κ.Κ. κατά κατηγορία εσόδου δια των συνολικά δηλωθέντων ακαθάριστων εσόδων της κάθε χρήσης, ανεξάρτητα αν πρόκειται για αμιγώς εμπορικές επιχειρήσεις ή μικτές.

2. Δηλούμενα ακαθάριστα έσοδα:

θεωρούνται αυτά που προκύπτουν από το έντυπο Ε3 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος μετά την αφαίρεση:

α) Εσόδων από συμμετοχές σε άλλες επιχειρήσεις.

β) Εσόδων από μισθώματα ακινήτων.

Για τις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου, ως δηλούμενα ακαθάριστα έσοδα θεωρούνται αυτά που έχουν προσδιοριστεί με την πρωτόδικη απόφαση, (ενώ για τις υποθέσεις της περίπτωσης δ' του άρθρου 3 του παρόντος που έχουν περαιωθεί οριστικά θεωρούνται αυτά που έχουν προσδιοριστεί με την οριστική περαίωση. - Προστέθηκε με το άρθρο 56 παρ. 1 του ν. 3283/2004)

3. Απόκρυβείσα φορολογητέα ύλη:

α) Η διαφορά μεταξύ των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων και αυτών που έχουν προσδιοριστεί με Έκθεση Ελέγχου Φόρου Εισοδήματος ή με το Ειδικό Σημείωμα Ελέγχου της Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών 1144/98, εφόσον έχουν κοινοποιηθεί στην επιχείρηση μέχρι την ημερομηνία κατάθεσης του παρόντος και δεν έχει υπογραφεί Διοικητική Επίλυση Διαφοράς.

β) Όταν δεν έχει κοινοποιηθεί στην επιχείρηση έκθεση ελέγχου φόρου Εισοδήματος ή Σημείωμα της Α.Υ.Ο. Π.Ο.Λ. 1144/98, το συγκεκριμένο ποσό που προκύπτει από Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ. ή Απόφαση Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. ή Δελτίο Πληροφοριών της αρμόδιας ή άλλης Δ.Ο.Υ. ή του Σ.Δ.Θ.Ε. ή άλλης αρχής και αφορά:

αα) την απόκρυψη ποσού εσόδων ή αγορών (εμπορεύσιμων ή πάγιων περιουσιακών στοιχείων), από παράλειψη έκδοσης ή λήψης φορολογικού στοιχείου,

ββ) την απόκρυψη ποσού εσόδων ή αγορών από έκδοση ή λήψη ανακριβούς ως προς την αξία φορολογικού στοιχείου,

γγ) την έκδοση πλαστού ή εικονικού φορολογικού στοιχείου ή τη λήψη εικονικού φορολογικού στοιχείου για πώληση, αγορά ή δαπάνη.

Όταν για κάποια από τις πιο πάνω περιπτώσεις απόκρυψης έχει διενεργηθεί ήδη Προσωρινός Έλεγχος Φ.Π.Α. και έχει εκδοθεί Φύλλο Ελέγχου για το οποίο έχει υπογραφεί Διοικητική Επίλυση Διαφοράς, τότε για τις ανάγκες του παρόντος κεφαλαίου η περίπτωση αυτή θεωρείται μόνο ως παράβαση Κ.Β.Σ. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση 5.

4. Δηλούμενα καθαρά κέρδη:

Είναι αυτά που προκύπτουν από το έντυπο Ε1 ή Ε5 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος για τις επιχειρήσεις που τηρούν Βιβλία Α' και Β' Κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, π.δ. 186/1992, για δε τους τηρούντες Βιβλία Γ' Κατηγορίας είναι τα καθαρά κέρδη του ισολογισμού, όπως διαμορφώθηκαν μετά τη φορολογική τους αναμόρφωση στη δήλωση φόρου εισοδήματος.

Για τις υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου, θεωρούνται αυτά που έχουν προσδιοριστεί με την πρωτόδικη απόφαση, (ενώ για τις υποθέσεις της περίπτωσης δ' του άρθρου 3 του παρόντος που έχουν περαιωθεί οριστικά θεωρούνται αυτά που έχουν προσδιοριστεί με την οριστική περαίωση. -

Προστέθηκε με το άρθρο 56 παρ. 2 του ν. 3283/2004)

5. Παραβάσεις Κ.Β.Σ. που επηρεάζουν το συντελεστή φόρου:

- α) Μη τήρηση ή μη διαφύλαξη οποιουδήποτε θεωρημένου βιβλίου Κ.Β.Σ. είτε βασικού είτε πρόσθετου.
- β) Μη επίδειξη των θεωρημένων Βιβλίων στον Τακτικό ή Προληπτικό Έλεγχο.
- γ) Ανακριβής τήρηση Βιβλίων ως προς τα έσοδα ή μη καταχώρηση εσόδων.
- δ) Ανακριβής τήρηση Βιβλίων ως προς τις Αγορές ή μη καταχώρηση αγορών.
- ε) Ανακριβής τήρηση Πρόσθετων Βιβλίων ή μη καταχώρηση δεδομένων που επηρεάζουν τα έσοδα ή τις αγορές.
- στ) Τήρηση Βιβλίων κατώτερης της προβλεπόμενης από τον Κ.Β.Σ. Κατηγορίας.
- ζ) Ανακρίβεια Απογραφής ως προς την ποσότητα ή την αξία.
- η) Μη έκδοση ή ανακριβής έκδοση στοιχείου του Κ.Β.Σ. ή υπουργικών αποφάσεων.
- θ) Έκδοση αθεώρητου στοιχείου Κ.Β.Σ. μη καταχωρημένου στα Βιβλία.
- ι) Μη διαφύλαξη εκδοθέντος ή ληφθέντος φορολογικού στοιχείου.
- ια) Έκδοση πλαστού ή εικονικού φορολογικού στοιχείου ή νόθευση φορολογικού στοιχείου,
- ιβ) Λήψη εικονικού φορολογικού στοιχείου,
- ιγ) Καταχώρηση στα Βιβλία ανύπαρκτων αγορών ή εξόδων.
- ιδ) Έκδοση ή σήμανση στοιχείου από μη νόμιμο φορολογικό μηχανισμό μη καταχωρημένου στα Βιβλία,
- ιε) Μη αναγραφή του είδους των αγαθών,
- ιστ) Μη σύνταξη Απογραφής ή Ισολογισμού.

Άρθρο 3
Υπαγόμενες υποθέσεις

Στη ρύθμιση που καθορίζεται με τα άρθρα 1 έως και 11 υπάγονται οι εκκρεμείς υποθέσεις φορολογίας εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων επιτηδευματικών οι οποίες αφορούν διαχειριστικές περιόδους που έκλεισαν μέχρι και τις 31.12.2002.

Για την υπαγωγή στη ρύθμιση ως εκκρεμείς υποθέσεις νοούνται εκείνες που, μέχρι την ημερομηνία κατάθεσης του παρόντος :

- α) Δεν έχει αρχίσει ο έλεγχος ή έχει αρχίσει και δεν έχει περατωθεί.
- β) Έχει εκδοθεί Φύλλο Ελέγχου ή Πράξη Αποτελεσμάτων, αλλά δεν έχει οριστικοποιηθεί.
- γ) Εκκρεμούν στα Διοικητικά Δικαστήρια Α' και Β' Βαθμού δικαιοδοσίας και δεν έχουν συζητηθεί στο ακροατήριο του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου.
- δ) Υποθέσεις περαιωμένες οριστικά για τις οποίες μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου:
 - αα) Έχει διενεργηθεί έλεγχος και έχουν εκδοθεί συμπληρωματικά φύλλα ελέγχου ή πράξεις προσδιορισμού αποτελεσμάτων ή φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), τα οποία είτε δεν έχουν οριστικοποιηθεί είτε εκκρεμούν ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου ή Διοικητικού Εφετείου και δεν έχουν συζητηθεί στο ακροατήριο του Εφετείου.
 - ββ) Υπάρχουν γι' αυτές στις Δ.Ο.Υ. Δελτία Πληροφοριών ή Αποφάσεις Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. για συμπληρωματικά στοιχεία με βάση τα οποία δεν έχει διενεργηθεί ακόμα έλεγχος.

- η περ. δ Προστέθηκε με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 3283/2004

Άρθρο 4 **Εξαιρούμενες υποθέσεις**

Από τις υποθέσεις του προηγούμενου άρθρου εξαιρούνται και δεν υπάγονται στη ρύθμιση:

- α)** Οι υποθέσεις για τις οποίες δεν έχει υποβληθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2003 εμπρόθεσμη ή εκπρόθεσμη αρχική δήλωση φόρου εισοδήματος ή εκκαθαριστική δήλωση Φ.Π.Α. για κάποια από τις ανέλεγκτες χρήσεις.
- β)** Οι υποθέσεις επιτηδευματιών φυσικών προσώπων με εισοδήματα από γεωργικές επιχειρήσεις για τις οποίες είτε δεν έχουν τηρηθεί βιβλία είτε έχουν τηρηθεί βιβλία του Κ.Β.Σ., αλλά κατηγορίας κατώτερης της τρίτης και μόνον όσον αφορά τα συγκεκριμένα εισοδήματα.
- γ)** Οι υποθέσεις για τις οποίες έχει υποβληθεί συμπληρωματική δήλωση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2753/1999, με εξαίρεση τις ανέλεγκτες προηγούμενες ή επόμενες χρήσεις αυτών.
- δ)** Από κάθε υπόθεση, η ανέλεγκτη χρήση στην οποία τα δηλούμενα ακαθάριστα έσοδα είναι μεγαλύτερα του ποσού των τριών (3) δισ. δρχ. ή οκτώ εκατομμυρίων οκτακοσίων τεσσάρων χιλιάδων (8.804.000) ευρώ και όλες οι επόμενες αυτής χρήσεις.
- ε)** Οι ανέλεγκτες υποθέσεις για τις οποίες υπάρχουν κατασχεμένα ανεπίσημα βιβλία ή στοιχεία, εκτός αν αυτά έχουν τύχει επεξεργασίας και έχουν εκδοθεί πράξεις επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ., οι οποίες είτε έχουν κοινοποιηθεί είτε θα κοινοποιηθούν μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την κατάθεση του παρόντος.
- στ)** Οι υποθέσεις φορολογίας πλοίων, ακίνητης περιουσίας, μεγάλης ακίνητης περιουσίας, μεταβίβασης ακινήτων και κληρονομιών - δωρεών - προικίων - γονικών παροχών.
- ζ)** Οι υποθέσεις που αφορούν επιχειρήσεις που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών.

Άρθρο 5 **Προϋποθέσεις και αποτελέσματα περαίωσης**

Η κατά τις παρούσες διατάξεις περαίωση των ανέλεγκτων υποθέσεων φορολογίας εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων γίνεται με τους πιο κάτω όρους και προϋποθέσεις:

- 1.** Περαιώνεται υποχρεωτικά η πρώτη κατά σειρά ανέλεγκτη και οι συνεχόμενες με αυτή ανέλεγκτες υποθέσεις που υπάγονται στη ρύθμιση του νόμου αυτού.
- 2.** Περαιώνονται υποχρεωτικά όλες οι υπαγόμενες στη ρύθμιση ανέλεγκτες υποθέσεις, μη επιτρεπομένης της περαίωσης ορισμένων από αυτές.
- 3.** Μαζί με την περαίωση των εκκρεμών υποθέσεων φόρου εισοδήματος και λοιπών φορολογιών, ο επιτηδευματίας πρέπει να αποδεχθεί και την περαίωση των εκκρεμών Πράξεων Προστίμων Κ.Β.Σ. που αφορούν τις υποθέσεις αυτές σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8.
- 4.** Ο ενδιαφερόμενος αποδέχεται τη βεβαίωση και καταβολή της συνολικής οφειλής φόρου που προκύπτει από το ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ του άρθρου 9, χωρίς να συμψηφίζεται ή να εκπίπτει ο φόρος που βεβαιώθηκε με βάση τις οικείες δηλώσεις που υποβλήθηκαν ή τα ποσά κύριου, πρόσθετου φόρου και προστίμου που βεβαιώθηκαν με βάση απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου. Απεναντίας, συμψηφίζεται το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) ή τριάντα τοις εκατό (30%) κατά περίπτωση της διαφοράς κύριου, πρόσθετου φόρου και προστίμου που τυχόν έχει βεβαιωθεί λόγω άσκησης προσφυγής ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου. Αν

το ποσό που βεβαιώθηκε λόγω άσκησης προσφυγής είναι μεγαλύτερο του ποσού που προκύπτει από το ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ, τότε η επιπλέον διαφορά δεν επιστρέφεται. - Αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 56 παρ. 4 του ν. 3283/2004

5. Με την υπογραφή της προβλεπόμενης από την παράγραφο 4 του άρθρου 9 πράξης, καταβάλλεται υποχρεωτικά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) της συνολικής οφειλής φόρου εισοδήματος, Φ.Π.Α. και προστίμων Κ.Β.Σ. που περαιώνονται με τις παρούσες διατάξεις.

6. Τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται στο Δημόσιο κατ' εφαρμογή του νόμου αυτού δεν αναζητούνται ούτε συμψηφίζονται πλην της περίπτωσης εφαρμογής της παραγράφου 2 του άρθρου 68 του ν. 2238/1994.

Άρθρο 6

Περαίωση υποθέσεων φορολογίας εισοδήματος

1. Η περαίωση καθεμιάς ανέλεγκτης υπόθεσης φορολογίας εισοδήματος πραγματοποιείται με τη βεβαίωση φόρου επιπλέον εκείνου που τυχόν βεβαιώθηκε με βάση τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος που υποβλήθηκε.

Ο επιπλέον αυτός φόρος υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων.

2. Προκειμένου για επιτηδευματία που δεν τήρησε βιβλία ή τήρησε βιβλία πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας του Κ.Β.Σ. το ποσό του βεβαιωτέου φόρου υπολογίζεται ως εξής:

(Τα δηλούμενα ακαθάριστα έσοδα πολλαπλασιάζονται με συντελεστή λογιστικών διαφορών δύο τοις εκατό (2%). Το ποσό αυτό των λογιστικών διαφορών προσαιξάνεται με τη θετική διαφορά που προκύπτει μεταξύ των προσδιοριζόμενων εξωλογιστικά καθαρών κερδών με τη χρήση του μοναδικού συντελεστή καθαρού κέρδους και των δηλούμενων καθαρών κερδών.

Τα δηλούμενα ακαθάριστα έσοδα πολλαπλασιάζονται με συντελεστή λογιστικών διαφορών δύο τοις εκατό (2%) για όλα τα επαγγέλματα, με εξαίρεση τα παρακάτω για τα οποία τα δηλούμενα ακαθάριστα έσοδα πολλαπλασιάζονται με συντελεστή λογιστικών διαφορών επτά τοις χιλίοις (7%).

Κ.Α. 4214: Έμπορος (πρατήριο) βενζίνης και πετρελαίου.

Κ.Α. 5402: Πρατήριο χονδρικής πωλήσεως προϊόντων καπνοβιομηχανίας.-
Αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 56 παρ. 5 του ν. 3283/2004)

Αν τα δηλούμενα καθαρά κέρδη είναι μεγαλύτερα των εξωλογιστικών καθαρών κερδών, η διαφορά αυτών μειώνει το ποσό των λογιστικών διαφορών.

Στο τελικό ποσό που προκύπτει από τους ως άνω υπολογισμούς επιβάλλεται φόρος με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

Εάν από τον παραπάνω υπολογισμό δεν προκύπτει φόρος ή προκύπτει:

α) Ποσό μικρότερο από διακόσια (200) ευρώ για επιτηδευματία που δεν τήρησε βιβλία ή τήρησε βιβλία πρώτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ., το ποσό του βεβαιωτέου φόρου ορίζεται στα διακόσια (200) ευρώ.

β) Ποσό μικρότερο των τριακοσίων (300) ευρώ για ελεύθερο επαγγελματία, όπως η έννοια αυτού καθορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 48 του ν. 2238/1994, το ποσό του βεβαιωτέου φόρου ορίζεται στα τριακόσια (300) ευρώ.

γ) Ποσό μικρότερο από πεντακόσια (500) ευρώ για κάθε άλλο επιτηδευματία που τήρησε βιβλία δεύτερης κατηγορίας του Κ.Β.Σ., το ποσό του βεβαιωτέου φόρου ορίζεται στα πεντακόσια (500) ευρώ.

3. Προκειμένου για επιτηδευματία που τήρησε βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ. το ποσό του βεβαιωτέου φόρου υπολογίζεται ως εξής:

Τα δηλούμενα ακαθάριστα έσοδα πολλαπλασιάζονται με συντελεστή λογιστικών διαφορών δύο τοις εκατό (2%).

Το ποσό αυτό των λογιστικών διαφορών προσαυξάνεται με τη θετική διαφορά που προκύπτει μεταξύ των προσδιοριζόμενων εξωλογιστικά καθαρών κερδών με τη χρήση του μοναδικού συντελεστή καθαρού κέρδους μειωμένου κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) και των δηλούμενων καθαρών κερδών.

Αν τα δηλούμενα καθαρά κέρδη είναι μεγαλύτερα των εξωλογιστικών καθαρών κερδών, η διαφορά αυτών μειώνει το ποσό των λογιστικών διαφορών.

Στο τελικό ποσό που προκύπτει από τους ως άνω υπολογισμούς επιβάλλεται φόρος με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%), για όλες τις περιπτώσεις, εκτός Α.Ε. και Ε.Π.Ε. στις οποίες επιβάλλεται φόρος με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%).

Το ποσό του φόρου που προκύπτει από τον παραπάνω υπολογισμό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από δύο τοις χιλίοις (2%) του ποσού των ακαθάριστων εσόδων συνολικά (δηλωθέντων και τυχόν αποκρυβέντων).

4. Για τον υπολογισμό του ποσού του βεβαιωτέου φόρου, στην περίπτωση που υπάρχει Απόφαση Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. ή Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ. από την οποία προκύπτει απόκρυψη ακαθάριστων εσόδων συγκεκριμένου ύψους ή Δελτίο Πληροφοριών για έκδοση πλαστών ή εικονικών στοιχείων ή λήψη εικονικών στοιχείων με συγκεκριμένα ποσά απόκρυψης, τα ποσά αυτά προσαυξάνουν τα δηλούμενα ακαθάριστα έσοδα του οικονομικού έτους που αφορούν και ο συντελεστής υπολογισμού του φόρου γίνεται:

α) Είκοσι οκτώ τοις εκατό (28%) όταν πρόκειται για Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και είκοσι τρία τοις εκατό (23%) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν τα αποκρυβέντα ακαθάριστα έσοδα είναι μέχρι πέντε τοις εκατό (5%) των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων.

β) Τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) όταν πρόκειται για Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και τριάντα τοις εκατό (30%) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν τα αποκρυβέντα ακαθάριστα έσοδα είναι πάνω από το πέντε τοις εκατό (5%) και μέχρι το δέκα τοις εκατό (10%) των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων.

γ) Σαράντα πέντε τοις εκατό (45%) όταν πρόκειται για Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και σαράντα τοις εκατό (40%) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν τα αποκρυβέντα ακαθάριστα έσοδα είναι πάνω από το δέκα τοις εκατό (10%) και μέχρι το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων.

δ) Πενήντα δύο τοις εκατό (52%) όταν πρόκειται για Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και σαράντα επτά τοις εκατό (47%) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν τα αποκρυβέντα ακαθάριστα έσοδα είναι πάνω από το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) και μέχρι το είκοσι τοις εκατό (20%) των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων.

ε) Εξήντα τοις εκατό (60%) όταν πρόκειται για Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν τα αποκρυβέντα ακαθάριστα έσοδα είναι πάνω από το είκοσι τοις εκατό (20%) των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων.

στ) Είκοσι οκτώ τοις εκατό (28%) όταν πρόκειται για Α.Ε. και Ε.Π.Ε. και είκοσι τρία τοις εκατό (23%) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις που υπάρχει κάποια από τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 2 πλην όμως δεν προσδιορίζεται το ύψος της αποκρυβείσας φορολογητέας ύλης.

Για την εφαρμογή των προηγούμενων περιπτώσεων λαμβάνονται υπόψη οι παραβάσεις του Κ.Β.Σ. οι οποίες:

α) έχουν οριστικοποιηθεί,

β) εκκρεμούν για διοικητική επίλυση της διαφοράς στη Δ.Ο.Υ. ή στα Διοικητικά Δικαστήρια Α' και Β' βαθμού δικαιοδοσίας και δεν έχουν συζητηθεί στο ακροατήριο του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου,

γ) προκύπτουν από Έκθεση Ελέγχου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ή άλλης Δ.Ο.Υ. ή του

Σ.Δ.Ο.Ε. και δεν έχει εκδοθεί ή έχει εκδοθεί και δεν έχει κοινοποιηθεί η σχετική απόφαση επιβολής προστίμου,

δ) προκύπτουν αναμφισβήτητα από δελτίο πληροφοριών ή άλλο έγγραφο στοιχείο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ή άλλης Δ.Ο.Υ. ή του Σ.Δ.Ο.Ε. ή άλλης αρχής ή από την αντιπαραβολή των δεδομένων εγγραφών στοιχείων της Γ.Γ.Π.Σ. με τα αντίστοιχα δεδομένα της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος ή των εντύπων που τη συνοδεύουν, αλλά δεν έχει ακόμη συνταχθεί η σχετική έκθεση ελέγχου.

Για τις περιπτώσεις του εδαφίου αυτού (δ') πριν από την περαίωση της υπόθεσης θα συντάσσεται σχετική Πράξη Προστίμου, ώστε να περαιώνεται αυτή ταυτόχρονα με την υπόθεση σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8.

5. Το ποσό του οφειλόμενου φόρου στην περίπτωση που δεν υπάρχει παράβαση Κ.Β.Σ. ή Αποκρυβείσα Φορολογητέα Ύλη δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) των ακαθάριστων εσόδων, τηρουμένων σε κάθε περίπτωση των κατώτατων ορίων των δύο τελευταίων εδαφίων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

6. Η ζημιά που τυχόν περιλαμβάνεται σε κάθε περαιούμενη ανέλεγκτη υπόθεση φορολογίας εισοδήματος συμψηφίζεται με το ποσό των λογιστικών διαφορών που υπολογίζεται κατά τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος και το τυχόν ακάλυπτο ποσό αυτής δεν μεταφέρεται για συμψηφισμό με τα θετικά εισοδήματα των επόμενων ετών σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Στις περιπτώσεις αυτές επιβάλλεται το ελάχιστο ποσό βεβαιωτέου φόρου σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 7

Περαίωση υποθέσεων λοιπών φορολογικών αντικειμένων

1. Η περαίωση καθεμιάς ανέλεγκτης υπόθεσης φορολογίας εισοδήματος συνεπάγεται αυτοδίκαια και την περαίωση ως ειλικρινών των ανέλεγκτων υποθέσεων των λοιπών φορολογικών αντικειμένων.

2. Για την περαίωση κάθε ανέλεγκτης υπόθεσης Φ.Π.Α. εξετάζεται:

α) Εάν σε κάποια από τις ανέλεγκτες χρήσεις υφίσταται περίπτωση επαύξησης των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 6, επί των επιπλέον ακαθάριστων εσόδων υπολογίζεται Φ.Π.Α. με την εφαρμογή ως συντελεστή του μέσου σταθμικού που προκύπτει από τη σχέση συνολικών φορολογητέων εκρμών προς συνολικό φόρο της εκκαθαριστικής δήλωσης στη συγκεκριμένη χρήση, προσαυξημένου κατά είκοσι τοις εκατό (20%).

β) Εάν το πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α. έχει επαναπροσδιοριστεί είτε στην τελευταία κλεισμένη χρήση μετά από οριστικό έλεγχο είτε σε κάποια από τις ανέλεγκτες μετά από προσωρινό έλεγχο χωρίς να έχει γίνει αντίστοιχη αναπροσαρμογή στις περιοδικές ή την εκκαθαριστική δήλωση, η διαφορά πιστωτικού υπολοίπου προσαυξάνει την οφειλή του Φ.Π.Α. της χρήσης αυτής.

3. Εάν δεν έχει αποδοθεί ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας με έκτακτη δήλωση από επιτηδευματίες φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι απαλλασσόμενα ή εκτός πεδίου εφαρμογής Φ.Π.Α., ο οποίος προκύπτει από Δελτίο Πληροφοριών ή άλλο έγγραφο ημεδαπής ή αλλοδαπής αρχής, τότε αυτός προσαυξάνει την οφειλή Φ.Π.Α. της χρήσης αυτής.

Άρθρο 8 **Περαίωση παραβάσεων του Κ.Β.Σ.**

1. Απαραίτητη προϋπόθεση για την περαίωση κάθε υπόθεσης είναι η ταυτόχρονη περαίωση και των πράξεων επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ. που αφορούν την υπόθεση αυτή και εκκρεμούν στη Δ.Ο.Υ. ή ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων Α' ή Β' Βαθμού δικαιοδοσίας και δεν έχουν συζητηθεί στο ακροατήριο του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου.

2. Οι εκκρεμείς αυτές πράξεις προστίμου περαιώνονται με περιορισμό στο ένα τέταρτο (1/4) οποιουδήποτε επιβληθέντος προστίμου.

3. Με την κατά το παρόν άρθρο περαίωση συντάσσεται επί της Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. σχετική πράξη Διοικητικής Επίλυσης της Διαφοράς υπογραφόμενη από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. και τον επιτηδευματία. Η υπογραφή της πράξης αυτής επιφέρει κατάργηση της τυχόν εκκρεμούς φορολογικής δίκης, για την επέλευση δε του αποτελέσματος αυτού αρκεί η προσαγωγή στο Διοικητικό Δικαστήριο προ ή κατά τη δικάσιμο απλού αντιγράφου της παραπάνω απόφασης από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ή επικυρωμένου αντιγράφου από τον επιτηδευματία.

Άρθρο 9 **Διαδικασία περαίωσης**

1. Για την υλοποίηση της περαίωσης των εκκρεμών υποθέσεων ο προϊστάμενος της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., με την επιφύλαξη των οριζόμενων στην παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου, συντάσσει Απογραφικό Δελτίο στο οποίο περιέρχονται όλα τα κατά περίπτωση αναγκαία δεδομένα για την εφαρμογή του παρόντος νόμου. Στη συνέχεια με βάση τα δεδομένα αυτού του σημειώματος εκδίδεται εις διπλούν Μηχανογραφημένο Εκκαθαριστικό Σημείωμα, το οποίο περιέχει για καθεμία υπόθεση και τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την αρμόδια Δ.Ο.Υ. και τον κωδικό της Δ.Ο.Υ. στην οποία υπεβλήθη η τελευταία ανέλεγκτη χρήση,

β) τα οικονομικά έτη που εκκρεμούν,

γ) τη νομική μορφή της επιχείρησης και την κατηγορία βιβλίων,

δ) τα δηλούμενα ακαθάριστα έσοδα,

ε) την αποκρυβείσα φορολογητέα ύλη ή άλλη παράβαση Κ.Β.Σ. από τις αναφερόμενες στην περίπτωση 5 του άρθρου 2,

στ) τα δηλούμενα καθαρά κέρδη,

ζ) τον προβλεπόμενο μοναδικό Σ.Κ.Κ.,

η) το μέσο σταθμικό Συντελεστή Φ.Π.Α.,

θ) τη βάση υπολογισμού του φόρου,

ι) το Συντελεστή του φόρου περαίωσης,

ια) το ποσό του φόρου περαίωσης,

ιβ) τη διαφορά του Φ.Π.Α. με βάση την αποκρυβείσα φορολογητέα ύλη,

ιγ) τη διαφορά του Φ.Π.Α. από τυχόν επαναπροσδιορισμό του Πιστωτικού Υπολοίπου ή τον μη αποδοθέντα Φ.Π.Α. (παράγραφος 3 άρθρου 7),

ιδ) το σύνολο του φόρου περαίωσης κατά χρήση και το σύνολο της οφειλής,

ιε) το ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) της συνολικής οφειλής που πρέπει να καταβληθεί με την υπογραφή της πράξης περαίωσης.

2. Εάν μεταξύ της πρώτης και της τελευταίας ανέλεγκτης χρήσης παρεμβάλλονται περισσότερες από μία Δ.Ο.Υ., το ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ εκδίδεται από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. που είναι αρμόδια για την τελευταία ανέλεγκτη χρήση. Σε αυτήν αποστέλλεται από τις άλλες Δ.Ο.Υ. που είναι αρμόδιες για τις προηγούμενες

χρήσεις σχετικό ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ μαζί με αντίγραφο τυχόν εκκρεμούς Πράξης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. που αφορά τη χρήση αυτή.

3. Το ένα αντίτυπο του Μηχανογραφημένου Εκκαθαριστικού Σημειώματος αποστέλλεται ταχυδρομικώς στον επιτηδευματία και το άλλο παραμένει στην αρμόδια για την τελευταία ανέλεγκτη χρήση Δ.Ο.Υ. που αναγράφεται σε αυτό. Κατ' εξαίρεση στον προϊστάμενο της ίδιας Δ.Ο.Υ. παραμένουν και τα δύο αντίτυπα του Σημειώματος αυτού προκειμένου για επιτηδευματία φυσικό πρόσωπο ή επιτηδευματία μη φυσικό πρόσωπο που μέχρι και το έτος 2002 είχε διακόψει τις εργασίες του ή είχε λυθεί κατά περίπτωση.

4. Ο επιτηδευματίας, εφόσον επιθυμεί να περαιώσει τις ανέλεγκτες υποθέσεις του, προσέρχεται στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. που αναγράφεται στο Μηχανογραφημένο Εκκαθαριστικό Σημείωμα, συμπληρώνει τις οικείες ενδείξεις και επί του Σημειώματος αυτού συντάσσεται σχετική πράξη, η οποία υπογράφεται από τον ίδιο και τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ.. Κατά την υπογραφή της πράξης καταβάλλεται υποχρεωτικώς το δέκα τοις εκατό (10%) του οφειλόμενου φόρου εισοδήματος, Φ.Π.Α. και τυχόν προστίμου Κ.Β.Σ..

Η υπογραφή από τον επιτηδευματία αυτής της πράξης συνεπάγεται την ανεπιφύλακτη και αμετάκλητη αποδοχή του περιεχομένου του Μηχανογραφημένου Εκκαθαριστικού Σημειώματος, καθώς και όλων όσα ορίζονται με τον παρόντα νόμο σχετικά με την περαίωση των παραπάνω υποθέσεων του.

Η κατά τα παραπάνω προθεσμία προσέλευσης και υπογραφής δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από χρονικό διάστημα τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία έκδοσης του Μηχανογραφημένου Εκκαθαριστικού Σημειώματος.

Σε περίπτωση που δεν παραλήφθηκε αυτό ταχυδρομικά η προθεσμία προσέλευσης και υπογραφής δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από χρονικό διάστημα δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση του επί αποδείξει.

5. Η αποδοχή από τον επιτηδευματία του Εκκαθαριστικού Σημειώματος συνεπάγεται την αυτόματη περαίωση όλων των δηλώσεων εισοδήματος και λοιπών φόρων που αφορούν τις χρήσεις αυτές και επιφέρει όλα τα αποτελέσματα της Διοικητικής Επίλυσης της Διαφοράς, τα δε καταβληθέντα στο Δημόσιο χρηματικά ποσά κατ' εφαρμογή της ρύθμισης αυτής δεν αναζητούνται.

Κατ' εξαίρεση των αναφερομένων στο προηγούμενο εδάφιο, σε περίπτωση που μετά την υπογραφή από τον επιτηδευματία της πράξης αποδοχής του Εκκαθαριστικού Σημειώματος περιέλθουν σε γνώση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. νέα στοιχεία σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 68 του ν. 2238/1994, εκδίδεται σύμφωνα με αυτά συμπληρωματικό φύλλο ελέγχου και συμπηφίζεται ο καταβληθείς φόρος εισοδήματος και Φ.Π.Α..

6. Ο επιτηδευματίας του οποίου υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων και δεν έχει συζητηθεί στο ακροατήριο, του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου, εάν επιθυμεί την περαίωση της μαζί με όλες τις επόμενες ανέλεγκτες χρήσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, θα πρέπει να υποβάλει το αργότερο μέσα σε διάστημα δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου αίτηση στον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. που είναι αρμόδια για την υπόθεση που εκκρεμεί στο Δικαστήριο, με την οποία θα ζητεί την έκδοση σχετικού ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ, προσκομίζοντας ταυτόχρονα Βεβαίωση από το αρμόδιο Διοικητικό Δικαστήριο ότι η υπόθεση του δεν έχει ακόμη συζητηθεί στο ακροατήριο.

Εάν αρμόδια Δ.Ο.Υ. για την έκδοση του ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ είναι διαφορετική από εκείνη στην οποία υποβλήθηκε η αίτηση, η τελευταία διαβιβάζει την αίτηση μαζί με τη βεβαίωση του Δικαστηρίου και το σχετικό Απογραφικό Δελτίο στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. για την έκδοση του ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ.

Επίσης διαβιβάζεται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ταυτόχρονα και αντίγραφο τυχόν εκκρεμών πράξεων επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ.. Για την υπογραφή της σχετικής

πράξης αποδοχής ισχύει το αναφερόμενο στην παράγραφο 4 χρονικό διάστημα.
7. Ο επιτηδευματίας φυσικό πρόσωπο του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου που επιθυμεί να περαιώσει τις ανέλεγκτες υποθέσεις του προσέρχεται το αργότερο μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κατάθεση του παρόντος νόμου στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ όπου βρίσκεται το Μηχανογραφημένο Εκκαθαριστικό Σημείωμα που τον αφορά και ακολουθείται η διαδικασία της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού.

Προκειμένου για επιτηδευματία μη φυσικό πρόσωπο του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, η περαίωση των ανέλεγκτων υποθέσεων του μπορεί να ζητηθεί από οποιοδήποτε μέλος ή εταίρο ή διευθύνοντα ή εντεταλμένο σύμβουλο ή μέλος του διοικητικού συμβουλίου του κατά περίπτωση, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου.

Σε αυτήν την περίπτωση το μέλος ή ο εταίρος ή ο διευθύνων ή ο εντεταλμένος σύμβουλος ή το μέλος του διοικητικού συμβουλίου αναλαμβάνει και όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την κατά τον παρόντα νόμο περαίωση των υποθέσεων, χωρίς αυτό να συνεπάγεται την εξάλειψη των συναφών υποχρεώσεων των άλλων συνυποχρέων.

8. Το Μηχανογραφημένο Εκκαθαριστικό Σημείωμα αμέσως μετά τη σύνταξη επ' αυτού της σχετικής πράξης και την υπογραφή της καταχωρείται σε ειδικό βιβλίο, στο οποίο αναγράφονται ο αύξων αριθμός, το ονοματεπώνυμο ή η επωνυμία του επιτηδευματία, ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου (Α.Φ.Μ.), το επάγγελμα, η διεύθυνση του, τα περαιούμενα οικονομικά έτη και τα ποσά των φόρων ανά Κωδικό Αριθμό.

9. Το Απογραφικό Δελτίο και το Μηχανογραφημένο Εκκαθαριστικό Σημείωμα που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους δύνανται να συντάσσονται και από τις ίδιες τις επιχειρήσεις.

Σε περίπτωση ανακριβούς μεταφοράς των απαραίτητων δεδομένων που προβλέπονται από τα άρθρα 1-11 του παρόντος στο Απογραφικό Δελτίο και στο Μηχανογραφημένο Εκκαθαριστικό Σημείωμα, ασχέτως του χρόνου σύνταξης και υποβολής τους από τις ίδιες τις επιχειρήσεις, η υπόθεση θεωρείται ως μη περαιωθείσα στο σύνολο της και όλες οι υπαχθείσες στη ρύθμιση χρήσεις θεωρούνται ανέλεγκτες. Φόρος που τυχόν έχει καταβληθεί, συμψηφίζεται με το φόρο που προκύπτει με τις οικείες καταλογιστικές πράξεις που θα εκδοθούν ύστερα από οριστικό φορολογικό έλεγχο. - (Προστέθηκε με το άρθρο 22 του ν.3312/2005

Άρθρο 10 Βεβαίωση των φόρων

1. Ο φόρος εισοδήματος, τα πρόστιμα του Κ.Β.Σ. και οι λοιποί φόροι, τέλη και γενικά οι λοιπές φορολογικές υποχρεώσεις που προκύπτουν με βάση τις διατάξεις του παρόντος νόμου βεβαιώνονται στο όνομα του υπόχρεου.

Κατ' εξαίρεση, στην περίπτωση που η περαίωση των ανέλεγκτων υποθέσεων επιτηδευματία μη φυσικού προσώπου ζητήθηκε με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 9 από το μέλος ή τον εταίρο του ή τον διευθύνοντα ή τον εντεταλμένο σύμβουλο ή το μέλος του διοικητικού συμβουλίου του, ο φόρος εισοδήματος, ο φόρος προστιθέμενης αξίας, οι πρόσθετοι φόροι και τα πρόστιμα βεβαιώνονται στο όνομα του προσώπου το οποίο υπέγραψε την προβλεπόμενη από το ίδιο άρθρο πράξη.-

Καταργήθηκε με το άρθρο 56 παρ. 7 του ν. 3283/2004)

2. Η βεβαίωση ενεργείται από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. που έχει εκδώσει το ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ, τόσο για το σύνολο της οφειλής που προκύπτει απ' αυτό, όσο και για τα πρόστιμα του Κ.Β.Σ. από τυχόν εκκρεμείς πράξεις που περαιώθηκαν μαζί με αυτό, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο.
3. Για τη βεβαίωση των οφειλόμενων ποσών ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. συντάσσει χρηματικό κατάλογο σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.
4. Παράλληλα, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. που ενήργησε τη βεβαίωση αποστέλλει στις άλλες Δ.Ο.Υ. που τυχόν είναι αρμόδιες για κάποια από τις χρήσεις που περαιώθηκαν σύμφωνα με τον παρόντα νόμο:
 - α) Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο του ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ μετά της επ' αυτού πράξης αποδοχής από τον επιτηδευματία.
 - β) Επικυρωμένο φωτοαντίγραφο της Πράξης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. μετά της επ' αυτής Διοικητικής Επίλυσης της Διαφοράς που περαιώθηκε με τον παρόντα νόμο και έχει εκδοθεί από άλλη Δ.Ο.Υ.
5. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 11 **Τρόπος καταβολής των φόρων**

1. Τα υπόλοιπα ποσά φόρου εισοδήματος και του φόρου προστιθέμενης αξίας που περιλαμβάνονται στο Ειδικό Εκκαθαριστικό Σημείωμα, όπως και των τυχόν προστίμων Κ.Β.Σ. που αφορούν τις περαιουόμενες ανέλεγκτες υποθέσεις του επιτηδευματία, καταβάλλονται ως ακολούθως:
 - α) Όταν το ποσό της αρχικής συνολικής οφειλής αυτών είναι μέχρι πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ, σε δώδεκα (12), κατ' ανώτατο όριο, ίσες μηνιαίες δόσεις, και χωρίς το ποσό της κάθε δόσης να υπολείπεται των πεντακοσίων (500) ευρώ.
 - β) Όταν το ποσό της αρχικής συνολικής οφειλής αυτών είναι πάνω από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ, σε δεκαοκτώ (18) ίσες μηνιαίες δόσεις.
2. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα από εκείνον εντός του οποίου υπογράφηκε η σχετική πράξη επί του Μηχανογραφημένου Εκκαθαριστικού Σημειώματος και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα των αντίστοιχων επόμενων μηνών, χωρίς να απαιτείται σχετική ειδοποίηση του υπόχρεου.
Σε περίπτωση που ολόκληρο το οφειλόμενο κατά την παράγραφο 1 ποσό καταβληθεί μέσα στην προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης, παρέχεται έκπτωση ποσοστού πέντε τοις εκατό (5%).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β **ΡΥΘΜΙΣΗ ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΧΡΕΩΝ**

Άρθρο 12 **Τρόπος ρύθμισης**

1. Χρέη προς το Δημόσιο, βεβαιωμένα στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) και τα Τελωνεία του Κράτους, καθώς και χρέη υπέρ τρίτων που εισπράττονται μέσω των Δ.Ο.Υ. τα οποία κατέστησαν ληξιπρόθεσμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.), μέχρι 29

Φεβρουαρίου 2004, ρυθμίζονται με τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής που τα επιβαρύνουν μέχρι 2 Ιουνίου 2004 και καταβάλλονται ως ακολούθως:

- α. σε μία δόση με απαλλαγή ποσοστού ογδόντα τοις εκατό (80%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής,
- β. μέχρι έξι (6) μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή ποσοστού εβδομήντα επτά τοις εκατό (77 %) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής,
- γ. μέχρι δέκα (10) μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή ποσοστού εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής,
- δ. μέχρι είκοσι (20) μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή ποσοστού εβδομήντα τοις εκατό (70%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής,
- ε. μέχρι είκοσι τέσσερις (24) μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή ποσοστού εξήντα οκτώ τοις εκατό (68%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής,
- στ. μέχρι τριάντα (30) μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή ποσοστού εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής,
- ζ. μέχρι σαράντα (40) μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή ποσοστού εξήντα τοις εκατό (60%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής,
- η. μέχρι σαράντα οκτώ (48) μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή ποσοστού πενήντα έξι τοις εκατό (56%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής,
- θ. μέχρι πενήντα τέσσερις (54) μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή ποσοστού πενήντα τρία τοις εκατό (53%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής,
- ι. μέχρι εξήντα (60) μηνιαίες δόσεις με απαλλαγή ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής.

Όσοι οφειλέτες επιλέξουν την εξόφληση των ανωτέρω ληξιπρόθεσμων οφειλών τους με δόσεις και θελήσουν, κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε δόσης της ρύθμισης, να εξοφλήσουν το υπόλοιπο της οφειλής τους εφάπαξ, τους παρέχεται ποσοστό έκπτωσης επί των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, που αναλογούν στο ποσό αυτό, ίσο με το οριζόμενο ανωτέρω, ανάλογα με τον αριθμό των μηνιαίων δόσεων που τελικά διαμορφώνεται. Το ποσό που καταβάλλεται εφάπαξ για την εξόφληση της οφειλής θεωρείται ως η τελευταία μηνιαία δόση.

2. Η αίτηση του οφειλέτη για την υπαγωγή στη ρύθμιση πρέπει να κατατεθεί μέχρι 31 Αυγούστου 2004 στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ή Τελωνείο, όπου είναι βεβαιωμένα τα Χρέη.

3. Η καταβολή της πρώτης δόσης, καθώς και η εφάπαξ εξόφληση γίνεται την ημέρα υποβολής της αίτησης για υπαγωγή στη ρύθμιση. Η δεύτερη δόση θα καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και οι επόμενες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα των επόμενων μηνών, χωρίς να απαιτείται ιδιαίτερη ειδοποίηση του οφειλέτη.

Το συνολικό ποσό κάθε δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

Άρθρο 13 **Υπαγόμενες οφειλές**

1. Στη ρύθμιση υπάγονται όλες οι ληξιπρόθεσμες, μέχρι 29.2.2004, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε., οφειλές, του ίδιου οφειλέτη, που είναι βεβαιωμένες στην υπηρεσία όπου υποβάλλεται η αίτηση για υπαγωγή στη ρύθμιση, χωρίς δικαίωμα του να ζητήσει την εξαιρέση μέρους αυτών.

2. Στην ίδια ρύθμιση υπάγονται, μόνο εάν ζητηθεί από τον οφειλέτη:

α) οι οφειλές που τελούν σε αναστολή είσπραξης με απόφαση αρμόδιου δικαστηρίου,

β) οι οφειλές που έχουν υπαχθεί σε διευκόλυνση τμηματικής καταβολής κατά τις διατάξεις των άρθρων 14 έως 21 του ν. 2648/1998 (ΦΕΚ 238 Α'), καθώς και οι οφειλές που έχουν υπαχθεί σε άλλη ρύθμιση, που τηρείται κατά την υποβολή του αιτήματος.

3. Από τη ρύθμιση αυτή εξαιρούνται οι οφειλές που έχουν υπαχθεί σε πτωχευτικό ή εξωπτωχευτικό συμβιβασμό που δεν έχει ανατραπεί, τα χρέη υπέρ των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα χρέη υπέρ ξένων κρατών.

Άρθρο 14 **Αποτελέσματα ρύθμισης**

1. Στον οφειλέτη που είναι συνεπής στη ρύθμιση:

α) Χορηγείται αποδεικτικό ενημερότητας των χρεών του προς το Δημόσιο μηνιαίας διάρκειας, εφόσον συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 26 του ν. 1882/1990 (ΦΕΚ 43 Α').

β) Δεν λαμβάνονται σε βάρος του τα προβλεπόμενα μέτρα κατά τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 (ΦΕΚ 43 Α'), του άρθρου 22 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως αυτά ισχύουν σήμερα, και των άρθρων 231 έως 243 του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ 97 Α'), αναστέλλονται δε τα τυχόν ληφθέντα ως άνω μέτρα.

γ) Αναστέλλεται η εκτέλεση της απόφασης για προσωποκράτηση ή αν αυτή έχει αρχίσει διακόπτεται, καθώς και η ποινική δίωξη που προβλέπεται από το άρθρο 25 του ν. 1882/1990 και αναβάλλεται η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε ή εφόσον άρχισε η εκτέλεση της διακόπτεται.

δ) Αναστέλλεται η συνέχιση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης επί κινητών ή ακινήτων με την προϋπόθεση ότι η εκτέλεση αφορά μόνο χρέη που ρυθμίζονται με τις διατάξεις αυτού του άρθρου. Η αναστολή αυτή δεν ισχύει για κατασχέσεις που έχουν επιβληθεί στα χέρια τρίτων ή έχουν εκδοθεί οι σχετικές παραγγελίες, τα αποδιδόμενα όμως ποσά από αυτές λαμβάνονται υπόψη για την κάλυψη δόσης ή δόσεων της ρύθμισης, εφόσον δεν συμψηφίζονται με άλλες οφειλές που δεν έχουν ρυθμιστεί.

Αν ο οφειλέτης απολέσει το ευεργέτημα της ρύθμισης, τα μέτρα που έχουν ανασταλεί συνεχίζονται.

2. Η υπαγωγή και η συμμόρφωση του οφειλέτη στη ρύθμιση αυτή δεν εμποδίζει το Δημόσιο:

α) Να λαμβάνει όλα τα προβλεπόμενα από τις ισχύουσες διατάξεις μέτρα για την είσπραξη των χρεών που καθίστανται ληξιπρόθεσμα από την 1η Μαρτίου 2004 και μετά, καθώς και των χρεών που δεν έχουν υπαχθεί για οποιονδήποτε λόγο στη ρύθμιση αυτή.

β) Να επιβάλλει κατασχέσεις σε περιουσιακά στοιχεία ή να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα, για τη διασφάλιση της εξόφλησης των οφειλών.

γ) Να αρνείται τη χορήγηση αποδεικτικού ενημερότητας για μεταβιβάσεις ακινήτων, εφόσον δεν διασφαλίζονται τα συμφέροντα του Δημοσίου ή να ορίζει ποσοστό παρακράτησης μέρους ή του συνόλου του εισπραττόμενου τιμήματος.

δ) Να δίδει εντολή παρακράτησης μέρους και μέχρι ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) της χρηματικής απαίτησης του οφειλέτη κατά τρίτων προσώπων, για την είσπραξη της οποίας πρέπει να κατατεθεί αποδεικτικό ενημερότητας.

ε) Να συμψηφίζει τις απαιτήσεις του οφειλέτη κατά του Δημοσίου, κατά το μέρος που καλύπτεται ολόκληρη η οφειλή.

στ) Να απαιτεί την καταβολή του συνόλου συγκεκριμένης οφειλής, εφόσον η καταβολή αυτή είναι υποχρεωτική από τις ισχύουσες διατάξεις για τη διενέργεια ορισμένων πράξεων ή συναλλαγών.

3. Η παραγραφή των χρεών, για τα οποία υποβάλλεται σχετική αίτηση υπαγωγής τους στη ρύθμιση, αναστέλλεται από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης αυτής και για ολόκληρο το χρονικό διάστημα που αφορά η ρύθμιση, ανεξάρτητα καταβολής οποιουδήποτε ποσού και δεν συμπληρώνεται πριν παρέλθει ένα (1) έτος από τη λήξη της τελευταίας δόσης αυτής.

Άρθρο 15 **Ειδικά θέματα**

1. Πρόσωπα που ευθύνονται, μαζί με τον οφειλέτη, για την καταβολή μέρους οφειλής δεν δικαιούνται να ρυθμίσουν μόνο το μέρος αυτό της οφειλής με τις παρούσες διατάξεις.

2. Οι οφειλές που θα υπαχθούν στη ρύθμιση με καταβολή μηνιαίων δόσεων και οι οφειλέτες που θα είναι συνεπείς σε αυτή δεν επιβαρύνονται περαιτέρω με προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής μέχρι την εξόφληση τους.

3. Η καθυστέρηση πληρωμής μιας δόσης έχει ως συνέπεια την επιβάρυνση του συνόλου της, με τις κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

4. Ο οφειλέτης εκπίπτει του δικαιώματος της ρύθμισης εάν δεν καταβάλει δύο συνεχείς μηνιαίες δόσεις αυτής ή δεν είναι ενήμερος σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 3 του άρθρου 26 του ν. 1882/1990 για χρέη που καθίστανται ληξιπρόθεσμα μετά την 1η Μαρτίου 2004 για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών. Στην περίπτωση αυτή το υπόλοιπο της οφειλής που είχε ρυθμιστεί επιβαρύνεται με όλες τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής με βάση τα στοιχεία της βεβαίωσης και επιδιώκεται η είσπραξη του με όλα τα προβλεπόμενα από την ισχύουσα νομοθεσία μέτρα.

Άρθρο 16 **Τροποποίηση του ν. 2960/2001**

Στο άρθρο 178 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως ακολούθως:

«3.

α) Σε όσες περιπτώσεις έχει ασκηθεί νόμιμα προσφυγή κατά καταλογιστικής πράξης με την οποία επιβάλλονται πολλαπλά τέλη και η δικαστική απόφαση επί της προσφυγής κατέστη τελεσίδικη πριν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, με αποτέλεσμα να έχουν επιδικαστεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων του προηγούμενου Τελωνειακού Κώδικα (ν.1165/1918) αλλά να μην έχουν ακόμα εισπραχθεί εν μέρει ή εν όλω πολλαπλά τέλη, το ύψος των οποίων υπερβαίνει το τριπλάσιο των προβλεπόμενων δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, το ποσό των πολλαπλών τελών πέραν του τριπλασίου διαγράφεται, ανεξαρτήτως ταμειακής βεβαιώσεως αυτών από το αρμόδιο Τελωνείο.

Η είσπραξη των ανωτέρω πολλαπλών τελών θα περιοριστεί συνολικά, λαμβανομένων υπόψη και κατόπιν συμψηφισμού των ήδη εισπραχθέντων, στο τριπλάσιο των ανωτέρω επιβαρύνσεων.

β) Τυχόν νόμιμες προσαυξήσεις, τέλη εκπρόθεσμης καταβολής και λοιπές επιβαρύνσεις επί των ανωτέρω πολλαπλών τελών περιορίζονται και εισπράττονται υπολογιζόμενα με βάση το ύψος των συνολικώς καταβαλλόμενων πολλαπλών

τελών, όπως αυτό θα διαμορφωθεί μετά την εφαρμογή της ανωτέρω υπό α' διάταξης.

Οι προσαυξήσεις πέραν του ανωτέρω ύψους διαγράφονται.

γ) Σε περίπτωση που το ήδη εισπραχθέν ποσό υπερβαίνει το τριπλάσιο των προβλεπόμενων δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων, το Ελληνικό Δημόσιο δεν υποχρεούται σε επιστροφή του υπερβάλλοντος.

δ) Η απαλλαγή χορηγείται μετά από αίτηση του οφειλέτη στο Τελωνείο ή την αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην οποία ανήκει η είσπραξη των πολλαπλών τελών, σύμφωνα με όσα ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 152 παρ. 7 εδάφ. 2 του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 17 **Ειδικές περιπτώσεις**

1. Οι υφιστάμενες απαιτήσεις του Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ. Α.Ε. που εκχωρήθηκαν στο Δημόσιο, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 4 παρ. 4 του ν. 2702/1999, καταβάλλονται εφάπαξ χωρίς τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής και τους οφειλόμενους τόκους της βασικής οφειλής **μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2004.**

2. Οφειλές προς το Δημόσιο από δάνεια που χορηγήθηκαν από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (πρώην ΕΚΤΕ) με βάση τις διατάξεις του ν.δ. 1138/1972 (ΦΕΚ 63 Α') και του ν. 1641/1986 (ΦΕΚ 122 Α'), εκχωρήθηκαν στο Δημόσιο κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 21 του ν. 2198/1994 (ΦΕΚ 43 Α'), 32 του ν. 2224/1994 (ΦΕΚ 112 Α') και 30 παρ. 11 του ν. 2789/2000 (ΦΕΚ 21 Α'), βεβαιώθηκαν στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες ως δημόσια έσοδα και δεν έχουν εξοφληθεί, μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, μπορεί να εξοφληθούν μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2004 χωρίς τις αναλογούσες κατά τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.) προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής και με παροχή έκπτωσης κατά ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) επί του βεβαιωμένου ληξιπρόθεσμου και μη ποσού σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής.

3. Οι υφιστάμενες στις Δ.Ο.Υ. οφειλές γουνοποιητικών επιχειρήσεων των Νομών Καστοριάς, Φλώρινας, Γρεβενών και Κοζάνης από δάνεια που χορηγήθηκαν με την εγγύηση του Δημοσίου και είχαν υπαχθεί στη ρύθμιση της παραγράφου 4 του άρθρου 12 του ν. 3052/2002 (ΦΕΚ 221 Α'), μπορεί το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή της διάταξης αυτής να εξοφληθεί μέχρι 30 Δεκεμβρίου 2004 με όλα τα ευεργετήματα της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ **ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ**

Άρθρο 18 **Υπαγόμενες περιπτώσεις**

1. Υπόχρεοι φόρου εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων οι οποίοι μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος δεν έχουν υποβάλει δήλωση ή έχουν υποβάλει ανακριβή ή ελλιπή δήλωση για την καταβολή ή μη φόρων, τελών ή εισφορών υπέρ του Δημοσίου για εισοδήματα που αποκτήθηκαν μέχρι και το ημερολογιακό έτος 2003 δύνανται να υποβάλλουν στον προϊστάμενο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) σχετική εκπρόθεσμη (αρχική ή

συμπληρωματική) δήλωση χωρίς την επιβολή πρόσθετου φόρου, προσαύξησης, προστίμου ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης μέχρι 31 Αυγούστου 2004.

2. Η δυνατότητα υποβολής δήλωσης κατά την προηγούμενη παράγραφο παρέχεται αναλόγως και στις πιο κάτω φορολογίες για τις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννήθηκε μέχρι και τις 31 Δεκεμβρίου 2003:

α) Αυτοτελούς φορολογίας εισοδημάτων των άρθρων 11 και 13 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.

β) Φόρου υπεραξίας από την αναπροσαρμογή της αξίας των ακινήτων με βάση τις διατάξεις των άρθρων 20 έως και 27 του ν. 2065/1992 (ΦΕΚ 113 Α').

γ) Φόρου κύκλου εργασιών.

δ) Φόρου πολυτελείας, ειδικού φόρου κατανάλωσης του ν.δ. 3829/1958 (ΦΕΚ 126 Α') και φόρου κατανάλωσης στις κηρώδεις ύλες του ν. 4324/1963 (ΦΕΚ 152 Α'), στα απορρυπαντικά του άρθρου 4 του α.ν.156/1967 (ΦΕΚ 179 Α'), στα φορτηγά αυτοκίνητα του ν. 1223/1981 (ΦΕΚ 340 Α'), όπως ίσχυσαν και μετά την ενοποίηση των φόρων κατανάλωσης και πολυτελείας του άρθρου 3 του ν.1477/1984(ΦΕΚ144Α').

ε) Φόρου κατανάλωσης στα επιβατικά αυτοκίνητα που κατασκευάζονται, διασκευάζονται ή συναρμολογούνται στο εσωτερικό του ν. 363/1976 (ΦΕΚ 152 Α'), στα λιπαντικά έλαια του άρθρου 57 του ν. 12/1975 (ΦΕΚ34 Α') και στα ελαφρά και μέσα έλαια του ν. 216/1975 (ΦΕΚ 260 Α'), όπως ίσχυσαν.

στ) Φόρου κατανάλωσης στις ανυψωτικές συσκευές του άρθρου 65 του ν. 542/1977 και φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στα μισθώματα δρομώνων ίππων του άρθρου 58 του ν. 1249/1982, όπως ίσχυσαν.

ζ) Τελών χαρτοσήμου, εκτός από τις συναλλαγματικές και γραμμάτια σε διαταγή.

η) Φόρων που παρακρατούνται ή προκαταβάλλονται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από τις κάθε είδους αμοιβές, αποδοχές και αποζημιώσεις.

θ) Εισφοράς υπέρ Ο.Γ.Α., Δήμων και Κοινοτήτων του άρθρου 10 του ν. 4169/1961 (ΦΕΚ 81 Α'), εισφοράς υπέρ Ο.Γ.Α. του εδαφίου β' της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν. 4169/1961 και εισφοράς υπέρ Ο.Γ.Α. του άρθρου 3 του ν.1066/1980 (ΦΕΚ 183 Α'), όπως ίσχυσαν.

ι) Φόρου προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.) του ν. 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α').

ία) Εισφοράς υπέρ ΕΛ.Γ.Α. του άρθρου 31 του ν. 2040/1992 (ΦΕΚ70 Α').

ιβ) Φόρου συγκέντρωσης κεφαλαίων και ειδικού φόρου τραπεζικών εργασιών του ν.1676/1986 (ΦΕΚ 204 Α').

ιγ) Οποιουδήποτε άλλου φόρου, τέλους, εισφοράς ή κράτησης υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων που δεν περιλαμβάνεται στις περιπτώσεις α' έως και ιβ', με εξαίρεση τα τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων και μοτοσικλετών.

ιδ) Τέλους εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης αεροδρομίων του άρθρου 4 του ν. 2065/1992 (ΦΕΚ 113 Α')

Άρθρο 19

Εξαιρούμενες περιπτώσεις

Οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου δεν έχουν εφαρμογή:

α) Στις υποθέσεις των φορολογουμένων για τις οποίες έχουν κοινοποιηθεί καταλογιστικές πράξεις, φύλλα ελέγχου και αποφάσεις επιβολής προστίμων μέχρι την ημερομηνία κατάθεσης του παρόντος.

β) Στις υποθέσεις της φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών, μεταβίβασης ακινήτων και ακίνητης περιουσίας.

γ) Στις φορολογικές δηλώσεις που υποβάλλονται με επιφύλαξη.

δ) Στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος με τις οποίες δηλώνεται ζημία.

ε) Στις υποθέσεις για τις οποίες δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία έκδοσης και

κοινοποίησης των φύλλων ελέγχου, των καταλογιστικών πράξεων και των αποφάσεων επιβολής προστίμων της περίπτωσης α' μέχρι την ημερομηνία κατάθεσης του παρόντος, εφόσον για αυτές τα βιβλία και τα στοιχεία των επιτηδευματιών που προβλέπονται από τον Κ.Β.Σ. έχουν κριθεί ανεπαρκή ή ανακριβή από τις επιτροπές της παραγράφου 5 του άρθρου 30 του π.δ. 186/1992 ή εφόσον παρήλθε άπρακτη η προβλεπόμενη από τις ίδιες διατάξεις προθεσμία προσφυγής ενώπιον των Επιτροπών αυτών. Στις υποθέσεις της περίπτωσης αυτής εμπίπτουν και εκείνες που εκκρεμούν ενώπιον των ανωτέρω Επιτροπών.

Άρθρο 20 **Ειδικές ρυθμίσεις**

1. Η οφειλή για φόρους, τέλη και εισφορές που βεβαιώνεται με βάση τις αρχικές ή συμπληρωματικές δηλώσεις του άρθρου 18 του παρόντος καταβάλλεται, εκτός του φόρου εισοδήματος, σε τέσσερις (4) ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται ταυτόχρονα με την υποβολή των δηλώσεων και καθεμία από τις επόμενες μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα των αντίστοιχων επόμενων μηνών.

Το ποσό της κάθε δόσης δεν μπορεί να είναι μικρότερο των διακοσίων (200) ευρώ. Ο φόρος εισοδήματος καταβάλλεται, προκειμένου για τα νομικά πρόσωπα ολόκληρος με την υποβολή της δήλωσης, προκειμένου δε για τα φυσικά πρόσωπα μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση.

2. Κατά την υποβολή των δηλώσεων που προβλέπονται από το άρθρο 18 του παρόντος δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν. 2523/1997, προκειμένου για τις αιτήσεις που υποβάλλονται για την έκδοση των οικείων πιστοποιητικών κατά το χρόνο ισχύος των διατάξεων αυτού του άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' **ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 3219/2004**

Άρθρο 21

1. Το άρθρο 11 του ν. 2601/1998, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 του ν. 3219/2004, αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 11

Υποχρεώσεις ενισχυόμενων επιχειρήσεων. Συνέπειες μη τήρησης

1. Α. Επιχειρήσεις των οποίων επενδύσεις έχουν υπαχθεί στο καθεστώς επιχορήγησης, επιδότησης τόκων και χρηματοδοτικής μίσθωσης του νόμου αυτού, μετά την υπαγωγή τους και μέχρι την παρέλευση πενταετίας από τη δημοσίευση της απόφασης έναρξης της παραγωγικής λειτουργίας οφείλουν:

(α) Να τηρούν τους όρους της υπαγωγής.

(β) Οι υπαγχεθείσες ως νέοι φορείς να μην συγχωνευθούν ή απορροφηθούν ή απορροφήσουν άλλη εταιρία ή επιχείρηση ή κλάδο αυτής που αποτελεί παλαιό φορέα.

(γ) Να αποκτούν την κυριότητα του μισθωμένου εξοπλισμού με τη λήξη της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης.

(δ) Να μη διακόπτουν την παραγωγική δραστηριότητα της επένδυσης, εκτός αν συντρέχουν λόγοι ανωτέρας βίας που προκαλούνται από φυσικά φαινόμενα.

(ε) Να μην παύσουν τη λειτουργία της επιχείρησης, εκτός αν συντρέχουν λόγοι

ανωτέρας βίας που προκαλούνται από φυσικά φαινόμενα.

(στ) Να μη μεταβιβάσουν για οποιονδήποτε λόγο πάγια περιουσιακά στοιχεία που έχουν ενισχυθεί, εκτός εάν αυτά αντικατασταθούν εντός εξαμήνου από άλλα κυριότητας του φορέα και ανάλογης αξίας, που ανταποκρίνονται στην εξυπηρέτηση της παραγωγικής λειτουργίας της επιχείρησης, με υποχρέωση γνωστοποίησης της αντικατάστασης εντός τριών (3) μηνών στην αρμόδια υπηρεσία.

Β. Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην περίπτωση Α' για το ίδιο χρονικό διάστημα δεν επιτρέπεται χωρίς έγκριση του αρμόδιου για την έκδοση της απόφασης υπαγωγής οργάνου:

(α) Να μεταβάλουν κατά οποιονδήποτε τρόπο την εταιρική τους σύνθεση ως προς τα πρόσωπα ή τα ποσοστά συμμετοχής τους. Εξαιρούνται οι εταιρίες των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες ή εισάγονται στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών και οι μεταβιβάσεις λόγω κληρονομικής διαδοχής.

(β) Να εκμισθώσουν μέρος ή το σύνολο της ενισχυθεί-σας επένδυσης. Η έγκριση δίδεται με τον όρο της συνέχισης της λειτουργίας της επιχείρησης στο ίδιο παραγωγικό αντικείμενο και η ευθύνη για την τήρηση των όρων υπαγωγής παραμένει στον εκμισθωτή.

Γ. Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην περ. Α' μετά την υπαγωγή τους και για χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών από τη δημοσίευση της απόφασης έναρξης της παραγωγικής λειτουργίας οφείλουν να διατηρούν τον αριθμό των δημιουργούμενων νέων θέσεων απασχόλησης, όπως ορίζεται στην παρ. 2α του άρθρου 6.

2. Α. Εάν ενισχυθείσα επιχείρηση παραβεί τις υποχρεώσεις υπαγωγής πριν από την έναρξη της παραγωγικής λειτουργίας:

(α) Ανακαλείται η απόφαση υπαγωγής και επιστρέφεται η ενίσχυση στις περιπτώσεις β' και ε' της παραγράφου 1Α.

(β) Δύναται να ανακληθεί η απόφαση υπαγωγής και να επιστραφεί η ενίσχυση ή να παρακρατηθεί ή επιστραφεί μέρος αυτής, στις περιπτώσεις α', δ' της παραγράφου 1Α και α', β' της παραγράφου 1 Β.

Β. Εάν ενισχυθείσα επιχείρηση παραβεί τις υποχρεώσεις υπαγωγής μετά τη δημοσίευση της απόφασης έναρξης της παραγωγικής λειτουργίας της επένδυσης και εντός του οριζόμενου στην παρ. 1Α χρονικού περιορισμού, επιστρέφεται το σύνολο ή μέρος της ενίσχυσης.

Γ. Εάν ενισχυθείσα επιχείρηση παραβεί τις υποχρεώσεις που ορίζονται στην περίπτωση 1 Αγ, επιστρέφεται η αναλογούσα στο συγκεκριμένο εξοπλισμό καταβληθείσα ενίσχυση στο σύνολο της. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση λύσης με οποιονδήποτε τρόπο της σύμβασης και επιστροφής του εξοπλισμού στην εταιρία χρηματοδοτικής μίσθωσης.

Δ. Εάν διαπιστωθεί μείωση των μέσων όρων του αριθμού των δημιουργούμενων θέσεων απασχόλησης, που προσδιόρισαν την ενίσχυση, επιστρέφεται μέρος της ενίσχυσης, ούτως ώστε να τηρείται το ύψος της επιχορήγησης ανά θέση εργασίας.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται ο τρόπος διενέργειας του ελέγχου συμμόρφωσης των επιχειρήσεων που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του νόμου αυτού, η διαδικασία, ο τρόπος επέλευσης των συνεπειών σε περίπτωση μη τήρησης αυτών και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

4. Η επιστροφή των ενισχύσεων που δίδονται με βάση το νόμο αυτόν γίνεται με τη διαδικασία είσπραξης δημοσίων εσόδων, τα δε επιστρεφόμενα ποσά προσαυξάνονται κατά το ποσό των νόμιμων τόκων από την εκάστοτε καταβολή τους. Οι σχετικές αποδείξεις καταβολής των ενισχύσεων από το Δημόσιο αποτελούν τίτλο για τη βεβαίωση του χρέους από την αρμόδια Δ.Ο.Υ..

5. Απώλεια της φορολογικής απαλλαγής και καταβολή των οφειλόμενων φόρων.

Α. Το αφορολόγητο αποθεματικό της απαλλαγής που σχηματίστηκε σύμφωνα με

τις διατάξεις του παρόντος προστίθεται στα κέρδη της επιχείρησης και φορολογείται στη διαχειριστική χρήση κατά την οποία:

(α) Πωλήθηκαν τα πάγια περιουσιακά στοιχεία πριν περάσουν πέντε (5) χρόνια από τότε που αγοράστηκαν ή έπαψαν να χρησιμοποιούνται τα μηχανήματα των οποίων η χρήση είχε αποκτηθεί με χρηματοδοτική μίσθωση και ακυρώθηκε η σύμβαση, για το ποσό που το αφορολόγητο αποθεματικό αντιστοιχεί στην αξία των πάγιων αυτών στοιχείων. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται, αν η επιχείρηση αντικαταστήσει τα πάγια αυτά στοιχεία, μέσα σε έξι (6) μήνες από τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου που έγινε η πώληση ή η διακοπή της χρηματοδοτικής μίσθωσης τους, με νέα πάγια στοιχεία ίσης τουλάχιστον αξίας, τα οποία συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις της ενισχυόμενης δαπάνης της επένδυσης ή της χρηματοδοτικής μίσθωσης που ορίζει το παρόν.

(β) θα γίνει διανομή ή ανάληψη του αντίστοιχου ποσού του αφορολόγητου αποθεματικού και για το ποσό που θα διανεμηθεί ή θα αναληφθεί.

(γ) Διαλύεται η ατομική επιχείρηση ή η εταιρία λόγω θανάτου του επιχειρηματία ή μέλους της εταιρίας.

Β. Επίσης το αφορολόγητο αποθεματικό που σχηματίστηκε φορολογείται:

(α) Σε περίπτωση αποχώρησης εταίρου, στο όνομα του, στο χρόνο αποχώρησης του και για το ποσό που αναλογεί σε αυτόν, με βάση το ποσοστό συμμετοχής του στην εταιρία.

(β) Σε περίπτωση μεταβίβασης εταιρικής μερίδας, στο όνομα του μεταβιβάζοντος, στο χρόνο της μεταβίβασης και για το ποσό που αναλογεί σε αυτόν, με βάση το ποσοστό συμμετοχής του στην εταιρία.

(γ) Σε περίπτωση ανάληψης του αποθεματικού από εταίρο ή τους κληρονόμους του, στο όνομα του αναλαμβάνοντα, στο χρόνο της ανάληψης και για το ποσό που αναλαμβάνεται από αυτόν.

(δ) Σε περίπτωση θανάτου ενός εταίρου και εφόσον η εταιρία συνεχίζεται νόμιμα μόνο μεταξύ των λοιπών εταίρων, στο όνομα του κληρονόμου και για το ποσό που αναλογεί σε αυτόν, με βάση το ποσοστό συμμετοχής του θανόντος στην εταιρία.

(ε) Σε περίπτωση που η επιχείρηση μετά τη λήξη της χρηματοδοτικής μίσθωσης δεν αποκτά την κυριότητα του εξοπλισμού.

Γ. Σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης της επένδυσης ή/και μη απόκτησης της χρήσης του εξοπλισμού με χρηματοδοτική μίσθωση εντός της πενταετούς προθεσμίας που ορίζεται από την παρ. 27 του άρθρου 6, η επιχείρηση υποχρεούται στην υποβολή συμπληρωματικών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος για κάθε οικονομικό έτος και για το μέρος των κερδών που απηλλάγησαν της φορολογίας λόγω σχηματισμού του αφορολόγητου αποθεματικού.

Οι πιο πάνω δηλώσεις θεωρούνται εκπρόθεσμες και οι υπόχρεοι που υποβάλλουν αυτές ή δεν υποβάλλουν ή υποβάλλουν ανακριβείς υπόκεινται στις κυρώσεις του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α').

Το συνολικό ποσό φόρου εισοδήματος και πρόσθετου φόρου, που οφείλεται με βάση τη δήλωση της παραγράφου αυτής, καταβάλλεται σε πέντε (5) ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η μεν πρώτη με την υποβολή της δήλωσης, οι δε υπόλοιπες τέσσερις την τελευταία εργάσιμη ημέρα των τεσσάρων επόμενων από την υποβολή της δήλωσης μηνών.»

2. Οι ρυθμίσεις του άρθρου 11 του ν. 2601/1998, όπως τίθενται στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου, ισχύουν και για τις επενδύσεις που έχουν υπαχθεί στο ν. 2601/1998, για τις οποίες δεν έχει ακόμα εκδοθεί η απόφαση πιστοποίησης της ολοκλήρωσης.

3. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 12 του άρθρου 8 του ν. 3219/2004 αντικαθίσταται ως εξής:

- « Οι αποζημιώσεις των εδαφίων α' και β' της παρ. 22 του άρθρου 8 του ν. 2601/1998 (ΦΕΚ 81 Α') δεν υπόκεινται στους περιορισμούς του ν. 1256/1982, του άρθρου 15 του ν. 2703/1999 και του άρθρου 17 του ν. 3205/ 2003.»
4. Οι λοιπές διατάξεις του ν. 3219/2004 καταργούνται από τότε που ίσχυσαν, πλην των διατάξεων του άρθρου 2 παρ. 4, του άρθρου 7 παρ. 1, του άρθρου 8 παρ. 11, 12 εδάφια α' και β', 13 και 15, του άρθρου 9 παρ. 2 και του άρθρου 11. Η παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 3219/2004 ισχύει και για μισθώσεις που έχουν καταρτιστεί με ιδιωτικό έγγραφο πριν από την 27.1.2004.
5. Στο τέλος της παρ. 33 του άρθρου 6 του ν. 2601/1998, όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 2778/1999, προστίθενται εδάφια ως εξής:
«Από 1.1.2004 για επενδύσεις ή προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης που υπερβαίνουν τα πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) ευρώ το ανώτατο χορηγούμενο ποσό ενίσχυσης προσδιορίζεται ως εξής:
(α) για το τμήμα μέχρι πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) ευρώ παρέχεται το 100% του κατά περίπτωση ανώτατου ορίου περιφερειακής ενίσχυσης,
(β) για το τμήμα από πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) ευρώ έως εκατό εκατομμύρια (100.000.000) ευρώ παρέχεται το 50% του κατά περίπτωση ανώτατου ορίου περιφερειακής ενίσχυσης,
(γ) για το τμήμα που υπερβαίνει τα εκατό εκατομμύρια (100.000.000) ευρώ παρέχεται το 34% του κατά περίπτωση ανώτατου ορίου περιφερειακής ενίσχυσης. Αν για την υπαγωγή επενδύσεων στις διατάξεις του ν. 2601/1998 απαιτείται προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διαδικασία έκδοσης της απόφασης υπαγωγής αρχίζει ύστερα από τη λήψη της έγκρισης αυτής. »
- 6.α. Στην παρ. 7 του άρθρου 6 του ν. 2601/1998 προστίθεται εδάφιο, ως εξής:
«Αν χωρίς να συντρέχουν λόγοι ανωτέρας βίας η επένδυση ολοκληρωθεί εντός έξι μηνών από τη λήξη της αρχικής ή μετά παράταση προθεσμίας, η ολοκλήρωση επιτρέπεται να πιστοποιηθεί εφόσον κατατεθεί σχετική αίτηση για πιστοποίηση και ενισχύονται μόνο οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν εμπρόθεσμα.»
- β. Η ρύθμιση της περ. α' της παραγράφου αυτής ισχύει και για τις επενδύσεις που έχουν υπαχθεί στο ν. 2601/1998 για τις οποίες δεν έχει ακόμα εκδοθεί η απόφαση πιστοποίησης της ολοκλήρωσης.
7. Η προθεσμία που προβλέπεται στη διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2601/1998 και όπως είχε παραταθεί με την παρ. 2 του άρθρου 34 του ν. 3130/2003 (ΦΕΚ 76 Α') παρατείνεται αφότου έληξε μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2004.
8. Η προθεσμία που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης υ' της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 2601/1998, όπως αυτή είχε παραταθεί με την παρ. 3 του άρθρου 34 του ν. 3130/2003 (ΦΕΚ 76 Α'), παρατείνεται αφότου έληξε μέχρι την 15η Σεπτεμβρίου 2004.
9. Εκκρεμείς αιτήσεις υπαγωγής που υπεβλήθησαν από 1.1.2004 εξετάζονται από τις υπηρεσίες στις οποίες υποβλήθηκαν μέσα σε τρεις μήνες από τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 11 του άρθρου αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2601/1998, όπως ισχύει, με συμπλήρωση ή και αντικατάσταση των υποβληθέντων δικαιολογητικών.
10. Αποφάσεις υπαγωγής ή μη που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 3219/2004 ανακαλούνται και οι σχετικές αιτήσεις επανακρίνονται από τις υπηρεσίες στις οποίες υποβλήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2601/1998, όπως ισχύει, με συμπλήρωση ή και αντικατάσταση των υποβληθέντων δικαιολογητικών.
11. Στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων 9 και 10 για την εξέταση των αιτήσεων υποβάλλεται από τους ενδιαφερόμενους φορείς δήλωση με αναγκαία δικαιολογητικά σε συμπλήρωση ή αντικατάσταση των υποβληθέντων

μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Εάν δεν υποβληθούν δηλώσεις, οι αιτήσεις τίθενται στο αρχείο και επιστρέφεται το οικείο παράβολο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22 Κατάργηση διατάξεων του ν. 3220/2004

1. Οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3220/2004 (ΦΕΚ 15 Α') καταργούνται από την έναρξη της ισχύος τους.
2. Οι διατάξεις των άρθρων 16 έως και 25 του Κεφαλαίου Β' του ν. 3220/2004 καταργούνται από την έναρξη της ισχύος τους και από την ίδια ημερομηνία επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις που καταργήθηκαν ή αντικαταστάθηκαν από αυτές.
3. Τα δύο τελευταία εδάφια της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 38 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν.2859/2000 - ΦΕΚ 248 Α'), τα οποία προστέθηκαν με την παράγραφο 18 του άρθρου 39 του ν. 3220/2004, καταργούνται από την έναρξη της ισχύος τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23 Σύσταση Διαπεριφερειακού Ελεγκτικού Κέντρου (Δ.Ε.Κ.) Θεσσαλονίκης στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών

1. Συστήνεται στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών Υπηρεσία φορολογικού ελέγχου, με τίτλο «Διαπεριφερειακό Ελεγκτικό Κέντρο Θεσσαλονίκης» και έδρα τη Θεσσαλονίκη. Το παραπάνω Διαπεριφερειακό Ελεγκτικό Κέντρο (Δ.Ε.Κ.) λειτουργεί σε επίπεδο Διεύθυνσης και υπάγεται στη Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων.
2. Το Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης διαρθρώνεται στις παρακάτω οργανικές μονάδες, επιπέδου Τμήματος, μεταξύ των οποίων κατανέμονται οι αρμοδιότητες αυτού :
 - α) Α' Τμήμα Ελέγχου
 - β) Β' Τμήμα Ελέγχου
 - γ) Γ' Τμήμα Ελέγχου
 - δ) Δ' Τμήμα Διαδικασιών και Γραμματείας.
3. Οι καθ' ύλην αρμοδιότητες του Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης είναι ίδιες με του Εθνικού Ελεγκτικού Κέντρου (ΕΘ.Ε.Κ.), που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 2343/1995 (ΦΕΚ 211 Α') και του π.δ. 280/1997 (ΦΕΚ 203 Α'), το οποίο μετονομάζεται σε Διαπεριφερειακό Ελεγκτικό Κέντρο (Δ.Ε.Κ.) Αθηνών. Τα Τμήματα Ελέγχου και το Τμήμα Διαδικασιών και Γραμματείας του Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης έχουν τις ίδιες αρμοδιότητες με τις Εποπτείες Ελέγχου και το Τμήμα Διαδικασιών

και Γραμματείας του Δ.Ε.Κ. Αθηνών, αντίστοιχα.

4. Η κατά τόπον αρμοδιότητα του Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης εκτείνεται στα όρια των Διοικητικών Περιφερειών Δυτικής Μακεδονίας, Κεντρικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και Θεσσαλίας, καθώς και της περιοχής της νήσου Λήμνου, ενώ του Δ.Ε.Κ. Αθηνών περιορίζεται στα όρια των λοιπών περιοχών της χώρας.

5. Στο Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης συστήνεται μία θέση Υποδιευθυντή. Ο παραπάνω Υποδιευθυντής έχει τα εξής καθήκοντα :

Βοηθά τον Προϊστάμενο του Δ.Ε.Κ. στην άσκηση των καθηκόντων του και εκτελεί τα καθήκοντα που του ανατίθενται από αυτόν.

Αναπληρώνει τον Προϊστάμενο του Δ.Ε.Κ. σε περίπτωση απουσίας, κωλύματος ή έλλειψης αυτού.

6. Οι οργανικές θέσεις προσωπικού του Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης, ανά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα, θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, που θα εκδοθεί κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 20 του ν. 2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α').

7. Για τους Προϊσταμένους του Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης και των Τμημάτων του, καθώς και για τον Υποδιευθυντή και τους ελεγκτές που στελεχώνουν το Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 4 και των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 5 του π.δ. 280/1997. Στις προβλεπόμενες θέσεις Διευθυντών του κλάδου ΠΕ Εφοριακών, προστίθενται δύο (2) θέσεις για την πλήρωση της θέσης του Διευθυντή και του Υποδιευθυντή του συνιστώμενου Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης, μειουμένων ισάριθμα των συνολικών θέσεων με βαθμό Δ'- Α' του ίδιου κλάδου.

8. Ο χρόνος έναρξης λειτουργίας του συνιστώμενου Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

9. Από την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης, το ΕΘ.Ε.Κ. θα λειτουργήσει με το νέο τίτλο και την περιορισμένη κατά τόπον αρμοδιότητα, που προβλέπονται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Οι υφιστάμενες μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία εκκρεμείς υποθέσεις του ΕΘ.Ε.Κ., που υπάγονται κατά τις διατάξεις του παρόντος νόμου στο Δ.Ε.Κ. Θεσσαλονίκης και για τις οποίες έχουν εκδοθεί εντολές ελέγχου και έχει αρχίσει ο έλεγχος αυτών, ολοκληρώνονται από το Δ.Ε.Κ. Αθηνών.

Άρθρο 24

Σύσταση και αναδιοργάνωση Δ.Ο.Υ. του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών

1. Συνιστάται Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) Β' Τάξης, επιπέδου Τμήματος, με τίτλο «Δ.Ο.Υ. Παλαμά» και έδρα το Δήμο Παλαμά του Νομού Καρδίτσας. Η κατά τόπον αρμοδιότητα της Δ.Ο.Υ. Παλαμά εκτείνεται στα όρια των περιοχών των Δήμων Παλαμά και Φύλλου, οι οποίες αποσπώνται από την αρμοδιότητα της Δ.Ο.Υ. Καρδίτσας και της Δ.Ο.Υ. Σοφάδων, αντίστοιχα.

2. Η Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) Αγίου Αθανασίου Νομού Θεσσαλονίκης (περ. 21 παρ. 1 του άρθρου 164 του π.δ. 551/1988 - ΦΕΚ 259 Α') αναβαθμίζεται από Β' Τάξης επιπέδου Τμήματος, σε Α' Τάξης επιπέδου Διεύθυνσης. Η κατά τόπον αρμοδιότητα της Δ.Ο.Υ. Αγίου Αθανασίου εκτείνεται στα όρια των περιοχών των Δήμων Αγίου Αθανασίου, Κουφαλίων και Χαλκηδόνας, οι οποίες αποσπώνται από την κατά τόπον αρμοδιότητα της Δ.Ο.Υ. Ιωνίας Νομού

Θεσσαλονίκης.

Η Δ.Ο.Υ. Αγίου Αθανασίου διαρθρώνεται στα παρακάτω Τμήματα:

α) Ελέγχου

β) Φορολογικής Διαδικασίας

γ) Εσόδων

δ) Εξόδων

ε) Μητρώου

στ) Δικαστικό

3. Στις προβλεπόμενες θέσεις προσωπικού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών με βαθμό Διευθυντή, συνιστάται μία (1) θέση εκτός της Βαθμολογικής Κλίμακας των κλάδων ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ Εφοριακών.

4. Ο χρόνος έναρξης λειτουργίας της συνιστώμενης Δ.Ο.Υ. Παλαμά και της Δ.Ο.Υ. Αγίου Αθανασίου με τη νέα οργανωτική της δομή θα καθοριστεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

5. Στις Δ.Ο.Υ. Νομών Θεσσαλονίκης και Καρδίτσας, που προβλέπονται στους πίνακες των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 1 του π.δ. 42/2001 (ΦΕΚ 32 Α'), εντάσσονται και οι Δ.Ο.Υ. Αγ. Αθανασίου και Παλαμά, αντίστοιχα, ως εξής :

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	
Α'ΤΑΞΗΣ	Α'-Β'ΤΑΞΗΣ
Α' Θεσ/νίκης	Λαγκαδά
Β' Θεσ/νίκης (Β',Γ)	
Δ' Θεσ/νίκης	
Ε' Θεσ/νίκης	
ΣΤ' Θεσ/νίκης	
Ζ' Θεσ/νίκης	
Η' Θεσ/νίκης	
Θ' Θεσ/νίκης	
Ι' Θεσ/νίκης	
ΦΑΕ' Θεσ/νίκης	
Αμπελοκήπων Θεσ/νίκης	
Ιωνίας Θεσ/νίκης	
Καλαμαριάς	
Νεάπολης Θεσ/νίκης	
Τούμπας	
Σταυρούπολης	
Αγίου Αθανασίου»	
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	
Δ.Ο.Υ. Α'ΤΑΞΗΣ	Δ.Ο.Υ. Α'-Β'ΤΑΞΗΣ
Καρδίτσας	Σοφάδων
	Μουζακίου
	Παλαμά

6. Τα άρθρα 164 και 196 του π.δ. 551/1988 (ΦΕΚ 259 Α'), όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του π.δ. 277/2000 (ΦΕΚ 227 Α') και του π.δ. 42/2001 (ΦΕΚ 32 Α'), τροποποιούνται ανάλογα, κατά το μέρος που ρυθμίζονται διαφορετικά με τις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 25

Φορολογική μεταχείριση των κερδών αλλοδαπών πλοιοκτητριών επιχειρήσεων από τη ναύλωση πλοίων τους για τις ανάγκες των Ολυμπιακών Αγώνων

1. Τα καθαρά κέρδη από τη ναύλωση των κρουαζιερόπλοιων των αλλοδαπών πλοιοκτητριών επιχειρήσεων, που έχουν ανακηρυχθεί ανάδοχοι από την Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων Αθήνα 2004 Α.Ε., προσδιορίζονται με πολλαπλασιασμό των εσόδων (αμοιβών) από τη ναύλωση με το συντελεστή καθαρού κέρδους δέκα τοις εκατό (10%) με την προϋπόθεση ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν ασκούν κατά το χρόνο αυτόν άλλη δραστηριότητα στην Ελλάδα. Ως ακαθάριστα έσοδα (αμοιβές) από τη ναύλωση λαμβάνονται αυτά που προκύπτουν από τα συμφωνητικά ναυλώσεως, που θα πρέπει να κατατίθενται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από την κατάρτιση τους. Τα συμφωνητικά ναυλώσεως που έχουν καταρτισθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος θα πρέπει να κατατεθούν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. εντός είκοσι (20) εργάσιμων ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Τα προκύπτοντα καθαρά κέρδη φορολογούνται με συντελεστή τριάντα πέντε τοις εκατό (35%), ο οφειλόμενος δε φόρος καταβάλλεται εφάπαξ με δήλωση που υποβάλλεται στη Δ.Ο.Υ. Φορολογίας Πλοίων Πειραιά μέχρι τη 10η Αυγούστου 2004.

Με την καταβολή του παραπάνω φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των παραπάνω επιχειρήσεων, οι οποίες δεν υποχρεούνται να τηρούν βιβλία και στοιχεία για τα έσοδα από τη ναύλωση των κρουαζιερόπλοιων.

2. Οι Λιμενικές Αρχές υποχρεούνται να αρνηθούν τη χορήγηση άδειας απόπλου για τα πλοία που φορολογούνται με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, αν δεν προσκομισθεί σε αυτές βεβαίωση του προϊσταμένου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. για την καταβολή του οφειλόμενου φόρου.

Οι διατάξεις του άρθρου 113 του Κ.Φ.Ε. και του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α') εφαρμόζονται αναλόγως και για το φόρο που οφείλεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

3. Στα κρουαζιερόπλοια τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για τη διαμονή των θεατών των Ολυμπιακών Αγώνων, και θα είναι ελλιμενισμένα στο λιμάνι του Πειραιά από 01.8.2004 έως 31.8.2004, θα διατηρηθεί το καθεστώς ατέλειας στα τροφοεφόδια, τα καύσιμα, καθώς και τα είδη, τα οποία θα διατίθενται από τα καταστήματα των πλοίων. Επί των πωλούμενων ειδών και των παρεχόμενων υπηρεσιών από τα καταστήματα θα υπολογίζεται Φ.Π.Α. σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Για τα καπνικά και τα οινοπνευματώδη ποτά, θα εφαρμοστούν οι ισχύουσες διατάξεις επιβολής των Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης.

Άρθρο 26

Αμοιβές πτυχιούχων Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι, και λοιπών προσώπων που καταβάλλονται από την Ο.Ε.Ο.Α. ΑΘΗΝΑ 2004 Α.Ε.

1. Οι αμοιβές που καταβάλλει εξ ελευθεριότητας η Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων Αθήνα 2004 Α.Ε. από 1.1.2004 κατόπιν απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της στους δικαιούχους του προγράμματος επιμόρφωσης «STAGE», το οποίο καταρτίστηκε με την 33097/25.9.2003 (ΦΕΚ 1420 Β 71.10.2003) κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εξαιρούνται από την παρακράτηση του φόρου εισοδήματος.
2. Τα ποσά φόρου εισοδήματος, που ήδη παρακρατήθηκαν και αποδόθηκαν από την Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων Αθήνα 2004 Α.Ε., θα της επιστραφούν από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. εντός μηνός από την υποβολή της σχετικής αίτησης.
3. Η υποχρέωση κοινωνικής ασφάλισης στους ασκούμενους που τοποθετούνται από 1.1.2004 και μετά στην Ο.Ε.Ο.Α. ΑΘΗΝΑ 2004 Α.Ε., στα πλαίσια του προγράμματος «STAGE», βάσει της υπ' αριθμ. 33097/2003 κοινής υπουργικής απόφασης, εξαντλείται στο μέρος της αποζημίωσης που καταβάλλεται και χρηματοδοτείται από τον Ο.Α.Ε.Δ., κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 18 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α') και του άρθρου 18 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α').

Άρθρο 27

Στο κοινωφελές ίδρυμα με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ», του οποίου η σύσταση εγκρίθηκε και ο οργανισμός διοίκησης και διαχείρισης κυρώθηκε με το από 10 Φεβρουαρίου 2004 προεδρικό διάταγμα (ΦΕΚ 347 Β'), εφαρμόζονται τα άρθρα 1 παράγραφος 1 και 12 παράγραφος 1 του ν. 1610/1986 (ΦΕΚ 89 Α'), που αναφέρονται στην έγκριση σύστασης ιδρύματος με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ» και στην κύρωση του οργανισμού αυτού.

Άρθρο 28

Παράταση προθεσμίας

Η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν. 2992/2002 (ΦΕΚ 54 Α') αντικαθίσταται ως εξής :

«δ) Ο μετασχηματισμός ολοκληρωθεί από την 1η Ιανουαρίου 2002 και μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2005».

Άρθρο 29

Τελικές διατάξεις

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορούν να ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής, τα χρονικά διαστήματα ισχύος και κάθε ειδικότερο θέμα των κεφαλαίων Α', Β' και Γ' του παρόντος νόμου.

Άρθρο 30 **Ρυθμίσεις για το Άλσος της Σχολής Ευελπίδων**

1. Επιτρέπεται οι κάτοχοι άδειας λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, που βρίσκονται επί των οδών που περικλείουν το Άλσος της Σχολής Ευελπίδων, να τοποθετούν προσωρινά τραπεζοκαθίσματα, καθώς και το αναγκαίο δίκτυο ηλεκτροφωτισμού, σε τμήμα του Άλσους που παραχωρήθηκε στο Δήμο Αθηναίων με την υπ' αριθμ. 91875/888/29.10.2001 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Γεωργίας κατά κυριότητα, νομή και κατοχή, υπό τους ακόλουθους όρους:

α) Η τοποθέτηση των τραπεζοκαθισμάτων και η εγκατάσταση του αναγκαίου ηλεκτροφωτισμού επιτρέπεται σε τμήμα του Άλσους συνολικού εμβαδού δύο (2) στρεμμάτων, όπως αυτό απεικονίζεται στο υπ' αριθμ. 3172/23 Ιουλίου 2003 τοπογραφικό διάγραμμα του τμήματος τοπογραφικού της Διεύθυνσης Πολεοδομίας του Δήμου Αθηναίων, το οποίο εγκρίθηκε την 23η Ιουλίου 2003, από τη Διεύθυνση Δασών της Περιφέρειας Αττικής, αποκλειστικά και μόνο για το χρονικό διάστημα από πρώτης Μαΐου έως τριακοστής Σεπτεμβρίου κάθε έτους.

β) Κατά την τοποθέτηση των τραπεζοκαθισμάτων και των εγκαταστάσεων ηλεκτροφωτισμού απαγορεύεται η κοπή, αποκλάδωση και τραυματισμός των δένδρων του Άλσους και η παρεμπόδιση της απρόσκοπτης διέλευσης των επισκεπτών αυτού.

γ) Απαγορεύεται η δημιουργία οποιασδήποτε μόνιμης ή προσωρινής εγκατάστασης, πλην των παραπάνω, στο, κατά τα ανωτέρω, οριοθετημένο τμήμα του Άλσους.

δ) Οι υπεύθυνοι των καταστημάτων, που χρησιμοποίησαν το συγκεκριμένο χώρο του Άλσους της Σχολής Ευελπίδων, οφείλουν να απομακρύνουν τα τραπεζοκαθίσματα και τις εγκαταστάσεις ηλεκτροφωτισμού και να τον αποκαταστήσουν στην αρχική του μορφή, μέσα στο πρώτο δεκαήμερο του Οκτωβρίου κάθε χρόνου, με δικές τους δαπάνες.

2. Η μη τήρηση των ανωτέρω όρων συνεπάγεται την ανάκληση της άδειας λειτουργίας του καταστήματος.

Άρθρο 31

1. Για τις ανάγκες που θα προκύψουν από την προετοιμασία της υποψηφιότητας της Ελλάδας ως μη μόνιμου μέλους στο Συμβούλιο Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και από την προβλεπόμενη εκλογή και συμμετοχή της σε αυτό, επιτρέπεται η απόσπασση από 15.9.2004 έως 28.2.2007 στη Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ελλάδας στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη των εξής υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών: έως πέντε υπαλλήλων του διπλωματικού κλάδου με βαθμό Συμβούλου Πρεσβείας Α' ή Β', έως πέντε υπαλλήλων του διπλωματικού κλάδου με βαθμό Γραμματέα Πρεσβείας Α', Β' ή Γ', ενός υπαλλήλου του επιστημονικού προσωπικού της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας, έως τριών υπαλλήλων του κλάδου Διοικητικής, Λογιστικής και Γραμματειακής Υποστήριξης, ενός υπαλλήλου του κλάδου Επικοινωνιών και Πληροφορικής και έως δύο υπαλλήλων του κλάδου βοηθητικού προσωπικού.

2. Στο άρθρο 31 του ν. 3196/2003 (ΦΕΚ 274 Α') προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Συνιστάται Γραφείο Συνδέσμου της Ελλάδας στην Πρίστινα του Κοσόβου»

3. Στον πίνακα Α' του άρθρου 2 του π.δ. 194/1998 (ΦΕΚ 144 Α'), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 2694/1999 (ΦΕΚ 55 Α') και της

παραγράφου 2 του άρθρου 31 του ν. 3196/2003 (ΦΕΚ 274 Α'), προστίθεται περίπτωση 95 ως εξής:

«95. Γραφείο Συνδέσμου στην Πρίστινα:

- Πληρεξούσιος Υπουργός Α' ή Β'
- Γραμματέας Πρεσβείας Α', Β' ή Γ'
- Τρεις υπάλληλοι του κλάδου Διοικητικής, Λογιστικής και Γραμματειακής Υποστήριξης
- Υπάλληλος του κλάδου Επικοινωνιών και Πληροφορικής
- Ιδιαίτερος Γραμματέας
- Μεταφραστής
- Κλητήρας
- Οδηγός
- Φύλακας - θυρωρός
- Οικιακός βοηθός.»

4. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 17 του ν. 3072/2002 (ΦΕΚ 294 Α') αντικαθίσταται ως εξής: «Η μεταφορά των δικηγόρων ενεργείται σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, κατά προτίμηση εποπτευόμενα από τα οριζόμενα στο πρώτο εδάφιο Υπουργεία, ανάλογα με τις ανάγκες τους, καθώς επίσης και στη Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού.»

5. Η παράγραφος 3 του άρθρου 4 του «Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών», που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2594/1998 (ΦΕΚ 62 Α'), όπως αυτή έχει τροποποιηθεί και ισχύει με το ν. 3196/2003 (ΦΕΚ 274 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Συνιστάται στο Υπουργείο Εξωτερικών Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού της οποίας προϊστάται ο εκάστοτε αρμόδιος για θέματα απόδημου ελληνισμού Υφυπουργός Εξωτερικών.

Η θέση του Γενικού Γραμματέα Απόδημου Ελληνισμού καταργείται. Οι οργανικές θέσεις της εν λόγω Γραμματείας καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών.

Η Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού λειτουργεί ως αυτοτελής δημόσια υπηρεσία, στο πλαίσιο του Υπουργείου Εξωτερικών, με δικό της οργανισμό λειτουργίας, ο οποίος καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομίας και Οικονομικών.

Στη Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού συνιστώνται μία θέση Γενικού Διευθυντή και μία θέση Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή, αμφότεροι μετακλητοί υπάλληλοι, οι οποίοι θα ορίζονται με απόφαση του Υφυπουργού Εξωτερικών.

Ο Γενικός Διευθυντής και ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής επικουρούν τον Υφυπουργό Εξωτερικών στο έργο του ως προϊσταμένου της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού και ασκούν τα καθήκοντα που θα τους ανατεθούν με απόφαση του Υφυπουργού Εξωτερικών.

Οι εν λόγω υπάλληλοι θα πρέπει να διαθέτουν πτυχίο Α.Ε.Ι, της ημεδαπής ή ισότιμο της αλλοδαπής, καθώς και εμπειρία σχετική προς το αντικείμενο.

Οι υπάλληλοι αυτοί εξομοιώνονται βαθμολογικά και μισθολογικά, ο μεν Γενικός Διευθυντής με Πληρεξούσιο Υπουργό Α', ο δε Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής με Πληρεξούσιο Υπουργό Β' της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών.

Σε περίπτωση που οι ανωτέρω είναι υπάλληλοι ή λειτουργοί του δημόσιου τομέα, ο χρόνος υπηρεσίας στη θέση του Γενικού Διευθυντή ή του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού λογίζεται για όλες τις συνέπειες ως πραγματική υπηρεσία στην οργανική του θέση.

Για την υποστήριξη του Υφυπουργού στο εν θέματι έργο του συνιστώνται δύο θέσεις ειδικών συμβούλων και δύο θέσεις ειδικών συνεργατών, που προσλαμβάνονται με απόφαση του Υφυπουργού Εξωτερικών με σύμβαση

εργασίας ιδιωτικού δικαίου, η οποία λύεται αυτοδικαίως, χωρίς αποζημίωση, και ο προσληφθείς απολύεται με την αποχώρηση του Υφυπουργού που τον προσέλαβε. Οι ειδικοί σύμβουλοι και οι ειδικοί συνεργάτες πρέπει να έχουν τα γενικά προσόντα που απαιτούνται για το διορισμό των δημοσίων διοικητικών πολιτικών υπαλλήλων, εκτός από το ανώτατο όριο ηλικίας, καθώς επίσης να είναι κάτοχοι πτυχίου Α.Ε.Ι, της ημεδαπής ή ισότιμου της αλλοδαπής ή να διαθέτουν εμπειρία στο θεματικό αντικείμενο των καθηκόντων που θα τους ανατεθούν, ενώ για τις αποδοχές τους ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις που ρυθμίζουν τις αποδοχές των ειδικών συμβούλων και συνεργατών του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 Α')»

Άρθρο 32

Απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης ασθενοφόρων αυτοκινήτων

Η παράγραφος 9 του άρθρου 132 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας», όπως αυτή προστέθηκε με την παράγραφο 8 του άρθρου 27 του ν. 3156/2003 (ΦΕΚ 157 Α') «Ομολογιακά δάνεια, πιλοποίηση απαιτήσεων και απαιτήσεων από ακίνητα και άλλες διατάξεις», αντικαθίσταται ως ακολούθως: «9. Απαλλάσσονται από το τέλος ταξινόμησης τα ασθενοφόρα αυτοκίνητα που παραλαμβάνονται από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, τα Περιφερειακά Συστήματα Υγείας Πρόνοιας (Πε.Σ.Υ.Π.) και αποκεντρωμένες μονάδες αυτών, το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.), καθώς και νοσοκομεία που λειτουργούν ως Ν.Π.Ι.Δ. επιχορηγούμενα από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από τη δημοσίευση του ν. 3156/2003 (ΦΕΚ 157 Α')»

Άρθρο 33

Επιστροφή παρακρατηθέντος φόρου επί τόκων ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου σε κατοίκους εξωτερικού

Το δικαίωμα αξίωσης της επιστροφής στους μόνιμους κατοίκους εξωτερικού του παρακρατηθέντος φόρου επί των τόκων ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, που καταβλήθηκαν σε αυτούς μέσα στο έτος 1999, παρατείνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2004.

Άρθρο 34

1. Η παράγραφος 1 (Δ) του άρθρου 4 του π.δ. 274/2000, η οποία είχε προστεθεί με το άρθρο 1 παράγραφος 2 εδάφιο στ' του π.δ. 103/2003, αντικαθίσταται ως εξής:

«Όταν η χρηματοδότηση γίνεται από προγράμματα ή χρηματοδοτικά σχήματα που διαχειρίζονται οι Περιφέρειες της χώρας, η ένταξη των πράξεων διενεργείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα στον οποίο υπάγεται η διαχειριστική αρχή του προγράμματος, σύμφωνα με το ν. 2860/2000, όπως ισχύει, ενώ οι σχετικές αποφάσεις χρηματοδότησης υπογράφονται από τον Γενικό Γραμματέα Έρευνας και Τεχνολογίας και συνυπογράφονται από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας.»

2. Αντικαθίστανται τα εδάφια, τα οποία είχαν προστεθεί στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του ν. 1514/1985 με το άρθρο 1 παράγραφος 5 του ν. 2919/2001, με το ακόλουθο εδάφιο, ως εξής:

«Βιομηχανικές επιχειρήσεις και άλλες παραγωγικές μονάδες φυσικών ή νομικών προσώπων οποιασδήποτε φύσεως και μορφής του ιδιωτικού ή δημόσιου τομέα που λειτουργούν στη χωρική αρμοδιότητα καθεμιάς των Διοικητικών Περιφερειών του Κράτους, μπορούν, μετά από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος της οικείας Περιφέρειας ή της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας (Γ.Γ.Ε.Τ.), να υποβάλλουν προτάσεις για χρηματοδότηση (επιχορήγηση ή συνδρομή) αυτών, από προγράμματα και άλλα χρηματοδοτικά σχήματα που διαχειρίζεται η Περιφέρεια. Το π.δ. 274/2000 εφαρμόζεται αναλόγως και σε αυτήν την περίπτωση.»

Άρθρο 35

Το σύνολο των εργαζομένων σε όλα, ανεξαιρέτως, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (έντυπα και ηλεκτρονικά) και το κάθε είδους προσωπικό, το οποίο εμπλέκεται στην παραγωγή, διανομή και διακίνηση τύπου, υποχρεούται να παρέχει την εργασία του κατά την αργία της 13ης Αυγούστου 2004, ημερομηνία έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων και αμειβεται για την εργασία του αυτή κατά τις κείμενες διατάξεις για παροχή εργασίας σε ημέρες αργίας.

Άρθρο 36

Μέχρι και την 31η Οκτωβρίου 2004 απαγορεύονται οι διαδικασίες και η λήψη μέτρων ατομικής ή συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης, συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και των προσωρινών διαταγών, εντός ή εκτός της χώρας, σε βάρος των Εταιρειών «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ - ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ Α.Ε.» και «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ Α.Ε.», και οποιουδήποτε περιουσιακού τους στοιχείου, ομοίως δε και κατά παντός παραρτήματος τούτου, αναγκαίου ή πρόσφορου προς εξυπηρέτηση αυτού ή των χρηστών του, οι δε τυχόν ανωτέρω εκκρεμείς διαδικασίες, καθώς και οι συνέπειες των μέτρων τούτων αναστέλλονται κατά το άνω διάστημα.

Άρθρο 37

1. Στο τέλος του άρθρου 78 «Διαχειριστικές υποχρεώσεις Α.Α.Ε. και Τ.Α.Α.» του ν. 2725/1999, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα, προστίθεται παράγραφος δ που έχει ως εξής:

«δ. Ειδικότερα για την αγωνιστική περίοδο 2004-2005 στο άθλημα του ποδοσφαίρου, ως έναρξη αυτής θεωρείται η ημερομηνία έναρξης του πρωταθλήματος της Α' Εθνικής Κατηγορίας.»

2. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 110 του ν. 2725/1999, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα, «Πρωταθλήματα επαγγελματικού ποδοσφαίρου» και διατυπώνεται ως εξής:

«1. Όσον αφορά τη λειτουργία της Γ' Εθνικής Κατηγορίας ισχύουν τα ακόλουθα: Οι ανερχόμενες ποδοσφαιρικές ομάδες από τη Δ' στη Γ' Εθνική Κατηγορία για την αγωνιστική περίοδο 2004-2005 και εφεξής δύνανται να επιλέγουν τη μορφή της

Ποδοσφαιρικής Ανώνυμης Εταιρίας ή του Τ.Α.Π. με την οποία θα μετέχουν στο πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής Κατηγορίας.

Οι ανωτέρω ομάδες οφείλουν να συστήσουν Π.Α.Ε. ή Τ.Α.Π. το αργότερο δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη του οικείου πρωταθλήματος, αλλιώς αποβάλλονται από αυτό. Την απόφαση της αποβολής λαμβάνει το Δ.Σ. της Ε.Π.Α.Ε. ύστερα από πρόταση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού, το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την έναρξη του πρωταθλήματος.

Οι Π.Α.Ε. που δικαιούνται συμμετοχής στο πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής Κατηγορίας δύνανται, μετά από σχετική απόφαση των μετόχων τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2190/1920, να αποφασίσουν τη λύση τους και με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μελών του Ιδρυτικού Σωματείου να αντικατασταθούν από Τμήματα Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών (Τ.Α.Π.), σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2725/1999, και τα οποία υποκαθιστούν στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τις Π.Α.Ε..

Για την ασφαλιστική κάλυψη των ποδοσφαιριστών του Τ.Α.Π. εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 89 του ν. 2725/1999, όπως αυτός ισχύει σήμερα. Τα Τ.Α.Π. διέπονται από τους κανονισμούς που ισχύουν για όλες τις ομάδες Α', Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας.

3. Τροποποιείται η παρ.1 του άρθρου 112 του ν. 2725/1999, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί και ισχύει έως σήμερα, «Πρωταθλήματα επαγγελματικού ποδοσφαίρου», ως ακολούθως:

«1. Τα κατ' έτος διεξαγόμενα πρωταθλήματα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου είναι:

- α) το πρωτάθλημα της Α' Εθνικής Κατηγορίας και
- β) το πρωτάθλημα της Β' Εθνικής Κατηγορίας.»

4.

α. Τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 99 του ν. 2725/1999 και επαναδιατυπώνεται ως κατωτέρω:

«1. Μέλη της Ε.Π.Α.Ε. καθίστανται οι Π.Α.Ε. και τα Τ.Α.Π. που έχουν δικαίωμα συμμετοχής στα Ποδοσφαιρικά Πρωταθλήματα Α', Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας.»

β. Τροποποιείται η παράγραφος 2β του άρθρου 99 του ν. 2725/1999 και επαναδιατυπώνεται ως εξής:

«Πάρεδρα μέλη είναι οι Π.Α.Ε. και τα Τ.Α.Π. που συμμετέχουν στο πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής Κατηγορίας.»

5. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 115 του ν. 2725/1999 η φράση «Από την αγωνιστική περίοδο 2004-2005» αντικαθίσταται από τη φράση «Από την αγωνιστική περίοδο 2006-2007».

6. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 117 του ν. 2725/1999 η φράση «Για τις αγωνιστικές περιόδους 2001-2002, 2002-2003 και 2003-2004» αντικαθίσταται από τη φράση «Για τις αγωνιστικές περιόδους 2004-2005 και 2005-2006».

7. Η παράγραφος 1 του άρθρου 118 του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για τις αγωνιστικές περιόδους 2004-2005 και 2005-2006 σε κάθε Τ.Α. Κ. της Α2 Εθνικής Κατηγορίας καλαθοσφαίρισης παρέχεται από τη Γ.Γ.Α. ετήσια τακτική επιχορήγηση εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ.»

8. Προστίθεται παράγραφος 6 στο τέλος του άρθρου 115 του ν. 2725/1999, όπως αυτός ισχύει σήμερα:

«6. Οι Κ.Α.Ε. που δικαιούνται συμμετοχής στο πρωτάθλημα της Α2 Εθνικής Κατηγορίας δύνανται, μετά από σχετική απόφαση των μετόχων τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2190/1920 να αποφασίσουν τη λύση τους και με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μελών του Ιδρυτικού Σωματείου να αντικατασταθούν από Τμήματα Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών (Τ.Α.Κ.), σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2725/1999, και τα οποία υποκαθιστούν στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τις Κ.Α.Ε..»

Άρθρο 38 **Φορολόγηση επαναπατριζόμενων κεφαλαίων**

1. Φυσικά και νομικά πρόσωπα που είναι φορολογικά υπόχρεα στην Ελλάδα δύνανται να μεταφέρουν κεφάλαια, τα οποία διαθέτουν σε οποιαδήποτε μορφή τραπεζικών λογαριασμών στην αλλοδαπή, σε τραπεζικούς λογαριασμούς της ημεδαπής, σε χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, καταβάλλοντος φόρο με συντελεστή 3% επί της αξίας τους κατά το χρόνο της μεταφοράς.
2. Με την καταβολή του προβλεπόμενου στην προηγούμενη παράγραφο φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου για τα κεφάλαια αυτά.
3. Η εισαγωγή των κεφαλαίων θα γίνεται μέσω τραπεζών ή άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, εγκατεστημένων στην ημεδαπή, με δήλωση - εξουσιοδότηση του ενδιαφερομένου προς την τράπεζα.
4. Οι τράπεζες υποχρεούνται να παρακρατούν το φόρο κατά την εισαγωγή των κεφαλαίων και να τον αποδίδουν με ειδική δήλωση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε.Ε. Αθηνών την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα, τηρώντας το τραπεζικό και φορολογικό απόρρητο όσον αφορά την ταυτότητα των ενδιαφερομένων. Ο τύπος και το περιεχόμενο της παραπάνω δήλωσης, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.
5. Η καταβολή του φόρου νομιμοποιεί φορολογικά τη χρήση των κεφαλαίων αυτών στην Ελλάδα και απαλλάσσει τον υπόχρεο από γεγεννημένες φορολογικές υποχρεώσεις, καθώς και από τυχόν φορολογικά αδικήματα που προέβλεπε ή προβλέπει η κείμενη νομοθεσία, αναφορικά με τα κεφάλαια αυτά και μόνο. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι λοιπές μη φορολογικού χαρακτήρα διατάξεις, ιδίως των νόμων 2331/1995 και 3034/2002.
6. Σε περίπτωση απόκτησης περιουσιακών στοιχείων δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 2238/1994.
7. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία μεταφοράς των κεφαλαίων αυτών στην Ελλάδα, ο τύπος και το περιεχόμενο της υποβαλλόμενης από τον υπόχρεο δήλωσης, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 39

Οφειλές προς πιστωτικά ιδρύματα

1. Η συνολική ληξιπρόθεσμη οφειλή από κάθε είδους συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων, οι οποίες συνομολογούνται ή έχουν συνομολογηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου με πιστωτικά ιδρύματα, δεν δύναται να υπερβαίνει το τριπλάσιο του κατά περίπτωση ληφθέντος κεφαλαίου εκάστου δανείου ή πίστωσης ή του αθροίσματος των ληφθέντων κεφαλαίων περισσότερων δανείων ή πιστώσεων ή προκειμένου περί αλληλόχρεων λογαριασμών, του ποσού της οφειλής, όπως αυτή διαμορφώθηκε κατά την τελευταία εκταμίευση του λογαριασμού, με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

2. Τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να αναπροσαρμόσουν το ύψος των απαιτήσεων τους σύμφωνα με τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου.

Τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να μην προχωρήσουν σε έναρξη διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη τους ούτε σε συνέχιση διαδικασιών που έχουν ήδη αρχίσει, μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2004 ή εφόσον εκκρεμεί η αίτηση του επόμενου εδαφίου για τη συνομολόγηση της ρύθμισης ή για όσο χρόνο ο οφειλέτης είναι ενήμερος.

Μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2004 οι οφειλέτες ή οι εγγυητές πρέπει να υποβάλουν στα πιστωτικά ιδρύματα αίτηση για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση.

Η αποπληρωμή της προκύπτουσας κατά τα ως άνω οφειλής πρέπει να έχει διάρκεια πέντε (5) έως επτά (7) ετών, εκ των οποίων δύο (2) έτη θα αποτελούν περίοδο χάριτος και η αποπληρωμή θα γίνεται με ισόποσες περιοδικές δόσεις, εκτός και αν τα δύο μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Η οφειλή θα είναι έντοκη με το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο της ενήμερης οφειλής για όμοιες χρηματοδοτήσεις.

3. Παρέλευση της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου άπρακτης ή καθυστέρηση στην εξόφληση δόσης που έχει συμφωνηθεί με τη ρύθμιση πέραν των ενενήντα (90) ημερών παρέχει το δικαίωμα στο πιστωτικό ίδρυμα να αρχίσει ή να συνεχίσει τις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη της ανεξόφλητης οφειλής, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί σύμφωνα με τα ανωτέρω. Στην περίπτωση αυτή η οφειλή θα εκτοκίζεται με το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης.

4. Στην περίπτωση απαιτήσεων από κάθε είδους συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων που είχαν συνομολογηθεί κατά την ισχύ του ν. 2789/2000 και το ύψος των οποίων υπερβαίνει τα 2.201.000,00 ευρώ, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί την 31.12.1999 με το κεφάλαιο, τους συμβατικούς τόκους χωρίς ανατοκισμό και λοιπά έξοδα ή το αρχικό κεφάλαιο υπερβαίνει τις 400.000,00 ευρώ, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 1 και του α' εδαφίου της παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

Και στην περίπτωση αυτή δεν επιτρέπεται η έναρξη διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης ούτε η συνέχιση διαδικασιών που έχουν αρχίσει μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2004 ή εφόσον εκκρεμεί η αίτηση του επόμενου εδαφίου για τη συνομολόγηση της ρύθμισης ή για όσο χρόνο ο οφειλέτης είναι ενήμερος.

Τα πιστωτικά ιδρύματα θα προχωρήσουν, κατά τους όρους των τελευταίων δύο εδαφίων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, σε ρύθμιση της εξόφλησης της κατά περίπτωση συνολικής οφειλής που απορρέει από τις παραπάνω συμβάσεις, μετά από αίτηση των οφειλετών ή των εγγυητών που πρέπει να υποβληθεί στα πιστωτικά ιδρύματα μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2004 το αργότερο.

Μη εμπρόθεσμη υποβολή αίτησης κατά τα προαναφερθέντα ή καθυστέρηση στην εξόφληση δόσης που έχει συμφωνηθεί με τη ρύθμιση πέραν των ενενήντα (90) ημερών, παρέχει το δικαίωμα στο πιστωτικό ίδρυμα να αρχίσει ή να συνεχίσει τις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη της ανεξόφλητης οφειλής. Στην περίπτωση αυτή η οφειλή θα εκτοκίζεται με το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης.

5. Προκειμένου περί οφειλών κατά κύριο επάγγελμα αγροτών σχετικών με την επαγγελματική τους αυτή δραστηριότητα, που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 30 του ν. 2789/2000, όπως ισχύει, το συνολικό ύψος τους δεν δύναται να υπερβαίνει το διπλάσιο του κατά περίπτωση ληφθέντος κεφαλαίου ή προκειμένου περί αλληλόχρεων λογαριασμών το διπλάσιο του ποσού της οφειλής, όπως διαμορφώθηκε κατά την τελευταία εκταμίευση.

Για δάνεια που χορηγήθηκαν πριν από το έτος 1990, εφόσον δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία των οφειλών αυτών για την ανεύρεση του αρχικού κεφαλαίου, η συνολική οφειλή δεν δύναται να υπερβαίνει ποσοστό 150% του ποσού της οφειλής, όπως αυτή διαμορφώθηκε στην τελευταία προ του έτους 1990 ρύθμιση.

Τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται να υπολογίζουν το ύψος της οφειλής της παρούσας παραγράφου, να τη γνωστοποιούν στον οφειλέτη και να συνομολογούν τη ρύθμιση εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή της σχετικής αίτησης, η οποία πρέπει να υποβληθεί μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2004 το αργότερο. Και ως προς τις οφειλές αυτές ισχύουν οι λοιπές διατάξεις του παρόντος άρθρου.

6. Οι ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου πρέπει να συνομολογούνται από τα πιστωτικά ιδρύματα εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την εμπρόθεσμη υποβολή της αίτησης, εφαρμοζόμενης και στην περίπτωση αυτή της διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 2873/2000, όπως ισχύει.

7. Εάν κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου διαγραφούν από τα πιστωτικά ιδρύματα ποσά τόκων ή κεφαλαιοποιημένα ποσά τόκων:

α) αυτό δεν θα επιφέρει επιβολή προστίμων, προσαυξήσεων ή τελών, που προβλέπονται με διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας,

β) τα ποσά αυτά δύνανται να έρχονται σε μείωση της καθαρής θέσης ή να αποσβεσθούν σε διάρκεια πέντε (5) ετών.

8. Καταβολές που έγιναν οποτεδήποτε από τον οφειλέτη, τον εγγυητή ή τρίτο και αφορούν σε οφειλές ρυθμιζόμενες με τις ανωτέρω παραγράφους, αφαιρούνται από το συνολικό ποσό της οφειλής, όπως αυτή διαμορφώνεται με βάση τις διατάξεις του παρόντος.

9. Στις διατάξεις του παρόντος άρθρου υπάγονται και οι οφειλές επιχειρήσεων που τέθηκαν σε εκκαθάριση ή ειδική εκκαθάριση χωρίς όμως να έχει εγκατασταθεί και να αρχίσει τις εργασίες του ο εκκαθαριστής ή ο ειδικός εκκαθαριστής αντίστοιχα.

10. Στις διατάξεις του παρόντος άρθρου υπάγονται και τα δάνεια που έχουν ρυθμισθεί με βάση το ν. 128/1975.

11. Τα δικαιώματα του παρόντος άρθρου έχουν και οι καθολικοί διάδοχοι του πρωτοφειλέτη ή του εγγυητή.

12. Κατά τα λοιπά ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 30 του ν. 2789/2000, όπως ισχύει.

Άρθρο 40

Αρχεία δεδομένων οικονομικής συμπεριφοράς

Ο χρόνος τήρησης και χρήσης από τα πιστωτικά ιδρύματα ή τρίτους ή χάριν αυτών δεδομένων οικονομικής συμπεριφοράς δεν μπορεί να υπερβαίνει τα ακόλουθα χρονικά διαστήματα για τις αντιστοίχως αναφερόμενες περιπτώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι έχει εξοφληθεί η οφειλή στο σύνολο της και έχει παρέλθει το προβλεπόμενο χρονικό διάστημα για το σύνολο των καταχωρημένων στο αρχείο δεδομένων:

1. Απλήρωτες επιταγές επί του σώματος των οποίων έχει βεβαιωθεί εμπρόθεσμα από την πληρώτρια τράπεζα η αδυναμία πληρωμής και απλήρωτες, κατά τη λήξη τους, συναλλαγματικές και γραμμάτια εις διαταγή, τρία (3) έτη.

2. Καταγγελίες συμβάσεων δανείων και πιστώσεων, τρία (3) έτη.

3. Διαταγές πληρωμής, πέντε (5) έτη.

4. Προγράμματα πλειστηριασμών και περιλήψεις εκθέσεων κατάσχεσης, επτά (7) έτη.

5. Κατασχέσεις και επιταγές προς πληρωμή του ν.δ. της 17.7/13.8.1923 «Περί

ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών», επτά (7) έτη.

6. Διοικητικές κυρώσεις του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, επτά (7) έτη.

Άρθρο 41 **Έναρξη ισχύος**

1. Οι διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ' του παρόντος νόμου εφαρμόζονται από τη 15η Ιουλίου 2004.

2. Οι λοιπές διατάξεις του νόμου αυτού ισχύουν από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Ρίο, 4 Αυγούστου 2004

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
Π. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Π. ΜΟΥΣΙΑΤΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Ν. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Σ. ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Μ. Γ. ΛΙΑΠΗΣ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Θ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΦΥΠ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Γ. ΟΡΦΑΝΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους
Αθήνα, 4 Αυγούστου 2004

Ο ΕΙΠ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΚΑΤ/ΜΑ ()

Αριθμός Σύμβασης

**ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ
ΜΕ ΑΝΟΙΚΤΟ (ΑΛΛΗΛΟΧΡΕΟ) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ**

Στην Πάτρα, σήμερα την του έτους..... μεταξύ των:

1) Της Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ» που έχει την έδρα της στην Αθήνα (οδός Αιόλου 86) και εκπροσωπείται νόμιμα στην προκείμενη περίπτωση από Α.Φ.Μ.Ο94014201 (που αποκαλείται στη συνέχεια «η Τράπεζα»).

2) Αριθμ. Δ.Α.Τ..... Α.Φ.Μ.....(που αποκαλείται στη συνέχεια «ο Πιστούχος»).

3)α. Αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ.

β. Αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ.

γ. Αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ.

(που αποκαλείται στη συνέχεια «ο Εγγυητής»)

συμφωνούνται και γίνονται αμοιβαίως αποδεκτά τα εξής:

Άρθρο 1. ΠΑΡΟΧΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΜΕ ΑΛΛΗΛΟΧΡΕΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ.

1. Σύμφωνα με το νόμο και τους όρους και προϋποθέσεις που αναφέρονται παρακάτω, η Τράπεζα παρέχει στον Πιστούχο πίστωση σε ΕΥΡΩ, η οποία συνίσταται ενδεικτικά στη χορήγηση μετρητών, την κάλυψη υποχρεώσεων του Πιστούχου προς τρίτους ή την Τράπεζα και την παροχή πάσης φύσεως εγγυήσεων ή εγγυοδοσιών υπέρ του Πιστούχου ή τρίτων, με εντολή του τελευταίου.

2. Το όριο της ανωτέρω πιστώσεως ορίζεται:

στο ποσό των ΕΥΡΩ ()

3. Η Τράπεζα δύναται κατά τη κρίση της να παρέχει κατόπιν αιτήσεώς του στον Πιστούχο, μέσα στα πλαίσια των νόμων και των συναλλαγματικών περιορισμών, που θα ισχύουν κάθε φορά, τμήμα ή το σύνολο της πιστώσεως σε συνάλλαγμα, με επιλογή του Πιστούχου ως προς το νόμισμα ή να μετατρέπει αυτή σε συνάλλαγμα, σύμφωνα με τους όρους πρόσθετης πράξης που θα υπογράφεται στις περιπτώσεις αυτές από τους συμβαλλομένους και θα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 2. ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ.

1. Η χρήση της παρεχόμενης πιστώσεως θα γίνεται σύμφωνα με τους όρους που περιλαμβάνονται στην παρούσα σύμβαση, στα πλαίσια των νόμων, των αποφάσεων των νομισματικών αρχών ή των αποφάσεων οποιουδήποτε άλλου αρμοδίου οργάνου.
2. Ο Πιστούχος δύναται να κάνει χρήση της πιστώσεως εν όλω ή εν μέρει, είτε εφάπαξ, είτε τμηματικά, είτε κατ' επανάληψη εντός του συμφωνηθέντος ορίου.
3. Η χρήση της πιστώσεως θα γίνεται είτε με αποδείξεις λήψεως χρημάτων απευθείας από τον Πιστούχο, είτε με έγγραφες εντολές του για την πληρωμή σε τρίτους, είτε με το άνοιγμα ενέγγυας πιστώσεως, είτε με την έκδοση εγγυητικών επιστολών υπέρ του Πιστούχου ή τρίτων, με αίτηση του Πιστούχου, είτε με χρεωστική εγγραφή προς εξόφληση οποιασδήποτε οφειλής του συναφούς προς την παρούσα σύμβαση, είτε, κατά τη κρίση της τράπεζας, με επιταγές εκδιδόμενες από αυτόν σε βάρος του λογαριασμού της πιστώσεως.
4. Με έγγραφη εντολή του Πιστούχου η Τράπεζα μπορεί, με χρέωση του λογαριασμού της πιστώσεως, να μεταφέρει οποιοδήποτε ποσό σε οποιοδήποτε άλλο λογαριασμό διατηρεί ο Πιστούχος στην Τράπεζα κατά το χρόνο της μεταφοράς ή προς το σκοπό τούτο ανοιγόμενο, καθώς και για πληρωμή τρίτων.
5. Σε περίπτωση κατά την οποία ο Πιστούχος επιθυμεί να κάμει χρήση της πιστώσεως, με εξουσιοδοτικές επιστολές ή εντολές ή επιταγές, τούτο θα γίνεται, μετά από έγγραφη αίτησή του, για διευκόλυνση του και με δική του αποκλειστικά ευθύνη. Επομένως οποιαδήποτε πλαστογράφηση, νόθευση ή κατάρτιση των αποδείξεων ή εντολών του ή επιταγών, καθώς επίσης και τυχόν πλαστογράφηση της υπογραφής του Πιστούχου, βαρύνει τον ίδιο και λογίζεται νόμιμη και υποχρεωτική γι αυτόν κάθε πληρωμή που έγινε από την Τράπεζα με βάση επιταγή, επιστολή, απόδειξη ή εντολή του, επί της οποίας έγινε πλαστογράφηση, νόθευση ή κατάρτιση.
6. Ο Πιστούχος, πριν από κάθε χρήση της πιστώσεως, οφείλει να υπογράψει και

υποβάλλει όλα τα απαιτούμενα, από τις διέπουσες τη συγκεκριμένη χρήση διατάξεις των νόμων και οποιωνδήποτε κανονιστικών πράξεων και αποφάσεων των αρμοδίων αρχών, έγγραφα και λοιπά στοιχεία.

Άρθρο 3. ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΡΗΣΕΩΣ ΑΝΟΙΚΤΟΥ (ΑΛΛΗΛΟΧΡΕΟΥ) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ.

1. Η πίστωση θα εξυπηρετείται (κινείται) με έναν ή περισσότερους ανοικτούς (αλληλόχρεους) λογαριασμούς (στο εξής θα αναφέρεται απλώς ως λογαριασμός, είτε πρόκειται για ένα, είτε για περισσότερους αλληλόχρεους λογαριασμούς) κατά την κρίση της Τράπεζας, η οποία έχει το δικαίωμα μονομερώς και οποτεδήποτε, κατά το εκάστοτε λογιστικό της σύστημα και κατ' επιλογή της να διαχωρίζει τον τηρούμενο σ' αυτή λογαριασμό σε περισσότερους ή να συνενώνει πολλούς σε ένα, σύμφωνα με τη λογιστική τάξη ή να μεταφέρει κονδύλια από λογαριασμό σε λογαριασμό, υπό την μόνη προϋπόθεση, ότι δεν θα προκύπτει οποιαδήποτε επιβάρυνση του Πιστούχου, λόγω διαφοράς επιτοκίου επί των συγχωνευόμενων λογαριασμών ή των μεταφερόμενων κονδυλίων.

2. Ο Πιστούχος υποχρεούται να επιστρέφει τα αναλαμβανόμενα από την πίστωση ποσά στις προθεσμίες, που θα έχουν συμφωνηθεί με την Τράπεζα. Αν ο Πιστούχος δεν καταθέσει τα πιο πάνω ποσά στις προθεσμίες αυτές, καθίσταται υπερήμερος και οφείλει επ' αυτών τόκο υπολογιζόμενο με επιτόκιο υπερημερίας, σύμφωνα με τα εις το άρθρο 4 οριζόμενα.

Άρθρο 4. ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ, ΟΦΕΙΛΗΣ ΤΟΚΟΥ, ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΕΠΙΤΟΚΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΚΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΤΟΚΩΝ.

1. Ο Πιστούχος για τα αναλαμβανόμενα από την πίστωση ποσά, καθώς και για όσα κονδύλια θα φέρονται σε χρέωση των λογαριασμών της πιστώσεως, σύμφωνα με τους όρους της παρούσας, συμφωνείται, ότι θα οφείλει τόκους κατά τα αμέσως κατωτέρω οριζόμενα. Επίσης θα οφείλεται και προμήθεια όπου, σύμφωνα με αποφάσεις των νομισματικών αρχών, επιβάλλεται ή επιτρέπεται η πληρωμή προμήθειας για τη χρήση της πιστώσεως.

2. Ο τόκος και η προμήθεια (όπου αυτή επιτρέπεται) υπολογίζονται με το ανώτατο όριο επιτοκίου και προμηθείας, που κάθε φορά ορίζεται από το νόμο ή τις νομισματικές αρχές, για τις τραπεζικές συναλλαγές του είδους ή της κατηγορίας χρηματοδότησης, στην οποία αφορά η πίστωση ή οι οικείοι λογαριασμοί αυτής. Ο τόκος υπολογίζεται τοκαριθμικώς, με έτος 360 ημερών, η δε προμήθεια κατά μήνα αδιαιρέτως επί του ανώτατου χρεωστικού υπόλοιπου της πιστώσεως, το οποίο υφίσταται κάθε μήνα.

3. Ο λογαριασμός θα κλείνεται περιοδικώς, κατ άρθρο 112 του Εισ. Νόμου του Αστικού Κώδικα, ανά εξάμηνο, ήτοι την 30η Ιουνίου και 31 η Δεκεμβρίου κάθε έτους, οπότε θα λογίζονται και πρέπει να πληρώνονται από τον Πιστούχο ο τόκος και η προμήθεια. Η Τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα μεταβολής των παραπάνω ημερομηνιών, με ενημέρωση του πιστούχου. Σε περίπτωση που δεν καταβληθούν οι οφειλόμενοι τόκοι ή οι προμήθειες, φέρονται σε χρέωση του λογαριασμού της πιστώσεως χωρίς ειδοποίηση του Πιστούχου.

Οι οφειλόμενοι σε καθυστέρηση τόκοι συμφωνείται, ότι ανατοκίζονται από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης, είτε αφορούν το χρονικό διάστημα πριν από το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού της πιστώσεως, είτε το διάστημα μετά το οριστικό κλείσιμο αυτού. Οι τόκοι δε που προκύπτουν προστίθενται στο κεφάλαιο ανά εξάμηνο, είτε πρόκειται για το προσωρινό, είτε για το οριστικό κατάλοιπο του λογαριασμού της πιστώσεως, επερχομένου ούτω ανατοκισμού.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 112 Εισ. Ν.Α.κ.

4. Εάν δεν υφίσταται διοικητικά προσδιορισμένο ανώτατο όριο επιτοκίου για τις τραπεζικές συναλλαγές συμφωνείται, ότι ο τόκος θα υπολογίζεται, όπως παραπάνω, με επιτόκιο που θα αποκαλείται του λοιπού συμβατικό επιτόκιο και το οποίο θα αποτελείται από το άθροισμα των κατωτέρω:

α) Του βασικού επιτοκίου της Τράπεζας, το οποίο κάθε φορά ισχύει για τη συγκεκριμένη κατηγορία χρηματοδότησης, (σήμερα για κεφάλαιο κίνησης% και για πάγιες εγκαταστάσεις %).

β) Του περιθωρίου επιτοκίου το οποίον συνομολογείται σε _____ % για χορηγήσεις κεφαλαίου κίνησης και _____ % για χορηγήσεις παγίων εγκαταστάσεων.

γ) Των τυχόν επιβαλλόμενων εκάστοτε εκ του νόμου εισφορών. (σήμερα εισφορά Ν.128/75 εκ _____ %). Η Τράπεζα έχει το δικαίωμα περιοδικής αναπροσαρμογής του βασικού επιτοκίου χωρίς τη σύμπραξη του Πιστούχου. Η αναπροσαρμογή του επιτοκίου αυτού, που θα γίνεται κάθε φορά από την Τράπεζα λαμβάνοντας υπόψη το κόστος του χρήματος, όπως διαμορφώνεται και από τη διακύμανση των παρεμβατικών

επιτοκίων που ανακοινώνονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το EURIBOR για χορηγήσεις αντίστοιχης διάρκειας, όπως αυτό εκάστοτε δημοσιοποιείται, τη διακύμανση του πληθωρισμού, όπως αυτός ανακοινώνεται από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, ο οποίος επηρεάζει το λειτουργικό κόστος της Τράπεζας, τον ειδικό και γενικό πιστωτικό κίνδυνο, όπως και το λειτουργικό κίνδυνο, στην έννοια των οποίων περιλαμβάνεται το κόστος των επισφαλειών και των απαιτήσεων για την κεφαλαιακή επάρκεια, κατ' εφαρμογή του σχετικού Συμφώνου της Βασιλείας και τις συνθήκες της αγοράς και του ανταγωνισμού, παράγοντες μη αριθμητικά μετρήσιμοι. Η αναπροσαρμογή του επιτοκίου δημοσιεύεται από την Τράπεζα σε μία πολιτική και μία οικονομική Εφημερίδα, από εκείνες, στις οποίες δημοσιεύονται οι ισολογισμοί των Ανωνύμων Εταιρειών και ισχύει γενικώς για όλους τους Πιστούχους μετά επτά (7) ημέρες από τη δημοσίευση. Επίσης η Τράπεζα έχει το δικαίωμα περιοδικής αναπροσαρμογής του περιθωρίου επιτοκίου, είτε με σχετική ανακοίνωσή της στο Τύπο κατά τον αυτόν, ως ανωτέρω εξετέθη, τρόπο που θα αφορά γενικώς όλους τους πελάτες της, είτε με συστημένη επιστολή της προς τον Πιστούχο. Ο Πιστούχος, εάν δεν συμφωνεί με την κατά τα άνω μεταβολή, δικαιούται εντός τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση ή γνωστοποίηση σ αυτόν της μεταβολής του βασικού ή του περιθωρίου επιτοκίου, να ζητήσει εγγράφως τη λήξη της πιστώσεως και το οριστικό κλείσιμο των λογαριασμών, μέσω των οποίων εξυπηρετείται αυτή, υποχρεούμενος συγχρόνως στην εξόφληση κάθε σχετικής οφειλής του. Σε περίπτωση που ο πιστούχος δεν αποδεχθεί το νέο επιτόκιο θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται το προηγούμενο μέχρι την ημερομηνία καταγγελίας της σύμβασης. Άλλως ρητά συνομολογείται, ότι ο Πιστούχος αποδέχεται την, κατά τον ως άνω τρόπο, μεταβολή του συμβατικού επιτοκίου και παραιτείται από τώρα από του δικαιώματος προβολής οποιασδήποτε σχετικής ενστάσεως ή αντιρρήσεως κατ' αυτής.

5. Το επιτόκιο υπερημερίας συμφωνείται με βάση και την Π.Δ.Τ.Ε 2393/96, κατά δύομισι (2,5) εκατοστιαίες μονάδες ανώτερο του εκάστοτε, ως ανωτέρω, συμβατικού επιτοκίου.

Η Τράπεζα επί υπερημερίας του Πιστούχου διατηρεί το δικαίωμα σε περίπτωση κατάργησης ή τροποποίησης της Π.Δ.Τ.Ε. 2393/96 να μεταβάλλει μονομερώς τον αριθμό των εκατοστιαίων μονάδων (σήμερα 2,5), με τον οποίο θα προσυξάνεται το συμβατικό επιτόκιο (ήτοι το άθροισμα: βασικό επιτόκιο, συν περιθώριο επιτοκίου, συν εισφορά), ή να ορίσει νέο τρόπο προσδιορισμού του επιτοκίου υπερημερίας, οποιαδήποτε μεταβολή του αριθμού των εκατοστιαίων μονάδων, που θα επιφέρει προσαύξηση του παραπάνω αθροίσματος (συμβατικού επιτοκίου), ή του τρόπου

υπολογισμού του επιτοκίου υπερημερίας, θα δημοσιεύεται στον Τύπο ή θα γνωστοποιείται εγγράφως στον Πιστούχο.

6. Σε κάθε όμως περίπτωση μπορεί, με ιδιαίτερη συμφωνία, να συνομολογείται για το σύνολο ή μέρος της πιστώσεως, διαφορετικό συμβατικό επιτόκιο.

Άρθρο 5. ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΘΕΣΠΙΣΕΩΣ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ- ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ, ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ.

1. Κατά το περιοδικό κλείσιμο του λογαριασμού, όπως αυτό προσδιορίζεται στο άρθρο 4 της παρούσας ή και κατά μήνα, η Τράπεζα θα αποστέλλει στον Πιστούχο, εφ' όσον το ζητήσει, αντίγραφο της κίνησης του λογαριασμού για το αντίστοιχο χρονικό διάστημα. Επίσης θα γνωστοποιεί με επιστολή της στον Πιστούχο το υπόλοιπο του λογαριασμού, που θα προκύπτει κατά το ως άνω περιοδικό κλείσιμο, καθώς και το ποσόν των τόκων, που θα οφείλεται για το διάστημα αυτό. Ο Πιστούχος οφείλει, αφού ελέγξει τα κονδύλια του λογαριασμού, να αναγνωρίσει εγγράφως το υπόλοιπό του και τους οφειλόμενους τόκους.

2. Εάν ο Πιστούχος δεν συμφωνεί με οτιδήποτε αναφέρεται στο αποστελλόμενο σ' αυτόν αντίγραφο του λογαριασμού ή με το υπόλοιπο του περιοδικού κλεισίματος του λογαριασμού και το ύψος των' οφειλόμενων τόκων που θα αναγράφεται στην ως άνω επιστολή της Τράπεζας, πρέπει, εντός 30 ημερών από την ημερομηνία του εκάστοτε περιοδικού κλεισίματος, να γνωστοποιήσει εγγράφως, κατά τρόπο που να εξασφαλίζει απόδειξη, είτε την οποιαδήποτε διαφωνία με το περιεχόμενο των παραπάνω εγγράφων, είτε τη μη λήψη αυτών (αναλόγως με την περίπτωση).

3. Στην περίπτωση που ο Πιστούχος δεν προβάλλει εγγράφως αντίρρηση για το περιεχόμενο των παραπάνω εγγράφων, συμφωνείται, ότι αυτός αναγνώρισε το κατά το περιοδικό κλείσιμο του λογαριασμού υπόλοιπο του και το ύψος των οφειλόμενων τόκων κατά τη διάταξη του άρθρου 874 του Αστικού Κώδικα.

4. Συμφωνείται ρητά και αναγνωρίζεται από τον Πιστούχο και τον Εγγυητή, ότι τα εκδιδόμενα από την Τράπεζα αντίγραφα ή αποσπάσματα από τα βιβλία της, που εμφανίζουν την κίνηση του λογαριασμού της πιστώσεως από το άνοιγμα του ή από την οποιαδήποτε αναγνώριση του υπολοίπου από τον Πιστούχο, μέχρι το οριστικό κλείσιμό του, καθώς και του λογαριασμού καθυστερήσεων, στον οποίο θα μεταφερθεί το κατάλοιπο του λογαριασμού της πιστώσεως μετά το οριστικό κλείσιμό του, αποτελούν πλήρη απόδειξη των απαιτήσεων της Τράπεζας.

Συμφωνείται ρητά, ότι την αυτή αποδεικτική δύναμη έχει και το απόσπασμα του λογαριασμού τάξεως (Π.Δ. 384/92), ή και της αντίστοιχης καταστάσεως, όπου εμφανίζεται η απαίτηση της Τράπεζας, από τον εξωλογιστικό προσδιορισμό των τόκων (ανατοκίζόμενων ανά εξάμηνο), σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 27 του Ν. 2076/92.

Τα ανωτέρω αντίγραφα ή αποσπάσματα, συνομολογείται ότι θα εξάγονται, είτε ως φωτοαντίγραφα, είτε κατ' ακριβή αντιγραφή των τυχόν τηρουμένων χειρόγραφων καρτελών, είτε θα αναπαράγονται με την ηλεκτρονική (μηχανογραφική) μέθοδο κατ' αποτύπωση των στοιχείων (δεδομένων) του ηλεκτρονικού υπολογιστή της Τράπεζας, είτε καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο τηρούνται αυτά κατά το Λογιστικό Σύστημα της Τράπεζας και τη σχετική με τις οικείες συναλλαγές τραπεζική πρακτική.

Άρθρο 6. ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ

1. Συμφωνείται, ότι η Τράπεζα δικαιούται να αναστέλλει τη χρήση της πιστώσεως, να περιορίζει το όριό της ή και να κλείνει αυτήν οριστικά, καθώς και τους τηρούμενους σε εξυπηρέτηση της λογαριασμούς, οποτεδήποτε και για οποιονδήποτε λόγο και πριν από οποιαδήποτε χρήση της, χωρίς προηγούμενη καταγγελία, ή ειδοποίηση του Πιστούχου και των λοιπών ενεχομένων.

Ειδικότερα και ενδεικτικά, η Τράπεζα δικαιούται να αναστέλλει τη χρήση της πιστώσεως ή και να κλείνει αυτήν οριστικά και στις παρακάτω περιπτώσεις:

1.1. Εάν ο Πιστούχος δεν επιστρέφει εμπροθέσμως οποιοδήποτε από τα αναληφθέντα από την πίστωση ποσά ή δεν καταβάλλει, κατά τα συμφωνούμενα στην παρούσα, οποιοδήποτε ποσόν οφείλει στην τράπεζα από τόκους, προμήθειες ή έξοδα και τις επ' αυτών νόμιμες επιβαρύνσεις.

1.2. Εάν διαπιστώσει, ότι ο Πιστούχος δεν έκανε χρήση των χορηγηθέντων μέσω της πιστώσεως ποσών για το σκοπό, για τον οποίο έλαβε αυτά ή τα χρησιμοποίησε αμέσως ή εμμέσως για άλλους σκοπούς, κατά παράβαση των προβλεπομένων από αποφάσεις των νομισματικών ή άλλων αρμοδίων αρχών.

1.3. Εάν διαπιστώσει ενέργειες του Πιστούχου ή των τυχόν συνενεχομένων με αυτόν (ομορρύθμων εταίρων ή των εγγυητών), που μειώνουν την φερεγγυότητά τους (π.χ. μεταβιβάσεις περιουσιακών τους στοιχείων) ή πληροφορηθεί την ύπαρξη δυσμενών στοιχείων εις βάρος τους (π.χ. διαμαρτυρήσεις συναλλαγματικών, σφράγιση επιταγών, για οποιονδήποτε λόγο, έκδοση διαταγών πληρωμής εις βάρος τους, πλειστηριασμό περιουσιακών τους στοιχείων κλπ.) και εκτιμά, σύμφωνα με τραπεζικά κριτήρια, ότι τυχόν καθυστέρησή της να κλείσει οριστικά την πίστωση και τους λογαριασμούς, μέσω των οποίων εξυπηρετείται αυτή, θα επιφέρει βλάβη στα συμφέροντά της.

2. Σε περίπτωση οριστικού κλεισίματος του λογαριασμού της πιστώσεως, η Τράπεζα δικαιούται, για καλύτερη λογιστική παρακολούθηση, να μεταφέρει το κατάλοιπο αυτού σε ένα ή σε περισσότερους λογαριασμούς οριστικής καθυστέρησης, κατά την τηρούμενη στην Τράπεζα λογιστική τάξη. Εάν, για την εξυπηρέτηση της πιστώσεως τηρήθηκαν περισσότεροι του ενός λογαριασμοί, η Τράπεζα δύναται να συνενώνει τα υπόλοιπα δύο, ή περισσότερων λογαριασμών σε ένα, με άθροιση ή συμψηφισμό των καταλοίπων τους, πραιτέρω δε να επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά τις διατάξεις του ν.δ.

17.7/13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών» εφόσον συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις.

Κατ ακολουθία, σε περίπτωση αναγκαστικής εκτελέσεως, θα κοινοποιείται μία ενιαία

επιταγή βάσει της, ως άνω, συμβάσεως και των τυχόν συμπληρωματικών της, με απόσπασμα που θα εμφανίζει την κίνηση του λογαριασμού της πιστώσεως, από το άνοιγμά του ή από την οποιαδήποτε αναγνώριση του υπολοίπου από τον Πιστούχο, μέχρι το οριστικό κλείσιμό του, καθώς και του λογαριασμού καθυστερήσεων, στον οποίο θα μεταφερθεί το κατάλοιπο του λογαριασμού της πιστώσεως μετά το οριστικό κλείσιμό του. Το χρεωστικό υπόλοιπο των λογαριασμών της πίστωσης και το εκ του αθροίσματος ή συμψηφισμού των καταλοίπων τους τελικό και ολοκληρωτικό τοιούτο, αποτελούν ενιαίο και αδιαίρετο σύνολον οφειλής της πιστώσεως, ασφαλιζόμενο δι όλων των προς εξασφάλισή της προσωπικών και εμπραγμάτων ασφαλειών.

3. Επίσης η Τράπεζα δικαιούται να κλείσει και τον λογαριασμό, μέσω του οποίου έγιναν χορηγήσεις για κάλυμμα εγγυητικών επιστολών ή ενέγγυων πιστώσεων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 1 Ο και να επιδιώξει την είσπραξη του υπολοίπου αυτού, έστω και αν δεν έχουν καταπέσει οι σχετικές εγγυητικές επιστολές ή δεν κατέστη απαιτητή η αξίωση από την ενέγγυα πίστωση.

4. Ο Πιστούχος δικαιούται, αφού προηγουμένως εξοφλήσει κάθε οφειλή του από την παρούσα σύμβαση, με βάση τους όρους αυτής και το νόμο, να ζητήσει το κλείσιμο της πιστώσεως και την απόδοση ή ελευθέρωση ή αποδέσμευση τυχόν παρασχεθεισών ασφαλειών της πιστώσεως, εφόσον καταβάλει κάθε σχετική δαπάνη που απαιτείται.

5. Ρητά συμφωνείται, ότι τυχόν πρόσκαιρος μηδενισμός του υπολοίπου του λογαριασμού δεν συνεπάγεται το κλείσιμο της πιστώσεως.

6. Σε περίπτωση οριστικού κλεισίματος της πιστώσεως και του τηρούμενου σε εξυπηρέτηση αυτής λογαριασμού, το κατάλοιπο αυτού γίνεται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, επί του οποίου οφείλονται τόκοι, υπολογιζόμενοι με το συνομολογηθέν στο άρθρο 4 επιτόκιο υπερημερίας.

7. Ρητά συμφωνείται, ότι και μετά το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού, ο λογισμός των τόκων θα γίνεται ανά εξάμηνο.

8. Οι οφειλόμενοι σε καθυστέρηση τόκοι συμφωνείται, ότι ανατοκίζονται από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης. Οι τόκοι δε που προκύπτουν προστίθενται στο εν καθυστερήσει υπόλοιπο (κεφάλαιο) ανά εξάμηνο, επερχομένου ούτω ανατοκισμού με εξάμηνη περιοδικότητα.

9. Ρητά συμφωνείται ότι οι όροι της παρούσης συμβάσεως διατηρούνται σε ισχύ καθ' ό μέρος δύνανται να εφαρμοσθούν και μετά το οριστικό κλείσιμο της πιστώσεως, επί των λογαριασμών οριστικής καθυστερήσεως.

Άρθρο 7. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΓΓΥΗΤΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ.

1.Ο Πιστούχος σε όλη τη διάρκεια λειτουργίας της πιστώσεως υποχρεούται:

1.1. Να παρέχει οποτεδήποτε του το ζητήσει η Τράπεζα, οποιοδήποτε έγγραφο ή στοιχείο το οποίο κατά την κρίση της αποδεικνύει την απ' αυτόν τήρηση όλων των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας και όλων των προϋποθέσεων παροχής της πιστώσεως.

1.2. Να γνωστοποιεί στην Τράπεζα, εγγράφως, οποιαδήποτε τυχόν μεταβολή της νομικής, οικονομικής ή περιουσιακής του κατάστασης, ως και κάθε αλλαγή σχετική με την εκπροσώπησή του και ιδίως να προσαγάγει χωρίς υπαίτια βραδύτητα στην Τράπεζα όλα τα νομιμοποιητικά έγγραφα, σε περίπτωση οποιασδήποτε μεταβολής.

Συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μετά την μεταβολή της εκπροσώπησης του Πιστούχου και πριν από την έγγραφη γνωστοποίηση της στην Τράπεζα, είναι απολύτως έγκυρες και δεσμεύουν πλήρως τον Πιστούχο ο οποίος τις εγκρίνει από τώρα, παραιτούμενος του δικαιώματος προβολής οποιασδήποτε σχετικής αντιρρήσεως.

1.3. Να τηρεί όλα τα από το νόμο προβλεπόμενα λογιστικά και λοιπά βιβλία και στοιχεία.

1.4. Να υποβάλλει στην Τράπεζα, μόλις συνταχθούν, τις προβλεπόμενες από το νόμο οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησής του και γενικά να παρέχει στην Τράπεζα οποιαδήποτε πληροφορία του ζητείται σχετικά με την οικονομική του κατάσταση και την εν γένει δραστηριότητα της επιχείρησής του.

1.5. Να δέχεται, διαθέτοντας τα βιβλία του, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο, που θα απαιτηθεί, κάθε έλεγχο από την Τράπεζα ή καθ' υπόδειξή της από τρίτα πρόσωπα και να της χορηγεί αντίγραφα με δαπάνες του, για τη διαπίστωση της διάθεσης του ποσού της πιστώσεως, της τήρησης των όρων της συμβάσεως, της πορείας των εργασιών και της οικονομικής του κατάστασης, υποχρεούμενος να συμμορφώνεται προς κάθε υπόδειξη της Τράπεζας, που αποβλέπει στη σκοπιμότερη χρησιμοποίηση της πιστώσεως, στην ασφάλειά της και στην εμπρόθεσμη εξυπηρέτησή της.

1.6. Να μη μεταβάλει τη νομική μορφή ή εισφέρει τμήμα της επιχείρησής του σε άλλη ή μετατρέπει το σκοπό, την επωνυμία ή και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο της επιχείρησής του, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη συγκατάθεση της Τράπεζας.

1.7. Να μην εκποιήσει ή μεταβιβάσει για οποιαδήποτε αιτία, περιουσιακά του στοιχεία ή εκμισθώσει, ολικώς ή μερικώς, την επιχείρησή του ή παραχωρήσει τη χρήση τους, με οποιαδήποτε νομική μορφή, σε τρίτους, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη συγκατάθεση της Τράπεζας.

1.8. Να τηρεί επαρκώς ασφαλισμένα σε ασφαλιστική εταιρία της έγκρισης της Τράπεζας όλα τα δεκτικά ασφαλίσεως περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησής του, να το γνωστοποιεί στην Τράπεζα παραδίδοντας σ' αυτήν αντίγραφα των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, καθώς επίσης να εκχωρεί δικαιώματά του, που απορρέουν από τα εν λόγω ασφαλιστήρια, όπου τούτο του

ζητείται από την Τράπεζα.

2. Τις αυτές υποχρεώσεις, που αναφέρονται, ως άνω, υπό στοιχεία 1.2 έως και 1.8 για τον Πιστούχο, έχει και ο Εγγυητής, εκτός εάν η τράπεζα τον απαλλάξει εγγράφως.

3. Η παράβαση οποιουδήποτε από τους παραπάνω όρους, ανεξαρτήτως των λοιπών συνεπειών, αποτελεί σπουδαίο λόγο καταγγελίας της σύμβασης.

Άρθρο 8. ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΧΡΕΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ.

1. Η Τράπεζα δικαιούται να αξιώνει από τον Πιστούχο, για εξασφάλιση κάθε απαιτήσεώς της από αυτή την σύμβαση και από τυχόν στο μέλλον αύξηση ή υπέρβαση, για οποιοδήποτε λόγο, του ορίου της παρασχεθείσης πιστώσεως, να της παρέχει:

1.1 Εμπράγματα ασφάλεια σε ακίνητα δικά του ή τρίτου. Ρητά συμφωνείται, ότι ο Πιστούχος υποχρεούται να προσκομίζει στην Τράπεζα

πλήρεις τίτλους ιδιοκτησίας των παρεχομένων σε ασφάλεια ακινήτων και ότι ο έλεγχος αυτών αποκλείεται στην αποκλειστική κρίση της Τράπεζας.

1.2. Ενέχυρο σε αξιόγραφα, σε χρεόγραφα, σε απαιτήσεις ή σε άλλα κινητά πράγματα, που η αξία τους θα καλύπτει επαρκώς, κατά τη κρίση της Τράπεζας, το εκάστοτε υπόλοιπο των απαιτήσεων της Τράπεζας, θα φέρονται, εάν και όταν εισπράττονται, σε πίστωση του λογαριασμού της πιστώσεως.

2. Ο Πιστούχος συναινεί από τώρα στην μετενεχύραση ή χρήση από την Τράπεζα αυτοπροσώπως ή μέσω άλλου, των ενεχυραζόμενων αξιογράφων, απαιτήσεων ή και πραγμάτων και παρέχει στην Τράπεζα την ανέκκλητη εξουσιοδότηση να προβαίνει στην ελεύθερη ή μέσω του Χρηματιστηρίου, κατά περίπτωση, εκποίηση τούτων.

3. Όλα τα έγγραφα, που συντάσσονται και υπογράφονται κατά τη λειτουργία της συμβάσεως και αναφέρονται σ' αυτήν και ιδιαίτερα εκείνα, με τα οποία ο Πιστούχος αναγνωρίζει οποιοδήποτε δικαίωμα της Τράπεζας ή αναλαμβάνει οποιαδήποτε υποχρέωση έναντι αυτής, πρόσθετες πράξεις ή συμβάσεις μεταξύ της Τράπεζας και του Πιστούχου ή τρίτων, για την παροχή εξασφαλίσεων, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συμβάσεως και δεσμεύουν χωρίς άλλο τον Πιστούχο. Ο τελευταίος, καθώς και ο Εγγυητής δηλώνουν, ότι έλαβαν γνώση των διατάξεων του Ν.Δ. της 17.7./13.8.1923 και του Ν. 4112/1929 και υπόσχονται, ότι θα τηρήσουν όλες τις εξ αυτών υποχρεώσεις τους, στις περιπτώσεις παροχής προσημειώσεων υποθήκης και υποθήκης επί ακινήτων, που καταλαμβάνουν και τα εντός αυτών μηχανήματα και μηχανικές εγκαταστάσεις.

4. Σε περίπτωση χρήσεως της πιστώσεως για την πληρωμή ανοιγισμών ενέγγυων πιστώσεων

ή λόγω διενεργείας προεμβασμάτων, η Τράπεζα με την καταβολή των χρημάτων αποκτά δικαίωμα ενεχύρου στα πράγματα των φορτωτικών εγγράφων, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 25 και 34 του Ν.Δ. της 17.7./13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών», ανεξαρτήτως του εάν υφίσταται άλλη ειδική συμφωνία για την ενεχυρίασή τους.

5. Η Τράπεζα έχει πάντοτε το δικαίωμα, ανεξάρτητα από τις υφιστάμενες εξασφαλίσεις, να επιδιώκει την ικανοποίηση των απαιτήσεών της κατά του Πιστούχου ή των Εγγυητών και από άλλα περιουσιακά τους στοιχεία, γενικά, κατ' επιλογή της, του Πιστούχου και του Εγγυητού συνομολογούντων το δικαίωμα αυτό της Τράπεζας ως ασκούμενο νομίμως και καλοπίστως.

6. Για τα αξιόγραφα, και γενικά για όλα τα δικαιόγραφα, που παραδίδονται σε ενέχυρο με οπισθογράφηση, θα τηρείται πινάκιο, που θα υπογράφεται από τον Πιστούχο και θα αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της συμβάσεως.

7. Οι συναλλαγματικές και τα γραμμάτια εις διαταγή, τα οποία θα παραδίδονται, κατά τα ανωτέρω, στην Τράπεζα, θα πρέπει, εφ' όσον ζητηθεί από τη Τράπεζα, να φέρουν νομίμως τη ρήτρα «ανέξοδος επιστροφή». Η Τράπεζα, περαιτέρω, απαλλάσσεται της υποχρεώσεώς της κατ' άρθρο 45 του ν. 5325/1932, καθώς και κατ' άρθρο 42 του ν. 5960/1933 ειδοποιήσεως περί μη πληρωμής των τίτλων αυτών.

Επίσης η Τράπεζα απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη για τυχόν ελαττώματα των προσκομιζομένων τίτλων (π.χ. ελλιπής χαρτοσήμανση), καθώς και από την υποχρέωση επιδικάσεως των εξ αυτών απαιτήσεων.

8. Σε περίπτωση μη πληρωμής των τίτλων αυτών κατά τη λήξη τους, η Τράπεζα δικαιούται, είτε να προβεί σε δικαστική δίωξη των ενεχομένων από τα αξιόγραφα αυτά, είτε να τα επιστρέψει ανείσπρακτα στον Πιστούχο, ο οποίος οφείλει να τα εξοφλήσει αμέσως, άλλως να τα αντικαταστήσει με άλλα της εγκρίσεως της Τράπεζας ή να παράσχει στην Τράπεζα άλλη εξασφάλιση της προτιμήσεώς της, να καταβάλλει δε κάθε δαπάνη που πραγματοποίησε η Τράπεζα εξ αιτίας των ανωτέρω ενεργειών.

9. Ο Πιστούχος και ο Εγγυητής, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παρακολουθούν και να ελέγχουν τη λήξη των αξιογράφων ή άλλων τίτλων, που προσκομίζουν καθοιονδήποτε τρόπο και για οποιονδήποτε λόγο στην Τράπεζα και συνομολογούν, ότι εάν τα παραπάνω αξιόγραφα δεν εξοφληθούν από τους υπόχρεους και ο πιστούχος δεν ενεργήσει κατά τα αναφερόμενα στην ανωτέρω παράγραφο 8, η Τράπεζα δεν θα έχει καμία απολύτως ευθύνη σε περίπτωση τυχόν παραγραφής των σχετικών αξιώσεων, κατά το χρόνο που βρίσκονται στην κατοχή της, δηλώνουν δε, ότι παραιτούνται από κάθε δικαίωμά τους κατά της Τράπεζας για την τυχόν παραγραφή των αξιώσεών τους κατά των τρίτων. Τα αυτά ισχύουν σε κάθε

περίπτωση προσαγωγής οποιουδήποτε τίτλου ή δικαιογράφου στην Τράπεζα.

10. Η αποστολή από την Τράπεζα των ως άνω τίτλων σε κατάσταση της ή ανταποκριτή της ή σε γραφείο συμψηφισμού προς είσπραξη και η παραμονή τους τυχόν στην Τράπεζα και μετά τη λήξη τους ή τη λήξη της προθεσμίας προς εμφάνιση τους, γίνεται με κίνδυνο και έξοδα του Πιστούχου.

11. Τα χρηματόγραφα και λοιπά αξιόγραφα, που οπισθογραφούνται ή παραδίδονται με οποιονδήποτε τρόπο στην Τράπεζα, όπως και κάθε υπόσχεση χάριν καταβολής (π.χ. εκχώρηση απαιτήσεων), δεν μπορεί να θεωρηθεί, ότι είναι αντί καταβολής ή έναντι ή εις εξόφληση υφισταμένης οφειλής ή του λογαριασμού, αλλά διατηρούν την αυτοτέλειά τους και η Τράπεζα έχει την ευχέρεια να ασκεί όλα τα δικαιώματά της από αυτά παράλληλα με τα δικαιώματά της από τη σύμβαση ή από τις εξασφαλίσεις εναντίον όλων των υποχρέων από αυτά.

Άρθρο 9. ΧΡΕΩΣΕΙΣ-ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ.

1. Κάθε ανάληψη μετρητών λογίζεται έντοκη από την ημέρα της ανάληψης και κάθε κατάθεση από την επόμενη εργάσιμη ημέρα της κατάθεσης. Σε περίπτωση εξόφλησης του υπολοίπου τόκοι οφείλονται, μέχρι την ημέρα της εξόφλησης.

2. Κάθε κατάθεση με επιταγή και υπό την αυτονόητη αίρεση της πληρωμής της, λογίζεται έντοκη από την επομένη εργάσιμη ημέρα της είσπραξης της από την Τράπεζα και σε κάθε περίπτωση με βάση τις τοκοφόρες ημερομηνίες που εφαρμόζει γενικώς η Τράπεζα.

Η Τράπεζα δικαιούται σε περίπτωση μη πληρωμής της να ενεργήσει ακυρωτική εγγραφή ή χρέωση στο λογαριασμό με το ισόποσο της, πλέον εξόδων και τόκων υπερημερίας, χωρίς καμία άλλη διατύπωση και σύμφωνα με την ανέκκλητη εξουσιοδότηση, που χορηγεί ο Πιστούχος στην Τράπεζα από σήμερα.

3. Συμφωνείται, ότι η Τράπεζα, εξουσιοδοτούμενη ανεκκλήτως από σήμερα σχετικά γι αυτό από τον Πιστούχο μπορεί, με βάση την παρούσα, αλλά και με ανέκκλητη εξουσιοδότηση που της χορηγεί ο Πιστούχος, να χρεώνει ή να πιστώνει οποιονδήποτε από τους λογαριασμούς της πιστώσεως, με οποιοδήποτε ποσό θα οφείλει ο Πιστούχος στην Τράπεζα ή η Τράπεζα στον Πιστούχο, αντιστοίχως, από οποιαδήποτε αιτία και αν απορρέει η, εκάστοτε φερόμενη σε χρέωση ή πίστωση του λογαριασμού, απαίτηση.

4. Συμφωνείται, ότι η Τράπεζα έχει το δικαίωμα να χρεώνει ή συμψηφίζει οποιαδήποτε απαίτησή της, έστω και μη ληξιπρόθεσμη, κατά του Πιστούχου, με οποιαδήποτε και από οποιαδήποτε αιτία ανταπαίτηση του Πιστούχου κατ' αυτής, ακόμη και αν η απαίτηση αυτή

προέρχεται από εμβάσματα ή καταθέσεις σε ΕΥΡΩ ή από αξιόγραφα γενικά, που παραδόθηκαν σ' αυτή προς είσπραξη ή από οποιαδήποτε άλλη αξία, που δόθηκε προς φύλαξη και να αρνείται την εκπλήρωση της παροχής για οποιαδήποτε αξίωση του Πιστούχου κατά αυτής, υπό τους ως άνω όρους, μέχρις ότου ο Πιστούχος εκπληρώσει οποιαδήποτε αξίωση της Τράπεζας, είτε εκ της παρούσας, είτε εξ οιαδήποτε άλλης αιτίας (δικαίωμα επισχέσεως).

5. Η Τράπεζα δικαιούται να συμψηφίζει το τυχόν υπέρ του Πιστούχου υπόλοιπο κατά το οριστικό κλείσιμο της πιστώσεως, με οποιαδήποτε απαίτησή της κατά του Πιστούχου σε οποιοδήποτε νόμισμα και από οποιαδήποτε αιτία.

6. Συνομολογείται ρητά ότι η Τράπεζα, χωρίς να υποχρεούται, δύναται να ασκεί όλα τα ως άνω δικαιώματά της και δυνάμει ανεκκλήτου εξουσιοδοτήσεως του Πιστούχου που της χορηγεί δια της παρούσης και χωρίς ν' απαιτείται οποιαδήποτε προηγούμενη γνωστοποίηση σ' αυτόν.

7. Ο Πιστούχος δηλώνει, ότι παραιτείται από το δικαίωμα ανακλήσεως της ως άνω εξουσιοδοτήσεώς του για οποιοδήποτε λόγο και αιτία.

Άρθρο 10. ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΕΓΓΥΗΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΚΑΙ ΕΝΕΓΓΥΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

1. Η χρήση της πιστώσεως μπορεί να γίνεται επίσης, για έκδοση εγγυητικής επιστολής υπέρ του Πιστούχου ή τρίτου, καθώς και για άνοιγμα ενέγγυας πιστώσεως υπέρ τρίτων.

2. Σε περίπτωση καταπτώσεως της εγγυητικής επιστολής ή μη πληρωμής της ενέγγυας πιστώσεως, η πληρωμή των δικαιούχων θα γίνεται με άμεση ισόποση χρέωση του λογαριασμού της πιστώσεως.

3. Η τράπεζα δικαιούται να χρεώσει το λογαριασμό της πιστώσεως και προ της καταπτώσεως της εγγυητικής επιστολής ή της μη πληρωμής της ενέγγυας πιστώσεως, με ισόποση με το ποσό της εγγυητικής επιστολής ή της ενέγγυας πιστώσεως, χορήγηση, το προϊόν της οποίας θα κατατίθεται ατόκως σε λογαριασμό καταθέσεως στο όνομα της Τράπεζας (κάλυμμα) για να εξοφλήσει η Τράπεζα με αυτό τον δικαιούχο, εάν καταπέσει η εκδοθείσα εγγυητική επιστολή ή δεν πληρωθεί η ανοιγείσα ενέγγυος πίστωση. Εάν η ανωτέρω εγγυητική επιστολή επιστραφεί στην Τράπεζα ή εάν η τράπεζα απαλλαγεί κατά οποιοδήποτε τρόπο, από κάθε υποχρέωσή της από την εγγυητική επιστολή ή την ενέγγυα πίστωση, θα πιστώνεται με το ισόποσο του καλύμματος η γενομένη κατά τα ανωτέρω χορήγηση.

4. Από την ημέρα που η Τράπεζα θα καταβάλλει στο δικαιούχο το ποσό της καταπεσούσης εγγυητικής επιστολής ή της μη πληρωθείσης ενέγγυας πιστώσεως, ο Πιστούχος υποχρεούται

να καταβάλλει άμεσα στην Τράπεζα το ισόποσο με το οποίο χρεώθηκε ο λογαριασμός της πιστώσεως, κατά τα ανωτέρω, διαφορετικά η σχετική χρέωση θα καθίσταται έντοκη, με επιτόκιο υπερημερίας για κεφάλαιο κινήσεως και με ανατοκισμό των τόκων σύμφωνα με τα αναφερόμενα ειδικότερα στο άρθρο 4 της παρούσας συμβάσεως.

5. Οι οφειλόμενες προμήθειες, τα έξοδα και τυχόν επιβαρύνσεις εκ τελών και φόρων που επιβάλλονται, συνεπεία της καταπτώσεως της εγγυητικής επιστολής ή της πληρωμής από την τράπεζα της ενέγγυας πιστώσεως, πρέπει να πληρώνονται αμέσως, άλλως θα χρεώνονται σε ιδιαίτερο λογαριασμό της πιστώσεως και θα υπολογίζεται επ' αυτών τόκος με επιτόκιο υπερημερίας, από την ημέρα της πληρωμής τους από την Τράπεζα. Κατά τα λοιπά ισχύουν όλοι οι σχετικοί όροι της συμβάσεως για τις χρεώσεις αυτές.

6. Στην περίπτωση οριστικού κλεισίματος της πιστώσεως θα κλείνονται οριστικά και όλοι οι παραπάνω λογαριασμοί, κατά τα εις το άρθρο 6 παρ. 3 ειδικότερα οριζόμενα. Η Τράπεζα δικαιούται, εξουσιοδοτούμενη ανεκκλήτως δια της παρούσης σχετικά, να επιδιώξει με κάθε μέσο την είσπραξη και του υπολοίπου των λογαριασμών αυτών. Εννοείται ότι, εάν η Τράπεζα εισπράξει το ποσόν της εγγυητικής επιστολής καθ' οιονδήποτε τρόπο και στη συνέχεια επιστραφεί στην Τράπεζα η εγγυητική αυτή επιστολή ή καταπέσει μερικώς ή για οποιονδήποτε λόγο απαλλαγεί η Τράπεζα αμετάκλητα από τις σχετικές ανειλημμένες υποχρεώσεις, από την εγγυητική επιστολή ή από τις ενέγγυες πιστώσεις, τότε η Τράπεζα οφείλει να πιστώσει το σχετικό λογαριασμό καθυστερήσεως, ενώ εάν μέχρι τότε έχει εξοφληθεί η οφειλή, οφείλει να επιστρέψει στον Πιστούχο, μέσα σε πέντε ημέρες από την οριστική απαλλαγή της από τις υποχρεώσεις της από την εγγυητική επιστολή, το ποσό κατά το οποίο απηλλάγη, με επιτόκιο καταθέσεως Ταμειυτηρίου, από την επομένη ημέρα της, κατά τα ανωτέρω, εισπράξεως.

Άρθρο 11. ΤΕΛΗ, ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ.

1. Τον Πιστούχο βαρύνουν και του επιρρίπτονται, από την ημέρα καταβολής τους από την Τράπεζα, όλοι οι εκάστοτε ισχύοντες φόροι, τέλη, εισφορές, δικαιώματα, ή άλλες κάθε μορφής επιβαρύνσεις υπέρ του Δημοσίου ή οιοιδήποτε τρίτου, που επιβάλλονται στο κεφάλαιο, τους τόκους, τα έξοδα ή τις προμήθειες και γενικά σε κάθε άλλης μορφής ωφέλειες, που απορρέουν ή έχουν οπωσδήποτε σχέση με τη σύμβαση αυτή, καθώς και οι οποιεσδήποτε τυχόν επιβαλλόμενες με αποφάσεις των αρμοδίων αρχών εισφορές σε βάρος του Πιστούχου ή της Τράπεζας.

2. Εάν οποιαδήποτε από τις επιβαρύνσεις της ανωτέρω παραγράφου καταβληθεί από την τράπεζα, όπως επίσης και αν επιβληθεί οποιαδήποτε διοικητική κύρωση με την μορφή

προστίμου ή ποινικής ρήτρας, εξ αιτίας προβαλλόμενης από τις αρχές παραβάσεως διοικητικών ή νομισματικών κανόνων αναφορικά με τη χορήγηση της πιστώσεως ή τη διάθεση από τον πιστούχο των αναλαμβανόμενων από την πίστωση ποσών, ο πιστούχος οφείλει να καταβάλει στην τράπεζα κάθε σχετικό ποσό, έντοκα με επιτόκιο υπερημερίας, από την ημέρα καταβολής του από την Τράπεζα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 της παρούσας συμβάσεως .

3. Τα πάσης φύσεως έξοδα, όπως ενδεικτικά, κάθε είδους δικαστικά, ελέγχου τίτλων, εγγραφής προσημειώσεως, τροπής προσημειώσεως, τροπή προσημειώσεως σε υποθήκη, συναρμολογήσεως ενεχύρου, κοινοποίησεως ή υποθήκης, τα ασφάλιστρα βεβαρημένων με εμπράγματα ασφάλεια ακινήτων ή πάσης φύσεως πραγμάτων και αναγκαστικής εκτελέσεως εν γένει ή οποιαδήποτε άλλα, που έχουν πραγματοποιηθεί ή θα γίνουν συνεπεία ή σε εκτέλεση των όρων της συμβάσεως και προς εξασφάλιση ή διατήρηση των σχετικών δικαιωμάτων της Τράπεζας, καθώς και πάσης φύσεως προμήθειες και αμοιβές όπως αυτές προσδιορίζονται στο κάθε φορά ισχύον τιμολόγιο εργασιών της τράπεζας, βαρύνουν τον Πιστούχο και καθίστανται έντοκα από της καταβολής τους με επιτόκιο υπερημερίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 της παρούσας συμβάσεως.

4. Η Τράπεζα σε περίπτωση, που καταβάλλει οποιαδήποτε από τα ως άνω ποσά, έχει το δικαίωμα, χωρίς καμία άλλη διατύπωση ή γνωστοποίηση προς τον Πιστούχο, να τα φέρει σε χρέωση του λογαριασμού της πιστώσεως ή και οποιουδήποτε άλλου λογαριασμού, που διατηρεί ο Πιστούχος σε οποιοδήποτε κατάστημα ή υπηρεσία της Τράπεζας.

Άρθρο 12. ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΥΠΟΧΡΕΟΙ.

Περισσότεροι Πιστούχοι, καθώς και τα κοινοπρακτούντα μέλη κοινοπραξίας ευθύνονται εις ολόκληρο ο καθένας απέναντι στην Τράπεζα. Η υπερημερία η όχληση, το πταίσμα, η διακοπή ή η αναστολή της παραγραφής των αξιώσεων της Τράπεζας και το δεδικασμένο σε βάρος ενός εκ των συνοφειλετών ισχύει και για τους λοιπούς.

Άρθρο 13. ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΠΙ ΠΛΕΙΟΝΩΝ ΧΡΕΩΝ.

Η Τράπεζα έχει πάντοτε το δικαίωμα, σε περίπτωση υπάρξεως περισσότερων χρεών του Πιστούχου, να ορίζει σε ποιο χρέος του θα καταλογίζεται κάθε καταβολή τούτου. Ο Πιστούχος και ο Εγγυητής παραιτούνται κάθε δικαιώματος, που απορρέει από τα άρθρα 422 και 423 ΑΚ, να ορίζουν σε περίπτωση περισσότερων χρεών, κατά την καταβολή, το χρέος που εξοφλείται και αναγνωρίζουν, ότι εάν το χρέος αποτελείται από κεφάλαιο, τόκους, προμήθειες και έξοδα η όποια καταβολή τους καταλογίζεται

πρώτα στα έξοδα, μετά στις προμήθειες, μετά στους τόκους και τελευταία στο κεφάλαιο.

Άρθρο 14.ΕΥΘΥΝΗ ΕΓΓΥΗΤΗ

1. Ο Εγγυητής εγγυάται ανεπιφύλακτα προς την αποδεχόμενη Τράπεζα την εμπρόθεσμη και ολοκληρωτική εξόφληση κάθε χρεωστικού υπολοίπου αυτής της συμβάσεως πιστώσεως, πλέον τόκων, ανατοκισμών, προμηθειών και εν γένει επιβαρύνσεων και εξόδων και γενικά την εκπλήρωση από τον Πιστούχο (πρωτοφειλέτη) όλων των υποχρεώσεων, που έχει αναλάβει με την παρούσα σύμβαση, ενεχόμενος εις ολόκληρον μετ' αυτού και ως αυτοφειλέτης. Ο Εγγυητής ευθύνεται ανεξάρτητα από το νομότυπο της υποχρεώσεως, που έχει αναλάβει ο Πιστούχος και ειδικά ανεξάρτητα από ελαττώματα σχετικά με την εκπροσώπησή του, αποδέχεται δε από τώρα τη μεταβολή οιαυδήποτε όρου της συμβάσεως αυτής.

2. Ο Εγγυητής παραιτείται από την ένσταση της διζήσεως και του δικαιώματος να προτείνει κατά το άρθρο 853 ΑΚ ενστάσεις του Πιστούχου κατά της Τράπεζας. Επίσης ο Εγγυητής παραιτείται έναντι της Τράπεζας του δικαιώματος να ασκήσει τα τυχόν δικαιώματα από αναγωγή, που θα έχει κατά του Πιστούχου, εφόσον θα υπάρχει ανεξόφλητο υπόλοιπο από την παρούσα σύμβαση. Ο Εγγυητής παραιτείται έναντι της Τράπεζας του δικαιώματος της υποκαταστάσεώς του στα παρεπόμενα εμπράγματα δικαιώματά της, έστω κι αν η απαίτηση της Τράπεζας εξοφληθεί ολοσχερώς από αυτόν. Ο Εγγυητής δεν ελευθερώνεται, έστω κι αν από οποιονδήποτε λόγο, που βαρύνει ή όχι την Τράπεζα, κατέστη αδύνατη από τον πρωτοφειλέτη η ικανοποίησή της, ούτε αν η Τράπεζα από οποιονδήποτε λόγο παραιτήθηκε από ασφάλειες υπέρ της απαιτήσεώς της, παρέχει δε από τώρα ανέκκλητα την ανεπιφύλακτη συναίνεσή του στην Τράπεζα να παραιτείται οποτεδήποτε από τις εξασφαλίσεις, εμπράγματα ή ενοχικές, που έχουν ληφθεί ή θα ληφθούν.

Τυχόν απόσβεση της κύριας οφειλής, χωρίς ικανοποίηση της Τράπεζας (άρθρ. 864 ΑΚ) ή τυχόν καθυστέρηση ή αμέλεια για την ανάληψη και συνέχιση από την Τράπεζα της δικαστικής επιδιώξεως της απαιτήσεώς της (άρθρ. 866 - 868 ΑΚ) συμφωνείται ότι δεν αποτελούν λόγο ελευθερώσεως του εγγυητού.

3. Ο Εγγυητής δηλώνει επίσης ανεπιφύλακτα και:

3.1 Ότι αποδέχεται από τώρα, την εφάπαξ ή διαδοχική αύξηση του ορίου της πιστώσεως σε οποιοδήποτε ποσό, χωρίς τη σύμπραξή του ή τη συναίνεσή του. Η ευθύνη του θα διατηρείται ακέραια για το ποσό που έχει εγγυηθεί, ανεξάρτητα αν μέχρι το κλείσιμο του λογαριασμού

έχουν μεσολαβήσει αυξητικές, συμπληρωματικές της παρούσας, συμβάσεις, χωρίς τη συναίνεσή του ή και χρεοπιστώσεις του λογαριασμού της πιστώσεως, με ποσά μεγαλύτερου ύψους αυτού της εγγυήσεώς του. Συνεπώς, εφόσον μετά το οριστικό κλείσιμο της συμβάσεως και του λογαριασμού της πιστώσεως προκύψει χρεωστικό υπόλοιπο, ο εγγυητής ευθύνεται έναντι της Τράπεζας εις ολόκληρον με τον Πιστούχο, για το ποσό της εγγυήσεώς του, πλέον αναλογούντων επί του ποσού της ευθύνης του τόκων υπερημερίας, ανατοκισμών και λοιπών επιβαρύνσεων, από της επομένης του κλεισίματος, χωρίς ειδοποίησή του και ανεξάρτητα αν μέχρι τότε είχαν μεσολαβήσει αυξήσεις του ποσού της συμβάσεως, χωρίς τη συναίνεσή του ή είχαν γίνει καταβολές έναντι της οφειλής από τη σύμβαση αυτή και του στηριζόμενου σε αυτή και των αυξητικών της συμβάσεων, λογαριασμού. Σε περίπτωση παροχής μερικής εγγυήσεως από έναν ή περισσότερους εγγυητές, οι τελευταίοι ενέχονται απέναντι στην Τράπεζα για το κατάλοιπο της πίστωσης και του αλληλόχρεου λογαριασμού, μέχρι το όριο της ευθύνης τους, κάθε δε καταβολή που γίνεται από τον έναν εξ αυτών, δεν απαλλάσσει τους λοιπούς, εάν απομένει ανεξόφλητο υπόλοιπο.

Συμφωνείται ακόμη ότι τυχόν γενόμενες από τον πιστούχο καταβολές, γίνονται έναντι ή σε εξόφληση πρώτα των μη καλυπτομένων από την εγγύηση οφειλών.

3.2. Ότι κάθε αναγνώριση της οφειλής, που θα γίνεται στο μέλλον από τον Πιστούχο, κατά τα άρθρα 873 και 874 Α.κ., υποχρεώνει και αυτόν μέχρι του ποσού, για το οποίο έχει εγγυηθεί, πλέον τόκων, ανατοκισμών και λοιπών επιβαρύνσεων, ανεξάρτητα αν το ποσό αυτό της αναγνώρισης αποτελεί υπόλοιπο από τη σύμβαση, στην οποία συμβλήθηκε ή και από τυχόν συμπληρωματικές (αυξητικές) συμβάσεις, στις οποίες δεν έχει συμβληθεί.

3.3 Όλες οι υποσχέσεις, δεσμεύσεις και υποχρεώσεις του Πιστούχου, δεσμεύουν στο ίδιο με τον Πιστούχο μέτρο και τον Εγγυητή, κατά την έκταση της εγγυητικής του ευθύνης.

3.4. Ότι η Τράπεζα δύναται κατά την κρίση της να συμφωνεί με τον Πιστούχο, χωρίς τη συναίνεση του Εγγυητή, ρύθμιση της οφειλής από τη σύμβαση αυτή και των τυχόν αυξητικών της, για τμηματική καταβολή και αποδέχεται ότι η ευθύνη του έναντι της Τράπεζας διατηρείται στο ακέραιο.

4. Ο Εγγυητής παραιτείται από κάθε ένσταση, που απορρέει από το άρθρο 439 ΑΚ.

Άρθρο 15. ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ - ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΤΙΚΛΗΤΟΥ.

1. Οι κοινοποιήσεις προς τον Πιστούχο, ή τον Εγγυητή, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι σχετικές με τυχόν δίκες (εισαγωγικά της δίκης έγγραφα) από τη σύμβαση αυτή και των τυχόν αυξητικών - συμπληρωματικών ή παρεπομένων αυτής συμβάσεων, γίνονται στις ανωτέρω διευθύνσεις που αναφέρονται στη σύμβαση. Σε περίπτωση αλλαγής κατοικίας ή

έδρας ή των γραφείων οιοιδήποτε ενεχομένου από τη σύμβαση, συνομολογείται ότι ο μεταβάλλον την κατοικία του ή την έδρα ή τα γραφεία του υποχρεούται να γνωστοποιήσει αμέσως και εγγράφως στην Τράπεζα τη νέα διεύθυνσή του, μέχρι δε τη γνωστοποίηση αυτής, η Τράπεζα κοινοποιεί νομίμως και εγκύρως στη διεύθυνση που αναφέρεται στη σύμβαση.

2. Ο Πιστούχος και ο Εγγυητής δηλώνουν ότι διορίζουν σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 142 παρ. 4 του Κ.Πολ.Δ., με την σύμβαση αυτή αντικλήτους των, είτε τ κ. κάτοικο , οδός αριθμ. , αριθμ Δ.Α.Τ. Α. Φ .Μ. είτε τ.κ. κάτοικο , οδός αριθμ. , αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ. εις ένα εκ των οποίων, κατ' επιλογή της Τράπεζας, θα κοινοποιείται κάθε σχετικό με την παρούσα σύμβαση έγγραφο, που θα απευθύνεται σ' αυτούς, ήτοι όλες οι εξώδικες ή διαδικαστικές πράξεις, που έχουν σχέση με τη σύμβαση, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι αποφάσεις ή πράξεις, που επιβάλλουν αυτοπρόσωπη ενέργεια από τον παραλήπτη, καθώς και όλες οι πράξεις της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως.

3. Σε περίπτωση περισσότερων οφειλετών και εάν ακόμη έχει διορισθεί αντίκλητος, κάθε οφειλέτης διορίζει επί πλέον με την παρούσα, ως αντίκλητό του, κατά την έννοια του ως άνω όρου, τον άλλο αν είναι δύο και αν είναι περισσότεροι, οποιονδήποτε από τους λοιπούς. Το αυτό ισχύει επί περισσότερων του ενός Εγγυητών, ενώ αν είναι ένας ο Εγγυητής, διορίζει τον Πιστούχο ή οποιονδήποτε από τους Πιστούχους.

Ρητά συμφωνείται, ότι η επίδοση κάθε σχετικού με τη σύμβαση εγγράφου (εξώδικου ή διαδικαστικού) που γίνεται σε οποιονδήποτε από τους αντικλήτους είναι έγκυρη και νόμιμη.

4. Η τυχόν ανάκληση ή παραίτηση των διοριζομένων ως άνω αντικλήτων, για να έχει αποτέλεσμα έναντι της Τράπεζας, πρέπει να κοινοποιείται στην Τράπεζα και απαραίτητα στην κοινοποίηση να αναφέρεται ο διορισμός άλλου ή άλλων αντικλήτων στην ίδια πόλη και με ακριβή αναγραφή της διεύθυνσέως τους. Η ανωτέρω ανάκληση ή παραίτηση θα ισχύει μετά πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την κοινοποίηση τους στην Τράπεζα με δικαστικό επιμελητή. Τα ίδια ισχύουν και σε περίπτωση μεταβολής της διεύθυνσέως του ή των αντικλήτων σε σχέση με τη διεύθυνση, που έχει ορισθεί στη σύμβαση ή σε μεταγενέστερο διορισμό αυτών.

Άρθρο 16. ΔΙΚΑΙΟ ΠΟΥ ΔΙΕΠΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ - ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΣΙΑ.

1. Η παρούσα σύμβαση διέπεται από τις διατάξεις του ελληνικού δικαίου και ειδικότερα από τις διατάξεις του Ν.Δ. της 17.7./13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων

εταιρειών» του Ν. 4112/1929 του Ν. 4001/1959, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, καθώς επίσης και όλων των νόμων, που αφορούν τις Τράπεζες, που ισχύουν σήμερα ή πρόκειται να θεσπισθούν στο μέλλον, στις οποίες διατάξεις ο Πιστούχος και ο Εγγυητής υποβάλλονται ανεπιφυλάκτως.

2. Ο Πιστούχος και ο Εγγυητής αποδέχονται να υποβληθούν σε περίπτωση δικαστικής διενέξεως για οποιαδήποτε διαφορά από τη σύμβαση αυτή και των τυχόν αυξητικών ή παρεπομένων αυτής συμβάσεων, εκτός από τη δικαιοδοσία και τοπική αρμοδιότητα των Δικαστηρίων της γενικής δωσιδικίας τους ή της δωσιδικίας της δικαιοπραξίας και στη δικαιοδοσία και τοπική αρμοδιότητα των Δικαστηρίων της περιφέρειας του Δήμου της Αθήνας.

Άρθρο 17. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ.

Ο πιστούχος και ο εγγυητής δηλώνουν ότι ενημερώθηκαν από τον Υπεύθυνο Επεξεργασίας ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε. και παρέχουν τη συγκατάθεσή τους ειδικώς και ελευθέρως για την εκ μέρους της Τράπεζας συλλογή, τήρηση σε (ηλεκτρονικό ή μη) αρχείο και επεξεργασία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2472/97 των προσωπικών δεδομένων τους, τα οποία οι ίδιοι δηλώνουν στην παρούσα, για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης και της συναλλακτικής σχέσης τους με την Τράπεζα.

Επίσης, ο πιστούχος και ο εγγυητής δηλώνουν ότι ενημερώθηκαν ότι, μετά από εξακρίβωση της ταυτότητάς τους, σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του Ν. 2472/97 έχουν δικαίωμα πρόσβασης και αντίρρησης σχετικά με τα προσωπικά δεδομένα που τους αφορούν και τα οποία αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας, καθώς και ότι σχετικό αίτημά τους θα πρέπει να απευθύνεται εγγράφως προς : Την ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε., Διεύθυνση Διαχείρισης Κινδύνων της Τράπεζας και του Ομίλου (030), Αιόλου 86, 10232, Αθήνα, Τηλ. 332.8642. Τέλος, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ενημερώνουν εγκαίρως την Τράπεζα για τυχόν μεταβολή των παραπάνω προσωπικών δεδομένων τους.

Άρθρο 18. ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Οι χρηματοδοτήσεις που παρέχονται στον Πιστούχο με τη σύμβαση αυτή, διέπονται επίσης από τους κανόνες της Τράπεζας, των νομισματικών αρχών και της Τράπεζας της Ελλάδος που κάθε φορά ισχύουν για τις χρηματοδοτήσεις της οικονομίας, των οποίων ο Πιστούχος και οι Εγγυητές δηλώνουν ότι έχουν πλήρη και ακριβή γνώση και αποδέχονται νυν, αλλά και εις το μέλλον.

2. Όλες οι απαντήσεις, οχλήσεις και γνωστοποιήσεις του Πιστούχου και του Εγγυητή προς την Τράπεζα θα γίνονται μόνον εγγράφως.
3. Η παροχή συγκαταθέσεως ή άδειας προς τον Πιστούχο ή τον Εγγυητή να πράξει ή να παραλείψει κάτι, κατά παρέκκλιση των όσων συμφωνούνται με τη σύμβαση, καθώς και η επίδειξη ανοχής από την Τράπεζα δεν μπορεί ποτέ να προβληθούν εναντίον της ή να θεμελιώσουν δικαίωμα του Πιστούχου ή του Εγγυητή για το μέλλον ή να ερμηνευθούν ως παραίτηση της Τραπεζικής από οποιοδήποτε δικαίωμά της.
4. Όλες οι υποσχέσεις, δεσμεύσεις και υποχρεώσεις του πιστούχου δεσμεύουν στο ίδιο με τον πιστούχο μέτρο και τον εγγυητή, κατά το μέτρο της εγγυητικής του ευθύνης.
5. Οι όροι της παρούσας συνομολογούνται στο σύνολό τους ως ουσιώδεις και τροποποιούνται μόνον εγγράφως.
6. Όλοι οι όροι της παρούσας συμβάσεως και οι δεσμεύσεις, που αναλήφθηκαν, συμφωνήθηκαν ρητά μεταξύ των συμβαλλομένων, κατόπιν ειδικής διαπραγματεύσεως. Ο Πιστούχος και ο Εγγυητής δηλώνουν, ότι η Τράπεζα εξήγησε και παρέσχε σ' αυτούς τις αναγκαίες διευκρινήσεις που ζήτησαν από αυτήν, κατανοώντας επακριβώς το ουσιαστικό περιεχόμενο, καθώς και τις έννομες συνέπειες των όρων που περιλαμβάνονται στη σύμβαση, την δεσμευτικότητα των οποίων αποδέχονται ανεπιφύλακτα.
7. Η σύμβαση αυτή συντάχθηκε προς απόδειξη του περιεχομένου της ατελώς, κατά τη διάταξη του άρθρου 2 του Ν. 2157/93 και υπογράφεται από τους συμβαλλομένους, ως έπεται, αντίγραφο δε της παρούσης έλαβαν οι αντισυμβαλλόμενοι (πιστούχος και εγγυητής).

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε ΚΑΤ/ΜΑ ()

Ο ΠΙΣΤΟΥΧΟΣ

Ο ΕΓΓΥΗΤΗΣ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΚΟΧΡΕΟΛΥΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Στην Πάτρα σήμερα την του έτους, ημέρα της εβδομάδος μεταξύ των:

1) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» που έχει την έδρα της στην Αθήνα (οδός Αιόλου 86) και εκπροσωπείται νόμιμα στην προκείμενη περίπτωση από τους:

1α) (και που αποκαλείται στη συνέχεια «η Τράπεζα»),

2) (και που αποκαλείται στη συνέχεια «ο Δανειζόμενος»),

3) (και που αποκαλείται στη συνέχεια «ο Εγγυητής»), συμφωνούνται και γίνονται αμοιβαία αποδεκτά τα εξής:

Άρθρο 1 (Χορήγηση-Διάρκεια Δανείου)

Συμφωνείται η χορήγηση από την Τράπεζα στο Δανειζόμενο δανείου τοκοχρεολυτικού, ποσού Ευρώ (), που θα αποδοθεί στην Τράπεζα κατά το σύστημα της σύνθετης χρεωλυσίας (Γαλλικό σύστημα), εντός προθεσμίας () μηνών, η οποία συμπεριλαμβάνει περίοδο χάριτος () μηνών, κεφαλαιοποίηση των τόκων, και άρχεται από την ημερομηνία της πρώτης εκταμίευσης του δανείου.

Άρθρο 2 (Επιτόκιο Δανείου)

2.01 Το επιτόκιο του δανείου, συνομολογείται σε (%). και αποτελείται από το άθροισμα των κατωτέρω:

α) του Βασικού Επιτοκίου για Πράξεις Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Ε.Κ.Τ.), σήμερα (%)

β) του περιθωρίου επιτοκίου το οποίο συνομολογείται σε (+ %) σταθερό για όλη τη διάρκεια του δανείου

γ) των τυχόν επιβαλλομένων εκάστοτε εκ του νόμου ισχυουσών εισφορών (σήμερα εισφορά Ν.128175 εκ).

2.02 Το παραπάνω επιτόκιο θα μεταβάλλεται με βάση το ως άνω Βασικό Επιτόκιο για Πράξεις Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Εάν το ως άνω επιτόκιο αναφοράς μεταβληθεί, μεταβάλλεται ισόποσα από την ημερομηνία αλλαγής και το επιτόκιο

του παρόντος δανείου. Εάν κατά τη διάρκεια του παρόντος δανείου, το Βασικό Επιτόκιο (Ελάχιστο Επιτόκιο Προσφοράς Δημοπρασιών Ανταγωνιστικού Επιτοκίου) για Πράξεις Κύριας Αναχρηματοδότησης, παύσει να εκδίδεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, συμφωνείται ρητά ότι από την ημέρα της παύσεως και εφεξής το επιτόκιο αναφοράς του παρόντος δανείου θα καθορίζεται από την Τράπεζα. Ο Δανειζόμενος, εάν δεν συμφωνεί με την κατά τα άνω μεταβολή, δικαιούται εντός τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση ή γνωστοποίηση σ' αυτόν της μεταβολής του βασικού επιτοκίου, να ενημερώσει εγγράφως την Τράπεζα για την μη αποδοχή εκ μέρους του της πιο πάνω μεταβολής. Σε περίπτωση που ο Δανειζόμενος δεν αποδεχθεί το νέο επιτόκιο θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται το προηγούμενο μέχρι την ημερομηνία καταγγελίας της σύμβασης. Άλλως ρητά συνομολογείται, ότι ο Δανειζόμενος αποδέχεται την, κατά τον ως άνω τρόπο, μεταβολή του επιτοκίου και παραιτείται από τώρα του δικαιώματος προβολής οποιασδήποτε σχετικής ενστάσεως ή αντιρρήσεως κατ' αυτής.

2.03 Ως βάση υπολογισμού των τόκων για τις ενήμερες οφειλές λαμβάνεται το έτος των 360 ημερών.

Άρθρο 3 (Σκοπός του Δανείου)

3.01 Το δάνειο χορηγείται αποκλειστικά προς το σκοπό

Άρθρο 4 (Εξόφληση Δανείου)

4.01 Η περιοδικότητα αποπληρωμής του δανείου, με τοκοχρεολυτικές δόσεις συμφωνείται

4.02 Η πρώτη τοκοχρεολυτική δόση θα καταβληθεί μετά την ημερομηνία της πρώτης εκταμίευσης ή μετά την λήξη της περιόδου χάριτος και οι επόμενες την αντίστοιχη ημερομηνία που προκύπτει από την προαναφερόμενη περιοδικότητα.

4.03 Εάν η ημερομηνία καταβολής συμπέσει με ανύπαρκτη ημερολογιακά ημερομηνία, η λήξη της δόσης θα μεταφέρεται στην προηγούμενη υπαρκτή ημερομηνία.

4.04 Η περίοδος χάριτος είναι έντοκη, εκτοκίζόμενη με το επιτόκιο του άρθρου 2.01 και η διάρκειά της καθορίζεται στο άρθρο 1 της παρούσας.

4.05 Οι τόκοι της περιόδου χάριτος λογίζονται τοκαριθμικά ανά εξάμηνο και καταβάλλονται κανονικά. Εφόσον δεν καταβληθούν εμπρόθεσμα, φέρονται σε χρέωση του λογαριασμού της δανειακής σύμβασης, χωρίς ειδοποίηση του Δανειζόμενου και εκτοκίζονται από τον λογισμό τους με το επιτόκιο που προσδιορίζεται στο άρθρο 8.01 της παρούσας. Εάν έχει συμφωνηθεί κεφαλαιοποίηση των τόκων της περιόδου χάριτος αυτοί κατά την διάρκειά της λογίζονται τοκαριθμικά ανά εξάμηνο, ανατοκίζόμενοι και μετά την λήξη της κεφαλαιοποιούνται και καταβάλλονται όπως και το κεφάλαιο (άρθρο 4.01).

4.06 Το ποσό κάθε τοκοχρεολυτικής δόσης καθώς και το ποσό των τόκων της περιόδου χάριτος, εφόσον έχει συμφωνηθεί η πληρωμή τους κατά την διάρκειά της, θα ανακοινώνεται στο Δανειζόμενο εγγράφως (πριν από την ημερομηνία υποχρέωσης καταβολής του).

4.07 Ο Δανειζόμενος υποχρεούται να εξοφλεί το ποσό της κάθε δόσης του δανείου και των τόκων αυτού, την προς τούτο δήλη μέρα, με χρέωση καταθετικού του λογαριασμού, που έχει υποδείξει στην Τράπεζα.

Άρθρο 5 (Εξασφάλιση Τράπεζας)

5.01 Για να αναλάβει ο Δανειζόμενος οποιοδήποτε ποσό από το δάνειο πρέπει να παραχωρήσει στην Τράπεζα τις ακόλουθες ασφάλειες:

5.02 Στην περίπτωση εγγραφής προσημείωσης υποθήκης ο Δανειζόμενος υποχρεούται καθ' όλη τη διάρκεια του δανείου να ασφαρίζει με δαπάνες του το υπέγγυο ακίνητο, η σχετική δε ασφάλιση θα ανατίθεται σε πρώτης τάξης ασφαλιστική εταιρεία της αποδοχής της Τράπεζας. Ο Δανειζόμενος υποχρεούται να καλύπτει τους κινδύνους πυρός, σεισμού καθώς και κάθε άλλο κίνδυνο η κατά του οποίου ασφάλιση επιβάλλεται από τους κανόνες της τακτικής διαχείρισης.

Ο Δανειζόμενος υποχρεούται να φροντίζει ώστε να περιλαμβάνεται στο οικείο ασφαλιστήριο η αναγνώριση της Τράπεζας ως ενυπόθηκης δανείστριας κατά τον υπέρ Τραπεζών ειδικό όρο υπ' αριθμ. 5 (υπόδειγμα 2010000/2/12) της Ενώσεως των δραστηριοποιούμενων στην Ελλάδα Ασφαλιστικών Εταιρειών, καθώς και ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους της Ασφαλιστικής Εταιρείας για ειδοποίηση της Τράπεζας σε περίπτωση μη ανανέωσης της ασφάλισης 15 ημέρες πριν από τη λήξη της, ή για την ενδεχόμενη πρόθεσή της να μεταβάλει τους όρους της ασφάλισης.

Το ασφαλιστήριο και τα λοιπά σχετικά έγγραφα παραδίδονται στην Τράπεζα και φυλάσσονται απ' αυτήν. Εάν ο Δανειζόμενος παραλείψει να συνάψει ή να διατηρήσει σε ισχύ την παραπάνω ασφάλιση, η Τράπεζα δικαιούται να προβεί η ίδια στην ασφάλιση αυτή.

Σε κάθε περίπτωση τα ασφάλιστρα και λοιπά έξοδα βαρύνουν το Δανειζόμενο, ο οποίος υποχρεούται σε άμεση καταβολή τους στην Τράπεζα με τον τόκο υπερημερίας από την καταβολή μέχρι την εξόφληση.

Η Τράπεζα δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη για τη φερεγγυότητα της Ασφαλιστικής Εταιρείας, καθώς και για την τυχόν μη άσκηση του όλου ή μέρους του δικαιώματός της για ασφάλιση. Σε περίπτωση που επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος, ο Δανειζόμενος υποχρεούται να προβεί αμέσως στις διατυπώσεις που απαιτούνται για τη βεβαίωση του ασφαλισματος το οποίο οφείλει η Ασφαλιστική Εταιρεία.

Στις διατυπώσεις αυτές δικαιούται να προβεί και η Τράπεζα χωρίς να ευθύνεται έναντι του Δανειζόμενου για οποιαδήποτε τυχόν παράλειψη.

Ο Δανειζόμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση με την παρούσα να εκχωρήσει στην Τράπεζα την απαίτησή του επί του ασφαλισματος για άμεση είσπραξη αυτού και να παραιτηθεί από κάθε δικαίωμά του που απορρέει από το άρθρο 1287 Α.κ.

5.02 Ο Δανειζόμενος οφείλει να αναγγείλει αμέσως στην Τράπεζα κάθε χειροτέρευση, είτε τυχαία είτε οφειλόμενη σε κακή διαχείριση που ήθελε υποστεί το υπέγγυο ακίνητο και κάθε γεγονός που θα μπορούσε είτε να ελαττώσει την αξία αυτού είτε να επηρεάσει με οποιοδήποτε τρόπο τα δικαιώματά του επί του ακινήτου του.

5.03 Ο Δανειζόμενος αν λάβει απόφαση να επιφέρει στο ακίνητο που θα προσημειωθεί ουσιώδη τροποποίηση ή μεταρρύθμιση, οφείλει να ειδοποιήσει γι' αυτό εγγράφως την Τράπεζα πριν από κάθε σχετική εργασία. Αν η Τράπεζα κρίνει ότι η σχεδιαζόμενη μεταβολή δύναται να οδηγήσει σε μείωση της αξίας του ως άνω ακινήτου, δικαιούται να ζητήσει από το Δανειζόμενο συμπλήρωση της ασφάλειας ή ολοσχερή ή μερική εξόφληση του δανείου.

5.04 Η Τράπεζα έχει πάντοτε το δικαίωμα, ανεξάρτητα από τις υφιστάμενες εξασφαλίσεις, να επιδιώκει την ικανοποίηση των απαιτήσεών της κατά του Δανειζόμενου ή των Εγγυητών και από άλλα περιουσιακά τους στοιχεία, γενικά, κατ' επιλογή της, του Δανειζόμενου και του Εγγυητού συνολογούντων το δικαίωμα αυτό της Τράπεζας ως ασκούμενο νομίμως και καλοπίστως.

5.05 Όλα τα έγγραφα που συντάσσονται και υπογράφονται κατά τη λειτουργία της συμβάσεως και αναφέρονται σ' αυτήν και ιδιαίτερα εκείνα, με τα οποία ο Δανειζόμενος αναγνωρίζει οποιοδήποτε δικαίωμα της Τράπεζας ή αναλαμβάνει οποιαδήποτε υποχρέωση έναντι αυτής, πρόσθετες πράξεις ή συμβάσεις μεταξύ της Τράπεζας και του Δανειζόμενου ή τρίτων, για την παροχή εξασφαλίσεων, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συμβάσεως και δεσμεύουν χωρίς άλλο το Δανειζόμενο. Ο τελευταίος, καθώς και ο Εγγυητής δηλώνουν, ότι έλαβαν γνώση των διατάξεων του Ν.Δ. της 17.7./13.8.1923 και του Ν. 4112/1929 και υπόσχονται ότι θα τηρήσουν όλες τις εξ' αυτών υποχρεώσεις τους, στις περιπτώσεις παροχής προσημειώσεων υποθήκης και υποθήκης επί ακινήτων, που καταλαμβάνουν και τα εντός αυτών μηχανήματα και μηχανικές εγκαταστάσεις.

Άρθρο 6 (Ανάληψη Προϊόντος Δανείου)

6.01 Ο Δανειζόμενος θα αναλάβει το ποσό του δανείου εφάπαξ ή τμηματικά. Η Τράπεζα υποχρεούται να καταβάλει το δάνειο μόνο εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 της παρούσας.

6.02 Για την ανάληψη του δανείου θα συντάσσεται σχετική πράξη ή θα εκδίδεται παραστατικό της Τράπεζας.

6.03 Το καθαρό προϊόν των εκταμιεύσεων του δανείου θα πιστώνεται στον συνδεδεμένο καταθετικό λογαριασμό που έχει υποδείξει ο Δανειζόμενος στην Τράπεζα (άρθρο 4.06)

Άρθρο 7 (Υποχρεώσεις Δανειζομένου)

7.01 Από την υπογραφή αυτής της σύμβασης και μέχρι να εκπληρώσει όλες του τις υποχρεώσεις που προκύπτουν απ' αυτή, ο Δανειζόμενος είναι υποχρεωμένος να:

α) μη μεταβάλει, χωρίς προηγούμενη συγκατάθεση της Τράπεζας, το αντικείμενο της επιχείρησής του,

β) μην εκποιήσει ή εκμισθώσει την επιχείρησή του, ολόκληρη ή μέρος της, ή παραχωρήσει τη χρήση της, με οποιαδήποτε νομική μορφή, σε τρίτους, χωρίς την έγγραφη συγκατάθεση της Τράπεζας,

γ) τηρεί όλα τα προβλεπόμενα από το νόμο λογιστικά και λοιπά βιβλία και στοιχεία, δ) παρέχει στην Τράπεζα οποιαδήποτε πληροφορία του ζητηθεί, σχετική με την οικονομική του κατάσταση και τη γενικότερη δραστηριότητα της επιχείρησής του,

ε) θέτει στη διάθεση της Τράπεζας τα λογιστικά του βιβλία και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία για έλεγχο της οικονομικής του κατάστασης από τα οριζόμενα για το λόγο αυτό όργανα της Τράπεζας ή και άλλα πρόσωπα που θα υποδειχθούν απ' αυτή. Η σχετική δαπάνη θα βαρύνει το Δανειζόμενο,

στ) παρέχει οποτεδήποτε του το ζητήσει η Τράπεζα, οποιοδήποτε έγγραφο ή στοιχείο το οποίο κατά την κρίση της αποδεικνύει την απ' αυτόν τήρηση όλων των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας και των προϋποθέσεων σύναψης του δανείου,

ζ) γνωστοποιεί στην Τράπεζα, εγγράφως, οποιαδήποτε τυχόν μεταβολή της νομικής, οικονομικής ή περιουσιακής του κατάστασης, ως και κάθε αλλαγή σχετική με την εκπροσώπησή του και ιδίως να προσαγάγει χωρίς υπαίτια βραδύτητα στην Τράπεζα όλα τα νομιμοποιητικά έγγραφα, σε περίπτωση οποιασδήποτε μεταβολής. Συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μετά τη μεταβολή της εκπροσώπησης του Δανειζόμενου και πριν από την έγγραφη γνωστοποίησή της στην Τράπεζα, είναι απολύτως έγκυρες και δεσμεύουν πλήρως το Δανειζόμενο ο οποίος τις εγκρίνει από τώρα, παραιτούμενος του δικαιώματος προβολής οποιασδήποτε σχετικής αντιρρήσεως,

7.02 Τις αυτές υποχρεώσεις, που αναφέρονται, ως άνω, υπό στοιχεία 7.01.α έως 7.01.ζ για τον Δανειζόμενο, έχει και ο Εγγυητής, εκτός εάν η Τράπεζα τον απαλλάξει εγγράφως.

7.03 Η παράβαση οποιουδήποτε από τους παραπάνω όρους, ανεξαρτήτως των λοιπών συνεπειών, αποτελεί σπουδαίο λόγο καταγγελίας της σύμβασης.

Άρθρο 8 (Τόκος Υπερημερίας- Ανατοκισμός)

8.01 Σε περίπτωση ολικής ή μερικής καθυστέρησης κάποιας δόσης του δανείου ή τόκων μη περιλαμβανομένων στις παραπάνω υπό άρθρο 1 τοκοχρεολυτικές δόσεις ή και εξόδων και λοιπών επιβαρύνσεων του άρθρου 13, ο Δανειζόμενος καθίσταται υπερήμερος και οφείλει στην Τράπεζα, από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης και χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε ειδοποίησή του, επί των ποσών που καθυστερεί, αντί του τόκου του άρθρου 2.01 της παρούσας σύμβασης, τόκο υπερημερίας ο οποίος συμφωνείται ότι θα υπολογίζεται με το επιτόκιο που αναφέρεται στο άρθρο 2.01 της παρούσας, προσαυξημένο με την εκάστοτε ανώτατη επιτρεπόμενη προσαύξηση λόγω υπερημερίας (σήμερα % Πράξη Διοικητή Τράπεζας Ελλάδος 2393/15.7.96). Η Τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα να μεταβάλλει μονομερώς τον αριθμό των εκατοστιαίων μονάδων δια του οποίου θα προσαυξάνεται το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο για την ενήμερη χρηματοδότηση, ή του τρόπου υπολογισμού του επιτοκίου υπερημερίας σε περίπτωση τροποποίησης ή κατάργησης της ΠΔ ΤΕ 2393/96. Η μεταβολή αυτή θα δημοσιεύεται στον Τύπο ή θα ανακοινώνεται στο Δανειζόμενο με αποστολή ή επίδοση σχετικής επιστολής.

8.02 Στην παραπάνω υπό 8.01 περίπτωση, η Τράπεζα δικαιούται είτε να επιδιώξει την είσπραξη των καθυστερουμένων ποσών, είτε, αφού καταγγείλει την παρούσα σύμβαση να κηρύξει αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό το δάνειο, αξιώνοντας την εξόφληση ολόκληρου του ανεξόφλητου ποσού για κεφάλαιο, τόκους και λοιπές επιβαρύνσεις.

8.03 Οι οφειλόμενοι σε καθυστέρηση τόκοι συμφωνείται ότι τοκίζονται από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης. Οι τόκοι δε που προκύπτουν προστίθενται στο οφειλόμενο κεφάλαιο ανά εξάμηνο, επερχομένου ούτω ανατοκισμού με εξάμηνη περιοδικότητα.

Άρθρο 9 (Καταγγελία Σύμβασης)

9.01 Η Τράπεζα δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση του δανείου και να κηρύξει τούτο αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, αξιώνοντας την εξόφληση ολόκληρου του ανεξόφλητου ποσού του κεφαλαίου, με τους τόκους και με τις λοιπές επιβαρύνσεις σε περίπτωση:

α) παράβασης οποιουδήποτε από τους όρους της παρούσας σύμβασης,

β) ουσιώδους μείωσης ή απώλειας κάποιας από τις, σε ασφάλεια της παρούσας σύμβασης, παρασχεθείσες υπέρ της Τράπεζας εξασφαλίσεις,

γ) μη αποδοχής από τον Δανειζόμενο της μεταβολής του επιτοκίου που διενεργείται σύμφωνα με τον υπό 2.02 όρο,

δ) διαπίστωσης ενεργειών του Δανειζόμενου ή των τυχόν συνενεχομένων με αυτόν

(ομορρύθμων εταίρων ή των εγγυητών), που μειώνουν τη φερεγγυότητά τους (π.χ. μεταβιβάσεις περιουσιακών τους στοιχείων) ή πληροφόρησης για την ύπαρξη δυσμενών στοιχείων εις βάρος τους (π.χ. διαμαρτυρήσεις συναλλαγματικών, σφράγιση επιταγών, για οποιονδήποτε λόγο,

έκδοση διαταγών πληρωμής εις βάρος τους, πλειστηριασμό περιουσιακών τους στοιχείων κλπ) και εκτίμησης, σύμφωνα με τραπεζικά κριτήρια, ότι τυχόν καθυστέρηση καταγγελίας της σύμβασης, θα επιφέρει βλάβη στα συμφέροντά της,

ε) ουσιώδους μείωσης της οικονομικής επιφάνειας ή περιορισμού του κύκλου εργασιών ή αναστολής της οικονομικής δραστηριότητας του Δανειζόμενου ή του Εγγυητή,

στ) απώλειας ή περιορισμού της ικανότητας προς δικαιοπραξία ή της εξουσίας διάθεσης της περιουσίας ή θανάτου του Δανειζόμενου ή του Εγγυητή.

9.02 Σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης του δανείου η Τράπεζα δικαιούται να κηρύξει το ποσό από το δάνειο που έχει ήδη αναληφθεί ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και να αξιώσει την εξόφληση τούτου, μετά των τόκων και όλων των λοιπών επιβαρύνσεων που προβλέπονται από το άρθρο 13 της παρούσας σύμβασης.

9.03 Σε περίπτωση τμηματικής εκταμίευσης, εάν η Τράπεζα μετά την καταβολή οποιουδήποτε ποσού από το δάνειο διαπιστώσει ότι η ανάληψη τούτου δεν εδικαιολογείται, δικαιούται υπό την επιφύλαξη των υπό άρθρο 9.01, 9.02 δικαιωμάτων

της να αξιώσει την άμεση επιστροφή του ποσού εντόκως με το υπό άρθρο 2.01

καθορισθέν επιτόκιο από της ανάληψης αυτού μέχρι της επομένης της λήψεως της ειδοποιήσεως για επιστροφή. Από την επομένη της λήψεως της ειδοποιήσεως αυτής το ποσό αυτό θα οφείλεται με τον τόκο υπερημερίας του άρθρου 8.01 της παρούσας σύμβασης.

9.04 Κάθε ποσό το οποίο ανέλαβε τυχόν ο Δανειζόμενος χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την ανάληψη αυτή λογίζεται για την εφαρμογή των όρων της παρούσας και έως την επιστροφή του ως καταβολή του όλου ή μέρους του δανείου. Η Τράπεζα δύναται, επίσης κατά την κρίση της να αναστείλει μονομερώς κάθε περαιτέρω καταβολή προς τον Δανειζόμενο, μέχρι αυτός να επιστρέψει το πιο πάνω ποσό ή να συμμορφωθεί πλήρως προς τις υποχρεώσεις του από την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 10 (Αποδοχή Σύμβασης από τον Εγγυητή)

10.01 Ο Εγγυητής εγγυάται ανεπιφύλακτα την εμπρόθεσμη και ολοκληρωτική εξόφληση του δανείου με τους τόκους και όλες τις επιβαρύνσεις και έξοδα και γενικά την εκπλήρωση από τον Δανειζόμενο όλων των υποχρεώσεων τις οποίες αυτός αναλαμβάνει με την παρούσα. Ο Εγγυητής ενέχεται εις ολόκληρον με τον πρωτοφειλέτη ως αυτοφειλέτης.

10.02 Ο Εγγυητής ευθύνεται ανεξάρτητα από το νομότυπον της υποχρέωσης που ανέλαβε ο Δανειζόμενος, ιδιαίτερα δε ανεξάρτητα από ελαττώματα που αφορούν στην εκπροσώπηση του πρωτοφειλέτη.

10.03 Ο Εγγυητής παραιτείται από την ένσταση της διζήσεως, καθώς και από το κατ' άρθρο 853 ΑΚ δικαίωμά του να προτείνει κατά της Τράπεζας ενστάσεις του Δανειζόμενου. Επίσης ο

Εγγυητής παραιτείται έναντι της Τράπεζας από το δικαίωμά του να ασκήσει τα τυχόν εξ αναγωγής δικαιώματά του κατά του Δανειζόμενου εφόσον υφίσταται ανεξόφλητο μέρος του δανείου. Ο Εγγυητής παραιτείται έναντι της Τράπεζας από το δικαίωμά του να υποκατασταθεί στα παρεπόμενα εμπράγματα δικαιώματα αυτής, έστω και αν το δάνειο εξοφλήθηκε ολοσχερώς από αυτόν.

10.04 Ο Εγγυητής δεν ελευθερώνεται, έστω και αν από οποιονδήποτε λόγο που βαρύνει ή μη την Τράπεζα, κατέστη αδύνατη η ικανοποίηση της από τον Δανειζόμενο, ούτε αν η Τράπεζα για οποιονδήποτε λόγο παραιτήθηκε από ασφάλειες υπέρ της απαίτησής της. Ο Εγγυητής παρέχει από σήμερα ανέκκλητα στην Τράπεζα την ανεπιφύλακτη συναίνεση του για να παραιτείται αυτή οποτεδήποτε από τις ασφάλειές της που λήφθηκαν προς εξασφάλιση του δανείου και από τυχόν ασφάλειες που θα ληφθούν απ' αυτή, εμπράγματα ή προσωπικές. Τυχόν απόσβεση της κυρίας οφειλής χωρίς ικανοποίηση της Τράπεζας (αρθρ. 884 ΑΚ) ή τυχόν καθυστέρηση ή αμέλεια ως προς την ανάληψη και συνέχιση από την Τράπεζα της δικαστικής επιδίωξης της απαίτησής της (αρθρ. 866 - 868 ΑΚ) συμφωνείται ότι δεν αποτελούν λόγο ελευθέρωσης του Εγγυητή.

10.05 Οποιαδήποτε, και αν ακόμη γίνει στο μέλλον, αναγνώριση της οφειλής από το Δανειζόμενο υποχρεώνει τον Εγγυητή.

10.06 Όλες οι υποσχέσεις, δεσμεύσεις και υποχρεώσεις του Δανειζόμενου, δεσμεύουν στο ίδιο με το Δανειζόμενο μέτρο και τον Εγγυητή, κατά την έκταση της εγγυητικής του ευθύνης.

Άρθρο 11 (Πρόωρη Εξόφληση Δανείου)

Ο Δανειζόμενος δικαιούται να εξοφλήσει πρόωρα ολοσχερώς το δάνειο, όπως επίσης δικαιούται να καταβάλει οποιοδήποτε ποσό σε μείωση του κεφαλαίου του δανείου.

Σε περίπτωση μερικής προεξόφλησης η διάρκεια του δανείου θα παραμένει αμετάβλητη και θα μειώνεται ανάλογα κάθε μία από τις απομένουσες τοκοχρεολυτικές δόσεις.

Άρθρο 12 (Καταβολές Έναντι του Δανείου)

Κάθε καταβολή στη Τράπεζα, έναντι του δανείου, φέρεται πρώτα σε εξόφληση των εξόδων, δικαστικών ή άλλων, ύστερα των τόκων υπερημερίας, κατόπιν των ενήμερων τόκων και τέλος του κεφαλαίου.

Άρθρο 13 (Εξόδα -Τέλη Δανείου)

α) Κατά την πρώτη εκταμίευση του δανείου ο Δανειζόμενος υποχρεούται να καταβάλει στην Τράπεζα ποσό Ευρώ (€) για εφάπαξ έξοδα αξιολόγησης του αιτήματος και συνομολόγησης του δανείου. Το ποσό αυτό θα συμψηφισθεί με το ποσό της πρώτης εκταμίευσης.

β) Τον Δανειζόμενο βαρύνουν και του επιρρίπτονται, από την ημέρα καταβολής τους από την Τράπεζα, όλοι οι εκάστοτε ισχύοντες φόροι, τέλη, εισφορές, δικαιώματα, ή άλλες κάθε μορφής επιβαρύνσεις υπέρ του Δημοσίου ή οιουδήποτε τρίτου, που επιβάλλονται στο κεφάλαιο, τους τόκους, τα έξοδα ή τις προμήθειες και γενικά σε κάθε άλλης μορφής ωφέλειες, που απορρέουν ή έχουν οπωσδήποτε σχέση με τη σύμβαση αυτή, καθώς και οι οποιεσδήποτε τυχόν επιβαλλόμενες με αποφάσεις των αρμοδίων αρχών εισφορές σε βάρος του Δανειζόμενου ή της Τράπεζας.

γ) Εάν οποιαδήποτε από τις επιβαρύνσεις της ανωτέρω παραγράφου καταβληθεί από την Τράπεζα, όπως επίσης και εάν επιβληθεί οποιαδήποτε διοικητική κύρωση με τη μορφή προστίμου ή ποινικής ρήτρας, εξ' αιτίας προβαλλόμενης από τις αρχές παραβάσεως διοικητικών ή νομισματικών κανόνων αναφορικά με τη χορήγηση του δανείου ή τη διάθεση από το Δανειζόμενο των αναλαμβανόμενων από το δάνειο ποσών, ο Δανειζόμενος οφείλει να καταβάλει στην Τράπεζα κάθε σχετικό ποσό, έντοκα με επιτόκιο υπερημερίας, από την ημέρα καταβολής του από την Τράπεζα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8.01 της παρούσας συμβάσεως.

δ) Τα πάσης φύσεως έξοδα, όπως ενδεικτικά, κάθε είδους δικαστικά, ελέγχου τίτλων, εγγραφής υποθήκης, εγγραφής προσημειώσεως, τροπής προσημειώσεως σε υποθήκη, συνομολογήσεως ενεχύρου, κοινοποιήσεως ενεχυριακών συμβάσεων, εξαλείψεως προσημειώσεως ή υποθήκης, τα ασφάλιστρα βεβαρημένων με εμπράγματα ασφάλεια ακινήτων ή πάσης φύσεως πραγμάτων και αναγκαστικής εκτελέσεως εν γένει ή οποιαδήποτε άλλα, που έχουν πραγματοποιηθεί ή θα γίνουν συνεπεία ή σε εκτέλεση των όρων της συμβάσεως και προς εξασφάλιση ή διατήρηση των σχετικών δικαιωμάτων της Τράπεζας, καθώς και πάσης φύσεως δαπάνες και αμοιβές όπως αυτές προσδιορίζονται στο κάθε φορά ισχύον τιμολόγιο εργασιών της Τράπεζας, βαρύνουν τον Δανειζόμενο και καθίστανται έντοκα από της καταβολής τους με επιτόκιο υπερημερίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 της παρούσας συμβάσεως.

Άρθρο 14 (Αντίκλητος)

14.01 Οι κοινοποιήσεις προς τον Δανειζόμενο, ή τον Εγγυητή, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι σχετικές με τυχόν δίκες (εισαγωγικά της δίκης έγγραφα) από τη σύμβαση αυτή και των τυχόν πρόσθετων πράξεών της, γίνονται στις ανωτέρω διευθύνσεις που αναφέρονται στη σύμβαση. Σε περίπτωση αλλαγής κατοικίας ή έδρας ή των γραφείων οιουδήποτε ενεχομένου από τη σύμβαση, συνομολογείται ότι ο μεταβάλλον την κατοικία του ή την έδρα ή τα γραφεία του υποχρεούται να γνωστοποιήσει αμέσως και εγγράφως στην Τράπεζα τη νέα διεύθυνσή του, μέχρι δε τη γνωστοποίηση αυτής, η Τράπεζα κοινοποιεί νομίμως και εγκύρως στη διεύθυνση που αναφέρεται στη σύμβαση.

14.02 Ο Δανειζόμενος και ο Εγγυητής δηλώνουν ότι διορίζουν σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 142 παρ. 4 του Κ.Πολ.Δ., με τη σύμβαση αυτή αντίκλητο

14.03 εις τον οποίο, θα κοινοποιείται κάθε σχετικό με τη παρούσα σύμβαση έγγραφο, που θα απευθύνεται σ' αυτούς, ήτοι όλες οι εξώδικες ή δικαστικές πράξεις, που έχουν σχέση με τη σύμβαση, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι αποφάσεις ή πράξεις, που επιβάλλουν αυτοπρόσωπη ενέργεια από τον παραλήπτη, καθώς και όλες οι πράξεις της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως.

14.02 Σε περίπτωση περισσότερων οφειλετών και εάν ακόμη έχει διορισθεί αντίκλητος, κάθε οφειλέτης διορίζει επί πλέον με την παρούσα, ως αντίκλητό του, κατά την έννοια του ως άνω όρου, τον άλλο αν είναι δύο και αν είναι περισσότεροι, οποιονδήποτε από τους λοιπούς. Το αυτό ισχύει επί περισσότερων του ενός Εγγυητών, ενώ αν είναι ένας ο Εγγυητής, διορίζει το Δανειζόμενο ή οποιονδήποτε από τους Δανειζόμενους. Ρητά συμφωνείται, ότι η επίδοση κάθε σχετικού με τη σύμβαση εγγράφου (εξώδικου ή δικαστικού) που γίνεται σε οποιονδήποτε από τους αντικλήτους είναι έγκυρη και νόμιμη.

14.03 Η τυχόν ανάκληση ή παραίτηση του διοριζόμενου ως άνω αντικλήτου, για να έχει αποτέλεσμα έναντι της Τράπεζας, πρέπει να κοινοποιείται στην Τράπεζα και απαραίτητα στην κοινοποίηση να αναφέρεται ο διορισμός άλλου ή άλλων αντικλήτων στην ίδια πόλη και με ακριβή αναγραφή της διεύθυνσής τους. Η ανωτέρω ανάκληση ή παραίτηση θα ισχύει μετά πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την κοινοποίησή τους στην Τράπεζα με δικαστικό επιμελητή. Τα ίδια ισχύουν και σε περίπτωση μεταβολής της διεύθυνσής του ή των αντικλήτων σε σχέση με τη διεύθυνση, που έχει ορισθεί στη σύμβαση ή σε μεταγενέστερο διορισμό αυτών.

15.01 Πριν από την ημερομηνία καταβολής κάθε δόσης, αποστέλλεται στον δανειζόμενο (ή στον αντίκλητό του), ανά τρίμηνο (για δάνεια με μηνιαία, ή τριμηνιαία συχνότητα δόσεων αποπληρωμής) ή ανά εξάμηνο (για δάνεια με εξαμηνιαία συχνότητα αποπληρωμής) με απλό ταχυδρομείο, ενημερωτικό σημείωμα, στο οποίο θα αναφέρεται το εκάστοτε υπόλοιπο του οφειλομένου κεφαλαίου, η προς εξόφληση επόμενη/ες δόση/εις, η ημερομηνία καταβολής αυτής /αυτών, όπως επίσης και τα πάσης φύσεως τυχόν γενόμενα έξοδα που βαρύνουν τον οφειλέτη. Η παραλαβή από τον δανειζόμενο των, ως άνω, ενημερωτικών σημειωμάτων δεν αποτελεί προϋπόθεση για την εμπρόθεσμη εξόφληση των δόσεων του δανείου (άρθρο 4), δεδομένου ότι η κάθε μία από τις ημερομηνίες εξόφλησης των δόσεων έχει γνωστοποιηθεί στον δανειζόμενο από την κατάρτιση της παρούσας (άρθρο 4.01) και είναι δήλη ημέρα κατά την έννοια του Νόμου.

Επανεκδοση ή επαναποστολή του σημειώματος είναι δυνατή, μετά από αίτημα του δανειζόμενου και την προκαταβολή της σχετικής δαπάνης.

15.02 Εάν ο Δανειζόμενος αμφισβητεί το περιεχόμενο του ανωτέρω ενημερωτικού σημειώματος, οφείλει να γνωστοποιήσει στην Τράπεζα τις οποιεσδήποτε αντιρρήσεις του, επί των στοιχείων του σημειώματος, το αργότερο μέσα σε σαράντα (40) ημέρες από την ημερομηνία έκδοσής του.

Η γνωστοποίηση θα πρέπει να γίνεται εγγράφως, κατά τρόπο που να εξασφαλίζεται απόδειξη.

15.03 Μερική ή ολική εξόφληση των αναφερομένων στο ενημερωτικό σημείωμα ποσών ή παρέλευση άπρακτης της 40ήμερης προθεσμίας, χωρίς προβολή αντιρρήσεων, συμφωνείται ότι αποτελεί ανεπιφύλακτη αποδοχή και σιωπηρή αναγνώριση της οφειλής όπως αυτή αναλύεται στο εν λόγω σημείωμα, η οποία δεσμεύει και τον εγγυητή.

15.04 Συμφωνείται ρητά και αναγνωρίζεται από τον Δανειζόμενο και τον Εγγυητή, ότι τα εκδιδόμενα από την Τράπεζα αντίγραφα ή αποσπάσματα από τα βιβλία της, που εμφανίζουν την κίνηση του λογαριασμού του δανείου από την πρώτη εκταμίευση ή από την οποιαδήποτε αναγνώριση του υπολοίπου από τον Δανειζόμενο, μέχρι την καταγγελία του, καθώς και του υπό τον αυτό αριθμό τηρουμένου λογαριασμού καθυστερήσεων, στον οποίο θα παρακολουθείται η οφειλή μετά την καταγγελία, αποτελούν πλήρη απόδειξη των απαιτήσεων της Τράπεζας.

15.05 Συμφωνείται επίσης ρητά, ότι την αυτή αποδεικτική δύναμη έχει και το απόσπασμα του λογαριασμού τάξεως (Π.Δ. 384/92), ή και της αντίστοιχης καταστάσεως, όπου εμφανίζεται η απαίτηση της Τράπεζας, από τον εξωλογιστικό προσδιορισμό των τόκων (ανατοκιζόμενων ανά εξάμηνο), σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 27 του Ν. 2076/92.

15.06 Τα ανωτέρω αντίγραφα ή αποσπάσματα, συνομολογείται ότι θα εξάγονται, είτε ως φωτοαντίγραφα, είτε κατ' ακριβή αντιγραφή των τυχόν τηρουμένων χειρόγραφων καρτελών, είτε θα αναπαράγονται με την ηλεκτρονική (μηχανογραφική) μέθοδο κατ' αποτύπωση των στοιχείων (δεδομένων) του ηλεκτρονικού υπολογιστή της Τράπεζας, είτε καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο τηρούνται αυτά κατά το Λογιστικό Σύστημα της Τράπεζας και τη σχετική με τις οικείες συναλλαγές τραπεζική πρακτική.

Άρθρο 16 (Χρήση Προσωπικών Δεδομένων)

Ο Δανειζόμενος και ο Εγγυητής δηλώνουν ότι ενημερώθηκαν από τον Υπεύθυνο Επεξεργασίας ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε. και παρέχουν τη συγκατάθεσή τους ειδικώς και ελεύθερως για την εκ μέρους της Τράπεζας συλλογή, τήρηση σε (ηλεκτρονικό ή μη) αρχείο και επεξεργασία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2472/97 των προσωπικών δεδομένων τους, τα οποία οι ίδιοι δηλώνουν στην παρούσα, για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης και της συνολικής συναλλακτικής σχέσης τους με την Τράπεζα.

Επίσης, ο Δανειζόμενος και ο Εγγυητής δηλώνουν ότι ενημερώθηκαν ότι, μετά από εξακρίβωση της ταυτότητάς τους, σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του Ν. 2472/97 έχουν δικαίωμα

πρόσβασης και αντίρρησης σχετικά με τα προσωπικά δεδομένα που τους αφορούν και τα οποία αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας, καθώς και ότι σχετικό αίτημά τους θα πρέπει να απευθύνεται εγγράφως προς: Την ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε., Διεύθυνση Διαχείρισης Κινδύνων της Τράπεζας και του Ομίλου (030), Ακαδημίας 68, 10678, Αθήνα, Τηλ. 332.8642, Σε Προσοχή κ. Μιχάλη Οράτη Εκπροσώπου της Ε.Τ.Ε. Τέλος, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ενημερώνουν εγκαίρως την Τράπεζα για τυχόν μεταβολή των παραπάνω προσωπικών δεδομένων τους.

Άρθρο 17 (Τελικές Διατάξεις)

17.01 Η παρούσα σύμβαση διέπεται από τις διατάξεις του ελληνικού δικαίου και ειδικότερα από τις διατάξεις του Ν.Δ. της 17.7./13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών» του Ν. 4112/1929 του Ν. 4001/1959, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, καθώς επίσης και όλων των νόμων, που αφορούν τις Τράπεζες, που ισχύουν σήμερα ή πρόκειται να θεσπισθούν στο μέλλον, στις οποίες διατάξεις ο Δανειζόμενος και ο Εγγυητής υποβάλλονται ανεπιφυλάκτως.

17.02 Όλες οι διαφορές από την παρούσα υπάγονται στην αποκλειστική δικαιοδοσία των Ελληνικών Δικαστηρίων.

17.03 Οι χρηματοδοτήσεις που παρέχονται στο Δανειζόμενο με τη σύμβαση αυτή, διέπονται επίσης από τους κανόνες της Τραπεζικής, των νομισματικών αρχών και της Τραπεζικής της Ελλάδος που κάθε φορά ισχύουν για τις χρηματοδοτήσεις της οικονομίας, των οποίων ο Δανειζόμενος και οι Εγγυητές δηλώνουν ότι έχουν πλήρη και ακριβή γνώση και αποδέχονται νυν, αλλά και εις το μέλλον.

17.04 Όλες οι απαντήσεις, οχλήσεις και γνωστοποιήσεις του Δανειζόμενου και του Εγγυητή προς την Τράπεζα, θα γίνονται μόνον εγγράφως.

17.05 Η παροχή συγκαταθέσεως ή άδειας προς το Δανειζόμενο ή τον Εγγυητή να πράξει ή να παραλείψει κάτι, κατά παρέκκλιση των όσων συμφωνούνται με τη σύμβαση, καθώς και η επίδειξη ανοχής από την Τράπεζα δεν μπορεί ποτέ να προβληθούν εναντίον της ή να θεμελιώσουν δικαίωμα του Δανειζόμενου ή του Εγγυητή για το μέλλον ή να ερμηνευθούν ως παραίτηση της Τραπεζικής από οποιοδήποτε δικαίωμά της.

17.06 Οι όροι της παρούσας συνομολογούνται στο σύνολό τους ως ουσιώδεις και τροποποιούνται μόνον εγγράφως.

17.07 Όλοι οι όροι της παρούσας συμβάσεως και οι δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν, Συμφωνήθηκαν ρητά μεταξύ των συμβαλλομένων, κατόπιν ειδικής διαπραγματεύσεως. Ο Δανειζόμενος και ο Εγγυητής δηλώνουν, ότι η Τράπεζα εξήγησε και παρέσχε σ' αυτούς τις αναγκαίες διευκρινίσεις που ζήτησαν από αυτήν, κατανοώντας επακριβώς το ουσιαστικό περιεχόμενο, καθώς και τις έννομες συνέπειες των όρων που περιλαμβάνονται στη σύμβαση, τη

δεσμευτικότητα των οποίων αποδέχονται ανεπιφύλακτα.

17.08 Η σύμβαση αυτή συντάχθηκε προς απόδειξη του περιεχομένου της ατελώς, κατά τη διάταξη του άρθρου 2 του Ν. 2157/93 και υπογράφεται από τους συμβαλλομένους, ως έπεται, αντίγραφο δε της παρούσης έλαβαν οι αντισυμβαλλόμενοι (Δανειζόμενος και Εγγυητής).

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ

Για την Τράπεζα

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Α.Ε. ΚΑΤ ΑΙΤΗΜΑ ()

ΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝ...

ΕΓΓΥΗΤ..

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.....

ΜΕ ΑΠΟΔΕΙΞΗ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.:

Ημερομηνία...
../...../.....

Π Ρ Ο Σ
Τ Ο Ν Κ......
.....
.....

Κύριε,

Σε απάντηση της από αίτησής σας, σχετικά με την υπαγωγή των οφειλών σας στο άρθρο 39 του Νόμου 3259/2004 σας γνωρίζουμε τα εξής.

Α. Οι συνολικές οφειλές σας από συμβάσεις που υπάγονται στο άρθρο 39 του Ν. 3259/2004, με λογιστικό **4-8-2004** ανέρχονται στο ποσό των €

Β. Εάν οι ίδιες οφειλές εκτοκιστούν σύμφωνα με τους όρους των οικείων συμβάσεων και τα ισχύοντα στην Α ΤΕ, με λογιστικό 4-8-2004, ανέρχονται στο ποσό των €.....

Γ. Κατόπιν των παραπάνω οι οφειλές σας δεν επηρεάζονται από το Νόμο και ανέρχονται στο ποσό των € Παρακαλούμε να φροντίσετε το συντομότερο δυνατόν για την τακτοποίησή τους.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.....

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.....

ΜΕ ΑΠΟΔΕΙΞΗ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.:

Ημερομηνία...../...../.....

Π Ρ Ο Σ

ΤΟΝ Κ.....

.....

.....

Κύριε,

Σε απάντηση της από.....αίτησής σας, σας γνωρίζουμε ότι
οι οφειλές σας δεν επηρεάζονται από το άρθρο 39 του νόμου 3259/2004.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.....

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.....

ΜΕ ΑΠΟΔΕΙΞΗ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ.:

Ημερομηνία...../...../.....

ΠΡΟΣ

ΤΟΝ Κ......

.....
.....

Κύριε,

Σε απάντηση της από.....αίτησής σας, σας γνωρίζουμε ότι οι οφειλές σας από τις συμβάσεις.....μετά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 39 του Νόμου 3259/2004 έχουν εξοφληθεί και δεν οφείλετε πλέον τίποτα στην Τράπεζα.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.....

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΞΩΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΕΠΙΤΟΚΙΑ

	Α' ΦΕΚ	ΔΙΚΑΙΠΡΑΚΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ
Από 21.8.46-31.8.79 Βασιλ.Δ.21/21.8.46		10% (κατώτατο όριο)	12% (κατ' ανώτατο όριο)
Από 1.9.79-10.10.79 Π.Υ.Σ. 127/31.8.79	203/1.9.79	19% (κατώτατο όριο)	21% (κατ' ανώτατο όριο)
Από 11.10.79-29.10.90 Π.Υ.Σ.145/28.9.79 Π.Υ.Σ.193/17.12.79 ΕΚΔΟΣΗ Π.Υ.Σ. 120/23,10,90	233/11.10.79 287/28.12.79 143/30.10.90	23% (κατώτατο όριο)	25% (καθορισμένο)
Από 30.10.90-17.9.92 ΠΔ/ΤΕ 2121/9.9.92 (ΠΔ/ΤΕ 1761/5.7.90)	162/30.9.92 (89/6.7.90)	32% (κατώτατο όριο)	34% (καθορισμένο)
Από 18.9.92-20.10.92 ΠΔ/ΤΕ 2124/17.9.92	162/30.9.92	42% (κατώτατο όριο)	44% (καθορισμένο)
Από 21.10.92-15.6.93 ΠΔ/ΤΕ 2137/20.10.92	174/29.10.92	37% (κατώτατο όριο)	39% (καθορισμένο)
Από 16.6.93-30.9.93 ΠΔ/ΤΕ 2214/15.6.93	111/29.6.93	31% (κατώτατο όριο)	33% (καθορισμένο)
Από 1.10.93-25.10.93 ΠΔ/ΤΕ 2253/1.10.93	170/1.10.93	34% (κατώτατο όριο)	36% (καθορισμένο)
Από 26.10.93-15.5.94 ΠΔ/ΤΕ 2255/25.10.93	191/26.10.93	32% (κατώτατο όριο)	34% (καθορισμένο)
Από 16.5.94-27.9.95 ΠΔ/ΤΕ 2304/16.5.94	80/16.5.94	35% (κατώτατο όριο)	37% (καθορισμένο)
Από 28.9.94-30.3.95 ΠΔ/ΤΕ 2331/27.9.94	159/29.9.94	32% (κατώτατο όριο)	34% (καθορισμένο)
Από 31.3.95-19.4.95 ΠΔ/ΤΕ 2356/31.3.95	71/13.4.95	30% (κατώτατο όριο)	32% (καθορισμένο)
Από 20.4.95-30.7.95 Π.Υ.Σ. 136/4.4.95	76/20.4.95	28% (κατώτατο όριο)	30% (καθορισμένο)
Από 31.7.95-21.4.96 ΠΔ/ΤΕ 2365/27.7.95	158/31.7./95	27% (κατώτατο όριο)	29% (καθορισμένο)
Από 22.4.96-22.8.96 ΠΔ/ΤΕ 2386/19.4.96	74/30.4.96	26% (κατώτατο όριο)	28% (καθορισμένο)
Από 23.8.96-16.2.97 Π.Υ.Σ. 261/20.8.96	193/23.8.96	23% (κατώτατο όριο)	25% (καθορισμένο)
Από 17.2.97-12.5.97 ΠΔ/ΤΕ 2406/14.2.97	23/26.2.97	22% (κατώτατο όριο)	24% (καθορισμένο)
Από 13.5.97-8.1.98 ΠΔ/ΤΕ 2411/12.5.97	94/22.5.97	21% (κατώτατο όριο)	23% (καθορισμένο)

ΕΞΩΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΕΠΙΤΟΚΙΑ

	Α΄ ΦΕΚ	ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΚΤΙΚΟΣ	ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ
Από 9.1.98-30.3.98 ΠΔ/ΤΕ 2428/8.1.98	15/21.1.98	25% (κατ' ανώτατο όριο)	27% (καθορισμένο)
Από 31.3.98-4.8.98 ΠΣΝΠ 1/30.3.98	74/8.4.98	21% (κατ' ανώτατο όριο)	23% (καθορισμένο)
Από 5.8.98-13.1.99 Π.Υ.Σ.39/31.7.98	184/5.8.98	21% (κατ' ανώτατο όριο)	23% (καθορισμένο)
Από 14.1.99-16.1.2000 ΠΣΝΠ 12/12.1.99	5/27.1.99	19% (κατ' ανώτατο όριο)	21% (καθορισμένο)
Από 17.1.2000-26.1.2000 Π.Υ.Σ. 1/14.1.2000	7/17.1.2000	16,50% (κατ' ανώτατο όριο)	18,5% (καθορισμένο)
Από 27.1.2000-8.3.2000 Π.Σ.Ν.Π. 29/26.1.2000	18/7.1.2000	16% (κατ' ανώτατο όριο)	18% (καθορισμένο)
Από 9.3.2000-19.4.2000 Π.Σ.Ν.Π. 31/7.3.2000	97/16.6.3.2000	15,25% (κατ' ανώτατο όριο)	17,25% (καθορισμένο)
Από 20.4.2000-28.6.2000 Π.Σ.Ν.Π. 35/18.4.2000	126/27.4.2000	14,50% (κατ' ανώτατο όριο)	16,5% (καθορισμένο)
Από 29.6.2000-5.9.2000 Π.Σ.Ν.Π. 36/28.6.2000	157/7.7.2000	14% (κατ' ανώτατο όριο)	16% (καθορισμένο)
Από 6.9.2000-14.11.2000 Π.Σ.Ν.Π. 39/5.9.2000	200/18.9.2000	13,25% (κατ' ανώτατο όριο)	15,25% (καθορισμένο)
Από 15.11.2000- 28.11.2000 Π.Σ.Ν.Π. 40/14.11.2000	259/22.11.2000	12,75% (κατ' ανώτατο όριο)	14,75% (καθορισμένο)
Από 29.11.2000- 12.12.2000 Π.Σ.Ν.Π. 42/28.11.2000	265/7.12.2000	12,25% (κατ' ανώτατο όριο)	14,25% (καθορισμένο)
Από 13.12.2000- 26.12.2000 Π.Σ.Ν.Π. 44/12.12.2000	284/28.12.2000	11,50% (κατ' ανώτατο όριο)	13,5% (καθορισμένο)
Από 27.12.2000- 10.5.2001 Π.Σ.Ν.Π. 47/27.12.2000	2/10.1.2001	10,75% (κατ' ανώτατο όριο)	12,75% (καθορισμένο)
Από 11.5.2001-30.8.2001 Ν.2842/2000 άρθρο3, παρ.2	207/27.9.2000	10,50% (κατ' ανώτατο όριο)	12,5% (καθορισμένο)
Από 31.8.2001-17.9.2001 Ν.2842/2000 άρθρο3, παρ.2	207/27.9.2001	10,25% (κατ' ανώτατο όριο)	12,25% (καθορισμένο)
Από 18.9.2001-8.11.2001 Ν.2842/2000 άρθρο3, παρ.2	207/27.9.2002	9,75% (κατ' ανώτατο όριο)	11,75% (καθορισμένο)
Από 9.11.2001-5.12.2002 Ν.2842/2000 άρθρο3, παρ.2	207/27.9.2003	9,25% (κατ' ανώτατο όριο)	11,25% (καθορισμένο)
Από 6.12.2002-6.3.2003 Ν.2842/2000 άρθρο3, παρ.2	207/27.9.2004	8,75% (κατ' ανώτατο όριο)	10,75% (καθορισμένο)
Από 7.3.2003-5.6.2003 Ν.2842/2000 άρθρο3, παρ.2	207/27.9.2005	8,50% (κατ' ανώτατο όριο)	10,5% (καθορισμένο)
Από 6.6.2003-σήμερα Ν.2842/2000 άρθρο3, παρ.2	207/27.9.2006	8% (κατ' ανώτατο όριο)	10% (καθορισμένο)

ΜΕΣΑ ΕΠΙΤΟΚΙΑ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ετος ή μήνας	Δανεισμός τραπεζών από την τράπεζα της Ελλάδος			Κεφάλαια κίνησης		Μακροπρόθεσμα δάνεια		Γεωργία	
	Αναπροεξοφλητικό επιτόκιο της τράπεζας της Ελλάδος (α)	Με ενέχυρο τίτλους ελληνικού Δημοσίου	Ανοήματα τρεχούμενων λογαριασμών τραπεζών στην Τράπεζα της Ελλάδος	Γενικό επιτόκιο	Βιοτεχνία από το "Ειδικό Κεφάλαιο" (β)	Γενικό επιτόκιο	Βιοτεχνία από το "Ειδικό Κεφάλαιο" (β)	Βραχυπρόθεσμα δάνεια	Μακροπρόθεσμα δάνεια
1989.....	19	...	22,5-27	23,2	17	20,4	16	18	16
1990.....	19	...	26-30	27,5	18,8	25,2	17,8	21,5	19,6
1991.....	19	...	26-30	29,5	20,5	27,6	19,6	24,5	23
1992.....	19	...	35	28,7	21,7	27	21,7	24,5	23
1993.....	21,5	25,5	30	28,6	21,5	26,9	21,5	24,5	23
1994.....	20,5	24	30	27,4	19,2	25,3	19,2	23,5	22,5
1995.....	18	21,5	27	23,1	15,8	22,1	15,8	22,3	21
1996.....	16,5	21	25	21	13,1	18,9	13,1	21,3	20,3
1995									
Απρίλιος	20,5	24	28	23,9	16,8	23	16,8	23	21,5
Μάιος	20,5	24	28	23,5	16,5	22,1	16,5	23	21,5
Ιούνιος	20,5	24	28	23,1	16	22,4	16	23	21,5
Ιούλιος	19,5	23	27	21,9	16	20,8	16	21,5	20,5
Αύγουστος	18,5	22	27	21,8	15,3	21,1	15,3	21,5	20,5
Σεπτέμβριος	18,5	22	27	21,7	14,8	21,1	14,8	21,5	20,5
Οκτώβριος	18,5	22	27	21,6	14,3	20,1	14,3	21,5	20,5
Νοέμβριος	18,5	22	27	21,5	14	19,8	14	21,5	20,5
Δεκέμβριος	18	21,5	27	21,1	13,9	19,5	13,9	21,5	20,5
1996									
Ιανουάριος	18	21,5	27	21,4	14,2	19	14,2	21,5	20,5
Φεβρουάριος	18	21,5	27	21,2	13,8	19,4	13,8	21,5	20,5
Μάρτιος	18	21,5	27	21,2	13,4	19,5	13,4	21,5	20,5
Απρίλιος	17,5	21	26	21,2	13,3	19	13,3	21,5	20,5
Μάιος	17,5	21	26	21,2	13,3	19	13,3	21,5	20,5
Ιούνιος	17,5	21	26	21,2	13,3	19,8	13,3	21,5	20,5
Ιούλιος	17,5	21	26	21,2	13,3	18,3	13,3	21,5	20,5
Αύγουστος	17,5	21	26	21,1	13,3	18,6	13,3	21,5	20,5
Σεπτέμβριος	17,5	21	26	20,6	12,8	18,8	12,8	21,5	20,5
Οκτώβριος	17,5	21	26	20,5	12,7	18,7	12,7	21	20
Νοέμβριος	17,5	21	26	20,5	12,3	19	12,3	21	20
Δεκέμβριος	16,5	21	25	20,2	11,5	18,7	11,5	20	19
1997									
Ιανουάριος	16,5	21	25	19,9	11,2	17,5	11,2	19	18
Φεβρουάριος	15,5	20	25	19,6	10,9	17,9	10,9	19	18
Μάρτιος	15,5	20	25	19,3	10,5	17,2	10,5	19	18
Απρίλιος	15,5	20	25	19	10,3	17,7	10,3	19	18
Μάιος	14,5	19	24	18,7	10,3	16,4	10,3	19	18
Ιούνιος	14,5	19	24	18,3	9,6	16	9,6	19	18
Ιούλιος	14,5	19	24	18,2	9,6	16,3	9,6	19	18
Αύγουστος	14,5	19	24	18,2	9,6	16,3	9,6	19	18
Οκτώβριος	14,5	19	24	18,2	9,5	16	9,5	19	18
Νοέμβριος	14,5	19	24	20,1	9,5	16,3	9,5	19	18
Δεκέμβριος

Περίοδος	Επιτόκιο Καταθέσεων				Επιτόκιο Χορηγήσεων				Βιοτεχνία από το "Ειδικό Κεφάλαιο"
	Όψεως	Ταμειωτηρίου		Προθεσμίας διάρκειας 12 μηνών	Βραχυπρόθεσμων		Μακροπρόθεσμων		
		Εμπορικές Τράπεζες	Ταχυδρομικό Ταμειωτήριο		Προς επιχειρήσεις (1)	Προς Νοικοκυριά (2)	Προς επιχειρήσεις (1)	Προς Νοικοκυριά (3)	
1995.....	5,8	13,7	15,1	15,9	23,1	-	22,1	-	15,8
1996.....	5,9	11,9	13,7	13,5	20,9	-	18,9	-	13,1
1997.....	5,4	9,2	10,4	10,2	18,9	-	16,8	-	10,3
1998.....	5,3	9	10	10,7	18,6	-	16,6	-	11,5
1999.....	3,4	8	9,5	8,7	15	20,4	13,5	12,6	8,9
2000.....	2,7	5,7	7	6,1	12,3	17	11,5	9,8	6,1
2001.....	1,5	2,4	3,8	3,3	8,6	13,4	8,7	6,5	4,1
1999									
Οκτώβριος-	3,3	8	9,5	8,4	15	20,6	13,3	12,6	9,1
Νοέμβριος-	3,3	8	9,5	8,4	15,2	20,5	13,7	12,5	8,9
Δεκέμβριος	3,6	7,9	9,5	8,1	14,6	20,3	13,2	12,4	8,3
2000									
Ιανουάριος	3,4	7,5	8,5	7,7	14,1	19,9	13	11,7	7,5
Φεβρουάριος	3,4	7	8,5	7	13,7	19,7	12,5	11,1	6,7
Μάρτιος	3	6,6	8,5	6,6	13,5	19,2	13	10,7	6,6
Απρίλιος	3	6,3	8,5	6,3	12,8	18,5	12,1	10,2	6,4
Μάιος	3	6	7,5	6,2	12,6	17,9	11,4	9,9	6,4
Ιούνιος	2,5	5,9	7,5	6,2	12,5	17,8	11,6	9,7	6,4
Ιούλιος	2,4	5,5	6,5	6	12,2	15,9	11,3	9,5	6,2
Αύγουστος	2,4	5,4	6,5	6	12,1	15,5	11,3	9,4	6,3
Σεπτέμβριος	2,5	5	5,5	5,8	11,8	15,1	11,4	9,1	5,6
Οκτώβριος	2,5	4,8	5,5	5,6	11,3	15	10,5	8,9	5,5
Νοέμβριος	2,5	4,6	5,5	5,4	11,1	14,9	10,3	8,7	5,3
Δεκέμβριος	2,2	3,8	5,5	4,8	10,1	14,7	9,8	8,2	4,6
2001									
Ιανουάριος	1,7	2,9	5,5	3,8	9,4	14,4	9,1	7,3	4,6
Φεβρουάριος	1,6	2,7	5,5	3,7	9,1	14,3	9,3	6,9	4,6
Μάρτιος	1,6	2,7	4,3	3,7	8,8	13,9	9	6,7	4,5
Απρίλιος	1,7	2,7	4,3	3,6	8,9	13,8	9,1	6,6	4,5
Μάιος	1,5	2,6	3,8	3,6	8,9	13,5	9	6,6	4,5
Ιούνιος	1,5	2,5	3,8	3,6	8,7	13,3	8,7	6,5	4,3
Ιούλιος	1,4	2,5	3,8	3,6	8,6	13	8,6	6,5	4,3
Αύγουστος	1,5	2,5	3,8	3,5	8,6	12,9	8,7	6,5	4,1
Σεπτέμβριος	1,3	2,3	3	3,1	8,4	13,1	8,4	6,4	3,8
Οκτώβριος	1,1	1,9	3	2,7	8,1	12,8	8,3	6	3,4
Νοέμβριος	1,3	1,9	2,6	2,5	7,9	12,7	8	5,8	3,2
Δεκέμβριος	1,2	1,7	2,6	2,4	7,8	12,7	7,7	5,8	3,3
2002									
Ιανουάριος	0,9	1,7	2,6	2,6	7,7	12,7	7,4	5,8	3,5
Φεβρουάριος	0,8	1,7	2,6	2,6	7,7	12,9	7,8	5,8	3,6
Μάρτιος	0,8	1,7	2,6	2,7	7,6	12,8	7,6	5,8	3,8
Απρίλιος	0,8	1,7	2,6	2,8	7,6	12,7	7,7	5,8	3,9
Μάιος	0,8	1,6	2,6	2,9	7,5	12,7	7,8	5,7	4
Ιούνιος	0,8	1,5	2,6	2,8	7,4	12,7	7,6	5,8	3,9
Ιούλιος	0,7	1,4	2,6	2,7	7,3	12,6	7,4	5,7	3,7
Αύγουστος*	0,9	1,4	2,6	2,6	7,2	12,5	7,5	5,6	3,4
Σεπτέμβριος

(α) Τέλος περιόδου.

β) Δεν περιλαμβάνεται προμήθεια.

(1) Μέχρι το Δεκέμβριο του 1998, το μέσο επιτόκιο αφορούσε όλες τις κατηγορίες βραχυπρόθεσμων χορηγήσεων, προς τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά.

(2) Μέσο επιτόκιο όλων των κατηγοριών καταναλωτικών δανείων.

(3) Μέσο κυμαινόμενο επιτόκιο στεγαστικών δανείων διάρκειας πάνω από 5 έτη.

* Προσωρινά στοιχεία.

ΕΠΙΤΟΚΙΑ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΣΕ ΕΥΡΩ ΑΠΟ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΖΩΝΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩ ΣΤΑ ΕΓΧΩΡΙΑ ΝΧΙ (1)

(ποσοστά % ετησίως, μέσοι όροι περιόδου, εκτός εάν σημειώνεται διαφορετικά)

Περίοδος	Καταθέσεις από νοικοκυριά (2)						Καταθέσεις από μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις					Συμφωνίες επαναγοράς (3)
	Καταθέσεις μίας ημέρας (4)			Καταθέσεις με συμφωνημένη διάρκεια (5)			Καταθέσεις μίας ημέρας (4)	Καταθέσεις με συμφωνημένη διάρκεια (5)				
	Σύνολο	Τρεχούμενοι λογαριασμοί	Ταμειυτήριο	Έως 1 έτος	Άνω του ενός και έως 2 έτη (6)	Άνω των 2 ετών (6)		Έως 1 έτος	Άνω του ενός και έως 2 έτη	Άνω των 2 ετών (6)		
2003	0,93	1,08	0,92	2,48	2,65	0,11	0,63	2,49	3,19	0,67	2,24	
2004	0,91	1,05	0,90	2,29	2,15	0,11	0,55	2,17	μ.δ.	0,42	1,98	
2004 Α	0,88	1,04	0,87	2,24	2,34	0,07	0,55	2,16	μ.δ.	0,38	1,97	
Β	0,90	1,04	0,89	2,26	2,35	0,08	0,55	2,17	2,30	0,28	1,96	
Γ	0,92	1,05	0,91	2,32	2,05	0,06	0,56	2,16	μ.δ.	0,51	1,97	
Δ	0,95	1,07	0,94	2,34	1,87	0,25	0,53	2,18	μ.δ.	0,50	2,00	
2005 Α	0,95	1,12	0,93	2,22	2,29	0,09	0,55	2,06	μ.δ.	0,67	1,97	
2004 Ιάν.	0,88	1,04	0,86	2,26	2,39	0,10	0,55	2,18	2,42	0,43	1,99	
Φεβρ.	0,88	1,04	0,87	2,18	2,38	0,06	0,57	2,17	1,27	0,32	1,98	
Μάρτ.	0,89	1,05	0,87	2,29	2,26	0,04	0,54	2,13	μ.δ.	0,38	1,95	
Απρ.	0,89	1,04	0,88	2,26	2,01	0,06	0,56	2,13	2,64	0,20	1,97	
Μάιος	0,90	1,04	0,89	2,24	2,42	0,08	0,56	2,23	1,30	0,21	1,95	
Ιούν.	0,91	1,03	0,90	2,29	2,63	0,09	0,54	2,16	2,95	0,44	1,97	
Ιουλ.	0,91	1,03	0,91	2,32	2,16	0,08	0,56	2,18	1,51	0,38	1,97	
Αύγ.	0,92	1,08	0,91	2,31	2,16	0,05	0,60	2,19	1,14	0,67	1,96	
Σεπτ.	0,93	1,04	0,92	2,33	1,82	0,05	0,53	2,12	μ.δ.	0,47	1,97	
Οκτ.	0,95	1,06	0,94	2,36	1,83	0,20	0,51	2,18	2,53	0,68	2,00	
Νοέμ.	0,95	1,06	0,94	2,36	1,83	0,20	0,51	2,18	2,53	0,68	2,00	
Δεκ.	0,96	1,08	0,94	2,30	2,03	0,30	0,55	2,20	μ.δ.	0,40	2,01	
2005 Ιάν.	0,96	1,09	0,95	2,25	2,16	0,11	0,56	2,08	μ.δ.	0,58	1,97	
Φεβρ.	0,95	1,12	0,94	2,19	2,25	0,10	0,55	2,07	μ.δ.	0,69	1,97	
Μάρτ.	0,93	1,16	0,91	2,22	2,45	0,07	0,55	2,02	μ.δ.	0,74	1,97	
Απρ.	0,89	1,13	0,86	2,22	2,43	0,21	0,55	2,07	μ.δ.	μ.δ.	1,98	
Μάιος	0,89	1,15	0,87	2,18	2,48	0,07	0,56	2,04	μ.δ.	0,81	1,99	

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος

Επιτόκια όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων στην Ελλάδα. Αναλυτικές μεθοδολογικές πληροφορίες δίνονται στην ιστοσελίδα της Τράπεζας: www.bankofgreece.gr/ Στατιστικά στοιχεία/ Τραπεζικά επιτόκια.

(2) Περιλαμβανομένων και των ιδιωτικών μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων που εξυπηρετούν τα νοικοκυριά.

(3) Αφορούν το σύνολο των νοικοκυριών και των μη χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων.

(4) Το επιτόκιο είναι αυτό που ισχύει στο τέλος του μηνός, καθώς για την κατηγορία αυτή το ποσό των νέων καταθέσεων στη διάρκεια του μηνός αναφοράς ταυτίζεται με το υπόλοιπο τους στο τέλος του μηνός αυτού.

(5) Περιλαμβάνονται και τα προϊόντα εγγυημένου κεφαλαίου για τα οποία θεωρείται ότι το επιτόκιο ισούται με την ετήσια εγγυημένη απόδοσή τους.

(6) Ο κύριος όγκος των καταθέσεων της κατηγορίας αυτής αποτελείται από παρακαταθήκες στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων που είναι άτοκες.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΟΡΩΝ

- *Α.Δ.Α.:

Ανοικτό Δάνειο Αγροτών.

Σχετικά νέο δανειακό προϊόν της Α.Τ.Ε. (απευθύνεται σε αγρότες). Ορίζεται ένα πιστοδοτικό όριο που ανανεώνεται με κατάλληλη αξιολόγηση κάθε χρόνο. Το κεφάλαιο χορήγησης έχει αόριστη λήξη ενώ υποχρεωτικά καταβάλλονται οι νόμιμοι τόκοι κάθε εξάμηνο. Το επιτόκιο είναι σχετικά χαμηλό και παρέχει τη δυνατότητα μεταφοράς παλαιών οφειλών στο νέο δάνειο κεφαλαιοποιώντας και τους τόκους.

Το ευνοϊκό στοιχείο είναι ότι ο πιστούχος έχει δυνατότητα:

α.) Προγραμματισμού και διευκόλυνση πληρωμής.

β.) Οι παλαιές οφειλές γίνονται πλέον ενήμερες και δεν επιβαρύνονται με τόκους υπερημερίας.

γ.) Το νέο επιτόκιο είναι ευνοϊκό.

- *Ε.Δ.

Εγκύκλιος Διαταγή (Διαταγές που συντάσσονται από τα διοικητικά όργανα κάθε πιστωτικού φορέα και απευθύνονται στο υπαλληλικό προσωπικό προκειμένου να γίνεται νομίμως η τραπεζική λειτουργία και να παρέχονται οι κατάλληλες οδηγίες – διευκρινήσεις).

- *ΕΛΓΑ:

Οργανισμός παρακολούθησης και αποζημιώσεων καλλιεργειών οι οποίες πλήγονται από τον οποιονδήποτε λόγο.

- *Ε.Μ.ΑΔ.Α.:

Ενιαίο Μακροπρόθεσμο Ανοικτό Δάνειο Αγροτών.

(Ισχύει ότι και στο Α.Δ.Α. με διαφορά ότι αφορά Μακροπρόθεσμα Δάνεια, διαφορετικό επιτόκιο και έχει διάρκεια μέχρι 10 χρόνια).

- * Η έννοια του εκτοκισμού

Ο όρος **εκτοκισμός**, είναι οικονομικός και σημαίνει τον λογιστικό υπολογισμό των τόκων επί των καθυστερούμενων τόκων. Αυτό συνεπάγεται ότι δε γεννιέται σχετική υποχρέωση οφειλής τόκου τόκων, αλλά ότι υπολογίζεται απλώς ο οφειλόμενος από άλλη αιτία (νόμο ή σύμβαση) τόκος. Και επειδή η μόνη πηγή οφειλής ανατοκισμού, όπως

άλλωστε και κάθε ενοχής, είναι είτε ο νόμος είτε η σύμβαση, εφόσον αποκλείεται σύμφωνα με τα παραπάνω ο νόμος, μόνη πηγή ανατοκισμού απομένει πια η σύμβαση, δηλαδή η συμφωνία των μερών.

Εκτοκισμός (=Υπολογισμός τόκων). Στις καταθέσεις υπολογίζονται τόκοι από την επόμενη εργάσιμη ημέρα της κατάθεσης, η ημέρα της ανάληψης δεν θεωρείται τοκοφόρος. Οι τράπεζες υπολογίζουν τους τόκους των καταθέσεων την 30^η Ιουνίου και την 31^η Δεκεμβρίου κάθε χρόνου. Οι τόκοι κεφαλαιοποιούνται και ανατοκίζονται την επόμενη ημέρα του υπολογισμού των τόκων, ο λογαριασμός του καταθέτη θα παρουσιάζει στο εξής πιστωτικό υπόλοιπο, το οποίο θα συνεχίσει στο εξής να είναι τοκοφόρο.

- ***Κ.Υ.Α.:**

Κρατική Υπουργική Απόφαση

- ***Λογαριασμός Profits:** "

Profits" ονομάζεται το νέο μηχανογραφικό σύστημα πιστοδοτήσεων που εφαρμόζει τα τελευταία χρόνια η Α.Τ.Ε. Παλαιότερα χρησιμοποιούσε το σύστημα "On-Line".

Μέσω αυτού του συστήματος καταχωρούνται όλα τα στοιχεία μιας νέας δανειοδότησης (ατομικά στοιχεία πελάτη, σύμβαση, καλύμματα – διασφαλίσεις, άνοιγμα λογ/σμού, γίνονται εκταμιεύσεις, εισπράξεις, κίνηση λογ/σμού κτλ)

- ***M/M δάνεια:**

Μεσομακροπρόθεσμα δάνεια (Μέσης και Μακροπρόθεσμης διάρκειας) καθορισμένα να εξυπηρετούνται σε τοκοχρεωλυτικές δόσεις (και όχι καταβολή του χορηγηθέντος ποσού πλέον τόκων στη λήξη του δανείου)

- ***Πιστοδοτικό όριο:**

το ανώτατο όριο πίστωσης που δύναται να έχει ένας πελάτης σε συγκεκριμένο πιστωτικό ίδρυμα ανάλογα με την αξιολόγηση που θα γίνει με την προσκόμιση των απαιτούμενων δικαιολογητικών.

- ***Πρόσθετη Πράξη:**

Είναι η πράξη που υπογράφεται από τους συμβαλλομένους στη ρύθμιση (πιστούχος και τράπεζα) και περιέχει όλους τους όρους και τις δεσμεύσεις / ρήτρες κτλ της ρύθμισης.

Ονομάζεται Πρόσθετη πράξη και όχι Σύμβαση διότι ως αρχική Σύμβαση λογίζεται η παλαιά Σύμβαση της αρχικής χορήγησης η οποία δεν παύει να ισχύει και οτιδήποτε νέο συμφωνείται είναι συνέχεια αυτής.

-*Τελεσιδικία πίνακα κατάταξης:

Εφόσον πραγματοποιείται ένας πλειστηριασμός αναδεικνύεται ένας υπερθεματιστής στον οποίο κατακυρώνεται το εκλειστηριασθέν και ορίζεται το ποσό κατακύρωσης. Τα χρήματα αυτά δίνονται από τον υπερθεματιστή στον αρμόδιο συμβολαιογράφο ο οποίος ανάλογα με τις απαιτήσεις που υπάρχουν από τους δανειστές συντάσσει τον σχετικό πίνακα κατάταξης κάνοντας νόμιμα τη διανομή του ποσού αυτού και τον κοινοποιεί. Υπάρχει ένα χρονικό περιθώριο που ορίζεται από το Νόμο και δίνεται η δυνατότητα στους έχοντες απαίτηση από τον πλειστηριασμό να ασκήσουν ανακοπές και ενστάσεις κατά του πίνακα κατάταξης οι οποίες αν υπάρξουν πρέπει δικαστικά να κριθούν. Όταν διεκπεραιωθούν τα παραπάνω πλέον ο πίνακας ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΕΙ (δηλαδή οριστικοποιείται) και κανείς δεν μπορεί να διεκδικήσει κάτι επιπλέον.

- *ΤΟΕΒ – *ΓΟΕΒ:

Οργανισμοί ασχολούμενοι με παροχή και διανομή νερού.

- * Τοκοφόρος ημερομηνία (Valeur).

Ο όρος «τοκοφόρος ημερομηνία» ή **Valeur** (βαλέρ) έχει την έννοια της ημερομηνίας, από την οποία και στο εξής ποσό που κατατέθηκε σε λογ/σμό κατάθεσης είναι έντοκο. Πρόκειται για έναν όρο ο οποίος έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον στη διακίνηση επιταγών μεταξύ υποκαταστημάτων διαφορετικών Τραπεζών στην ίδια πόλη ή διαφορετικών Τραπεζών σε διαφορετική πόλη ή χώρα ή ήπειρο. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το ποσό κατάθεσης των επιταγών «δεσμεύεται», μέχρι να εισπραχθούν οι επιταγές. Εκτός από τους προαναφερθέντες παράγοντες (διαφορετική Τράπεζα ή πόλη ή χώρα ή ήπειρος) έχει σημασία για τη μικρότερη ή μεγαλύτερη χρονική δέσμευση και το γεγονός, αν πρόκειται για επιταγή τραπεζική ή ιδιώτη αντίστοιχα. Αυτή η χρονική δέσμευση των χρημάτων ποικίλλει από 2-7 ημέρες «valeur», ανάλογα με την ακολουθούμενη πολιτική της Τράπεζας.

*** Το Σύστημα Διαχείρισης Πελατείας (ΣΥ. ΔΙ. ΠΕΛ.):**

είναι ένα σύστημα συγκέντρωσης και τήρησης των στοιχείων της πελατείας καθώς επίσης και διασφάλισης της μοναδικότητας κάθε πελάτη έτσι ώστε να είναι δυνατή η επιχειρηματική αξιοποίηση του. Κάθε πελάτης είναι για το **ΣΥ. ΔΙ. ΠΕΛ** μοναδικός δηλαδή δημιουργείται γι' αυτόν ένας μοναδικός αριθμός πελάτη στον οποίο συνδέονται όλοι οι λογαριασμοί που τηρεί στην Τράπεζα.

- *Υπερθεματιστής:

αυτός που προσφέρει τη μεγαλύτερη προσφορά σε έναν πλειστηριασμό προκειμένου να γίνει ο κάτοχος του εκπλειστηριαζόμενου ακινήτου ή κινητού.

- * Γενικά περί Factoring & Leasing

Το «**Factoring**» είναι σύμβαση που καταρτίζεται μεταξύ μιας επιχειρήσεως που πωλεί αγαθά, παρέχει υπηρεσίες σε τρίτους ή εκτελεί σε τρίτους έργα, η οποία ονομάζεται «προμηθευτής» και ενός «πράκτορα» ο οποίος μπορεί να είναι μια Τράπεζα ή μια ανώνυμη εταιρία με αποκλειστικό σκοπό την πρακτορεία επιχειρηματικών απαιτήσεων και ο οποίος πράκτορας αναλαμβάνει έναντι αμοιβής την παρακολούθηση και είσπραξη της προαναφερόμενης επιχειρήσεως.

Ο πράκτορας στα πλαίσια της συμβάσεως Factoring, προσφέρει στον πελάτη του μια δέσμη υπηρεσιών που συνοψίζονται στο τρίπτυχο: χρηματοδότηση – ασφάλιση – διαχείριση απαιτήσεων.

Χαρακτηριστικά του Factoring

Το Factoring είναι η εναλλακτική μορφή χρηματοδότησης για κεφάλαιο κίνησης, στα ελληνικά ο όρος αποδίδεται ως “Εκχώρηση επιχειρηματικών απαιτήσεων”.

Η χρηματοδότηση μέσω του Factoring συνίσταται στην εκχώρηση – μεταβίβαση των εκδιδόμενων τιμολογίων προς την εταιρία Factoring η οποία αναλαμβάνει την είσπραξη και παρακολούθηση τους, χρηματοδοτώντας την επιχείρηση που τα εκδίδει με ένα ποσοστό 80% έως 85% (αλλά αυτό δεν είναι περιοριστικό μπορεί να φτάσει και 90%) επί της αξίας του τιμολογίου (χωρίς Φ.Π.Α.). Ανάλογα με την συμφωνία είναι δυνατόν η εταιρία Factoring να αναλάβει και τον πιστωτικό κίνδυνο των πελατών, στην περίπτωση αυτή η εταιρία Factoring χρεώνει τον πελάτη της με ένα μικρό ποσοστό (0,5%) επί της αξίας των τιμολογίων ως ασφάλιστρα.

Η βασική διαφορά μεταξύ Factoring και δανείου έγκειται στο ότι: ενώ το ύψος της συνολικής χρηματοδότησης για κεφάλαιο κίνησης από τράπεζα βασίζεται σε οικονομικά

- ιστορικά στοιχεία, στο Factoring το ύψος της χρηματοδότησης ακολουθεί την εξέλιξη των πωλήσεων.

Ένας άλλος τρόπος μεσοπρόθεσμης χρηματοδότησης είναι το «Leasing», στα ελληνικά ο όρος αποδίδεται ως χρηματοδοτική και λειτουργική μίσθωση.

Σύμφωνα με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο (ΔΛΠ/ IAS) 17:

Μίσθωση είναι σύμβαση, με βάση την οποία ο εκμισθωτής παραχωρεί στο μισθωτή, έναντι μισθώματος, το δικαίωμα χρήσης περιουσιακού στοιχείου για ορισμένο χρονικό διάστημα.

Χρηματοδοτική μίσθωση (finance lease) είναι η μίσθωση με την οποία μεταβιβάζονται ουσιαστικά όλοι οι κίνδυνοι και οι ωφέλειες που συνδέονται με την κυριότητα ενός περιουσιακού στοιχείου, ανεξάρτητα αν η κυριότητα αυτή έχει μεταβιβαστεί ή όχι.

Λειτουργική ή απλή μίσθωση (Operating lease) είναι κάθε μίσθωση που δεν είναι χρηματοδοτική.

Αν μια μισθωτική σχέση αποτελεί ή όχι χρηματοδοτική μίσθωση, εξαρτάται από την ουσία της συναλλαγής μάλλον, παρά από τον τύπο της σύμβασης.

- *Intranet Τράπεζας:

Σύστημα στον υπολογιστή στο οποίο έχουν πρόσβαση μόνο οι υπάλληλοι συγκεκριμένου πιστωτικού ιδρύματος και στο οποίο περιέχονται θέματα παντός είδους που αφορούν τη λειτουργία, τη δομή, τις υπηρεσίες τα δρώμενα κάθε πιστωτικού ιδρύματος.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ, Δ. ΠΕΤΡΟΥ Α. ΚΙΟΧΟΥ, Σ.Ε. Σύγχρονη Εκδοτική, Αθήνα 1988.
- 2) Γνωμοδότηση «Είναι νόμιμος ο μονομερής εκτοκισμός καθυστερημένων τόκων ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών δόσεων δανείου;», Αρμενόπουλος 1988, σελ. 126.
- 3) ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΚΙΣΜΟΥ, Αλεπάκος Κ., ΔΕΕ 1995, σελ. 1033 επ.
- 4) ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, Ψυχομάνης - Π. Λαδάς, 1998, σελ. 113.
- 5) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ, Θεοδώρου Η. Αποστολόπουλου Ph.D. ISBN: Αθήνα 1998.
- 6) ΔΙΚΑΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ, Γ. Βελέντζας 1999.
- 7) ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, Ν. Δημαρά (DR. JUR) Πάτρα 2000.
- 8) ΤΡΑΠΕΖΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ & ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΜΕΣΩ ΤΟΥ Κ.Λ.Σ.Τ., Παναγιώτης Β. Παπαδέας, Πέμπτη Έκδοση 2001.
- 9) ΑΝΩΝΥΜΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ, Μιλτιάδης Κ. Λεοντάρης, Οικονομολόγος, Εκδόσεις ΠΑΜΙΣΟΣ, Αθήνα 2002.
- 10) Ο «ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ» ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗ, Εμμανουήλ Ι. Σακέλης, Εκδόσεις Ε. ΣΑΚΕΛΛΗ, Αθήνα, Οκτώβριος 2003.
- 11) ΜΗΝΙΑΙΟ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ, ΤΡΑΠΕΖΑ Της ΕΛΛΑΔΟΣ, Νοέμβριος- Δεκέμβριος 2003.
- 12) ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΓΚΥΡΙΑΣ, ΤΡΑΠΕΖΑ Της ΕΛΛΑΔΟΣ, Διεύθυνση Οικονομικών Μελετών – Διεύθυνση Στατιστικής, Τεύχος 86, Ιούνιος 2005.

